

1990

๕๐๕

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งวุฒิสภาและรัฐสภา
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๓

1990

Thailand 1990 - Instructions

สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาฯ

สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาฯ

ข้อสั่งซึ่งการปฏิบัติงานสนาม
สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

สำนักงานสถิติแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

สำนักงานสิทธิแห่งชาติ ได้รับอนุเมตตาจากคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ดำเนินการจัดทำสำมะโนประชากร และเคหะในปีพ.ศ. 2533 เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับประชากรและเคหะ โดยปกติการทำสำมะโนประชากรจะทำอย่างน้อยทุก 10 ปี หรือระยะเวลาใกล้เคียงกันตาม หลักสากลในวงการสิทธิระหว่างประเทศ ตามพระราชบัญญัติสิทธิ พ.ศ. 2508 ได้กำหนดให้ สำนักงานสิทธิแห่งชาติ มีหน้าที่จัดทำสำมะโนและสำรวจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสิทธิขั้นพื้นฐาน ของประเทศไทย

การทำสำมะโนประชากรและเคหะ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีขอบข่ายกว้างขวาง สืบซึ่งและซับซ้อน และมีผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก การปฏิบัติงานสนานในขั้นตอน ทั่วไป จึงต้องมีข้อสังชี้แจงซึ่งเป็นคู่มือที่ให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกคนปฏิบัติงานเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน และเข้าใจตรงกัน

ข้อสังชี้แจงการปฏิบัติงานสนานสำมะโนประชากรและเคหะพ.ศ. 2533 ประกอบด้วย หลักการทั่วไปของการทำสำมะโน คำนิยาม หลักเกณฑ์ในการบันทึกแบบสำมะโนและคำแนะนำ ทั่วไป ใน การปฏิบัติงานสนาน ดังนั้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การทำสำมะโนนี้ทุกรายดับ ที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับรายละเอียดของข้อสังชี้แจงควบคู่ ไปกับแบบสำมะโนต่าง ๆ ก่อนออกปฏิบัติงานสนาน และขณะปฏิบัติงานสนานควรนำข้อสังชี้แจง ไปด้วย เพื่อจะได้ใช้ในการแก็บัญหาได้ทันทีเมื่อมีเรื่องใดสงสัย แต่ในกรณีที่ประสบปัญหาที่ นอกเหนือคำอธิบายในข้อสังชี้แจง ให้บันทึกปัญหาเหล่านั้นไว้แล้วนำไปปรึกษาหรือหารือกับ ผู้บังคับบัญชาทันที

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บททั่วไป	1
1. สำมะโนประชากรและเคหะ	1
2. ความเป็นมา	1
3. วัตถุประสงค์ของการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533	2
4. ประโยชน์ของการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533	2
5. การคุ้มครอง	3
6. เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและปฏิบัติงานสนับสนุน	6
7. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สังกัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการสถิติ ของกรุงเทพมหานคร นักสถิติ นักสถิติเศรษฐศาสตร์สังคม และเจ้าหน้าที่ สถิติประจำจังหวัด	6
8. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่วิชาการและพนักงานแรงงาน	8
บทที่ 2 หลักทั่วไปในการปฏิบัติงานสนับสนุน	13
1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสำมะโน	13
2. ลักษณะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนับสนุน	13
3. การปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนับสนุน	13
4. วิธีปฏิบัติในการรับภาระ	19
5. กฎหมายที่ใช้อ้างอิง	20
6. หลักทั่วไปในการบันทึกแบบ	21
7. แบบฟอร์มที่ใช้ในการปฏิบัติงานสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533	21
8. ระเบียบวิธีการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533	22
บทที่ 3 บทนิยาม	25
ภาคประชากร	25
1. สำมะโนประชากรและเคหะ	25
2. การนับบุคคล	25
3. การแจ้งนำบ	25
1. รับสำมะโน	25
2. ขอคะแนนสำมะโน	25
3. ตอบคำถามแจ้งนำบ	27
4. เนตเกสบราล	27
5. เนตสุขภาพบราล	27

หน้า

9. นักเขียนที่มีส่วนร่วม	27
10. เอกสารแนบมา	27
11. ชุมชนอาชญากรรม	28
12. บ้าน	28
13. ที่อยู่อาศัยของครัวเรือน	28
14. ครัวเรือน	28
15. ครัวเรือนเกษตร ครัวเรือนประมง และครัวเรือนที่ประกอบ อุตสาหกรรมในครัวเรือน	35
16. หัวหน้าครัวเรือน	38
17. ความเกี่ยวพันระหว่างสมาชิกในครัวเรือนกับหัวหน้าครัวเรือน	39
18. อายุ	40
19. สถานภาพสมรส	40
20. ความพิการ	40
21. การอ่านออกเขียนได้	41
22. การย้ายถิ่น	41
23. บุตรเกิดรอด	41
24. การคุณกำเนิด	42
25. งาน	42
26. อาชีพ	43
27. อาชีพหลัก	43
28. ลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน (อุตสาหกรรม)	43
29. สถานภาพการทำงาน	43
ภาคที่สอง	47
1. ประเภทของที่อยู่อาศัย	47
2. ที่อยู่อาศัยที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ	48
3. ลักษณะของที่อยู่อาศัย	48
4. การครอบครองที่อยู่อาศัยของคนในครัวเรือน (ไม่รวมที่ดิน)	49
5. เงินกินเปล่า	50

	หน้า
6. การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	50
7. เจ้าของที่ดิน	50
8. ห้อง	51
9. เครื่องใช้ในครอบครอง	52
10. ครัว	52
หลักเกณฑ์ในการนับบุคคลในการทำสำเนาโโนนฯ	53
บทที่ 4 การบันทึกแบบนับจด	60
1. วัตถุประสงค์	60
2. ลักษณะของแบบนับจด	60
3. การปฏิบัติงานนับจด	60
4. วิธีบันทึกแบบนับจด	61
บทที่ 5 การบันทึกแบบแจงนับ	73
1. วัตถุประสงค์	73
2. ลักษณะของแบบแจงนับ	73
3. การปฏิบัติงานแจงนับ	73
4. หลักเกณฑ์ในการแจงนับ	74
5. วิธีบันทึกแบบแจงนับ	74
บทที่ 6 การบันทึกและการใช้แบบธุรการต่างๆ	116
1. แบบ สปค. 3 แบบมอบงาน ส่งงาน	116
2. แบบ สปค. 4 แบบนัดสัมภาษณ์	120
3. แบบ สปค. 5 ซองบรรจุแบบ	122
4. แบบ สปค. 6 แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน	125
5. แบบ สปค. 7 แบบรายงานผลเบื้องต้น	125
บทที่ 7 การใช้แผนที่ในการนับจดและแจงนับ	129
1. ประโยชน์ของแผนที่ในการนับจดและแจงนับ	129
2. ประเภทของแผนที่	129
3. ลักษณะของแผนที่	129
4. สำคัญของการใช้แผนที่เขตสำมะโนและแผนที่สารบัญเขตสำมะโน ของพนักงานแจงนับ	131
5. หลักการอ่านและการใช้แผนที่	132
6. การแก้ปัญหาเรื่องขอบเขตสำมะโน	135

	หน้า
บทที่ 8 การปฏิบัติงานของพนักงานแจงนับ	137
1. การปฏิบัติงานของพนักงานแจงนับ	137
2. การปฏิบัติเมื่อแบบสำมะโนขาดมือ	140
3. การตรวจแบบ สปค. 1 สปค. 2 และสปค. 2ส เมื่อนับจด และแจงนับเสร็จ	140
4. การปฏิบัติภายหลังการนับจดและแจงนับ	141
บทที่ 9 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ	143
วิธีการเลือกกรัวเรือนสำรวจบุคคลตัวอย่าง สำหรับเขตปฏิบัติงาน ในกรุงเทพมหานคร	160
รายชื่อรัฐวิสาหกิจ	163

บทที่ 1

บททั่วไป

1. สำนักในประชาราชและเคหะ

สำนักในประชาราชและเคหะ หมายถึงการเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลเชิงสถิติ เกี่ยวกับบุคคลทุกคนที่อยู่รวมกันเป็นหน่วยเรียกว่าครัวเรือน และข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของ ครัวเรือนเหล่านั้น โดยการแจงนับทุกครัวเรือนในทุกห้องที่ที่อยู่ในที่ทำการทำสำมะโนและบันทึก ข้อมูลต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนงานสำมะโน ซึ่งเป็นข้อมูล ณ วันที่กำหนดให้เป็นวันสำมะโน สำหรับประเทศไทย คือ 1 เมษายน 2533

2. ความเป็นมา

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชาราชของประเทศไทย ได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2452 และครั้งต่อ ๆ มาใน พ.ศ. 2462, 2472, 2480, 2490, 2503, 2513 และ 2523 รวมทั้งหมด 8 ครั้งด้วยกัน การเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้งแรก ใน พ.ศ. 2452, 2462 และ 2472 จัดทำขึ้นเพื่อทำเป็นทะเบียนเรียกว่าทะเบียนสำมะโนครัว โดยคัดลอกแบบสำรวจและเก็บ รักษาไว้ ณ ที่ทำการอำเภอ ในพ.ศ. 2480 ได้มีการจัดทำสำมะโนครัวขึ้นเพื่อประโยชน์ในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะจำเป็นต้องทราบจำนวนประชากรตามเขตปகครองท้องที่ ต่าง ๆ การทำสำมะโนครั้งนั้นได้มีการสร้างใบแบบหรือใบกำหนดข้อกามตามแบบสากลเป็น ครั้งแรก และจัดทำสำมะโนครัวครั้งที่ 5 ใน พ.ศ. 2490 ระเบียบวิธีดำเนินการต่าง ๆ เมื่อ พ.ศ. 2480 การทำสำมะโนทั้ง 5 ครั้ง ได้จัดทำโดยกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติกalgo) ได้ดำเนินการจัดทำสำมะโนประชาราช ตั้งแต่ พ.ศ. 2503 ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2495 และได้จัดทำสำมะโนทุกระยะ 10 ปี หลังจากนั้น ตามอำนาจและหน้าที่ในพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2508 และตามหลักการและ ข้อเสนอขององค์กรสหประชาชาติ ที่แนะนำให้ประเทศไทยต่าง ๆ เก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับประชาราช ทุกระยะ 10 ปี ในปีคริสตศักราชที่ลงท้ายด้วย 0 เช่น 1970, 1980 ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลทางสำมะโน ประชาราชและเคหะของแต่ละประเทศเปรียบเทียบกันได้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 เป็นต้นมาได้มีการ จัดทำสำมะโนเคหะไปพร้อม ๆ กับการทำสำมะโนประชาราชด้วย การทำสำมะโนประชาราช และเคหะครั้งใหม่ในปี พ.ศ. 2533 นี้จึงเป็นการทำสำมะโนประชาราชครั้งที่ 9 และเป็นการทำ สำมะโนเคหะครั้งที่ 3

3. วัตถุประสงค์ของการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

- 3.1 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติในรายละเอียด เกี่ยวกับจำนวน ลักษณะ และโครงสร้าง ของประชากร และที่อยู่อาศัยของประชากรทั่วประเทศ
- 3.2 เพื่อให้ได้ข้อมูลมาศึกษาแนวโน้ม และภาวะการเปลี่ยนแปลงด้านจำนวนประชากร ที่อยู่อาศัย อัตราเกิด อัตราตาย อัตราเพิ่มของประชากร ภาวะเจริญพันธุ์ การศึกษา อาชีพ และ การย้ายถิ่นของประชากร
- 3.3 เพื่อนำข้อมูลสถิติที่ได้จากการทำสำมะโนไปใช้ในการวางแผนงาน ตรวจสอบ และ ประเมินผลแผนงานลดอัตราเพิ่มของประชากร ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4. ประโยชน์ของการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

4.1 ประโยชน์ทางตรง

- ก. ทราบจำนวนประชากรของประเทศไทย จำแนกตามลักษณะต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภาวะเจริญพันธุ์ การวางแผนครอบครัว การย้ายถิ่น ระดับการศึกษา การอ่านออกเขียนได้ การทำงาน และลักษณะในเชิงเศรษฐกิจ ข้อมูลเหล่านี้สามารถแสดงผลได้ในระดับท้องถิ่น ซึ่งไม่อาจหาหรือเก็บรวบรวมจากแหล่งอื่นหรือวิธีอื่น
- ข. ทราบจำนวนที่อยู่อาศัยของประชากร จำแนกตามลักษณะของที่อยู่อาศัย และสถานภาพ การอยู่อาศัยของประชากร
- ค. ได้ทราบความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลดังกล่าวข้างต้นในช่วง 10 ปี ที่แล้วมาเป็นราย จังหวัดตลอดจนระดับท้องถิ่น

4.2 ประโยชน์ทางอ้อม

- ก. เพื่อศึกษาและประมาณอัตราเกิด อัตราตาย การเพิ่มของประชากร รวมทั้งใช้เป็น ข้อมูลพื้นฐานในการเตรียมแผนประชากร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 7 ต่อไป
- ข. ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการคาดประมาณจำนวนประชากรในอนาคต เพื่อการวางแผน ในระยะยาว
- ค. ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะเจริญพันธุ์ และแนวโน้มของภาวะเจริญพันธุ์ เพื่อใช้ในการ ประเมินผลกระทบของการวางแผนครอบครัว
- ง. ศึกษาวิจัยเรื่องการย้ายถิ่น การกระจายตัวของประชากรและผลกระทบของการย้ายถิ่น
- จ. ศึกษาภาวะการทำงาน การมีงานทำและการพัฒนากำลังคน
- ฉ. ใช้ในการวางแผนบริหารงานของหน่วยราชการต่าง ๆ และเอกชน
- ช. ใช้เป็นกรอบในการวางแผนงานสำรวจ และสำมะโนอื่น ๆ

5. การคุ้มครอง

หมายถึง ขอบข่ายของการทำสำมะโน ซึ่งวางไว้เพื่อกำหนดประเภทของประชากรว่า ประชากรประเภทใดบ้างที่จะต้องถูกแจ้งนับ และประชากรประเภทใดบ้างที่ไม่ต้องถูกแจ้งนับ การคุ้มครองของสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 ได้กำหนดไว้ ดังนี้

5.1 ประชากรที่อยู่ในการคุ้มครอง คือ

- 5.1.1 คนไทยทุกคนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในวันสำมะโน (1 เมษายน 2533)
- 5.1.2 บุคคลพลเรือนต่างด้าวที่มีสถานที่อยู่ปกติในประเทศไทย หรือบุคคลพลเรือนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว เป็นระยะเวลาตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป ก่อนวันสำมะโน
- 5.1.3 บุคคลที่มีสถานที่อยู่ปกติในประเทศไทย แต่ในวันสำมะโนได้ไปศึกษา ฝึกภาคช้อมรน เดินเรือทะเล หรือไปต่างประเทศชั่วคราว
- 5.1.4 ข้าราชการฝ่ายทหาร พลเรือน และรวมทั้งคณะทูตของประเทศไทยพร้อมทั้งครอบครัวซึ่งมีสำนักงานอยู่ในต่างประเทศ

5.2 ประชากรที่ไม่อยู่ในการคุ้มครอง คือ

- 5.2.1 ชาว夷ที่มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นที่ (ถ้าตั้งเป็นหมู่บ้านแล้วอยู่ในการคุ้มครองด้วย)
- 5.2.2 คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารและการทูตต่างประเทศ พร้อมทั้งครอบครัวซึ่งมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทย
- 5.2.3 บุคคลพลเรือนต่างด้าว ซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว เป็นระยะเวลาไม่ถึง 3 เดือนก่อนวันสำมะโน (มาหลังวันที่ 1 มกราคม 2533)
- 5.2.4 ผู้อพยพหรือผู้หลบหนีเข้าเมือง ซึ่งอยู่ในค่ายอพยพที่รัฐบาลกำหนดขึ้น

5.3 การคุ้มครองเคหะ

คุ้มครองที่อยู่อาศัยของครัวเรือนส่วนบุคคลทุกครัวเรือน ที่อยู่ในขอบข่ายการแจ้งนับประชากร

ประชารที่อยู่ในการคุ้มครอง

1. คนไทยทุกคนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ในวันժัմโน้น (1 เมษายน 2539)
2. บุคคลพลเรือนต่างด้าวที่มีสถานที่อยู่ปัก蒂ในประเทศไทย หรือบุคคลพลเรือนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยชั่วคราวเป็นระยะเวลาตั้งแต่ ๓ เดือนขึ้นไปก่อนวันժัมโน้น
3. บุคคลที่มีสถานที่อยู่ปัก蒂ในประเทศไทย แต่ในวันժัมโน้นได้ไปศึกษาฝึกภาคชั้นมรน เดินเรือทะเล หรือไปต่างประเทศชั่วคราว
4. ข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือนรวมทั้งคณะทูตของประเทศไทยพร้อมทั้งครอบครัวซึ่งมีสำนักงานอยู่ในต่างประเทศ

ประชารที่ไม่อัญในครุฑรวม

1. ชาวนาที่มีที่อยู่อาศัยไม่เป็นที่ (ถ้าตั้งเป็นหมู่บ้านแล้วอยู่ในการคุ้มรวมด้วย)
2. คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร และการทูตต่างประเทศพร้อมหัวหน้าครอบครัวซึ่งมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทย
3. บุคคลพลเรือนต่างด้าว ผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว เป็นระยะเวลาไม่ถึง ๓ เดือนก่อนวันสัมมัโน (มาหลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๓)
4. ผู้อพยพหรือผู้หลบหนีเข้าเมือง ซึ่งอยู่ในค่ายอพยพที่รัฐบาลกำหนดขึ้น

๖. เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและปฏิบัติงานสนาม

การปฏิบัติงานสนาม จะมีเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและปฏิบัติงานสนาม ดังนี้

- ๖.๑ **ผู้ตรวจสอบการ** เป็นข้าราชการระดับสูงของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยในการปฏิบัติงานอบรมและงานสนาม เข้าพบและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสำมโนต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความร่วมมือสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ ให้คำแนะนำปรึกษาและแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานสนาม
 - ๖.๒ **เจ้าหน้าที่ผู้อบรมและสังเกตการณ์** เป็นข้าราชการประจำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำหน้าที่อบรมเจ้าหน้าที่วิชาการในความการอบรม และออกสังเกตการณ์การปฏิบัติงานสนามในระยะแรก เพื่อคอยให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสำมโน
 - ๖.๓ **เจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติการ** เป็นข้าราชการประจำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ประจำอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด ทำหน้าที่รับผิดชอบบังคับบัญชา และบริหารงานทั้งด้านการเงิน ประสานงาน และงานธุรการ ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสนามภายในจังหวัดที่ตนรับผิดชอบ รวมทั้งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแขกนับ
 - ๖.๔ **นักสถิติ** นักสถิติเศรษฐศาสตร์ และเจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติประจำจังหวัด เป็นข้าราชการประจำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ประจำอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือสถิติจังหวัดในการบังคับบัญชา และบริหารงานตามที่เจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติประจำจังหวัดจะมอบหมายให้ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสนาม และเป็นผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแขกนับตามลำดับชั้น
 - ๖.๕ **เจ้าหน้าที่วิชาการ** เป็นลูกจ้างชั่วคราวระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่อบรมพนักงานแขกนับพร้อมทั้งมอบหมายงาน ให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการ ตลอดจนติดตามสังเกตการณ์ แก้ปัญหาและดูแลการปฏิบัติงานสนามให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด และปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติการฯ มอบหมายให้
 - ๖.๖ **พนักงานแขกนับ** เป็นลูกจ้างชั่วคราววุฒิ ม.๓ ขึ้นไป ทำหน้าที่ปฏิบัติงานนับจดและแขกนับ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่วิชาการและเจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติการฯ มอบหมายให้
- ๗. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติการ** ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ๗.๑ เจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวด้วยปฎิบัติการฯ** มีหน้าที่ตามโครงการสำมโนฯ ดังนี้
๑. จัดหา คัดเลือก เจ้าหน้าที่วิชาการ พนักงานแขกนับ

2. ประชาสัมพันธ์งานสำนักงานตามขั้นตอนและระยะเวลา โดยให้มีการประชาสัมพันธ์ ก่อนการปฏิบัติงานจริง และตลอดความเวลาตามแผนงานประชาสัมพันธ์ที่กำหนด
 3. ติดตามการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแผนที่ และรายงานเรื่องการขยายเขตชุมชน การเปลี่ยนแปลงเขตการปกครอง และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่กระทบถึงจำนวนบ้าน/ครัวเรือน และจำนวนคนในเขตสำนักงาน เช่น การขยายเขตเทศบาล เกิดเพลิงไหม้ รื้อถอน เวนคืน ฯลฯ
 4. ตรวจสอบยอดจำนวนประชากร ครัวเรือน/บ้าน ในบัญชีเขตสำนักงาน กับข้อมูลที่จังหวัดมีอยู่ หากพบข้อแตกต่างกันมาก ให้รายงานข้อเท็จจริงแก่องค์การสถิติทันที
 5. ประสานงานกับจังหวัด เพื่อร่วมพื้นที่เขตการปกครอง ที่มีอุปสรรคปัญหาในความปลอดภัย เช่น หมู่บ้านที่ทุรกันดาร โจรผู้ร้าย ผู้ก่อการร้าย หมู่บ้านชายแดนที่มีการอพยพราชภูมิออกจากพื้นที่ ฯลฯ รวมทั้งเขตพื้นที่พิเศษ ที่เป็นเขตห่วงห้าม เช่น ค่ายทหาร ตำรวจนคราช
 6. กำหนดแผนการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ ติดตามดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่กำหนด
 7. รับผิดชอบเรื่องการเบิกจ่ายเงินของเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแรงงาน และตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้อง
 8. กำกับดูแล ตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สถิติที่ส่งออกไปคุมงานระดับอำเภอ เจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแรงงาน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือรายงานกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ผู้บังคับบัญชาระดับเหนือทราบ
 9. ตรวจสอบรายงานผลการปฏิบัติงานของงานสนับสนุนทุกระยะจากเจ้าหน้าที่วิชาการ และตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของจำนวนประชากร ครัวเรือน/บ้าน ของแต่ละเขตสำนักงาน กับบัญชีเขตสำนักงาน ถ้าข้อมูลมีความแตกต่างเกิน 10% ขึ้นไป ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่วิชาการอกรายงานตรวจสอบสภาพจริงในท้องที่ และซึ่งแจ้งข้อเท็จจริง
 10. จัดเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแรงงานที่สามารถพูดภาษาท้องถิ่นนั้น ออกปฏิบัติงานเขตท้องที่ที่มีปัญหาเรื่องภาษาท้องถิ่น
- 7.2 นักสถิติ นักสถิติเศรษฐศาสตร์ และเจ้าหน้าที่สถิติประจำจังหวัด ทำหน้าที่ช่วยเจ้าหน้าที่สถิติจังหวัดและมีหน้าที่ตามโครงการสำนักฯ ดังนี้
1. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สถิติจังหวัด ในการรับสมัคร จัดหา และคัดเลือกเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานแรงงาน
 2. ช่วยเจ้าหน้าที่สถิติจังหวัดในการพิจารณาจัดสรร และเบิกจ่ายเงินค่าใช้สอยต่าง ๆ
 3. ช่วยเจ้าหน้าที่สถิติจังหวัดในการดำเนินการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ

4. ควบคุม ตรวจสอบ และแจกจ่ายแบบสำมะโน เครื่องใช้อุปกรณ์ ให้เจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานลงนับ
5. ประชาสัมพันธ์งานสำมะโน ภายในเขตท้องที่ที่ได้รับมอบหมาย
6. ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สติ๊กจังหวัด ใน การตรวจสอบบัญชีเขตสำมะโน
7. ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสำมะโน ที่เจ้าหน้าที่วิชาการนำส่ง และช่วยเหลือเจ้าหน้าที่สติ๊กจังหวัด ใน การตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของจำนวนประชากร ครัวเรือน/บ้าน กับบัญชีเขตสำมะโน
8. รายงานจำนวนของ และแบบในเขตสำมะโน แผนที่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่วิชาการนำส่ง แล้วดำเนินการบรรจุลงกล่องเพื่อนำส่งต่อไป
9. ปฏิบัติงานสนับสนุน ทำหน้าที่นับจดลงนับภายหลังสิ้นค่าบงานสนับสนุนแล้ว ตามที่เจ้าหน้าที่สติ๊กจังหวัดมอบหมาย กรณีได้รับรายงาน หรือพบว่ามีการตอกนับจดหรือแจงนับ
10. ซึ่งเขตในแผนที่ กรณีเจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานลงนับมีปัญหา

8. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้อุปกรณ์ เจ้าหน้าที่วิชาการและพนักงานลงนับ

ก. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้อุปกรณ์

1. การอุปกรณ์
 - 1.1 เข้ารับการอบรมจากเจ้าหน้าที่โครงการ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด
 - 1.2 อบรมเจ้าหน้าที่วิชาการ ดังนี้
 - 1.2.1 ชี้แจงรายละเอียดในข้อสั่ง ชี้แจงการปฏิบัติงานสนับสนุน เพื่อให้เจ้าหน้าที่วิชาการเข้าใจ และสามารถที่จะชี้แจงพนักงานลงนับได้
 - 1.2.2 ชี้แจงรายละเอียดในคู่มือเจ้าหน้าที่วิชาการ เพื่อให้เจ้าหน้าที่วิชาการรู้หน้าที่ของตนในการปฏิบัติงาน
 - 1.2.3 สังเกตการณ์การทดลองปฏิบัติงานสนับสนุนของเจ้าหน้าที่วิชาการ
 - 1.3 สังเกตการณ์การอบรมพนักงานลงนับ หากพบว่าเจ้าหน้าที่วิชาการชี้แจงเรื่องใดไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้อธิบายเพิ่มเติม และสังเกตการณ์การทดลองปฏิบัติงานสนับสนุน
2. ขณะปฏิบัติงานสนับสนุน
 - 2.1 ติดตามสังเกตการณ์การปฏิบัติงานสนับสนุน
 - 2.2 ให้คำปรึกษาทางวิชาการ และแนะนำในการปฏิบัติงานสนับสนุน แก่เจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานลงนับ
 - 2.3 ให้คำแนะนำวิธีตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และความแน่นยืนในการบันทึกแบบนับจดและลงนับ แก่เจ้าหน้าที่วิชาการ และพนักงานลงนับ

ข. หน้าที่ของเจ้าหน้าที่วิชาการ

1. การอบรม

- 1.1 เรียนรับการอบรม และออกทดลองปฏิบัติงานสนาม ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด
- 1.2 อบรมพนักงานแขกนับ แล้วสังเกตการณ์การทดลองปฏิบัติงานสนามตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

2. ก่อนการปฏิบัติงานสนาม

- 2.1 มอบหมายงาน และกำหนดเขตปฏิบัติงาน ให้พนักงานแขกนับไปปฏิบัติงานนัดจด และแขกนับพร้อมทั้งกำหนดความเวลาที่ให้ปฏิบัติงาน
- 2.2 ทราบสถานที่อยู่อาศัยของพนักงานแขกนับทุกคนที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อ สะดวกในการติดตาม
- 2.3 กำหนด วัน เวลา และสถานที่ ให้พนักงานแขกนับนำแบบนัดจดและแขกนับ มาส่งเพื่อตรวจสอบ

3. ขณะปฏิบัติงานสนาม

- 3.1 ติดตามสังเกตการณ์ และตรวจสอบการปฏิบัติงานนัดจดและแขกนับอย่างใกล้ชิด และสม่ำเสมอ ตลอดจนความคุมเร่งรัดการปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จ และส่งคืนแบบ สำมะโน ให้กันตามเวลาที่กำหนด
- 3.2 ให้คำปรึกษา แนะนำ ใน การปฏิบัติงานสนามแก่พนักงานแขกนับ
- 3.3 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และความแน่นอนในการบันทึกแบบนัดจดและ แขกนับอย่างละเอียด 以免ข้อสงสัยให้ออกไปสัมภาษณ์ครัวเรือนนั้นช้า
- 3.4 เลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่นอกเขตเทศบาล
- 3.5 ทำรายงานผลการปฏิบัติงานส่งให้เจ้าหน้าที่สภิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ตามความเวลาที่กำหนด
- 3.6 เมื่อพนักงานแขกนับประஸบปัญหาในการปฏิบัติงาน ต้องหาทางแก้ไขตลอดจน กล้าตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหน้า
- 3.7 ถ้าเกิดกรณีจำเป็น ต้องช่วยพนักงานแขกนับออกทำการนัดจดและแขกนับ เพื่อ ให้การปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด

4. หลังการปฏิบัติงานสนาม

- 4.1 รับมอบแบบสำมะโนต่าง ๆ ที่บันทึกข้อมูลแล้ว พร้อมทั้งแบบสำมะโนที่เหลือใช้ จากพนักงานแขกนับ
- 4.2 ตรวจจำนวนแบบต่าง ๆ ให้ตรงกับที่บันทึกไว้หน้าของบรรจุแบบ แล้วส่งเจ้าหน้าที่ สภิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ

4.3 ตรวจสอบความครบถ้วนของภาระนับจด ถ้าพบว่าไม่ครบถ้วน ให้มอบหมายให้พนักงานแจ้งนับออกไปนับจดและแจ้งนับเพิ่มเติม

4.4 รวบรวมแบบรายงานผลเบื้องต้นจากพนักงานแจ้งนับ พร้อมทั้งตรวจสอบให้ถูกต้องแล้วส่งเจ้าหน้าที่สังกัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ

4.5 เสียงในสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ ส่งเจ้าหน้าที่สังกัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ

4.6 ช่วยแนะนำการเสียงในสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ ของพนักงานแจ้งนับในความรับผิดชอบ แล้วรวมส่งเจ้าหน้าที่สังกัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ นอกจากปฏิบัติตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เจ้าหน้าที่วิชาการต้องปฏิบัติตามอื่น ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่สังกัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ มอบหมายให้

ค. หน้าที่ของพนักงานแจ้งนับ

1. การอบรม เข้ารับการอบรม และออกทดลองปฏิบัติงานสนาม ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดให้

2. ก่อนการปฏิบัติตามสนาม

2.1 รับมอบงาน อุปกรณ์การปฏิบัติงาน และแบบสำมะโนต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่วิชาการ

2.2 สำหรับเขตปฏิบัติงานที่มีแผนที่ ให้ตรวจสอบอาณาบริเวณเขตของพื้นที่จริงกับที่แสดงไว้ในแผนที่ในเขตสำมะโนที่ได้รับมอบหมายว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

3. ขณะปฏิบัติตามสนาม

3.1 ทำการนับจดและแจ้งนับ ด้วยวิธีสัมภาษณ์ประชากรทุกคนที่อยู่ในการคุ้มครองทุกครัวเรือน ตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้ในข้อสั่งชี้แจง ภายใต้พื้นที่ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่วิชาการ ทั้งนี้ต้องนำข้อสั่งชี้แจงการปฏิบัติงานสนามไปด้วยตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน

3.2 เลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร

3.3 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และความแน่นอนในการบันทึกแบบสำมะโนต่าง ๆ อย่างละเอียด

3.4 บันทึกแบบรายงานผลเบื้องต้น และแบบมอบงาน ส่งงาน เมื่อปฏิบัติงานนับจดและแจ้งนับในแต่ละเขตสำมะโนเสร็จ

4. หลังการปฏิบัติตามสนาม

4.1 เมื่อปฏิบัติตามในเขตสำมะโนที่ได้รับมอบหมายเสร็จสมบูรณ์ ให้นำแบบนับจดแบบแจ้งนับ แบบมอบงาน ส่งงาน และแบบรายงานผลเบื้องต้น ที่บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้วส่งเจ้าหน้าที่วิชาการทันที

4.2 ออกไปนับจดและแจ้งนับเพิ่มเติม ถ้าตรวจสอบพบว่ามีการตกนับจด

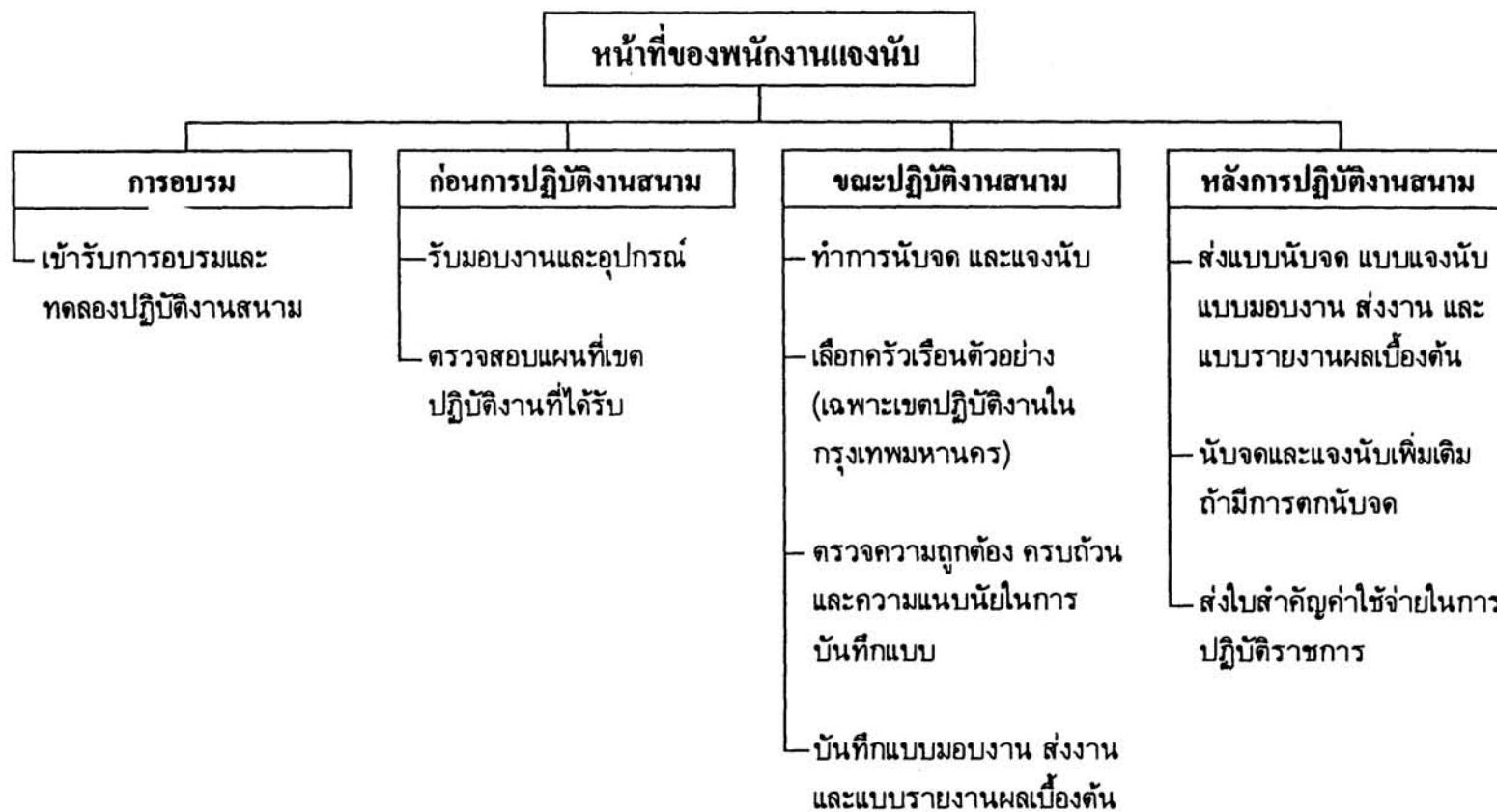
4.3 เนียนในสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ ส่งเจ้าหน้าที่วิชาการตามคำบัญชา
ที่กำหนด

นอกจากปฏิบัติงานตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พนักงานแรงงานต้องปฏิบัติงานอื่น ๆ
ตามที่เจ้าหน้าที่วิชาการ และเจ้าหน้าที่สอดคล้องหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ มอบหมายให้

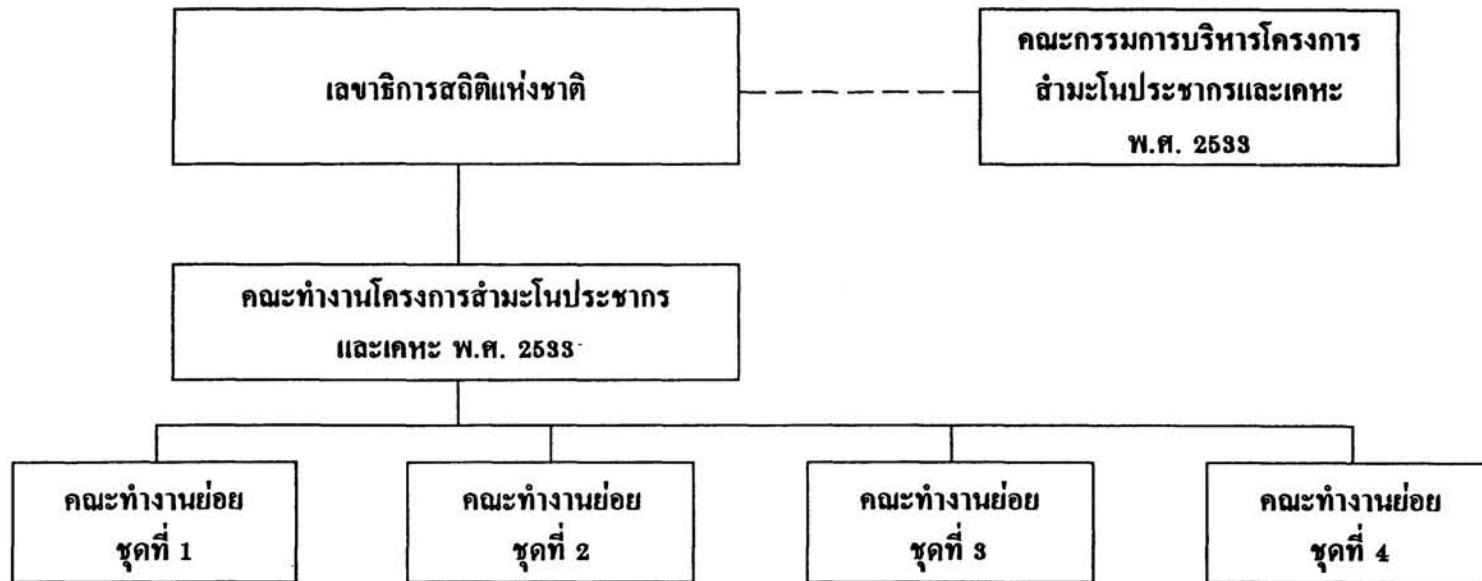

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่วิชาการ

การอนรับ	ก่อนการปฏิบัติงานสนาม	ขณะปฏิบัติงานสนาม	หลังการปฏิบัติงานสนาม
<ul style="list-style-type: none"> – เข้ารับการอบรมและทดลองปฏิบัติงานสนาม – อบรมพนักงานลงนับและสังเกตการณ์การทดลองปฏิบัติงานสนาม 	<ul style="list-style-type: none"> – มอบหมายและกำหนดเขตปฏิบัติงานให้พนักงานลงนับ – ทราบที่อยู่ของพนักงานลงนับ เพื่อสะดวกในการติดตาม – กำหนด เวลา สถานที่ให้พนักงานลงนับส่งแบบเพื่อตรวจสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> – ควบคุมและสังเกตการณ์ให้คำปรึกษาแนะนำ – ตรวจความถูกต้องครบถ้วน และความแน่นยั่งในการบันทึกแบบ – เลือกรัวเรื่องด้วยย่าง (เฉพาะเขตปฏิบัติงานนอกเขตเทศบาล) – ทำรายงานผลการปฏิบัติงาน – แก้ไขและตัดสินปัญหาเฉพาะหน้า – ออกปฏิบัติงานสนามเมื่อจำเป็น 	<ul style="list-style-type: none"> – รับมอบแบบที่เหลือ – ตรวจจำนวนแบบต่าง ๆ ที่บันทึกข้อมูลแล้วให้ตรงกับที่บันทึกไว้หน้าของ – ตรวจสอบความครบถ้วนของการนับจด – รวบรวมและส่งแบบรายงานผลเบื้องต้น – ส่งใบสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ – แนะนำการเขียนใบสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการให้พนักงานลงนับ
			๙

แผนผังการบริหารงานโครงการสำนักงานประชากรและเคหะ พ.ศ. 2539

คณะกรรมการบริหารโครงการฯ แต่งตั้งจากผู้แทนส่วนราชการต่าง ๆ โดยมีคิดเป็นรัฐมนตรี

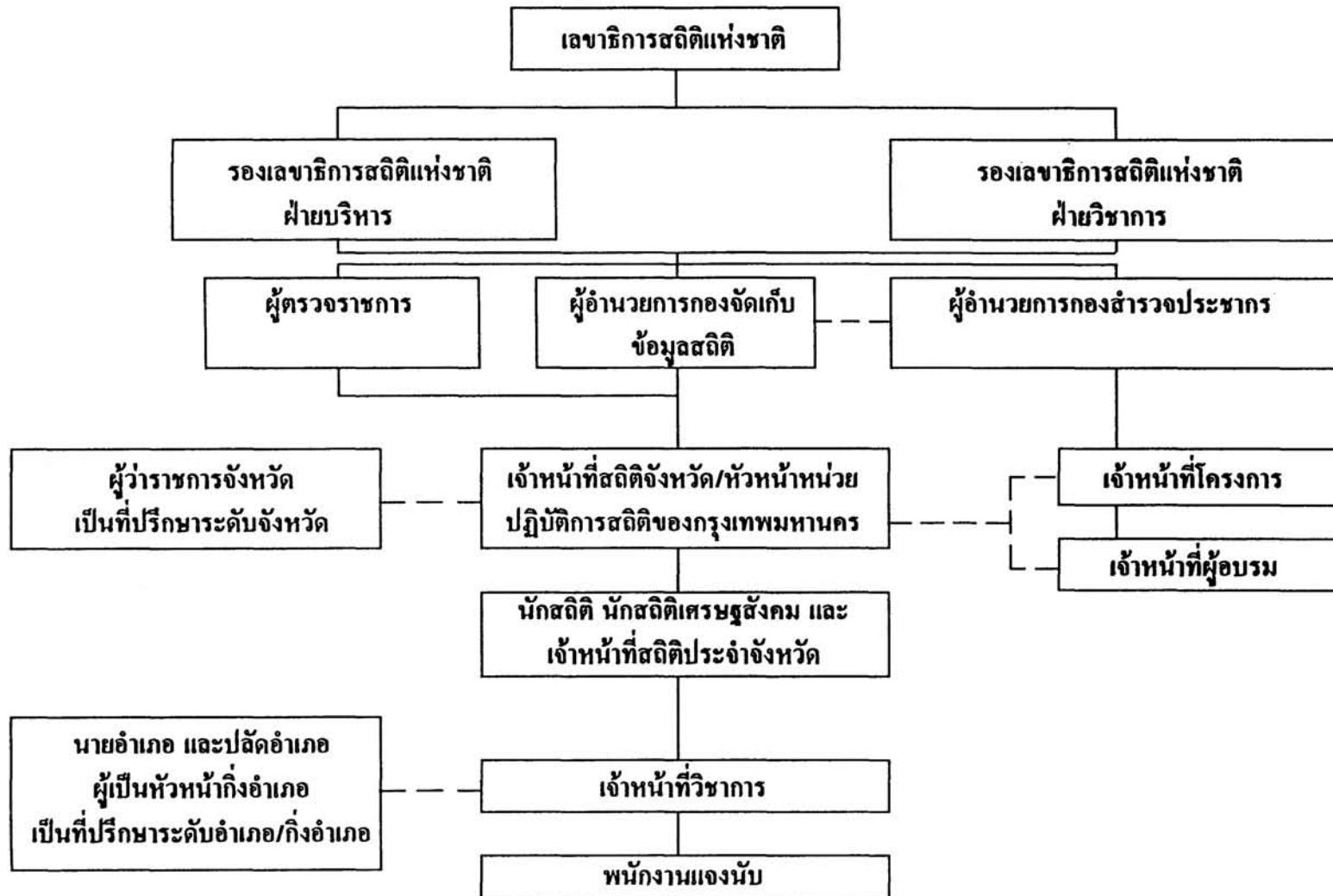
คณะกรรมการโครงการฯ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากกองต่าง ๆ ของสำนักงานสติ๊กเกอร์ชาติ

คณะกรรมการย่อย 4 คณะ

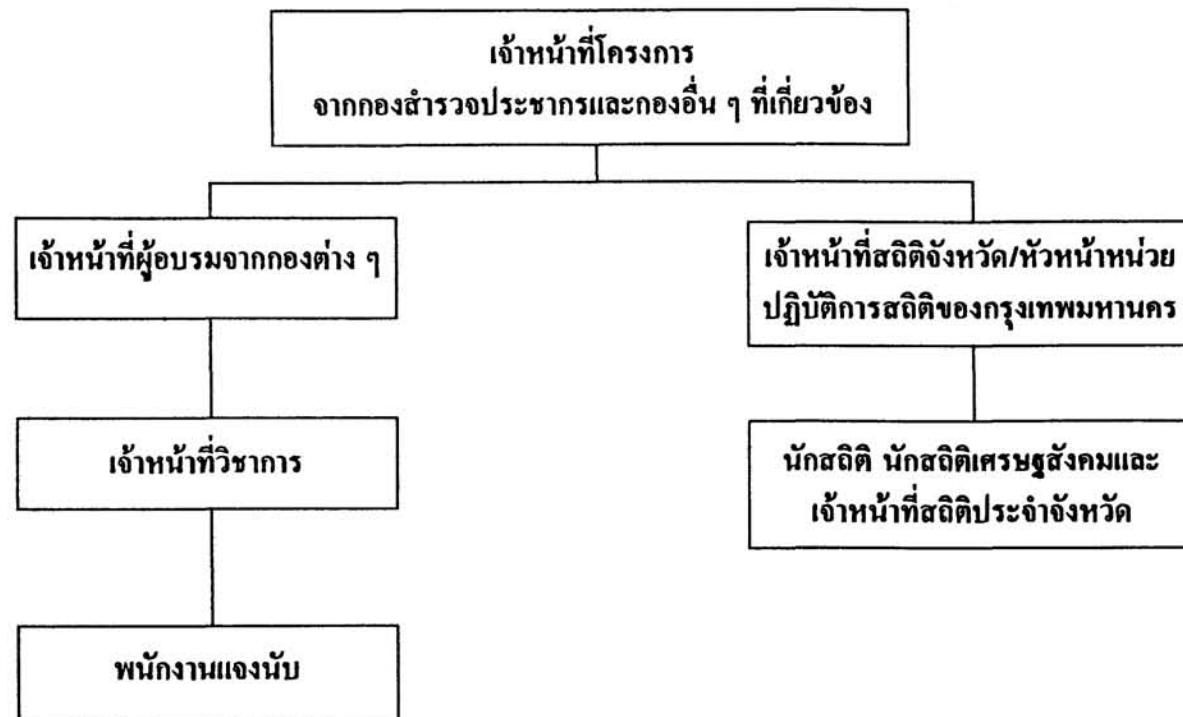
1. คณะกรรมการแบบบัญชีรายรับรายจ่ายสำนักงานสนับสนุน
2. คณะกรรมการประเมินผล
3. คณะกรรมการประชาสัมพันธ์
4. คณะกรรมการแผนที่ การแบ่งเขตสำนักงานและจัดทำข้อมูลพื้นฐานเพื่อการควบคุมคุณภาพงานสนับสนุนและงานประเมินผล

แผนผังการบริหารงานสنانมโครงการสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

๑๖

แผนผังการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนับสนุนโครงการสำนักในประชารถและเคหะ พ.ศ. 2538

สถานที่ที่ทำการอบรม

1. เจ้าหน้าที่ผู้อบรม รับการอบรมที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
2. เจ้าหน้าที่วิชาการ รับการอบรมที่ศูนย์อบรม 21 ศูนย์ ในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค ควบคุม 7 วัน
3. พนักงานแขกนับ รับการอบรมในกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่าง ๆ ควบคุม 7 วัน

บทที่ 2

หลักทั่วไปในการปฏิบัติงานสนาน

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำสำมะโน

หมายถึง การส่งพนักงานลงบ้านไปสำรวจเจ้าบ้านหรือผู้แทน ณ สถานที่อยู่ปกติและทำการสัมภาษณ์เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับสำมะโนประชากรและเคหะเท่านั้น คำตอบที่เจ้าบ้านหรือผู้แทนให้สัมภาษณ์ไว้นั้นให้ถือว่าเป็นคำตอบที่เป็นจริง อย่างไรก็ตามผู้สัมภาษณ์ควรทบทวนคำตอบเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจคำตอบ ถ้ามีเหตุผลสมควรที่จะวินิจฉัยว่าคำตอบนั้นไม่ตรงความจริงก็อาจขออุดอเอกสารบางอย่างได้ เช่น สูตรบัตร ทะเบียนบ้าน ในต่างด้าว เป็นต้น ทั้งนี้ต้องกระทำโดยมิให้เป็นการละเมิดสิทธิ์ไม่ว่าประการใด ๆ

2. ลักษณะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนาน

- 2.1 ต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 2.2 มีไหวพริบและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- 2.3 ต้องเป็นคนที่ละเอียดรอบคอบ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่ของการปฏิบัติงานสนาน
- 2.4 เป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการทำงานซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
- 2.5 บุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนาน เริ่มตั้งแต่การแต่งกาย ลักษณะท่าทาง การพูดจาที่เป็นหลักเป็นฐาน และสุภาพเรียบร้อย
- 2.6 มีความมานะอดทน เยือกเย็น มีความนิ่งคิดเป็นกลาง
- 2.7 มีความสนใจ เข้าใจในแนวคิดและข้อสังชี้แจงและสามารถปฏิบัติตามได้
- 2.8 ต้องรักษาความลับของข้อมูล หรือตัวเลขที่ได้กรอกในใบแบบข้อความทุกแบบห้ามมิให้เปิดเผยแก่บุคคลใด ๆ

3. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนาน

การที่จะได้รับความร่วมมืออย่างดีจากประชาชน อาจทำได้โดยต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า มีการประชาสัมพันธ์โดยทั่วถึง การประพฤติตัวอย่างเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนาน ก็เป็นส่วนช่วยให้ได้รับความร่วมมือจากผู้ตอบสัมภาษณ์ดีขึ้น ดังนั้นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนาน ควรมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- 3.1 การแต่งกาย ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยไม่แสดงความโ่ออ่าภูมิฐานหรือฉุนเฉียดจนเกินไป
- 3.2 เอกสาร ควรพกบัตรประจำตัวอยู่เสมอ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533
- 3.3 การสร้างในครั้งกับผู้ตอบสัมภาษณ์ มีห่วงที่ว่าจะสุภาพอ่อนโยนเป็นกันเอง ต้องทำตัวให้เป็นผู้มีสัมมาคาระمهะกับสุภาพสังคม ตลอดจนต้องใช้คำให้ถูกต้องกับฐานะและวัยของผู้ตอบสัมภาษณ์

4. วิธีปฏิบัติในการสัมภาษณ์

4.1 การแนะนำตัวและแจ้งวัตถุประสงค์ พนักงานจะนับต้องนำบัตรประจำตัว ที่ได้รับติดตัวไปด้วยตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน เพื่อแสดงว่าท่านได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติสภิติ

แนะนำตัวให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ทราบว่าท่านเป็นใคร มาจากไหน มาทำอะไร และข้อเท็จจริงที่ได้จะนำไปใช้ประโยชน์ส่วนรวมอย่างไรบ้าง ข้อความหรือตัวเลขที่ถามนี้ จะถือเป็นความลับ เพื่อให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ได้เห็นความสำคัญของการทำงานในครั้งนี้ และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ

* ตัวอย่างการแนะนำตัว “พม (ดิฉัน) เป็นพนักงานแจงนับของสำนักงานสภิติ-แห่งชาติ ซึ่งขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับทุกคนในบ้านของท่าน ตลอดจนลักษณะต่าง ๆ เป็นรายบุคคล เช่น อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ รวมทั้งลักษณะของที่อยู่อาศัย เพื่อรับข้อมูล จะได้นำข้อมูลที่ได้ไปพิจารณาโดยละเอียด ความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ข้อความที่ถูกถามนี้จะถือเป็นความลับไม่เปิดเผยเป็นรายบุคคลจะใช้แต่ผลที่เป็นตัวเลขรวมเท่านั้น”

4.2 ผู้ตอบสัมภาษณ์ ควรเป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนซึ่งเป็นผู้ใหญ่พ่อที่จะสามารถตอบรายละเอียดต่าง ๆ ของคนในครัวเรือนนั้นได้ ไม่ควรเป็นเด็กหรือคนรับใช้ซึ่งไม่สามารถตอบรายละเอียดได้

4.3 การใช้คำถามในการสัมภาษณ์ พนักงานแจงนับต้องพยายามถามคำถามตามกำหนดให้ในแบบข้อถาน ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่เข้าใจให้ทวนคำถามอีกรอบ ถ้ายังไม่เข้าใจให้พยายามหาคำตอบง่าย ๆ แต่ต้องไม่ผิดความหมายไปจากคำถามเดิม ไม่ให้ใช้คำถามที่เป็นการถามนำ เพราะจะเป็นการแนะนำผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบตามที่ผู้ถามต้องการ

ท่านต้องไม่วิจารณ์คำตอบของผู้ตอบสัมภาษณ์ เมื่อรู้สึกว่าข้อมูลที่ตอบมา นั้นไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง ซึ่งอาจเกิดจากการพลั้งผลโดยไม่เจตนา ท่านควรพยายามหาวิธีให้ผู้ตอบสัมภาษณ์ให้ค่าตอบที่แท้จริง

4.4 การนัดสัมภาษณ์ใหม่ เมื่อพนักงานแจงนับไปสัมภาษณ์บ้านใดแล้วไม่พบผู้ตอบสัมภาษณ์ หรือไม่สามารถสัมภาษณ์รายละเอียดต่าง ๆ ได้ ให้ท่านนัดหมายวัน เวลาที่ท่านจะมาพบเพื่อสัมภาษณ์ใหม่ และทดสอบแบบนัดสัมภาษณ์ไว้ในครั้งหน้าย หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง หรือบุคคลในบ้านนั้น พร้อมทั้งบันทึกการนัดหมายไว้ในแบบนับจดด้วย เมื่อถึงกำหนดนัดหมายท่านต้องไปสัมภาษณ์ตามนัด

4.5 ผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบว่า “ไม่ทราบ” อาจเป็นเพราะ

ก. ไม่เข้าใจคำถาม

ข. ต้องการเวลาคิดทบทวนหาค่าตอบสำหรับคำถามนั้น

ค. ไม่ต้องการตอบทั้งที่ทราบ

ง. ไม่ทราบจริง ๆ

พนักงานจะนับควรพยายามถามคำถามนั้นอีกครั้งหนึ่ง หรือใช้คำพูดง่าย ๆ ในการถาม ให้เวลาผู้ตอบสัมภาษณ์คิดบททวนพร้อมทั้งชี้แจงความต้องการที่จะได้คำตอบ นั้น จนเห็นว่าผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่ทราบจริง ๆ ให้ยอมรับคำตอบ “ไม่ทราบ” นั้นได้

4.6 การปฏิบัติเมื่อไม่ได้รับความร่วมมือ เมื่อพนักงานจะนับไปสัมภาษณ์บ้านใดแล้วไม่ได้รับความร่วมมือ คือ “ไม่ยอมให้พบ” “ไม่ยอมตอบสัมภาษณ์หรือตอบทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นเท็จ พนักงานจะนับด้วยชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการทำสำมะโน และรับรองกับผู้ตอบสัมภาษณ์ว่าข้อความหรือตัวเลขที่ตอบทั้งหมดนั้นจะเก็บเป็นความลับ “ไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล”

ผู้ตอบสัมภาษณ์ยังปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ ให้รายงานเจ้าหน้าที่วิชาการ หรือเจ้าหน้าที่สังกัดจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ เป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไป

ในการนี้ที่พนักงานจะนับไม่ได้รับความร่วมมือ เพราะผู้ตอบสัมภาษณ์ยังไม่สะดวกที่จะตอบในขณะนั้น เช่น กำลังขายของ เป็นต้น ให้พนักงานจะนับรอหรือไปสัมภาษณ์บ้านใกล้เคียงก่อน

4.7 การทบทวนคำตอบในแบบข้อถ答 เมื่อพนักงานจะนับสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลลงในแบบนับจดแบบแบบจะนับแล้ว ควรตรวจสอบว่าท่านได้ถามคำถามครบถ้วนข้อ หากมีข้อใดที่ไม่แน่ใจว่าคำตอบที่ได้รับถูกต้องให้สอบถามอีกครั้งหนึ่ง การทบทวนคำตอบก่อนออกจากสถานที่ของผู้ตอบสัมภาษณ์ เป็นการแก้ปัญหาที่จะต้องกลับมาสัมภาษณ์ใหม่ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะลากลับท่านควรกล่าวขอบคุณผู้ตอบสัมภาษณ์ที่ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการ

5. กฎหมายที่ใช้อ้างอิง

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสิทธิ พ.ศ. 2508

มาตรา 18 พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานมีอำนาจเข้าไปในเคหะสถานหรือสำนักงานของบุคคลซึ่งจะต้องกรอกรายการในแบบหรือใบกำหนดข้อถ答 ในระหว่างเวลาพำนາທີ່ขື້ນສິ່ງພະອາທິດຍົກເລີກ ເພື່ອໃຫ້ບຸຄຸລນັ້ນແສດງຫລັກຮູນຫຼືເອກສານເກີ່ວກັບການການຮັບຮັດຂໍ້ມູນ ໃນแบบหรือใบกำหนดข้อถ答 ເພື່ອຕຽບສອບຄວາມຖຸກຕ້ອງຂອງຂ້ອງຄວາມຫຼືອຕົວເລີກທີ່ໄດ້ກຣອກໃນแบบหรือใบกำหนดข้อถ答 ໃນການນັ້ນຕ້ອງໄຫ້ຄວາມສະດວກແກ່ພනັກງານເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼືອພනັກງານຕາມສົມຄວວ

มาตรา 21 บรรดาข້ອຄວາມຫຼືອຕົວເລີກເນພະບຸຄຸລຫຼືເນພະຮາຍທີ່ໄດ້ກຣອກໃນแบบหรือใบกำหนดข້ອຄວາມນັ້ນຕ້ອງສື່ບັນດາເປົ້າມາໃຫ້ພະຍານຕົ້ນ ທັນນີ້ໄຫ້ຜູ້ຊື່ມີໜ້າທີ່ປົງປັດການຄາມພະຮາຍບັນດານີ້ເປີດແຍ້ຂ້ອຄວາມຫຼືອຕົວເລີກນັ້ນແກ່ບຸຄຸລໄດ້ ສິ່ງໄໝມີໜ້າທີ່ປົງປັດການ

ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือพิจารณาคดีที่บุคคลนั้นต้องห้ามกระทำการใดความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 23 ผู้ได้กรอกข้อความหรือตัวเลขในแบบหรือใบกำหนดข้อความโดยรู้อยู่ว่าเป็นเท็จหรือซึ่งข้อเท็จจริงหรือตอบข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 18 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 24 ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา 21 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

8. หลักทั่วไปในการบันทึกแบบ

6.1 ใช้ดินสอสำหรับการบันทึกแบบทุกแบบ

6.2 เส้น.....สำหรับบันทึกตัวเลขหรือข้อความอย่างโดยย่างหนึ่ง

6.3 ที่ได้ที่ต้องบันทึกจำนวนเป็นตัวเลข ถ้าได้รับคำตอบว่า “ไม่มี” ให้บันทึก 0 หรือ 00 (กรณีต้องบันทึกจำนวน 2 หลัก) เช่น จำนวนห้องนอน จำนวนบุตรเกิดрод เป็นต้น

6.4 เมื่อได้รับคำตอบว่า “ไม่ทราบ” ให้บันทึก “X” แทนคำว่า “ไม่ทราบ”

6.5 ข้อถามใดกำหนดให้บันทึกหัส ให้บันทึกลงใน หรือ ซึ่งกำหนดไว้ในส่วนนั้นและถ้าตอบว่า “ไม่ทราบ” ให้บันทึก 9 หรือ 9 9

6.6 เขียนข้อความหรือตัวเลขให้ชัดเจนอ่านง่าย

6.7 ถ้าข้อความที่จะบันทึกเป็นข้อความเดียวกันทุกบรรทัด ต้องบันทึกเป็นตัวอักษรทกบรรทัด ห้ามใช้เครื่องหมาย บุพสัญญา (,,)

6.8 เมื่อรายละเอียดที่จะต้องบันทึกในส่วนนั้น ไม่เข้าข่ายที่จะต้องบันทึกให้ปล่อยว่างไว้

6.9 ไม่ต้องบันทึกรายละเอียดใด ๆ ทั้งสิ้นลงใน ■■■■■

7. แบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานสำนักงานป่าไม้และเคหะ พ.ศ. 2533

7.1 สปค. 1 (แบบนับจด) เป็นแบบที่แสดงที่ตั้งของครัวเรือน ประเภทของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในแต่ละครัวเรือน ลักษณะการอยู่อาศัยของสมาชิกในครัวเรือน

7.2 สปค. 2 ส (แบบแจงนับพื้นฐาน) เป็นแบบที่ใช้บันทึกเฉพาะข้อความพื้นฐานของประชากร เป็นรายบุคคล มีจำนวน 11 ข้อถาม

7.3 สปค. 2 (แบบแจงนับรายละเอียด) เป็นแบบที่ใช้บันทึกข้อความรายละเอียดของประชากร เป็นรายบุคคล และข้อความเคหะเป็นรายครัวเรือน โดยมีข้อความประชากร 27 ข้อถาม และข้อความเคหะ 16 ข้อถาม

7.4 สปค. 3 (แบบนับงาน ส่งงาน) เป็นแบบที่ใช้มอบงาน ส่งงาน นับจดและแจงนับเป็นรายเขตสำนักงาน

- 7.5 สปค. 4 (แบบนัดสัมภาษณ์) เป็นแบบที่ใช้นัดหมายกับหัวหน้าครัวเรือนหรือคนในบ้าน ซึ่งพนักงานลงนับไปแล้วไม่พบ หรือสัมภาษณ์รายละเอียดต่าง ๆ ไม่ได้ พนักงานลงนับ ต้องนัดหมายวัน เวลา ที่จะไปสัมภาษณ์ใหม่
- 7.6 สปค. 5 (ช่องบรรจุแบบ) ใช้บรรจุแบบสำมะโนต่าง ๆ ที่บันทึกข้อมูลแล้วเป็นรายชุมชน อาคาร/หมู่บ้าน
- 7.7 สปค. 6 (แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน) เป็นแบบที่เจ้าหน้าที่วิชาการใช้รายงานผลการปฏิบัติงานของพนักงานลงนับทุกคนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้เจ้าหน้าที่สถิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ทราบตามกำหนดเวลาที่กำหนด
- 7.8 สปค. 7 (แบบรายงานผลเบื้องต้น) เป็นแบบที่ใช้รวมยอด จำนวนที่อยู่อาศัย จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน จำนวนบ้านว่าง บ้านที่นับจดไม่ได้ ครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ และครัวเรือนที่แจงนับไม่ได้

8. ระเบียบวิธีการทำสำnam ในประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

สำnam ในประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 แบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กรุงเทพมหานคร
2. ในเขตเทศบาล
3. นอกเขตเทศบาล

การปฏิบัติงานนับจดและลงนับให้ปฏิบัติ ดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร

- 1.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดและลงนับข้อมูลพื้นฐานของประชากร (แบบ สปค. 2ส) ถ้าครัวเรือนใดตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง นับจดและลงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากรและเคหะ (แบบ สปค. 2)

ขณะปฏิบัติงานนับจดและลงนับ พนักงานลงนับเป็นผู้เลือก ครัวเรือนตัวอย่าง ตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้

- 1.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล นับจดและลงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร (แบบ สปค. 2) ทุกครัวเรือน แต่ไม่ถูกข้อกำหนดเคหะ

2. ในเขตเทศบาล

- 2.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดและลงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากรและเคหะ (แบบ สปค. 2) ทุกครัวเรือน

- 2.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล นับจดและลงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร (แบบ สปค. 2) ทุกครัวเรือน แต่ไม่ถูกข้อกำหนดเคหะ

3. นักเขตศาสตร์ แบ่งการปฏิบัติงานเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1

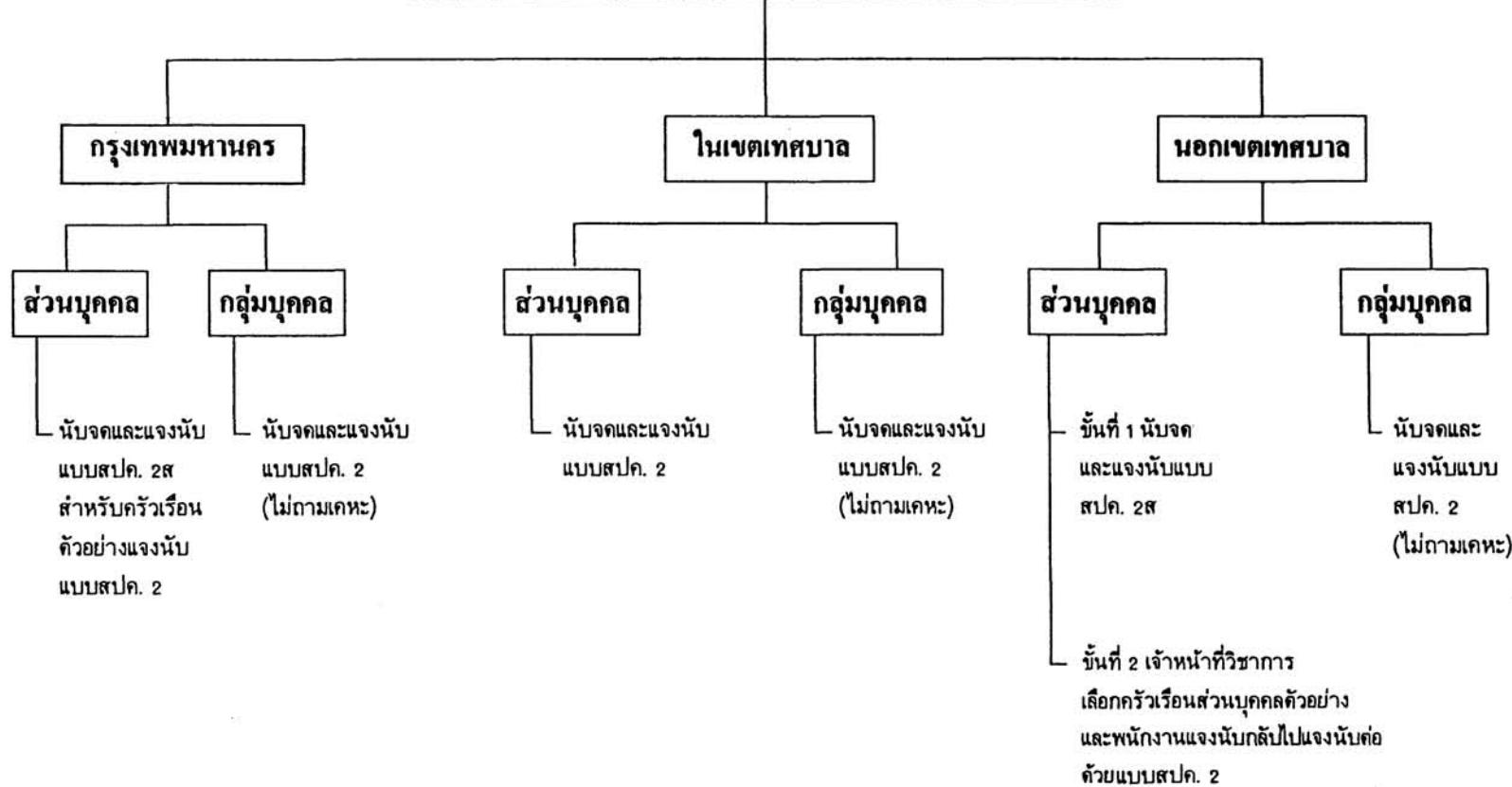
ก. ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดและแจงนับข้อความพื้นฐานของประชากร (แบบ สปค. 2ส)
ทุกครัวเรือน

ข. ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล นับจดและแจงนับข้อความรายละเอียดของประชากร (แบบ สปค. 2) ทุกครัวเรือน แต่ไม่ถูกนับข้อความเคหะ

ขั้นที่ 2

เจ้าหน้าที่วิชาการเลือกตัวอย่างจากครัวเรือนส่วนบุคคล ตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้ ครัวเรือนส่วนบุคคลใดที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง ให้พนักงานแจงนับกลับไปแจงนับข้อความรายละเอียดของประชากรและข้อความเคหะต่อไป
ในการปฏิบัติงานนับจดและแจงนับ ในพื้นที่ทั้ง 3 ลักษณะ ต้องนับจดและแจงนับให้เสร็จที่ละชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน

ระเบียบวิธีการทำสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533

บทที่ 3

บทนิยาม

ภาคประชาชน

1. สำนักงานประชาชนและเคหะ

หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประชาชนและเคหะ เพื่อใช้ประโยชน์ในการสิทธิโดยการสอบถามข้อเท็จจริง จากทุกหน่วยในพื้นที่ที่กำหนดว่าจะทำสำมະโนภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดขึ้น

2. การนับจด

หมายถึง การนับและจดบันทึกครัวเรือนทุกประเภท รวมทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้าง ทั้งสิ้นภายในชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น ลงในแบบนับจด (แบบ สปค. 1)

3. การแจงนับ

หมายถึง การสัมภาษณ์สมาชิกของครัวเรือน เพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลในครัวเรือน ลักษณะและสภาพการอยู่อาศัยของบุคคลในครัวเรือน และบันทึกรายละเอียดที่ได้นั้นลงในแบบแจงนับ (แบบ สปค. 2 และ สปค. 2ส)

4. วันสำมະโน

หมายถึง วันใดวันหนึ่งที่กำหนดขึ้น เพื่อชี้บ่งคานเวลาที่ต้องการนับจำนวนประชาชน และจำนวนเคหะทั้งหลายทั้งสิ้นที่อยู่ในข่ายสำมະโนที่มีอยู่ในวันนั้น

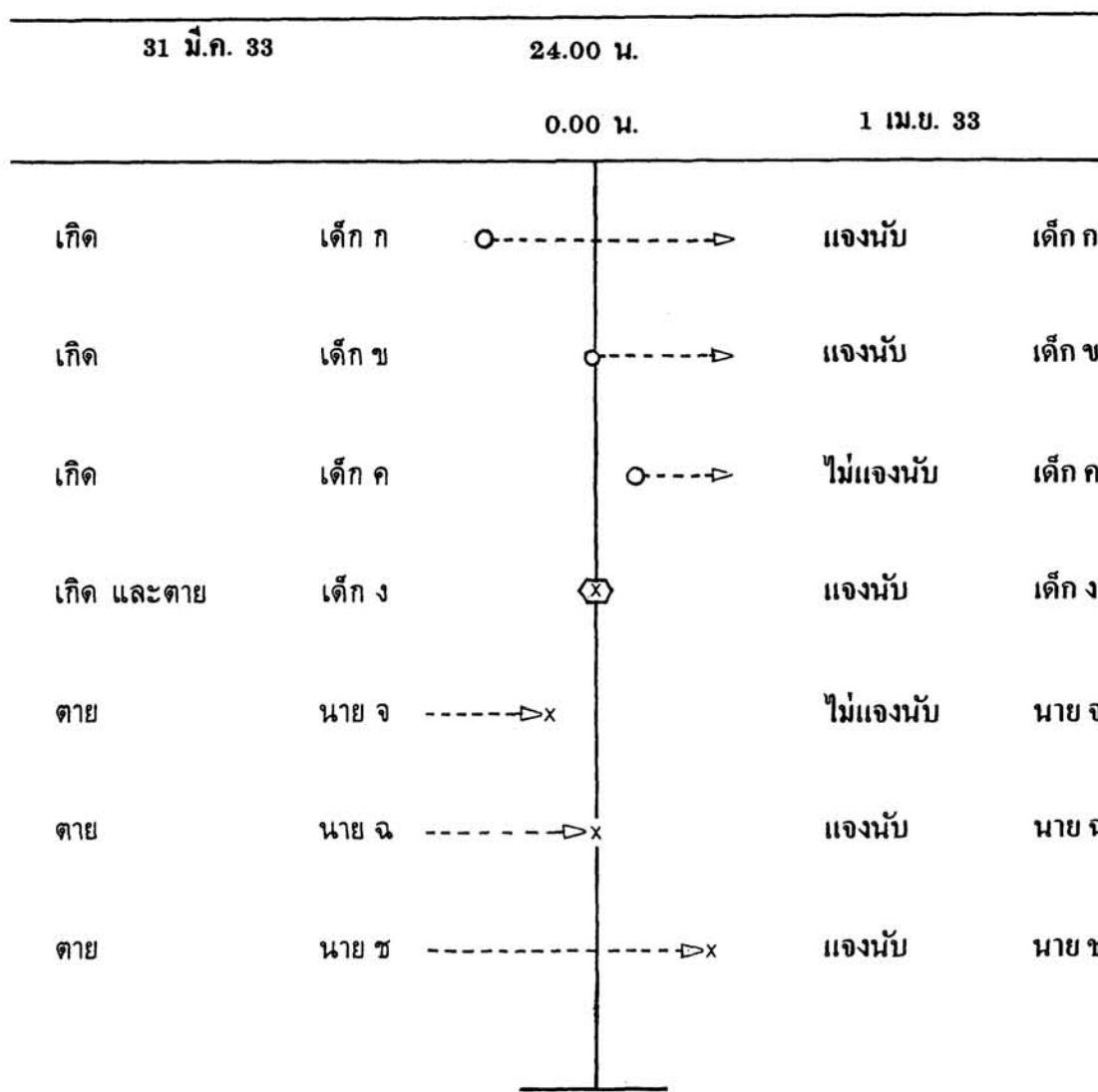
สำนักงานประชาชนและเคหะ พ.ศ. 2533 "ได้กำหนดให้วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2533 เป็นวันสำมະโน"

5. ขณะเวลาสำมະโน

หมายถึง ขณะเวลาที่กำหนดให้เป็นจุดศูนย์รวมของข้อเท็จจริงทั้งหลายทั้งสิ้นของวันสำมະโน เพื่อใช้ตัดสินว่าจะแจงนับเหตุการณ์นั้นหรือไม่

ขณะเวลาสำมະโน ของสำมະโนประชาชนและเคหะ พ.ศ. 2533 "ได้แก่ ขณะเวลา 0.00 น. ของวันที่ 1 เมษายน 2533 (หรือเวลา 24.00 น. ของวันที่ 31 มีนาคม 2533)

ขณะเวลาสำมำโน กับ การแจงนับ

-----> แสดงการมีชีวิตอยู่จนถึงขณะแจงนับ

O แสดงการเกิด ขณะเวลานั้น

x แสดงการตาย ขณะเวลานั้น

 แสดงการเกิดและตาย ขณะเวลานั้น

Thai year	A.D.
2533	1990
2496	1953
2528	1985
2521	1978
2495	1957

6. กำหนดการแข่งขัน

หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่กำหนดให้พนักงานแข่งขันกับปีบัตริงนับจดและแข่งขัน

7. เอกเทศบาล

ในการทำสำมำโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 เอกเทศบาล ประกอบด้วย

7.1 เอกเทศบาล หมายถึง ห้องถินซึ่งได้มีพระราชบัญญัติออกตามความในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 จัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล โดยกำหนดเขตพื้นที่ของเทศบาลนั้นไว้ด้วย

7.2 กรุงเทพมหานคร หมายถึง ห้องถินซึ่งได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยกำหนดเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครนั้นไว้ด้วย

7.3 เมืองพัทยา หมายถึง ห้องถินซึ่งได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 โดยกำหนดเขตพื้นที่ของเมืองพัทยานั้นไว้ด้วย

8. เอกสุขาภิบาล

หมายถึง ห้องถินที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดเขตจัดตั้งขึ้นเป็นสุขาภิบาล ตามความในพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. 2495

9. นอกเขตเทศบาล

หมายถึง พื้นที่ภายนอกเขตเทศบาลทั้งหมดหรือที่เรียกว่าหมู่บ้าน สำหรับบางหมู่บ้าน อาจมีบางส่วนของหมู่บ้านหรือทั้งหมู่บ้านเป็นเขตสุขาภิบาลก็ได้

10. เขตสำมำโน

หมายถึง อาณาบริเวณที่กำหนดขึ้นเพื่อมอบหมายให้พนักงานแข่งขันปีบัตริง ซึ่งอาจจำแนกได้ดังนี้ คือ

10.1 ในเขตเทศบาล หนึ่งเขตสำมำโนอาจมีครัวเรือนประมาณ 200–300 ครัวเรือน

10.2 นอกเขตเทศบาล หนึ่งเขตสำมำโน (ประกอบด้วยครัวเรือนประมาณ 250–350 ครัวเรือน) อาจเป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้าน (กรณีหมู่บ้านขนาดใหญ่) หรือหนึ่งหมู่บ้าน หรือหลายหมู่บ้าน (กรณีเป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก) ได้แก่ หมู่บ้านขนาดใหญ่ หมายถึง หมู่บ้านซึ่งมีจำนวนครัวเรือนมากกว่า 350 ครัวเรือน การแบ่งเขตสำมำโนสำหรับหมู่บ้านนั้น ต้องแบ่งออกเป็นหลายเขตสำมำโน

หมู่บ้านขนาดกลาง หมายถึง หมู่บ้านซึ่งมีจำนวนครัวเรือนประมาณ 250–350 ครัวเรือน หนึ่งหมู่บ้านเป็นหนึ่งเขตสำมำโน

หมู่บ้านขนาดเล็ก หมายถึง หมู่บ้านซึ่งมีจำนวนครัวเรือนน้อยกว่า 250 ครัวเรือน ได้รวมหลาย ๆ หมู่บ้านเป็นหนึ่งเขตสำมำโน โดยมีข้อกำหนดว่าหนึ่งเขตสำมำโนประกอบ

ด้วยหมู่บ้านขนาดเล็กไม่เกิน 5 หมู่บ้าน และมีจำนวนครัวเรือนรวมกันแล้วประมาณ 250–350 ครัวเรือน

11. ชุมชนอพาร์ทเม้นท์

หมายถึง อาณาบริเวณย่อยภายในเขตสำมะโนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล แบ่งขึ้นเพื่อความสะดวกในการนับจดและแจ้งนับ

12. บ้าน

หมายถึง อาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง ที่ใช้สำหรับอยู่อาศัย รวมทั้ง เรือน แพ และรถด้วย

13. ที่อยู่อาศัยของครัวเรือน

หมายถึง สถานที่ที่ครัวเรือนหนึ่ง ๆ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย อาจเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน หรือบ้านหลังที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน รวมทั้งได้สะพานที่มีครัวเรือนใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประจำ

14. ครัวเรือน

หมายถึง บุคคลคนเดียวหรือหลายคนอาศัยอยู่ในบ้านหรือสถานที่อยู่เดียวกัน และจัดหาหรือใช้สิ่งอุปโภคบริโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน

สถานที่อยู่แห่งหนึ่งหรือบ้านหนึ่ง ๆ อาจประกอบด้วยครัวเรือนเดียวหรือหลายครัวเรือน ก็ได้

หรือครัวเรือนหนึ่ง สมาชิกในครัวเรือนอาจอาศัยอยู่ในบ้านหลังหรือหลายห้อง ก็ได้ แต่จะต้องอยู่ในบริเวณเดียวกันหรือเป็นห้องติดต่อกัน

14.1 ประเภทของครัวเรือน

ครัวเรือนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคล

14.1.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล หมายถึง ครัวเรือนที่ประกอบขึ้นด้วยบุคคลคนเดียวหรือหลายคนอาศัยอยู่ในบ้านหรือที่อยู่อาศัยเดียวกัน และจัดหาหรือใช้สิ่งอุปโภคบริโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน บุคคลเหล่านี้อาจเป็นญาติหรือไม่เป็นญาติกันก็ได้ ส่าหรับครัวเรือนที่ไม่ได้เป็นญาติกัน จะต้องมีจำนวนสมาชิกไม่เกิน 5 คน

ตัวอย่างเช่น

- (1) นาย ก อายุ 30 ปี อาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง
- (2) นาย ข เช่าห้องของครอบครัวหนึ่งอยู่เป็นอิสระ และไม่ร่วมรับประทานอาหารด้วย
- (3) ครัวเรือนที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ สูง และคนรับใช้อาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่ง
- (4) บ้านหลังหนึ่งมีพี่และน้องอีก 3 คน โดยมีพี่เป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูตลอดจน

ให้การศึกษาแก่น้อง ๆ

- (5) นายแดงกับเพื่อน 4 คน ซึ่งไม่ได้เป็นญาติกัน เช่าบ้านหลังหนึ่งอาศัยอยู่ได้ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายในบ้าน
- (6) ครัวเรือนหนึ่งประกอบด้วย สามี ภรรยา บุตร 2 คน ลูกสาว 4 คน ทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ภรรยาเป็นผู้ประกอบอาหาร จัดให้ลูกจ้างวันละ 3 มื้อ โดยรับประทานแยกสำรับจากครอบครัวนายจ้าง ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน
- (7) มีบ้าน 3 หลัง ปลูกอยู่ในบริเวณรั้วเดียวกัน บ้านหลังหนึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของบิดา มารดา ส่วนอีก 2 หลัง บิดาปลูกให้บุตรสาว 2 คน ซึ่งมีครอบครัวแล้วอยู่อาศัย ครอบครัวละหนึ่งหลัง ในการรับประทานอาหาร ทุกคนที่อาศัยอยู่ในบ้านทั้ง 3 หลังต่างก็มารับประทานอาหารร่วมกันที่บ้านบิดา โดยจ่ายค่าอาหารหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน

14.1.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล หมายถึง ครัวเรือนที่ประกอบขึ้นด้วยบุคคลที่มาอยู่ร่วมกัน เพราะได้มีกฎหรือระเบียบข้อบังคับอย่างใดอย่างหนึ่งระบุไว้ว่าให้มาอยู่ร่วมกันหรือจำเป็นต้องมาอยู่ร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล จำแนกออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

ก. ครัวเรือนสถานนั้น หมายถึง ครัวเรือนซึ่งบุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันโดยมีกฎหรือระเบียบข้อบังคับระบุไว้ให้มาอยู่ร่วมกัน ได้แก่

1. พระสงฆ์ สามเณร นางชี และลูกศิษย์ที่อาศัยอยู่ในวัด สำนักสงฆ์
2. คนใช้ที่รักษาดูแลอยู่ในโรงพยาบาล ตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป (ยกเว้นโรงพยาบาลโรคจิต)
3. นักเรียนประจำในโรงเรียนกินนอน และครูอาจารย์ซึ่งอยู่ประจำร่วมกัน หอพักแพทย์ หอพักพยาบาล
4. ผู้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์ รวมทั้งผู้ดูแลที่ไม่ได้อยู่เป็นสัดส่วนต่างหาก
5. นักโภชนาญาณในเรือนจำหรือทัณฑสถาน
6. ทหารประจำการหรือตำรวจ รวมทั้งนักเรียนทหาร ตำรวจ ที่อยู่ในกรมกองทหารหรือตำรวจนครบาล

ข. ครัวเรือนกลุ่มนบุคคลอื่น ๆ หมายถึง ครัวเรือนซึ่งบุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง ได้แก่

1. บุคคลที่มาเช่าประจำหรือมาเช่าช่วงตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป ในโรงแรมหรือในเกสต์เฮ้าส์

2. บุคคลทั่วไปซึ่งเช่าอาศัยในหอพัก และไม่ได้แยกอยู่เฉพาะครัวเรือน ทั้งนี้
ไม่นับรวมหอพักนักเรียนในโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย
หอพัก หมายถึง หอพักที่ได้จดทะเบียนและหอพักที่ไม่ได้จด
ทะเบียน แต่ขึ้นป้ายให้ทราบว่าเป็นหอพัก

กรณี สามี ภรรยา และบุตร หรืออาจไม่มีบุตรก็ได้ หรือสามี
หรือภรรยาและบุตร มาเช่าประจำ หรือมาเช่าชั่วคราวตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป
ในโรงแรมหรือในเกสต์เฮาส์ หรือในหอพักให้นับบุคคลเหล่านี้แยกออกมา
เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล

ตัวอย่างที่ 1 โรงแรมแห่งหนึ่ง มีผู้มาเช่าอยู่ประจำห้องละ 1 คน
3 ห้อง และมีสามี ภรรยา มาเช่าอยู่ชั่วคราว ตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป 1 ห้อง
นอกนั้นเป็นผู้มาเช่าอยู่ไม่ถึง 3 เดือน

ให้นับห้องที่สามี ภรรยา เช่าอาศัยอยู่เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล
1 ครัวเรือน ส่วนห้องอีก 3 ห้องที่มีผู้มาเช่าอยู่ประจำ ให้นับเป็นครัวเรือน
กลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทโรงแรม 1 ครัวเรือน สำหรับผู้มาเช่าอยู่ไม่ถึง³
3 เดือน ไม่นับเป็นสมาชิกของโรงแรม

ตัวอย่างที่ 2 บ้านหลังหนึ่งมี 7 ห้อง มีผู้เช่าอาศัยอยู่ห้องละ
2 คน 4 ห้อง ห้องละ 1 คน 2 ห้อง และอีกห้องหนึ่งมีสามี ภรรยา และ
บุตร เช่าอาศัยอยู่ แต่ละห้องแยกกันกิน เจ้าของบ้านขึ้นป้ายว่าเป็นหอพัก

ให้นับห้องที่สามี ภรรยา และบุตร เช่าอาศัยอยู่เป็นครัวเรือน
ส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน ส่วนห้องอื่น ๆ อีก 6 ห้อง ให้นับเป็นครัวเรือน
กลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทหอพัก 1 ครัวเรือน

3. คนงานตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป (ไม่นับครอบครัวของเจ้าของ) ที่อยู่อาศัยเป็น³
ประจำในบริเวณที่ทำงาน หรือที่โรงงาน หรือที่สถานประกอบการจัด
ให้อยู่ และไม่ได้แยกอยู่เฉพาะครัวเรือน

คนงานที่อาศัยอยู่ในสถานที่ที่โรงงาน หรือสถานประกอบการ
จัดให้อยู่ และได้แยกอยู่เฉพาะครัวเรือน (อาจเป็นห้องหรือบ้านเป็นหลัง)
ต่างหากจากคนงานอื่น โดยมีญาติหรือบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นคนงานอาศัย³
รวมอยู่ด้วย ให้ถือเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล

ตัวอย่างที่ 1 บ้านหลังหนึ่งมี 6 ห้อง แต่ละห้องมีพนักงานเสริฟ
อาหารหญิงอยู่รวมกันห้องละ 2 คนบ้าง 3 คนบ้าง บ้านหลังนี้เจ้าของ
ร้านอาหารเป็นผู้เช่า เพื่อให้คนงานหญิงพักหลับนอน คนงานทุกคน
รับประทานอาหารที่เจ้าของร้านอาหารจัดให้

ให้นับพนักงานเสริฟอาหารทั้งหมดเป็นครัวเรือนกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทคนงาน 1 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 2 โรงงานทำร่องเท้าแห่งหนึ่งมีเรือนแพ 2 ชั้น ๆ ละ 10 ห้อง แต่ละห้องให้คนงานโสดอยู่รวมกันห้องละ 1 คนบ้าง 2 คนบ้าง มี 1 ห้องคนงานได้นำบิทาและมาตรามาอยู่ด้วย และมีบ้านอีก 3 หลัง ให้หัวหน้าคนงานอยู่อาศัย มี 1 หลังหัวหน้าคนงานได้นำภารยาและบุตรมาอยู่ด้วย

ให้นับห้องของคนงานและบ้านหัวหน้าคนงานที่นำครอบครัวมาอยู่ด้วย เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 2 ครัวเรือน ส่วนห้องในเรือนแพอีก 19 ห้อง และบ้านหัวหน้าคนงานอีก 2 หลัง ให้นับเป็นครัวเรือนกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทคนงาน 1 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 3 โรงเลือยแห่งหนึ่งมีคนงานอยู่ 8 คน และคนงานทุกคนเป็นโสด เจ้าของโรงเลือยจัดห้องให้คนงานอาศัยห้องละคน

ให้นับคนงานทั้ง 8 คน เป็นครัวเรือนกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทคนงาน 1 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 4 นาย ก เป็นสามีของนาง ข ห้องสองคนเป็นคนงานของโรงเลือย ได้อยู่อาศัยในห้องพักที่ทางโรงเลือยจัดให้อยู่เฉพาะสองคน

ให้นับนาย ก และนาง ข เป็นสมาชิกของครัวเรือนกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ประเภทคนงาน

ตัวอย่างที่ 5 ตามตัวอย่างที่ 4 นาย ก และนาง ข ได้นำน้องชายซึ่งไม่ได้เป็นคนงานของโรงเลือยมาอยู่ด้วย

ให้นับครัวเรือนของนาย ก และนาง ข เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน

4. บุคคลซึ่งกินอยู่รวมกันตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป โดยบุคคลเหล่านั้นไม่มีความสัมพันธ์นัดญาติ หรือมีความสัมพันธ์นัดญาติไม่เกิน 3 คน และทุกคนที่มาอยู่รวมกันต่างก็ช่วยกันออกค่าใช้จ่ายตามที่ตกลงกัน

ญาติ ในที่นี้หมายถึง คู่สมรส บุตร บุตรเขย บุตรสะใภ้ บุตรของบุตร บิดา มารดา พี่ น้อง ปู่ ย่า ตา ยาย อาน้ำ ป้า ลุง ทวด หลาน เหลน ห้องของตัวเองและคู่สมรส และรวมถึงลูกผู้ชาย ลูกผู้หญิง และเขย สะใภ้ของตัวเองและญาติที่กล่าวมาแล้วด้วย

ตัวอย่างที่ 1 บ้านหลังหนึ่งมีผู้อาศัยอยู่ 6 คน โดยที่ไม่มีความสัมพันธ์นัดญาติ และทุกคนได้ออกค่าใช้จ่ายตามที่ตกลงกัน

ให้นับเป็นครัวเรือนกู่มบุคคลอื่น ๆ 1 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 2 ตามตัวอย่างที่ 1 ในจำนวนบุคคลที่อาศัยอยู่ที่บ้าน มี 3 คนเป็นพี่น้องกันและทุกคนได้ออกค่าใช้จ่ายตามที่ตกลงกัน

ให้นับเป็นครัวเรือนกู่มบุคคลอื่น ๆ 1 ครัวเรือน (เป็นญาติไม่เกิน 3 คน)

ข้อยกเว้น

1. ในกรณีครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ซึ่งมีบุคคลไม่เกิน 3 คน เป็นญาติกัน และผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย แทนญาติทั้งหมดหรือบางส่วน ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล

ตัวอย่าง บ้านหลังหนึ่งมีพี่น้องอยู่ 3 คน และมีเพื่อนมาอยู่ด้วยอีก 4 คน ทุกคนได้ออกค่าใช้จ่ายตามที่ตกลงกัน โดยที่เป็นคนออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้บ้าน

2. ในกรณีครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป ซึ่งมีบุคคลตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป มีความสัมพันธ์ฉันท์ญาติ ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล โดยไม่ต้องพิจารณาเรื่องค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

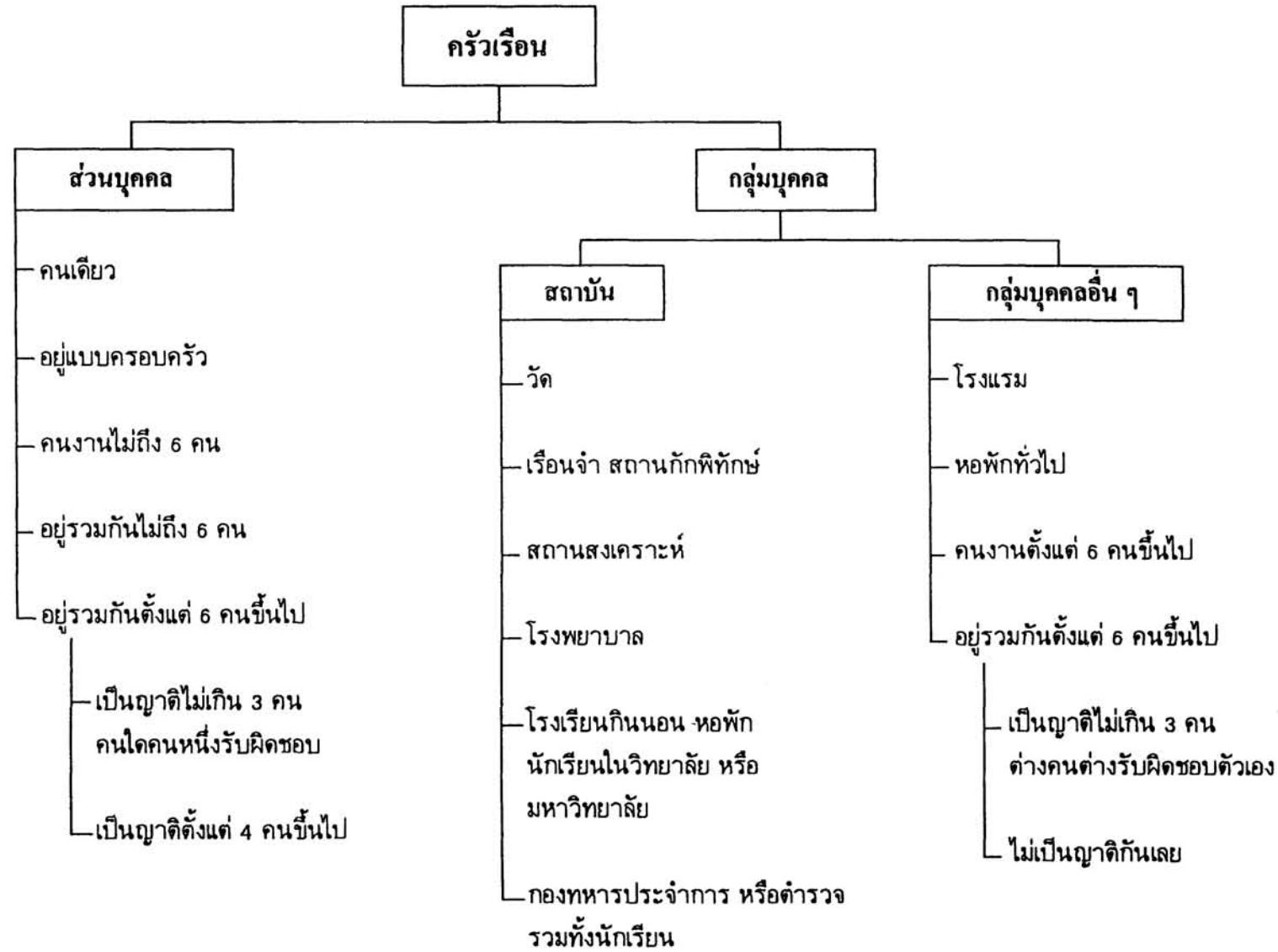
ตัวอย่าง บ้านหลังหนึ่งมีผู้อาศัยอยู่ 10 คน ในจำนวนนี้มี 4 คนเป็นพี่น้องกัน และทุกคนได้ออกค่าใช้จ่ายตามที่ตกลงกัน

ข้อควรระวัง

ครัวเรือนผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ครัวเรือนเจ้าหน้าที่ในเรือนจำ สถานักกักกัน สถานสงเคราะห์ โรงแรม โรงพยาบาล พอพักนักเรียน หรือมหาวิทยาลัย ถ้าแยกอยู่เฉพาะครอบครัว ให้ถือเป็น ครัวเรือนส่วนบุคคล ถ้าหากไม่แยกอยู่เฉพาะครอบครัว ให้พิจารณาตามลักษณะที่เป็นอยู่ว่า ห้องแต่ละห้องหรือบ้านแต่ละหลังเป็นครัวเรือนส่วนบุคคลหรือครัวเรือนกุ่นบุคคล

สำหรับทหาร ตำรวจ ที่อยู่ในกรม กอง หรือสถานีตำรวจน้ำ ถ้าแยกที่อยู่เฉพาะครอบครัว ให้ถือเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล ถ้าหากไม่แยกที่อยู่เฉพาะตัวหรือเฉพาะครอบครัวถือเป็นครัวเรือนสถาบัน

ส่วนครัวเรือนส่วนบุคคลที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณวัด บ้านของไวยาวัจกร บ้านของครอบครัวที่อาศัยที่ดินวัดปลูก เป็นต้น ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล ไม่ให้รวมเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนสถาบัน ประเภทวัด

ตัวอย่างเพื่อประกอบการพิจารณาครัวเรือนประเภทต่างๆ ที่อยู่ในบริเวณ หรือรั้วเดียวกัน

ตัวอย่างที่ 1 โรงงานทอผ้าแห่งหนึ่ง มีตึกแถว 3 ชั้น 2 หลัง สำหรับเป็นที่พักคนงานชาย 1 หลัง และคนงานหญิง 1 หลัง โดยคนงานจะพักอยู่รวมกันห้องละ 10 คน มีเรือนแพ 2 ชั้น สำหรับคนงานที่มีครอบครัวแล้ว (ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนบางคนไม่ได้เป็นคนงาน) พักรอบครัวละห้อง รวม 10 ห้อง มีบ้านของเจ้าของโรงงานและครอบครัว 1 หลัง

การพิจารณาครัวเรือน

ก. เรือนแพ 2 ชั้น สำหรับคนงานที่มีครอบครัวแล้ว ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 10 ครัวเรือน

ข. ตึกแถว 3 ชั้น 2 หลัง สำหรับเป็นที่พักคนงานชาย และหญิง ให้นับรวมเป็นครัวเรือนกลุ่มบุคคลอีก 1 ประเภทคนงานจำนวน 6 คนขึ้นไป 1 ครัวเรือน

ค. บ้านเจ้าของโรงงานและครอบครัว ให้นับเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 2 โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง มีตึกสำหรับเป็นที่พักผู้ป่วย 3 หลัง หอพักนักศึกษาแพทย์ และนักเรียนพยาบาล โดยพักห้องละ 2 คน จำนวน 6 หลัง หอพักแพทย์ และพยาบาล ที่ทำงานในโรงพยาบาลโดยพักห้องละ 1 คน 2 หลัง มีห้องแรก 5 ห้อง ให้คนทำความสะอาดห้องพัก โดย 3 ห้องแรกให้คนทำความสะอาดที่มีครอบครัวแล้ว อาศัยอยู่ห้องละ 1 ครัวเรือน (ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนบางคนไม่ได้เป็นคนทำความสะอาดห้องของโรงพยาบาล) อีก 2 ห้อง ให้คนทำความสะอาดซึ่งเป็นคนโสดอาศัยอยู่ห้องละ 5 คน และ 6 คน โดยคนทำความสะอาดที่เป็นคนโสดกินอาหารที่ทางโรงพยาบาลจัดให้มีบ้านพักของแพทย์และครอบครัว 3 หลัง

การพิจารณาครัวเรือน

ก. ตึกที่พักผู้ป่วย 3 หลัง ให้นับเป็นครัวเรือนสถาบันประเภทโรงพยาบาล 1 ครัวเรือน

ข. หอพักนักศึกษาแพทย์ และนักเรียนพยาบาล 6 หลัง ให้นับเป็นครัวเรือนสถาบันประเภทโรงเรียนกินนอน 1 ครัวเรือน

ค. หอพักแพทย์ และพยาบาล ที่ทำงานในโรงพยาบาล 2 หลัง ให้นับที่พักแพทย์ และพยาบาล แต่ละห้องเป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน

ง. ห้องแรก 3 ห้อง ที่คนทำความสะอาดที่มีครอบครัวอาศัยอยู่ ให้นับแต่ละห้อง เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล 1 ครัวเรือน

- จ. ห้องແກວ 2 ห้อง ที่คนทำความສະອາດທີ່ເປັນໂສດອາສີຍ່ອງໆ ໄທ້ນັບຮວມເປັນ
ຄວ້ວເຮືອນກລຸ່ມບຸຄຄລອື່ນ ຈ ປະເທດຄນງານ ຈຳນວນ 6 ດົນເຂົ້າໄປ 1 ຄວ້ວເຮືອນ
- ຂ. ບ້ານພັກແພທຍໍແລະຄຣອບຄວ້າ 3 ທັລັງ ໄທ້ນັບ ແຕ່ລະໜັງເປັນຄວ້ວເຮືອນສ່ວນ
ບຸຄຄລ 1 ຄວ້ວເຮືອນ

**ຕັວອຢ່າງທີ່ 3 ປອເນະ ຜຶ່ງເປັນໂຮງເຮືອນເອກະນຸສອນຄາສານາອີສລາມ ໂດຍບຸຄຄລທີ່ມາເຮືອນໜັງສື່ອ
ຈະມີກັ້ມາອູ່ປະຈຳ ແລະໄປກລັນ ສໍາຫັນຜູ້ທີ່ອູ່ປະຈຳຈະອາສີຍ່ອງໆຮົມກັນໃນບ້ານ
ເປັນໜັງ ຈ ແລະມີບາງຄນທີ່ອູ່ກັນແບນຄຣອບຄວ້າ ອື່ອ ມີພ່ອ ແມ່ ແລະລູກອູ່ດ້ວຍກັນ
ກາຣີຈາຣາຄວ້ວເຮືອນ**

- ກ. ຜູ້ທີ່ອູ່ປະຈຳທີ່ປອເນະທຸກຄນ ທີ່ໄມ້ໄດ້ອູ່ກັນແບນຄຣອບຄວ້າໃນບ້ານທຸກໜັງ ໄທ້ນັບ
ຮົມເປັນຄວ້ວເຮືອນກລຸ່ມບຸຄຄລອື່ນ ຈ 1 ຄວ້ວເຮືອນ
- ຂ. ຜູ້ທີ່ອູ່ປະຈຳທີ່ປອເນະ ແລະອູ່ກັນແບນຄຣອບຄວ້າ ໄທ້ນັບແຕ່ລະຄຣອບຄວ້າເປັນ
ຄວ້ວເຮືອນສ່ວນບຸຄຄລ

15. ຄວ້ວເຮືອນເກມຕຣ ຄວ້ວເຮືອນປະນົງ ແລະ ຄວ້ວເຮືອນທີ່ປະກອນອຸດສາຫກຮຽນໃນຄວ້ວເຮືອນ

15.1 ຄວ້ວເຮືອນເກມຕຣ

ໝາຍເຖິງ ຄວ້ວເຮືອນສ່ວນບຸຄຄລ ພຣອກລຸ່ມບຸຄຄລ ຜຶ່ງ

- ກ. ໃນຮອບປີທີ່ແລ້ວ (1 ເມ.ຍ. 32–31 ມີ.ຄ. 33) ມີເນື້ອທີ່ເພາະປຸງລູກພື້ນ ແລະເລີ້ນສັດວ
ໃນເນື້ອທີ່ 2 ໄຣັ້ນໄປ ເນື້ອທີ່ດັກລ່າງຈະຕ້ອງອູ່ກາຍໃນເບື້ອງຈັງຫວັດເກົ່ານັ້ນ (ໄມ່ຮົມກາ
ທຳປະນົງ/ເພາະເລີ້ນສັດວນ້າ) ຢ່ອ
- ຂ. ໃນຮອບປີທີ່ແລ້ວ (1 ເມ.ຍ. 32–31 ມີ.ຄ. 33) ມີຮາຍໄດ້ຈາກການຂາຍພື້ນຈາກເນື້ອທີ່
ສື່ອຄຣອງກາຍໃນຈັງຫວັດ ຢ່ອຈາກການຂາຍສັດວ ຢ່ອພລິຕິກັນທີ່ສັດວດັ່ງຕ່ອໄປນີ້ ອື່ອ
ວ່າ ຄວາຍ ແພະ ແກະ ໝ່າຍ ໄກ່ ເປີດ ທ່ານ ໄທນ ພື້ນ ແລະ ຄຣິງ ເປັນເງິນ 6,000 ນາທ
ເຂົ້າໄປ ຢ່ອ
- ຄ. ໃນວັນທີ 1 ເມສາຍນ 2533 ເລີ້ນວ່າ ຄວາຍ ແຕ່ລະຫຼືດຫ່ອຮົມກັນເປັນຈຳນວນ 5 ຕັວ
ເຂົ້າໄປ ຢ່ອເລີ້ນໝູ້ຕັ້ງແຕ່ 5 ຕັວເຂົ້າໄປ ຢ່ອເລີ້ນເປີດ ໄກ່ ແຕ່ລະຫຼືດຫ່ອຮົມກັນ
ຕັ້ງແຕ່ 100 ຕັວເຂົ້າໄປ

15.2 ຄວ້ວເຮືອນປະນົງ

ໝາຍເຖິງ ຄວ້ວເຮືອນສ່ວນບຸຄຄລ ພຣອກລຸ່ມບຸຄຄລ ທີ່ມີສາມາຊີກຄນໄດ້ຄນໜຶ່ງຫ່ວົງ
ຫລາຍຄນທຳປະນົງຂອງດົນເອັນດັ່ງແຕ່ 30 ວັນເຂົ້າໄປ ຢ່ອການເພາະເລີ້ນສັດວນ້າເພື່ອ
ຂາຍໃນຮອບປີທີ່ແລ້ວ (1 ເມສາຍນ 2532–31 ມີນາຄມ 2533)

ການທຳປະນົງ ໝາຍເຖິງ ກິຈການໃນເຊີ່ງເຄຣະສູກິຈ ໃນການຈັບ ດັກ ລ່ວ ທຳອັນດຽຍ ຂ່າ
ຫ່ວົງເກີບສັດວນ້າທີ່ຍັງມີວິທອຍ່ໃນທີ່ຈັບສັດວນ້າໜຶ່ງເຈິ່ງເຈົ້າໂດຍຮັມຫາດີແລະໄມ່ເປັນ

ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ ไม่ว่ามีการจับเพื่อการแปร่งขั้น การทดลอง การกีฬา หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การทำประมง แยกออกเป็น

- ก. การทำประมงทะเล ได้แก่ การทำประมงในบริเวณน้ำเค็ม และน้ำกร่อย
- ข. การทำประมงน้ำจืด ได้แก่ การทำประมงในบริเวณน้ำจืด เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หมายถึง กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตั้งแต่วัยอ่อนจนถึงขนาดที่ต้องการเพื่อขาย รวมการเพาะลูกปลาประเทศสวยงาม เพื่อขาย แต่ไม่รวมร้านจำหน่ายปลาดูที่ไม่ได้เพาะพักลูกปลาเอง

โดยหลักการแล้ว การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องครอบคลุมพื้นที่น้ำจำนวนหนึ่ง เพื่อการนี้ โดยไม่คำนึงถึงกรรมสิทธิ์ในการครอบครองแต่อย่างใด และมีการเตรียมที่หรือสร้างอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น บ่อ กระชัง แพ คอก เป็นต้น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แยกออกเป็น

- ก. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขายส่ง ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในบริเวณน้ำเค็ม และน้ำกร่อย
- ข. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในบริเวณน้ำจืด สัตว์น้ำ หมายถึง ปลา เต่า กระ หุ้ง ปู แมงดาทะเล กบ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำ เหล่านี้ทุกชนิด สัตว์น้ำจำหน่าย หลากหลายอย่าง หลากหลาย แหล่งน้ำ เช่น หนอง หนองน้ำ และสัตว์น้ำอื่นที่อาศัยอยู่ในน้ำ ให้รวมถึงพืชน้ำ เช่น สาหร่ายทะเล เป็นต้น

15.3 ครัวเรือนที่ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน

อุตสาหกรรมในครัวเรือน หมายถึง การผลิตผลิตภัณฑ์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขาย การผลิตนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้ประกอบกัน คือ

1. การประกอบการผลิตกระทำกันอยู่ภายในอาณาบริเวณบ้านพักอาศัย
2. สมาชิกในครัวเรือนมีส่วนช่วยในการประกอบกิจกรรมด้วย
3. มีคนงานได้ไม่เกิน 10 คน (ไม่นับรวมสมาชิกในครัวเรือน) และต้องจ่ายค่าแรงให้เป็นรายวัน หรือรายชั่วโมงของผลิตภัณฑ์
4. "ไม่เป็นกิจการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล"
5. กรรมวิธีการผลิตมักจะเป็นแบบดั้งเดิม หรือกระทำตามที่เคยทำกันมาแต่ครั้งบรรพบุรุษ โดยใช้แรงงานหรือฝีมือผู้ผลิตเป็นสำคัญ ตามธรรมชาติไม่มีการใช้เครื่องจักรหรือเครื่องทุนแรงแบบทันสมัย หรือถ้าจะมีใช้ก็น้อยที่สุด

การประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน ให้รวมถึงการประกอบการดังต่อไปนี้ด้วย คือ

- ก. การรับซ่อม (Sub-Contract) ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ซึ่งเข้ามายังอุตสาหกรรมในครัวเรือน
- ข. การผลิตโดยมีผู้จัดหาวัสดุดิบมาให้

ตัวอย่างอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่

การทำผ้าด้วยกีระตุก	การทำหัตถกรรมเย็บ งาน ทอ
การทำผลิตภัณฑ์จากเส้นใยพืช	การตีเหล็ก
การทำผลิตภัณฑ์เครื่องไม้	การเจียระไนพloy
การทำเสื่อ กาก	การทำอิฐดินเผา
การจักสานไม้ไผ่	การทำเครื่องปั้นดินเผา
การจักสานหวย ทำผลิตภัณฑ์หวย	การทำปั้นโกรชีเมนต์
การทำเฟอร์นิเจอร์ไม้	การทำเครื่องเงินรูปพรรณ
การทำเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่	การทำเครื่องรักประดับมุก
การทำเฟอร์นิเจอร์หวย	การทำร่ม

ตัวอย่างการพิจารณาว่า ครัวเรือนใดประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนหรือไม่ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 1 นายสีทำการผลิตร่ม ในอาณาบริเวณบ้านของตนเองมีเพื่อนบ้านในละแวกนั้น มาอาศัยบริเวณบ้านของนายสีเป็นที่ผลิตด้วยอีก 3 ครัวเรือน โดยที่แต่ละครัวเรือน นำวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตมาเอง ครัวเรือนนายสีและเพื่อนบ้านอีก 3 ครัวเรือน เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพาะประกอบการผลิตภายใต้บริเวณ บ้านพักอาศัย มีสมาชิกของแต่ละครัวเรือนช่วย มีวัสดุดิบ และกรรมวิธีการผลิต เป็นแบบดั้งเดิม

ตัวอย่างที่ 2 จากตัวอย่างที่ 1 ถ้าเพื่อนบ้านอีก 3 ครัวเรือน ไม่ได้เป็นเจ้าของวัสดุดิบ แต่มาช่วย กันทำการผลิตที่บ้านนายสี โดยนายสีจ่ายเป็นค่าแรงให้ และครัวเรือนของนายสีก็ ทำการผลิตเองด้วย ถือว่าครัวเรือนนายสีประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนตาม คำจำกัดความข้างต้น และเพื่อนบ้านอีก 3 ครัวเรือน อยู่ในฐานะคนงานของนายสี ไม่ใช่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 3 นายเติมและนางพloyเป็นสามีภรรยา ช่วยกันหอผ้า มีลูกอีก 2 คนช่วย โดยได้รับค่าจ้างวันละ 30 บาทต่อคน นอกจากนี้นายเติมยังได้จ้างคนงานอีก 10 คน โดยจ่ายค่าแรงงานให้เป็นรายวัน วันละ 70 บาทต่อคน

กรณีด้านคำจำกัดความของอุตสาหกรรมในครัวเรือน ที่มีคนงานได้ไม่เกิน 10 คน ไม่นับรวมสมาชิกในครัวเรือน ดังนั้น ครัวเรือนนี้เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 4 นายสา มืออาชีพเป็นช่างแกะสลัก มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการแกะสลักเป็นของตนเอง แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของวัตถุดิบ คือ ไม้ โดยที่นายสา จะผลิตขึ้นตามที่เจ้าของวัตถุดิบเป็นผู้สั่งทำเท่านั้น

กรณีนี้ถือว่านายสา ก่อให้เกิดการผลิต ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นเจ้าของวัตถุดิบเอง แต่มีเครื่องมือที่ก่อให้เกิดการผลิตขึ้น มีการแปลงรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตโดยใช้แรงงานฝีมือของตนเองด้วยส่วนหนึ่ง มีลักษณะของการประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ใช้แรงงาน เช่นเดียวกับกรณีรับตัดเย็บเสื้อผ้า วัสดุป้าย

ตัวอย่างที่ 5 ครัวเรือนนายมา มืออาชีพชำนาญและใช้เวลาว่างจากการทำงานมาหอเลื่อ โดยมีวัตถุดิบเป็นของตนเอง และทำไว้ให้ในครัวเรือนเท่านั้น มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อขาย

ครัวเรือนนี้ไม่ได้ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพียงแต่เป็นการผลิตเพื่อใช้ในครัวเรือนเท่านั้น แต่ถ้านายมาตั้งใจหอเลื่อเพื่อนำออกขาย แม้ว่าจะยังไม่ได้ขายในปีที่ไปสำรวจ อาจจะขายได้ในปีต่อไป ก็จะถือว่านายมาประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือน

16. หัวหน้าครัวเรือน

16.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล หมายถึง บุคคลซึ่งสมาชิกในครัวเรือนยอมรับนับถือว่าเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในการปกครอง และสวัสดิภาพของสมาชิกในครัวเรือน ผู้ที่โดยทั่วไปได้รับการยกย่องเป็นหัวหน้าครัวเรือนของครัวเรือนส่วนบุคคล ได้แก่

- ก. สามี สำหรับครัวเรือนที่มีสามีกับภรรยา
- ข. บุตรหรือคู่สมรสของบุตร สำหรับครัวเรือนที่บิดามารดาอยู่ในวัยชรา และมอบให้บุตรเป็นผู้ดูแลสวัสดิภาพของคนในครัวเรือน
- ค. พี่ สำหรับครัวเรือนที่อยู่กัน พี่ ๆ น้อง ๆ
- ง. ผู้มีอาวุโส สำหรับครัวเรือนที่อยู่กันระหว่างมิตรสหาย

16.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล ให้คนใดคนหนึ่งจากสมาชิกในครัวเรือนเป็นหัวหน้าครัวเรือน นอกจากครัวเรือนนั้นมีบุคคลเป็นหัวหน้าอยู่แล้ว ก็ให้บุคคลนั้นเป็นหัวหน้าครัวเรือน เช่น

- ก. เจ้าอาวาส ในครัวเรือนที่เป็นวัด
- ข. หัวหน้าคุณงาน ในครัวเรือนโรงงาน
- ค. นักโทษคนได้คนหนึ่ง ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน
- ง. คนป่วยคนได้คนหนึ่ง ในสถานสงเคราะห์หรือโรงพยาบาล
- จ. หัวหน้านักเรียน นิสิต นักศึกษา ในโรงเรียนกินนอน หอพักนิสิตนักศึกษา
- ฉ. พลทหาร พลตำรวจคนได้คนหนึ่ง ในกรม กองทหาร ตำรวจ
- ช. หัวหน้าหอพักนักเรียนพยาบาล ในหอพักนักเรียนพยาบาล
- ซ. ผู้ที่อยู่เกิน ๓ เดือนขึ้นไปคนได้คนหนึ่ง ในโรงแรม หรือหอพักทั่วไป

17. ความเกี่ยวพันระหว่างสมาชิกในครัวเรือนกับหัวหน้าครัวเรือน

หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครัวเรือนกับผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งแยกได้ตามลักษณะของครัวเรือน ดังนี้

17.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล

ประกอบด้วย หัวหน้าครัวเรือนและสมาชิกของครัวเรือน สมาชิกของครัวเรือน จะต้องมีความสัมพันธ์อย่างโดยย่างหนึ่งกับหัวหน้าครัวเรือนของตน ดังต่อไปนี้

- ก. ภราดรหรือสามี
- ข. บุตร บุตรเลี้ยง บุตรบุญธรรม
- ค. บุตรเขย บุตรสะใภ้
- ง. บุตรของบุตร
- จ. บิดา มารดา พ่อตา แม่ยาย
- ฉ. ญาติอื่น ๆ เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หลาน เหลน เป็นต้น
- ช. ผู้อาศัย
- ซ. คนรับใช้ คนทำสวน คนขับรถ ลูกจ้าง เป็นต้น

17.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล

ตามปกติความเกี่ยวพันระหว่างสมาชิกในครัวเรือนกับหัวหน้าครัวเรือนกลุ่มนบุคคลไม่มี แต่ในการบันทึกให้บันทึกสถานภาพของบุคคลที่เป็นสมาชิกตามที่เป็นอยู่ในขณะนั้น คือ ภิกษุ สามเณร นักโทษ ทหาร พยาบาล นักเรียน คนชรา ฯลฯ

18. อายุ

หมายถึง อายุเต็มปีบวบรวมนับถึงวันคล้ายวันเกิดครั้งสุดท้าย ก่อนวันที่ 1 เมษายน 2533

19. สถานภาพสมรส

- หมายถึง ความผูกพันระหว่างชายกับหญิงในการเป็นสามีภรรยา แบ่งได้ดังนี้
- ก. โสด ได้แก่ ผู้ที่ยังไม่เคยสมรส
 - ข. สมรส ได้แก่ ผู้ที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา "ไม่ว่าจะได้ทำการสมรสกันถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และแม้ว่าระหว่างไปสัมภาษณ์สามีและภรรยาจะไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่ยังมีความสัมพันธ์ฉันท์สามีภรรยา เช่น สามีไปทำงานต่างจังหวัดหรือไปทำงานต่างประเทศ ก็ถือว่ายังสมรสกันอยู่"
 - ก. หม้าย ได้แก่ ผู้ที่คู่สมรสได้ตายไปแล้ว และขณะนี้ยังไม่ได้สมรสใหม่
 - ก. หย่า ได้แก่ สามีภรรยาที่หย่ากันโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว
 - จ. แยกกันอยู่ ได้แก่ ผู้ที่มิได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้หย่ากันตามกฎหมาย รวมทั้งผู้ที่เมื่อได้สมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่ได้อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาแล้ว
 - ฉ. เศียรสมรส ได้แก่ ผู้ที่สมรสแต่ไม่ทราบว่าสถานภาพใดแน่
 - ช. บรรพชิต ได้แก่ กิจชุ สามเณร

20. ความพิการ

หมายถึง ผู้ที่มีร่างกายไม่สมประกอบ ซึ่งอาจจะเกิดจาก การสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย เช่น แขนขา ขาขาด และ/หรือมีอวัยวะหรือร่างกายผิดปกติจากบุคคลทั่วไป เช่น ตาบอด หูหนวก เป็นต้น รวมทั้งความพิการทางสมอง เช่น บัณฑุออ่อน วิกฤติโดยแบ่งลักษณะของความพิการได้ดังต่อไปนี้ คือ

- ก. พิการโดยไม่ได้สูญเสียส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย แต่อวัยวะไม่ทำงานตามหน้าที่ โดยสืบเชิง เช่น
 1. ตาบอดทั้งสองข้าง คือ มองไม่เห็นเลย
 2. หูหนวกทั้งสองข้าง คือ ไม่ได้ยินเสียงเลย
 3. เป็นใบ คือ พูดไม่ได้ หรือเปล่งเสียงมาได้แต่ไม่เป็นภาษาพูด
 4. อัมพาต หมายถึง การท้ออวัยวะอ่อนแรงหรือไม่มีแรงเลย ทำให้ไม่สามารถใช้อวัยวะดังกล่าวได้ตามปกติ (รวมทั้งคนเป็นง้อยด้วย)

- ข. พิการโดยสูญเสียส่วนได้ ฯ ของร่างกาย เช่น แขนขาด ขาขาด มือด้าน เป็นต้น
- ค. พิการทางสมอง เช่น
1. วิกฤต หมายถึง บุคคลที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ มีอาการคลั่งคลั่ง ประสาทหลอน หูแว่ว หลงผิด หวัดระแวง แยกตัวจากสังคม ไม่สนใจคนอื่น
 2. ปัญญาอ่อน หมายถึง ผู้มีสติปัญญาต่ำ แสดงออกโดยการเจริญเติบโต การเขียนหนังสือ การช่วยเหลือตนเองได้ช้า ได้น้อยหรือไม่ได้เลย

21. การอ่านออกเขียนได้

หมายถึง ความสามารถอ่านออกและเขียนได้ของบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป การอ่านออกเขียนได้นี้จะเป็นภาษาได้ ฯ ก็ได้ทั้งสิ้น โดยอ่านและเขียนข้อความง่าย ๆ ได้ สำหรับการอ่านออกเพียงอย่างเดียวแต่เขียนไม่ได้ ก็ถือว่าเป็นผู้ที่อ่านเขียนไม่ได้

22. การเขียน

หมายถึง การเขียนสถานที่อยู่อาศัยจากหมู่บ้านหนึ่งหรือเขตเทศบาลหนึ่งจากที่อยู่ ครั้งสุดท้าย หมายความว่าหมู่บ้านหนึ่งหรือเขตเทศบาลหนึ่งที่อยู่ในปัจจุบันภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ก่อนวันժัմเวลา

กรณีต่อไปนี้ไม่นับเป็นการเขียน

ก. เปลี่ยนเขตเทศบาลหรือหมู่บ้าน เนื่องจากขยายเขตเทศบาลหรือแยกหมู่บ้าน โดยที่บุคคลหรือครัวเรือนนั้นยังอยู่ประจำที่เดิม

ข. ผู้ที่เขียนสถานที่อยู่อาศัยภายในกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

23. บุตรเกิดрод

หมายถึง บุตรที่ตอนคลอดออกมากีวิต แม้จะมีชีวิตอยู่เพียงขณะหนึ่งก็ตาม สำหรับการเมื่อตอนคลอดออกมากไม่หายใจ คือ ตายตั้งแต่ก่อนคลอด แท้ง บุตรเลี้ยงหรือ บุตรบุญธรรมของหญิงนั้นไม่ถือว่าเป็นบุตรเกิดрод

จำนวนบุตรเกิดрод ได้แก่

ก. บุตรเกิดродที่อยู่ในครัวเรือนนี้ ได้แก่ บุตรที่ตอนคลอดออกมากีวิตและยังคงมีชีวิตอยู่ ซึ่งในวันժัมเวลาในอาศัยอยู่ประจำในครัวเรือนนี้

ข. บุตรเกิดродที่อยู่ที่อื่น ได้แก่ บุตรที่ตอนคลอดออกมากีวิตและยังคงมีชีวิตอยู่ แต่ในวันժัมเวลาในอาศัยอยู่ประจำที่อื่นนอกครัวเรือนนี้

ก. บุตรเกิดродที่ตายไปแล้ว ได้แก่ บุตรที่ตอนคลอดออกมากีวิต แต่ในวันժัมเวลาในตายไปแล้ว.

24. การคุณกำเนิด

หมายถึง การทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันมิให้มีการตั้งครรภ์

วิธีการคุณกำเนิดนี้หลายวิธี ได้แก่

ก. ยาเม็ด ใช้รับประทานทุกรอบเดือน มีแผงละ 21 เม็ดและ 28 เม็ด

ข. ห่วงอนามัย เป็นสปริงทำด้วยพลาสติก ใช้ใส่เข้าไปในโพรงมดลูกเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์

ก. ยาเม็ด ใช้ฉีดเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ ทุก ๆ 3 เดือน

จ. การทำหมันหญิง เป็นวิธีการคุณกำเนิดแบบถาวรสำหรับหญิง โดยการผ่าตัด

ช. การทำหมันชาย เป็นวิธีการคุณกำเนิดแบบถาวรสำหรับชาย โดยการผ่าตัด

ฉ. ถุงยางอนามัย

ช. ยาฟังคุณกำเนิด เป็นแคปซูลผงได้ผิวนังที่บรรจุท้องแขนข้างใดข้างหนึ่งของหญิง ซึ่งโดยปกติจะเป็นข้างซ้าย ประกอบด้วย 6 แคปซูล และจะทยอยออกฤทธิ์คุณกำเนิดไปได้ประมาณ 5 ปี

ฉ. วิธีอื่น ๆ เช่น การนับระยะปลอดภัย ยาใส่ในช่องคลอด การใช้หมากยาง การสวนล้างช่องคลอด ฯลฯ

26. อาชีพ

ครู ชา

27. อาชีพ

. 27.1 อ

ห

. 27.2 อ

ห

25

ห

ก.

ช.

ค.

25. งาน

หมายถึง กิจการที่ทำที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ

25.1 กิจการที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ เช่น อาหาร เสื้อผ้า ของใช้ต่าง ๆ เป็นต้น ค่าตอบแทนเป็นเงินอาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชั่วโมง

25.2 กิจการที่ทำแล้วห่วงผลกำไร หรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน เช่น ประกอบการค้าขาย ทำงานอุดสาหกรรม เป็นต้น

25.3 กิจการที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้นจะมีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว

ผู้มีรายได้จากการเบี้ยนาคาร พันธบัตร เงินบันผลบริษัท เงินบำนาญ หรือผู้มีรายได้จากการเบี้ยเงินถ้วน ค่าเช่าสินทรัพย์และไม่ได้มีอาชีพอย่างอื่นอีก ซึ่งว่าผู้นั้นไม่ได้ทำงาน

แต่ผู้ที่มีรายได้จากการเบี้ยเงินถ้วน หรือให้เช่าสินทรัพย์ โดยทำในรูปธุรกิจให้ถือว่าผู้นั้นทำงาน

28. ลักษณ

กรรมการ

สำเร็จ

อุ่นใจ

การทางส

29. สถานก

เป็น 4 ๑

29.1 นา

หน

อื่นมาทำ

26. อาชีพ

หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่ผู้นั้นทำอยู่ เช่น นักสิทธิ์ นักหนังสือพิมพ์ ครู ชาวนา ชาวสวน ทันตแพทย์ เป็นต้น

27. อาชีพหลัก

หมายถึง งานที่ผู้นั้นใช้เวลาทำเป็นส่วนมาก ในระยะเวลาที่กำหนดหรืออ้างถึง

. 27.1 อาชีพหลักในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน (25-31 มีนาคม 2533)

หมายถึง งานที่ผู้นั้นใช้เวลาทำเป็นส่วนมาก ระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม 2533

. 27.2 อาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว (1 เมษายน 2532-31 มีนาคม 2533)

หมายถึง งานที่ผู้นั้นใช้เวลาทำเป็นส่วนมาก ระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2532-31 มีนาคม 2533

หลักในการตัดสินใจว่าอาชีพใดเป็นอาชีพหลัก มีดังนี้ คือ

ก. อาชีพที่ใช้เวลาทำงานมากกว่า

ข. อาชีพที่ให้รายได้มากกว่า ในกรณีที่ใช้เวลาทำงานเท่ากัน

ค. ให้ผู้ตอบสัมภาษณ์เป็นผู้เลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ฉ้าทั้งเวลาที่ทำงาน และรายได้เท่ากัน

28. ลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน (อุตสาหกรรม)

หมายถึง ประเภทหรือชนิดของกิจการของสถานที่ที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ เช่น กรรมการค้าภายใน สำนักงานสิทธิแห่งชาติ สำนักงบประมาณ องค์กรโทรศัพท์ ที่ว่าการอำเภอ บริษัทรับเหมาก่อสร้าง โรงงานน้ำอัดลม โรงงานทอกระสอบ ร้านขายปลีกของชำ อู่ซ่อมรถยนต์ ร้านตัดผม ร้านอาหาร ฯลฯ

หรือหมายถึง ลักษณะงานที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ เช่น การทำนาข้าว การทำสวนเน거 การทำฟาร์ม การสร้างบ้าน การรับส่งผู้โดยสาร การบริการส่วนบุคคล ฯลฯ

29. สถานภาพการทำงาน

หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ที่ทำงานหรือในธุรกิจ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

29.1 นายจ้าง

หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

นายจ้างในที่นี้ไม่ได้หมายถึงผู้ที่จ้างคนมาทำงานประจำงานในบ้านเรือนซึ่งไม่เกี่ยวกับธุรกิจ เช่น ผู้ที่จ้างคนมาทำอาหารในบ้าน มาทำความสะอาดบ้าน มาซักผ้า ขับรถในบ้าน เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 1 นายสมบัติเปิดร้านขายอาหาร และได้จ้างนางสาวสมรมาเป็นแม่ครัวประจำบ้านอาหารในร้านขายอาหาร นายสมบัติมีสถานภาพการทำงานเป็น นายจ้าง

ตัวอย่างที่ 2 นายสมชายเป็นเจ้าของโรงน้ำแข็ง ได้จ้างบุคคลอื่นมาทำหน้าที่เป็นเสมียน และคนงานอื่น ๆ นายสมชายมีสถานภาพการทำงานเป็น นายจ้าง

ตัวอย่างที่ 3 นายสุชาติ เปิดร้านขายกาแฟจังหวัดนนทบุรีมาเป็นแม่ครัวประจำบ้านอาหารรับประทานภายในบ้าน กรณีนี้ นายสุชาติมิได้มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง แต่ มีสถานภาพการทำงานเป็น ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

๔ 29.2 ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วย เพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้างแต่อาจมีสามาชิกในครัวเรือน หรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

ตัวอย่างที่ 1 นางพิศมัย เปิดร้านตัดผม ตัดเสื้อที่บ้าน โดยทำงานแต่ผู้เดียว นางพิศมัย มีสถานภาพการทำงานเป็น ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

ตัวอย่างที่ 2 นายบุญมี เปิดร้านขายเครื่องไฟฟ้า และมีนายนิรุตมาเป็นหันส่วนร่วมดำเนินการด้วย โดยตกลงแบ่งผลกำไรกัน นายบุญมีและนายนิรุต มีสถานภาพการทำงานเป็น ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

ตัวอย่างที่ 3 นายคุณ ทำการจักสานของใช้ต่าง ๆ เช่น سانเข่ง ตะกร้า ฯลฯ อยู่ที่บ้านโดยมีนายพ่อ ซึ่งเป็นบุตรช่วยทำงานด้วย โดยมิได้รับค่าตอบแทนใด ๆ นายคุณมีสถานภาพการทำงานเป็น ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

ตัวอย่างที่ 4 นายแดง ภารยาและบุตรอีก 3 คน ช่วยกันทำนาโดยไถหว่าน ดำเนินการ "ได้ขอแรงเพื่อนบ้านมาช่วยเกี่ยวข้าว นายแดงมีสถานภาพการทำงานเป็น ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง

29.3 ลูกจ้าง

หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างตอบแทนเป็นรายเดือน รายวัน หรือรายชั่วโมง หรือ เป็นค่าบริการ เป็นค่าตอบแทนงานที่ทำ ค่าจ้างอาจเป็นตัวเงินหรือเป็นสิ่งของก็ได้ ลูกจ้างแยกเป็น 3 ประเภท คือ

- ก. ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ ตลอดจนลูกจ้างประจำและชั่วคราวของรัฐบาล

ตัวอย่างที่ 1 นายปัญญา เป็นข้าราชการพลเรือน รับราชการอยู่ที่กระทรวงการต่างประเทศ นายปัญญา มีสถานภาพการทำงานเป็น ข้าราชการ

ตัวอย่างที่ 2 นางสาวพิม เป็นลูกจ้างประจำขององค์กรระหว่างประเทศ มีตำแหน่งประชาสัมพันธ์ นางสาวพิม มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง

ตัวอย่างที่ 3 นายชาญ เป็นลูกจ้างชั่วคราวของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่สถิติ นายชาญ มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้าง

บ. ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับรัฐวิสาหกิจ

ตัวอย่างที่ 1 นางสาวรัชนี เป็นพนักงานของธนาคารกรุงไทย สาขาสะพานขาว นางสาวรัชนี มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

ตัวอย่างที่ 2 นายชำนาญ เป็นช่างเครื่องประจำอยู่กรุงเทพฯ แห่งประเทศไทย นายชำนาญ มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

ค. ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชนหรือธุรกิจของเอกชนรวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน เช่น ช่างรีดเสื้อผ้า เลี้ยงเด็ก ทำกับข้าว ทำความสะอาดบ้าน

ตัวอย่างที่ 1 นางสาวแดง เป็นคนรับใช้อยู่ในบ้านของนายสมบูรณ์ โดยนางสาวแดงทำงานบ้านทุกอย่าง คือ ซักผ้า ทำกับข้าว และทำความสะอาดบ้าน นางสาวแดง มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างเอกชน

ตัวอย่างที่ 2 นางวรรพร ตั้งร้านเสริมสวย จ้างนางสาวจารุณี มาเป็นช่างทำผมประจำร้าน และนางสาวสมพรมาเป็นช่างตัดเสื้อ นางสาวจารุณี และนางสาวสมพร มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างเอกชน

ตัวอย่างที่ 3 นายดำรง เป็นกรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด นายดำรง มีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างเอกชน

29.4 ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 1 นายนิกร อายุครัวเรือนเดียวกันกับบิดา ได้ช่วยบิดาในบริษัทก่อสร้างซึ่งบิดาเป็นเจ้าของ และไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรแต่ประการใด นายนิกร มีสถานภาพการทำงานเป็น ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ตัวอย่างที่ 2 นายสมเกียรติ อาศัยอยู่ในบ้านนายสมศักดิ์ ผู้เป็นพี่ชาย ได้ช่วยนายสมศักดิ์ ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง นายสมเกียรติ มีสถานภาพการทำงานเป็น ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

จากตัวอย่างที่ 1 และ 2 ผู้นายนิกรและนายสมเกียรติทำงานโดยได้รับค่าจ้างจะมีสถานภาพการทำงานเป็น ลูกจ้างเอกชน

ตัวอย่างที่ 3 นายสมชาย เชื่นาเข้าทำ และมีนายชาติชายซึ่งเป็นหلانช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง นายชาติชายมีสถานภาพการทำงานเป็น ช่วยครุกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ภาคเกหะ

1. ประเภทของที่อยู่อาศัย

หมายถึง ลักษณะของสถานที่ที่ครัวเรือนหนึ่ง ๆ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย จำแนกได้ดังนี้

คือ

- 1.1 บ้านโอด หมายถึง บ้านที่ปลูกอยู่หลังเดียวโอด ๆ พร้อมทั้งเรือนครัว โรงรถ เรือนคนใช้ ด้วยสำมี และเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลในครัวเรือนเดียวกัน

หรือบ้านที่ปลูกอยู่หลายหลัง ภายในบริเวณร่วมเดียวกัน และเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลภายในครัวเรือนเดียวกัน

เรือนทรงไทยที่ประกอบด้วยเรือนหลังเชื่อมต่อด้วยชาน และเป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือนเดียวกัน หรือหากเรือนแต่ละหลังนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของแต่ละครัวเรือนก็ถือว่าเป็นบ้านโอดเช่นเดียวกัน

เรือนแพซึ่งปลูกอยู่ในน้ำ สำมีลักษณะเช่นเดียวกับบ้านโอดก็นับว่าเป็นบ้านโอดด้วย

- 1.2 ทาวน์เฮาส์ หมายถึง ตึกที่ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป โดยมีผู้ร่วมกันด้านหนึ่ง หรือสองด้านขึ้นไป อาจเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ ตัวตึกอยู่ลึกเข้ามาจากริมถนน มีบริเวณที่ว่างหน้าบ้านอาจใช้เป็นที่จอดรถ หรือทำประโยชน์อื่น ๆ

- 1.3 ห้องชุด หมายถึง กลุ่มห้องอันเป็นส่วนหนึ่งของอาคาร ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน โดยกลุ่มห้องนี้จะต้องมีห้องครัว ห้องน้ำ ตลอดจนทางเข้าออกห้องชุดเป็นของตนเอง เช่น อพาร์ทเม้นท์ แฟลต คอนโดมิเนียม แมนชั่น ฯลฯ

- 1.4 ตึกแฝด ห้องแฝด เรือนแฝด หมายถึง ตึก หรือห้อง หรือเรือนที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปเรียงติดกันเป็นแฝด โดยมีผู้ร่วมกันด้านหนึ่งหรือสองด้านขึ้นไป อาจจะเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ ทั้งนี้รวมถึงเรือนแพ แผลสำหรับคนงานกรรมชลประทานด้วย

- 1.5 ห้องภายในบ้าน หมายถึง ห้องหนึ่งหรือหลายห้องที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือนหนึ่ง ๆ ในบ้าน 1 หลัง ซึ่งมีครัวเรือนอาศัยอยู่มากกว่าหนึ่งครัวเรือน โดยมีห้องครัว ห้องน้ำ หรือทางเข้าออกสู่ที่อยู่อาศัยนั้นอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือทุกอย่างร่วมกับครัวเรือนอื่นที่อยู่ภายในบ้านนั้น ทั้งนี้รวมถึงห้องที่อยู่ภายในอาคารซึ่งต้องใช้ห้องน้ำ ห้องครัว หรือทางเข้าออกสู่ที่อยู่อาศัยร่วมกับห้องอื่นที่อยู่ภายในอาคารเดียวกันด้วย

สำหรับบ้านโอดนั้นมี ครัวเรือนประธาน กือครัวเรือนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ส่วนใหญ่ของบ้าน กับครัวเรือนอื่นที่อยู่เพียงส่วนหนึ่งของบ้าน ให้ถือว่าที่อยู่อาศัยของครัวเรือนประธานนั้นเป็นบ้านโอด และที่อยู่อาศัยของครัวเรือนอื่น ๆ เป็นห้องภายในบ้าน โดยไม่คำนึงว่าครัวเรือนใดจะเป็นเจ้าของหรือผู้เช่า

- 1.6 ที่อยู่อาศัยในส่วนกางนหรืออาคาร หมายถึง ห้องหนึ่งหรือหลายห้องในส่วนหนึ่งของอาคารหรือส่วนกางน หรือโถงดังเก็บของ ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน เช่น ห้องพักอาศัยของยามในส่วนกางน โรงเก็บไม้ที่คุณงานใช้เป็นที่อยู่อาศัย
- 1.7 เรือ แพ รถ หมายถึง เรือ แพ หรือรถที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน
- 1.8 ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลประภกอื่นๆ หมายถึง ที่อยู่อาศัยของครัวเรือนที่ไม่อาจจำแนก เนื้อที่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งข้างตันได้ เช่น ถ้ำ ใต้สะพาน และบ้านที่คุณงานก่อสร้างอาศัยอยู่ชั่วคราว

2. ที่อยู่อาศัยที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ

หมายถึง สถานที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนั้น นอกจากจะใช้เป็นที่อยู่อาศัยแล้วยังใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจเพื่อการค้า อุตสาหกรรมหรือบริการด้วย เช่น ร้านขายหนังสือพิมพ์ ร้านตัดผม ร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ร้านซ่อมรถจักรยาน ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม อูซ่อง ร้านน้ำชาฯลฯ

3. ลักษณะของที่อยู่อาศัย

หมายถึง ที่อยู่อาศัยซึ่งจำแนกได้ตามวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยแยกออกเป็น

- 3.1 ตึก หมายถึง สิ่งปลูกสร้างซึ่งใช้คอนกรีต คอนกรีตบล็อก คอนกรีตอัดแฝ่น อิฐฉาบปูน หรืออิฐไม่ได้ฉาบปูน
- 3.2 ครึ่งตึกครึ่งไม้ หมายถึง บ้านชั้นล่างเป็นอิฐฉาบปูน หรือคอนกรีต ส่วนชั้นบนเป็นไม้ หรือส่วนหนึ่งเป็นตึกอีกส่วนหนึ่งเป็นไม้ ในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน รวมทั้งบ้านที่ชั้นล่าง เป็นตึก ชั้นบนใช้ฝาเซลล์โลกรีต
- 3.3 ใช้วัสดุถาวรเป็นส่วนใหญ่ หมายถึง บ้านที่ใช้วัสดุถาวรในการก่อสร้างเป็นส่วนใหญ่ วัสดุถาวร “ได้แก่” ไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้สัก ไม้ยาง ไม้เต็ง ไม้ตะแบก ไม้แดง เป็นต้น และคอนกรีต คอนกรีตบล็อก คอนกรีตอัดแฝ่น สังกะสี อิฐทันไฟ ก่าว่า “ส่วนใหญ่” ในที่นี้ให้พิจารณา จากส่วนประกอบของบ้านที่สำคัญ 5 อย่าง คือ เสา พื้น เครื่องบน ฝา และหลังคา ถ้าหากใน 5 อย่างนี้เป็นวัสดุถาวรเกินครึ่ง ให้ถือว่าเป็นส่วนใหญ่ ตัวอย่าง บ้านหลังหนึ่งมี เสา พื้น และเครื่องบน เป็นไม้เนื้อแข็ง แต่ฝาเป็นไม้ไผ่ หลังคามุงจาก ให้ถือว่า บ้านหลังนี้มีลักษณะของที่อยู่อาศัยเป็น “ใช้วัสดุถาวร เป็นส่วนใหญ่”
- 3.4 ใช้วัสดุไม้ถาวรในท้องถิน หมายถึง บ้านที่ใช้วัสดุไม้ถาวรในการก่อสร้างทั้งหมดหรือส่วนใหญ่

วัสดุไม่ถาวร ได้แก่ วัสดุที่หาได้ตามห้องถิน เช่น แฟก ใบตองตึง ไม้ไผ่ ไม้ราก เป็นต้น

ตัวอย่าง บ้านหลังหนึ่งมีเสาและเครื่องบนเป็นไม้เนื้อแข็ง มีฝาและพื้นเป็นไม้ไผ่ หลังคามุงจาก ให้ถือว่า บ้านหลังนี้มีลักษณะของท่ออยู่อาศัยเป็น “ใช้วัสดุไม่ถาวรในห้องถิน”

- 3.5 ใช้วัสดุซึ่งใช้ประโภชនอย่างอื่นมาแล้ว และอยู่ในสภาพผุพัง เช่น เศษไม้ สังกะสีใช้แล้ว ฯลฯ มาปะติดปะต่อกันเป็นบ้าน
ข้อสังเกต

1. กรณีที่อยู่อาศัยของครัวเรือนเป็นบ้านโอดหlays หลัง การพิจารณาลักษณะของท่ออยู่อาศัยให้พิจารณาจากบ้านหลังที่หัวหน้าครัวเรือนอาศัยอยู่
2. กรณีที่อยู่อาศัยเป็นบ้านโอดหlaysเดียว แต่เป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือน หlays ครัวเรือน ให้พิจารณาลักษณะของท่ออยู่อาศัยทั้งบ้านเหมือนกันทุกครัวเรือน

4. การกรอบกรองที่อยู่อาศัยของคนในครัวเรือน (ไม่รวมที่ดิน)

หมายถึง การที่คนในครัวเรือนอาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยนั้น โดยเป็นเจ้าของ เช่าซื้อ เช่า หรืออยู่ในที่อยู่อาศัยนั้นโดยไม่เสียค่าเช่า เพราะเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้างแรงงานหรือเจ้าของให้อยู่เปล่า

- 4.1 เจ้าของ หมายถึง คนในครัวเรือนนั้นมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย โดยถูกต้องตามกฎหมาย กรณีผู้ซื้อชำระเงินค่าที่อยู่อาศัยแก่ผู้ขายยังไม่ครบ แต่ได้โอนกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยนั้นไปจำนวนไว้กับธนาคารแล้ว ผู้ซื้อผ่อนชำระเงินแก่ธนาคารเป็นวงด ฯ ให้ถือว่า ผู้ซื้อเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย

- 4.2 เช่าซื้อ หมายถึง การซื้อที่อยู่อาศัยโดยผ่อนชำระเงินเป็นรายเดือนหรือเป็นวงด ฯ ตามสัญญาที่ตกลงกัน เมื่อชำระเงินครบจึงจะได้กรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัย

- 4.3 เช่า หมายถึง คนในครัวเรือนนี้อยู่อาศัยโดยไม่ได้เป็นเจ้าของหรือเช่าซื้อ และต้องเสียค่าตอบแทนให้แก่เจ้าของที่อยู่อาศัย

- 4.4 อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

- ก. เพราะเป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้างแรงงาน ได้แก่ บ้านพักข้าราชการ บ้านพักยาม บ้านพักในโรงงาน บ้านพักครู บ้านพักพนักงานรถไฟ บ้านพักทหารและตำรวจ หรือบ้านของเอกชนที่หน่วยราชการหรือบริษัทเอกชนเช่าเพื่อให้ข้าราชการ หรือพนักงานอยู่อาศัย ฯลฯ

- ก. ให้อยู่เปล่า หมายถึง การอยู่ ณ ที่อยู่อาศัยแห่งนั้น โดยไม่ต้องจ่ายค่าเช่าหรือค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งที่อยู่อาศัยในสำนักงาน หรืออาคารด้วย

5. เงินกินเปล่า

หมายถึง จำนวนเงินซึ่งผู้เช่าใช้ชื่อสิทธิในการเข้าอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีกำหนดเวลาในสัญญาเช่าเป็นระยะเวลาหนึ่ง อาจเป็น 10 ปี 15 ปี หรือ 20 ปี ก็ได้ เงินกินเปล่านี้ไม่รวมค่าเช่าซึ่งผู้เช่าต้องจ่ายเป็นรายเดือน

6. การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

หมายถึง คนในครัวเรือนนั้นมีสิทธิในการเข้าครอบครองที่ดิน ได้แก่

6.1 เจ้าของที่ดิน

หมายถึง คนในครัวเรือนนั้นมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย

ก. กรณีที่ผู้เชื้อชาระเงินค่าที่ดินแก่ผู้ขายยังไม่ครบ แต่ได้โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นไป จำนวนไว้กับธนาคารแล้วผู้เชื้อผ่อนชำระเงินกับธนาคารเป็นวงดุ๊ ให้ถือว่า ผู้เชื้อ เป็นเจ้าของที่ดิน

ข. กรณีที่ได้นำที่ดินไปจำนองหรือไปค้ำประกัน โดยยังมีชื่อเป็นกรรมสิทธิ์ในที่ดิน นั้น ให้ถือว่า เป็นเจ้าของที่ดิน

ค. การปลูกบ้านในที่ดินเอกสารโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือไม่ก็ตาม ถ้าอยู่มาแล้ว ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปโดยไม่เสียค่าเช่าที่ดิน ให้ถือว่า เป็นเจ้าของที่ดิน แต่ถ้าไม่ถึง 10 ปี ให้ถือว่า ไม่เสียค่าเช่าที่ดิน

ง. การมีกรรมสิทธิ์ร่วมในการเป็นเจ้าของที่ดินมากกว่า 5 ไม่ได้แบ่งสรร ให้ถือว่า เป็น เจ้าของที่ดิน

6.2 เช่าซื้อที่ดิน

หมายถึง การซื้อที่ดินโดยผ่อนชำระเงินเป็นรายเดือนหรือเป็นวงดุํ ตาม สัญญาที่ตกลงกัน เมื่อชำระเงินครบจึงจะได้กรรมสิทธิ์ในที่ดิน

6.3 เช่าที่ดิน

หมายถึง การปลูกสร้างที่อยู่อาศัยในที่ดินของผู้อื่นโดยเสียค่าตอบแทนให้ แก่เจ้าของที่ดิน

6.4 ไม่เสียค่าเช่าที่ดิน

หมายถึง เจ้าของที่ดินอนุญาตให้ปลูกสร้างที่อยู่อาศัยโดยไม่เสียค่าเช่าที่ดิน รวมทั้งการเข้าอยู่อาศัยในที่ดินของผู้อื่น ที่ดินป่าสงวน หรือที่สาธารณะประโยชน์ ฯลฯ ด้วย

7. เจ้าของที่ดิน

กรณีการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของผู้อยู่อาศัยเป็น “เช่าที่ดิน” หรือ “ไม่เสียค่าเช่า ที่ดิน” ขณะนี้ควรเป็นเจ้าของที่ดินดังกล่าว

7.1 ราชพัสดุ (กรรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง เป็นผู้คูแล)

หมายถึง ที่ดินของกรรมธนารักษ์ หรือที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของ
กรรมธนารักษ์ ประกอบด้วย

- ก. ที่ดินของกรรมธนารักษ์ ซึ่งเป็นที่ดังของสถานที่ราชการ บ้านพักของข้าราชการ
พลเรือน ทหาร ตำรวจ
- ข. ที่ดินซึ่งกรรมธนารักษ์ได้ยืมมาจากเอกชน หรือมีผู้ยกให้กรรมธนารักษ์ และกรรม-
ธนารักษ์ได้ให้เอกชนเช่า เพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัย

7.2 องค์การศาสนา ได้แก่ ที่ดินที่เป็นของวัด สุหร่า โบสถ์ และขององค์การพุทธศาสนา ได้แก่ พุทธสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มูลนิธิทางพุทธศาสนา เป็นต้น

7.3 หน่วยงานอื่นของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ ที่ดินอื่นของรัฐบาลและที่ดินของรัฐ- วิสาหกิจยกเว้นในข้อ 7.1 ด้วยถูกเช่น ที่ดินของกรมทางหลวง กรมการปกครอง การ รถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น

7.4 เอกชน ได้แก่ ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน สำหรับที่ดิน ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และพระคลังข้าวที่นับเป็นที่ดิน ของเอกชน

8. ห้อง

หมายถึง พื้นที่ในบ้านที่ล้อมกันด้วยผา กำแพง ชั้น จากหรือตู้อย่างน้อย 3 ด้าน
แยกเป็นสัดส่วนต่างหากจากห้องอื่น หรือบริเวณอื่นในบ้านนั้น ชั้น จากหรือตู้ที่นำมา กัน
เป็นผาห้องนั้นความสูงไม่ต่ำกว่า 1.60 เมตร โดยประมาณ

8.1 ห้องนอน หมายถึง ห้องที่มีไว้เพื่อนอนโดยเฉพาะ ถึงแม้ว่าในระยะที่แจ้งนับจะไม่มี คนนอนในห้องนั้นก็ยังถือว่าห้องนั้นเป็นห้องนอน

8.2 ห้องอื่นๆ ที่ใช้นอน หมายถึง ห้องใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ห้องนอน เช่น ห้องรับแขก ห้อง รับประทานอาหาร ห้องน้ำเล่น ห้องครัว หรือห้องเก็บของ ลักษณะในครัวเรือน ใช้เป็นที่นอน ให้ถือว่า ห้องนั้นเป็นห้องอื่น ๆ ที่ใช้นอน

กรณีบ้านหลังหนึ่งมีคนอาศัยอยู่หลายครัวเรือน ให้นับจำนวนห้องนอนและ
ห้องอื่น ๆ ที่ใช้นอนเฉพาะส่วนที่เป็นที่อยู่ของครัวเรือนนั้นเท่านั้น

ห้าครัวเรือนเดียวอาศัยอยู่ในบ้านโดยหลักหลัง ให้นับจำนวนห้องนอนและ
ห้องอื่น ๆ ที่ใช้นอนของบ้านทุกหลังเข้าด้วยกัน

9. เครื่องใช้ในครอบครอง

หมายถึง เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีไว้ใช้และจะต้องเป็นเครื่องใช้ที่ใช้การได้หรืออยู่ในระหว่างซ้อม โดยจะเป็นเจ้าของหรือไม่เป็นเจ้าของก็ได้ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ร้านขายมีไว้เพื่อขายหรือรับซ้อมจากผู้มาจ้างซ้อม ไม่นับว่ามีไว้ใช้ในครอบครอง

เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่มีไว้ใช้สำหรับประกอบอาชีพ เช่น รถยนต์รับจ้าง ตู้เย็นในร้านขายเครื่องดื่ม เป็นต้น ถ้าหากมีการใช้ส่วนตัวบ้าง ก็ให้ถือว่า มีไว้ใช้ในครอบครอง รถประจำตำแหน่งหรือรถของทางราชการที่มีไว้ใช้ในครอบครองแต่ผู้เดียว ถือว่า มีไว้ใช้ในครอบครอง

รถยนต์ หมายถึง รถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือรถยนต์นั่งรับจ้าง รถปิคอัพ ไม่รวมถึงรถยนต์ที่ใช้บรรทุกสินค้าขนาดใหญ่ และรถยนต์ประจำทาง

เรือนหัน หมายถึง เรือนหันขนาดเล็กซึ่งมีเครื่องกลางลำ หรือเรือเครื่องติดหายเรือหางยาว ไม่รวมถึงเรือนหันขนาดใหญ่ที่ใช้ในการลากจูง หรือใช้ในการบรรทุกสินค้า

เครื่องสูบน้ำ หมายถึง เครื่องสูบน้ำที่ใช้ในการเกษตร การอุดสายน้ำ

เครื่องจักรไถนา ทำไร่ หมายรวมถึงรถแทรคเตอร์หรือรถไถชนิด 4 ล้อและ 2 ล้อที่ใช้ประกอบการเกษตร เช่น ไถ คราด พรวนдин รวมทั้งเครื่องปลูกหัวน้ำหรือหยอดเมล็ด เครื่องเก็บเกี่ยว

รถอีแต่น รถไออี้ต้อบ หมายถึง รถบรรทุกที่ใช้เครื่องยนต์ตันกำลังมาประกอบเข้าโดยสามารถถอดเครื่องยนต์ตันกำลังไปใช้กับเครื่องมืออย่างอื่นได้ เช่น ใช้กับเครื่องสูบน้ำรถไถ เป็นต้น

10. ครัว

หมายถึง สถานที่ที่ใช้ประกอบอาหารซึ่งอาจเป็นห้องครัวโดยเฉพาะ หรือส่วนหนึ่งของห้องภายในบ้าน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของบ้าน หรือเป็นเรือนครัวแยกต่างหากจากตัวอาคารที่ใช้อยู่อาศัย

หลักเกณฑ์ในการนับบุคคลในการทำสำมำโนฯ

ใช้หลักการนับบุคคลตามสถานที่อยู่ปกติหรือสถานที่อยู่ประจำของบุคคลนั้น ซึ่งหมายถึง สถานที่ที่บุคคลนั้นกินอยู่หลังนอนเป็นปกติหรือเป็นประจำ จำแนกตามประเภทของครัวเรือน ดังนี้

1. สถานที่อยู่ปกติของบุคคลในครัวเรือนล่วงบุคคล ให้ถือว่าสถานที่ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย เป็นประจำของบุคคลนั้นเป็นสถานที่อยู่ปกติ สำนับบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่ปกติหลายแห่ง ให้พิจารณา ดังนี้

ก. ให้ถือว่า สถานที่ที่ผู้นั้นใช้เวลาอาศัยอยู่มากที่สุด เป็นสถานที่อยู่ปกติหรือสถานที่อยู่ประจำ

ข. ถ้าระยะเวลาการอยู่อาศัยในสถานที่แต่ละแห่งเท่ากัน ให้ถือว่าสถานที่ที่ผู้นั้นอยู่ในวัน สำมำโน เป็นสถานที่อยู่ปกติหรือสถานที่อยู่ประจำ

ตัวอย่างเช่น

(1) นาย ก มีบ้านพักอยู่ในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนครปฐม แต่นาย ก อาศัย อยู่ที่บ้านพักในกรุงเทพมหานครมากกว่าที่จังหวัดนครปฐม ให้ถือว่าสถานที่อยู่ปกติ หรือสถานที่อยู่ประจำของนาย ก อยู่ที่กรุงเทพมหานคร

แต่ถ้านาย ก อาศัยอยู่ที่บ้านพักทั้งสองแห่งเท่ากัน และในวันสำมำโน นาย ก อาศัยอยู่ที่บ้านพักในจังหวัดนครปฐม ให้ถือว่าสถานที่อยู่ปกติหรือสถานที่ อยู่ประจำของนาย ก อยู่ที่จังหวัดนครปฐม

(2) นางสาว ข เป็นครูโรงเรียนแห่งหนึ่ง และกินนอนที่บ้านพักครูในโรงเรียนจะกลับบ้านเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ให้ถือว่าสถานที่อยู่ปกติหรือสถานที่อยู่ประจำของ นางสาว ข อยู่ที่บ้านพักครูในโรงเรียน

2. สถานที่อยู่ปกติของบุคคลในครัวเรือนกลุ่มนบุคคล ให้ถือว่า วัด กรม กองทหาร เรือนจำ โรงพยาบาลโรคจิต สถานสงเคราะห์ เป็นสถานที่อยู่ปกติของพระสงฆ์และชี ททหารประจำการ นักโทษ คนไข้โรคจิต ผู้รับการสงเคราะห์

การอยู่อาศัยในสถานที่อยู่ปกติ บุคคลที่อยู่อาศัยในสถานที่อยู่ปกติ จำแนกได้ตามลักษณะ ดังนี้ ดังนี้

1. อยู่ประจำ หมายถึง

ก. ผู้อยู่ประจำที่บ้านนั้นและอยู่ในวันสำมำโน

ข. เด็กกิดใหม่ก่อนหรือ ณ ขณะเวลาสำมำโนที่ยังไม่ได้นำกลับบ้าน

ค. ผู้มาอยู่ชั่วคราวในบ้านนั้น โดยไม่มีบ้านอยู่ประจำที่อื่น

ง. ผู้้าย kulliyak มาอยู่หลังวันสำมำโน โดยตั้งใจที่จะอยู่ประจำที่บ้านนั้น และไม่เคยถูก แจ้งนับที่ได้มาก่อน

จ. คนรับใช้ คนงาน คนงานก่อสร้าง ที่ออกจากบ้านที่อยู่ประจำมากกว่า 3 เดือน
แต่อยู่ในที่อยู่ปัจจุบันไม่ถึง 3 เดือน

2. จากไปชั่วคราว หมายถึง

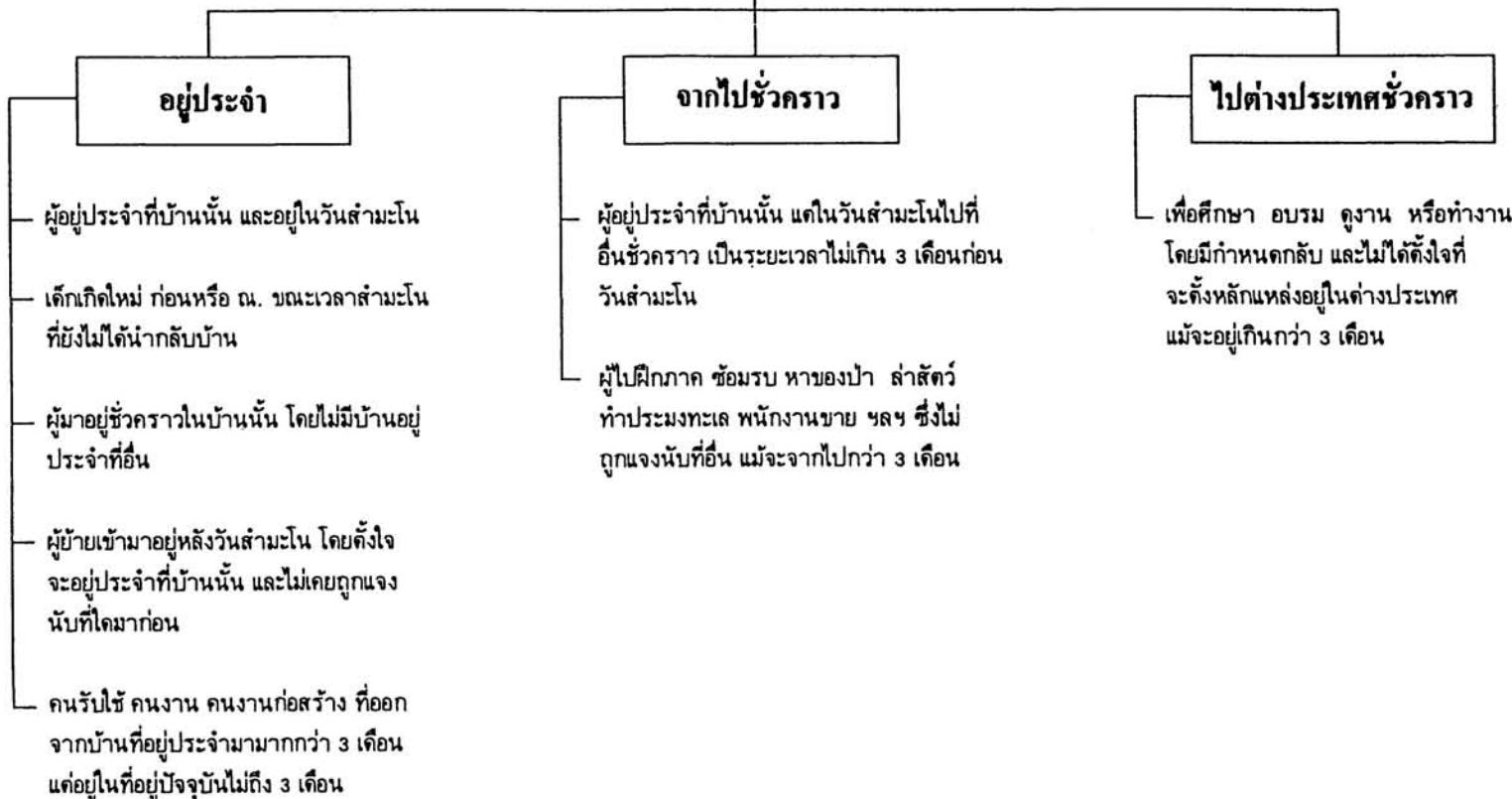
ก. ผู้อยู่ประจำที่บ้านนั้น แต่ในวันสำมโนไปที่อื่นชั่วคราว เป็นระยะเวลาไม่เกิน
3 เดือน ก่อนวันสำมโน

ข. ผู้ไปฝึกภาค ซ้อมรบ ทางองค์ฯ ล่าสัตว์ ทำประมงทะเล พนักงานขาย ฯลฯ ซึ่งไม่
ถูกแจ้งนับที่อื่น แม้จะจากไปกว่า 3 เดือน

3. ไปต่างประเทศชั่วคราว หมายถึง

ผู้ไปอยู่ต่างประเทศเพื่อศึกษา อบรม คุยงาน “ไปทำงานต่างประเทศโดยมีกำหนดกลับ^{เช่น} ”ไปทำงานแบบตะวันออกกลางโดยไม่ได้ตั้งใจที่จะตั้งหลักแหล่งอยู่ในต่างประเทศ^{แม้จะอยู่เกินกว่า 3 เดือน}

การอยู่อาศัยในสถานที่อยู่ปermanent

การพิจารณาในการนับบุคคลในครัวเรือน

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล การนับบุคคลที่อยู่ในครัวเรือนส่วนบุคคล

ประเภทของบุคคล	สถานที่ที่จะนับ
ก. สมาชิกของครัวเรือนทุกคนที่อยู่ประจำที่บ้านนี้และอยู่ในวันสำมโน (1 เมษายน 2533)	บ้านที่อยู่ประจำ
ข. เด็กเกิดใหม่ก่อนหรือ ณ เวลา 0.00 น. ของวันที่ 1 เมษายน 2533 ที่ยังไม่ได้นำกลับบ้าน และแม้เป็นสมาชิกในครัวเรือนนี้	บ้านที่อยู่ประจำของมารดา
ค. สมาชิกของครัวเรือนที่อยู่ประจำที่บ้านนี้ แต่ในวันสำมโนไปที่อื่นชั่วคราวเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน ก่อนวันสำมโน	บ้านที่อยู่ประจำ
จ. สมาชิกของครัวเรือนที่อยู่ประจำที่บ้านนี้ แต่ในวันสำมโน ไปฝึกภาค ซ้อมรบ เดินเรือทะเล ทางของป่า ล่าสัตว์ ทำประมงทะเล พนักงานขาย และทำงานทำไร่ (กรณีสถานที่นั้นยากที่จะไปแจ้งนับได้) ซึ่งไม่ถูกแจ้งนับที่อื่น แม้จะจากไปกว่า 3 เดือน	บ้านที่อยู่ประจำ
ฉ. สมาชิกของครัวเรือนที่อยู่ประจำที่บ้านนี้ แต่ในวันสำมโน ไปต่างประเทศชั่วคราวเพื่อศึกษา อบรม คุยงาน ไปทำงานต่างประเทศโดยมีกำหนดกลับ โดยมิได้ตั้งใจที่จะตั้งหลักแหล่งอยู่ในต่างประเทศ แม้จะอยู่เกินกว่า 3 เดือน	บ้านที่อยู่ประจำ
ช. ผู้มาอยู่ชั่วคราวในบ้านนี้ไม่เกิน 3 เดือน นับถึงวันสำมโน (1 เมษายน 2533) และไม่มีบ้านอยู่ประจำที่อื่น	บ้านที่อยู่ในวันสำมโน
ช. ผู้ที่มีบ้านพักอาศัยอยู่หลายบ้าน	บ้านที่ใช้เวลาอยู่เป็นส่วนมาก

ประเภทของบุคคล	สถานที่ที่จะนับ
๗. นักเรียน นิสิต นักศึกษา	ที่อยู่เมื่อวันสำคัญนึงอาจเป็นสถานที่อยู่ประจำของเขาหรือของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
๘. ครัวเรือนหรือบุคคลใดที่ย้ายเข้ามาอยู่ประจำในบ้านนี้ หลังวันสำคัญและไม่เคยถูกแจ้งนับที่ใหม่ก่อน	บ้านที่อยู่ปัจจุบัน
๙. คนรับใช้ คนงาน คนงานก่อสร้างที่ออกจากบ้านที่อยู่ประจำมาหากกว่า ๓ เดือน แต่อยู่ในที่อยู่ปัจจุบันไม่ถึง ๓ เดือน	บ้านที่อยู่ในวันสำคัญ
๑๐. ทหารหรือตัวรัฐธรรมนูญแคนปภินธิกการที่ฐานปฏิบัติงาน ปฏิบัติงาน ปกติพักอยู่เป็นครัวเรือนส่วนบุคคล	บ้านที่อยู่ประจำ

2. ครัวเรือนก่อสู่มุคคล การนับบุคคลที่อยู่ในครัวเรือนก่อสู่มุคคล

ประเภทของบุคคล	สถานที่ที่จะนับ	หมายเหตุ
ก. ผู้มาพักอยู่ในโรงแรมหรือเกสต์เฮาส์	โรงแรม หรือเกสต์เฮาส์	อยู่เป็นเวลาเกินกว่า 3 เดือน หรือตั้งใจอยู่ประจำที่โรงแรม
1. ผู้พักอยู่ในโรงแรม หรือเกสต์เฮาส์	บ้านที่อยู่ประจำ	พักอยู่ชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือน
2. ผู้พักชั่วคราวในโรงแรม หรือ เกสต์เฮาส์		
ข. คนไข้ในโรงพยาบาลทั่วไป	โรงพยาบาล	อยู่ที่โรงพยาบาลเกินกว่า 3 เดือน
1. คนไข้ที่พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล	โรงพยาบาล	อยู่ที่โรงพยาบาลไม่เกิน 3 เดือน
2. คนไข้รักษาตัวชั่วคราว	บ้านที่อยู่ประจำ	
ค. ผู้ต้องหาถูกขังที่สถานีตำรวจนครบาล	สถานีตำรวจนครบาล	อยู่ที่สถานีตำรวจนครบาลเกินกว่า 3 เดือน
จ. นักเรียนที่อยู่หอพัก หรือโรงเรียน กินนอน	หอพักหรือโรงเรียน กินนอน(แต่ถ้าไม่สามารถ แจ้งนับ ณ ที่ดังกล่าวได้ก็ ให้แจ้งนับที่อยู่เมื่อวันสำ- มะโนซึ่งอาจเป็นสถานที่ อยู่ประจำของเขารือของ บิภารณาหารือผู้ปัก- ครอง)	อยู่เป็นเวลาเกินกว่า 3 เดือน หรือตั้งใจอยู่ประจำ
ฉ. เด็กกำพร้าที่โรงพยาบาลต้องเลี้ยงไว้	โรงพยาบาล	ตั้งแต่ข้อ ๑-๓ ไม่คำนึงถึง ระยะเวลา ๓ เดือน

ประเภทของบุคคล	สถานที่ที่จะนับ	หมายเหตุ
๙. กหารเกณฑ์หรือสำรวจที่พักอยู่ใน กรม กอง หรือค่ายพัก	ที่ตั้งกรม กองหรือค่ายพัก	
๑๐. กหารหรือสำรวจระหว่างชายแดนซึ่ง: ปฏิบัติการที่ฐานปฏิบัติงาน ปกดิพัก ในการ กองหรือค่ายพัก	ที่ตั้งกรม กองหรือค่ายพัก	
๑๑. คนไข้ในโรงพยาบาลโรคจิต	โรงพยาบาล	
๑๒. ผู้รับการส่งเคราะห์ในสถานส่ง- เคราะห์	สถานส่งเคราะห์	
๑๓. นักโทษ ผู้ถูกคุมขัง กักกันในเรือนจำ/ สถานกักพิทักษ์	เรือนจำหรือสถานกักพิ- ทักษ์	
๑๔. พระสงฆ์ สามเณร ชี ลูกศิษย์	วัด หรือสำนักสงฆ์	

บทที่ 4

การบันทึกแบบบันจด

1. **วัตถุประสงค์** เพื่อใช้เป็นบัญชีคุมจำนวนครัวเรือนของแต่ละเขตสำมะโน และใช้ตรวจสอบความครบถ้วนของการปฏิบัติงาน หน่วยบันจดคือครัวเรือนทุกประเภท รวมทั้งอาคารและสิ่งปลูกสร้างทั้งสิ้นภายในชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น
2. **ลักษณะของแบบบันจด** เป็นแบบที่แสดงที่ตั้งของครัวเรือน ประเภทของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในแต่ละครัวเรือน ลักษณะการอยู่อาศัยของสมาชิกในครัวเรือน และใช้เลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง
3. **การปฏิบัติงานบันจด** พนักงานจะนับจะต้องนับตามทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นบ้านว่าง โภดังสถานที่ราชการ สถานประกอบการที่ไม่มีคนอาศัยอยู่ ฯลฯ ดังนี้
ในเขตเทศบาล
 1. เขตสำมะโนที่มีชุมชนอาคารเดียว ให้นับจดทั้งเขตสำมะโนโดยใช้แบบ สปค. 1 รวมเป็นชุดเดียว
 2. เขตสำมะโนที่มีหลายชุมชนอาคาร ให้นับจดให้แล้วเสร็จทีละชุมชนอาคาร โดยเรียงตามลำดับที่ชุมชนอาคาร คือ 01, 02, 03 เมื่อเริ่มนับจดชุมชนอาคารใหม่ให้ใช้แบบ สปค. 1 แผ่นใหม่ การเรียงลำดับที่ ลำดับที่ของที่อยู่อาศัย และลำดับที่ครัวเรือน ให้เรียงต่อ กันไปจนจบทั้งเขตสำมะโนนั้น

นอกเขตเทศบาล

1. เขตสำมะโนที่มีหมู่บ้านเดียว ให้นับจดทั้งเขตสำมะโน โดยใช้แบบ สปค. 1 รวมเป็นชุดเดียว
2. เขตสำมะโนที่มีหลายหมู่บ้าน ให้นับจดให้แล้วเสร็จทีละหมู่บ้าน เมื่อเริ่มนับจดหมู่บ้านใหม่ให้ใช้แบบ สปค. 1 แผ่นใหม่ การเรียงลำดับที่ ลำดับที่ของที่อยู่อาศัย และลำดับที่ครัวเรือน ให้เรียงต่อ กันไปจนจบทั้งเขตสำมะโนนั้น
3. เขตสำมะโนที่เป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้าน (1 หมู่บ้าน แบ่งเป็นหลายเขตสำมะโน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่) ให้นับจดในส่วนของหมู่บ้านที่อยู่ในเขตสำมะโนที่รับผิดชอบเท่านั้น โดยใช้แบบ สปค. 1 รวมเป็นชุดเดียว

ดังนั้นการปฏิบัติงานบันจดแบ่งเป็น

1. เป็นรายเขตสำมะโน ถ้าเขตสำมะโนนั้นมีหนึ่งชุมชนอาคาร หรือหนึ่งหมู่บ้านหรือเป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้าน

**2. เป็นรายชุมชนอาคาร หรือหมู่บ้าน สำนักงานที่มีหมายชุมชนอาคารหรือ
หมู่บ้าน**

วิธีนับจดบ้านและอาคารต่าง ๆ ในชุมชนอาคาร/หมู่บ้านให้ครบ พนักงานต้องเริ่มต้นด้วยการแบ่งชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน ออกเป็นเขตเล็ก ๆ ตามถนน ตรอก ซอย ที่จะลุก ซึ่งกันได้ จากนั้นจึงทำการนับจดครัวเรือนทุก ๆ บ้านในเขตเล็กที่แบ่งไว้นั้นจนครบที่ละเขต

วิธีนับจดในแต่ละเขตเล็กที่ได้แบ่งไว้ให้ครบทุกบ้าน พนักงานต้องนับจดบ้าน และอาคารต่าง ๆ เรียงลำดับตามทางเดินไปในเขตนั้น ๆ โดยเริ่มต้นจากมุมใดมุมหนึ่งในเขตเล็ก ๆ นั้นเดินทางเข้าไป แล้วย้อนกลับมาที่เดิม เดินต่อไปในทิศทางเดียวกันจนรอบ สำนักงาน หรือที่อยู่อาศัยเป็นอพาร์ทเม้นท์ แฟลต คอนโดมิเนียม แมนชั่น ฯลฯ ให้เริ่มนับจดครัวเรือน ตั้งแต่ชั้นล่างสุดขึ้นไปจนถึงชั้นบน และให้เรียงครัวเรือนจากเลขที่ห้องต่อสุดไปถึงเลขที่ห้องสูงสุด

การนับจดบ้านและครัวเรือนดังกล่าว ให้พนักงานกาเครื่องหมาย “X” ตรงจุดเริ่มต้น และเขียนลูกครศดังทิศทางเดินในแผ่นที่ เพื่อช่วยให้เดินได้ทั่วถึง และเป็นการสะดวกต่อการที่จะกลับไปแจ้งนับหรือตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

4. วิธีนับทึกแบบนับจด (สปค. 1)

1. การนับทึกหัวแบบ

1.1 วันที่ _____ เดือน _____ ที่เริ่มนับจด
วันที่ _____ เดือน _____ ที่เสร็จ

บันทึก วันที่ _____ และเดือน _____ ที่เริ่มและเสร็จการนับจดของแต่ละชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้ ที่หัวแบบนับจดทุกแผ่น

1.2 แผ่นที่ _____ ในจำนวน _____ แผ่น

(สำหรับชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้)

บันทึกจำนวนแบบที่ใช้ทุกแผ่นว่าเป็นแผ่นที่เท่าใด ในจำนวนทั้งหมดของชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้ เช่น ชุมชนอาคารนี้ใช้แบบนับจด 3 แผ่น ให้บันทึก

แผ่นที่ 1 ในจำนวน 3 แผ่น

แผ่นที่ 2 ในจำนวน 3 แผ่น

แผ่นที่ 3 ในจำนวน 3 แผ่น

1.3 ที่ตั้งของชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน

- ก. ภาค
- ข. จังหวัด
- ค. อำเภอ/เขต
- ง. ตำบล/แขวง

บันทึกชื่อภาค จังหวัด อำเภอ/เขต ตำบล/แขวง ลงบน.....

พร้อมกันทั้งสี่ใน ตามที่เจ้าหน้าที่วิชาการมอบหมายและระบุไว้ในแบบ สปค. 3
(แบบมอบงาน ส่งงาน)

จ. อญ្ិีในเขตเทศบาล _____ 1 ชื่อเทศบาล.....
อญ្ិีในเขตสุขาภิบาลทั้งหมู่บ้าน _____ 2

ชื่อสุขาภิบาล.....

บางส่วน _____ 3

นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล _____ 4

ถ้าเขตปฏิบัติงานอยู่ในเขตเทศบาล บันทึก และบันทึกชื่อเทศบาล

8

ถ้าอยู่นอกเขตเทศบาล แต่อยู่ในเขตสุขาภิบาลทั้งหมู่บ้าน บันทึก
 และบันทึกชื่อสุขาภิบาล

8

ถ้าอยู่นอกเขตเทศบาล แต่อยู่ในเขตสุขาภิบาลบางส่วน บันทึก 3
และบันทึกชื่อสุขาภิบาล

8

ถ้าอยู่นอกเขตเทศบาลและนอกเขตสุขาภิบาล บันทึก 4

8

ฉ. เขตสำมะโนที่

บันทึกเลขที่เขตสำมะโน ใช้เลข 3 หลัก ใน

--	--	--

10 12

ช. ชุมชนอาคารที่/หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน.....

บันทึกเลขที่ชุมชนอาคาร หรือเลขที่หมู่บ้าน ใช้เลข 2 หลักใน 13
เป็นหมู่บ้าน ให้บันทึกชื่อหมู่บ้านด้วย 14

ถ้า

2. การบันทึกรายละเอียดลงในส่วนที่ต่าง ๆ

ส่วนที่ 1 ลำดับที่

บันทึกลำดับที่ของบ้าน อพาร์ต หรือสิ่งปลูกสร้างที่เดินนับจดเรียงเรื่อยไปจนหมดการนับจดในเขตさまะโน้นนั้น เช่น 1, 2, 3 ฯลฯ

ส่วนที่ 2 ชื่อถนน ตรอก ซอย ล้านนา หรือละ>tagบ้าน

บันทึกสถานที่ตั้งของบ้านหรืออาคาร โดยให้มีรายละเอียดมากที่สุด คือ ชื่อถนน ตรอก ซอย ล้านนา หรือละ>tagบ้าน สำบานหรือสถานที่นั้นมีชื่อ ให้บันทึกด้วย เช่น ร้านเพชรละອอ ถนนตีทอง เป็นต้น

สำครวเรื่องที่นับจดเรียงกันอยู่บนถนน ตรอก ซอย หรือคลองเดียวกัน ให้บันทึกชื่อถนน ตรอก ซอย หรือคลอง ตามแนวที่นับและก่อนจะขึ้นถนน ตรอก ซอย หรือคลองอื่น ให้ขึ้นได้คันเสียงก่อน สำหรับเรือ แพหรือรถ ให้บันทึกสถานที่ที่เรือ แพหรือรถ จอดอยู่หรือสถานที่ใกล้เคียง เช่น คลองบางหลวง หรือถนนตากสิน ใกล้โรงพยาบาลปิ่นเกล้า เป็นต้น

ส่วนที่ 3 บ้านเลขที่

1. บันทึกบ้านเลขที่ของบ้าน อพาร์ต สถานที่ราชการ สำนักงานต่าง ๆ และ สถานที่ทุกแห่ง “ไม่ว่าจะมีผู้อยู่อาศัยหรือไม่” รวมทั้งเรือ แพ หรือรถที่มีผู้อยู่อาศัย

2. บ้านที่ไม่มีบ้านเลขที่ ให้บันทึกโดยใช้เลขที่ของบ้านที่นับจดก่อนเป็นหลัก หรือเลขที่ของบ้านซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน เช่น บ้านที่ไม่มีบ้านเลขที่อยู่ใกล้ ๆ กับ บ้านเลขที่ 27 ดังนั้น การบันทึกบ้านเลขที่ของบ้านนั้นก็เป็น 27-01 บ้านตัดไปถ้าไม่มีบ้านเลขที่ให้บันทึก 27-02 และ 27-03 ตามลำดับ

กรณีเรือ แพหรือรถที่มีคนอาศัยอยู่ประจำ บันทึกเลขทะเบียนของเรือ แพ หรือรถ

3. สำบานหลายหลังหรืออาคารหลายห้องซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกันหรือห้องติดต่อกัน และมีหลายบ้านเลขที่ ซึ่งมีครัวเรือนเดียวกันอาศัยอยู่ ให้บันทึกบ้านเลขที่ละหนึ่งบรรทัด

4. สำบานหนึ่งหลังมีหลายครัวเรือนอาศัยอยู่ ให้บันทึกบ้านเลขที่เฉพาะครัวเรือน แยกเพียงครัวเรือนเดียว

ส่วนที่ 4, 5 โดยปกติบ้านหรืออาคารนี้หรือไม่มีคนอยู่อาศัย

การตามส่วนที่ 4, 5 เพื่อให้พนักงานแจ้งนับแยกบ้านหรืออาคารซึ่งปกติใช้เป็นที่อยู่อาศัย หรือไม่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย

- บ้านหรืออาคารที่กำลังนับจะ ปกติไม่มีผู้อยู่อาศัย ให้บันทึกในส่วนที่ 4 ว่าเป็นอะไร เช่น สำนักงานสิทธิแห่งชาติ กรมป่าไม้ โรงเรียน บ้านว่าง ฯลฯ บ้านว่าง หมายถึง บ้านซึ่งไม่มีคนอยู่อาศัยในวันสามาทีนี้ เช่น บ้านเช่าซึ่งในวันสามาทีนี้มีคนมาเช่า บ้านปลูกใหม่ที่ยังไม่มีคนอยู่อาศัย เป็นต้น

กรณีมีบ้านว่างอยู่ติดต่อกันหลายหลัง ให้บันทึกบ้านว่างใน สปค. 1 บรรทัดเดียว โดยบันทึกบ้านเลขที่ของบ้านว่างทั้งหมดในส่วนที่ 3 และบันทึกจำนวนบ้านว่างทั้งหมดในส่วนที่ 4

ตัวอย่าง ตึกแฝดเลขที่ 12-21 เป็นตึกแฝดสร้างเสร็จใหม่ยังไม่มีผู้อยู่อาศัย ให้บันทึกดังนี้

ส่วนที่ 3 บันทึก 12-21

ส่วนที่ 4 บันทึก บ้านว่าง 10 ห้อง เป็นต้น

- บ้านหรืออาคารที่กำลังนับจะปกติมีผู้อยู่อาศัย ให้บันทึกลำดับที่ของที่อยู่อาศัยในส่วนที่ 5 ใช้เลข 4 หลักโดยเรียงลำดับตั้งแต่ 0001, 0002, 0003...เป็นต้นไป

กรณีบ้านหลายหลังหรืออาคารหลายห้อง ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือเป็นห้องติดต่อกัน และมีครัวเรือนเดียวอาศัยอยู่ ให้บันทึกบ้านแต่ละหลัง หรืออาคารแต่ละห้องเป็นหนึ่งลำดับที่ของที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งเขียนเครื่องหมาย ปีกกาที่ลำดับที่ของที่อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งเป็นครัวเรือนเดียวกัน

ตัวอย่าง บ้าน 3 หลัง เลขที่ 21, 22, 23 อยู่ภายในบริเวณเดียวกัน และเป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือนเดียว ให้บันทึกดังนี้

ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 5

21	0001)
22	0002}
23	0003)

กรณีเป็นห้องชุดเช่น อพาร์ทเม้นท์ แฟลต คอนโดมิเนียม แมนชั่น ฯลฯ ให้บันทึกหนึ่งห้องชุดเป็นหนึ่งลำดับที่ของที่อยู่อาศัย

กรณีบ้านหรืออาคารนั้นมีผู้อยู่อาศัย แต่พนักงานแจ้งนับไม่สามารถบันทึกรายละเอียดส่วนที่ 6-12 ของ แบบ สปค. 1 ได้ ให้นับเป็นบ้านที่นับจดไม่ได้ ไม่ต้องให้ลำดับที่ของที่อยู่อาศัยในส่วนที่ 5

บ้านที่นับจดไม่ได้ หมายถึง บ้านซึ่งมีคนอยู่อาศัยในวันสำมะโน แต่ไม่สามารถสัมภาษณ์รายละเอียดของคนในบ้านได้ เนื่องจากไม่มีคนอยู่ขณะไป สัมภาษณ์ เพราะไปพักตากอากาศ ไปท่องเที่ยว หรือพบแต่เด็กหรือคนรับใช้ ซึ่งไม่สามารถตอบอภิรายละเอียดได้ตลอดคabinปฎิบัติงาน

ข้อปฏิบัติสำหรับบ้านที่นับจดไม่ได้

- บันทึกสคอมกที่ 1, 2 และ 3 ในแบบนับจด (สปค. 1) เพื่อบังเก็นการลืม
- บันทึกครั้งที่ไปนับจดว่า “นับจดไม่ได้ครั้งที่.....” ในสคอมกที่ 25
- เมื่อไปนับจดแล้ว 3 ครั้ง หรือตลอดคabinปฎิบัติงานยังไม่สามารถบันทึกรายละเอียดได้ ให้บันทึก “นับจดไม่ได้” ในสคอมกที่ 25

ข้อปฏิบัติสำหรับบ้านที่นับจดไม่ได้ครั้งแรก และต่อมาบันจดได้

- บันทึกบ้านนั้นในแบบนับจด (สปค. 1) บรรทัดใหม่ต่อจากบ้านหรืออาคาร สุดท้ายที่ได้นับจดไปแล้วของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น ลำดับที่ในสคอมกที่ 1 ให้บันทึกต่อจากลำดับที่สุดท้ายที่ได้บันทึกไว้แล้วของเขตสำมะโนนั้น
- บันทึกลำดับที่ของที่อยู่อาศัยในสคอมกที่ 5 ต่อจากลำดับที่ของที่อยู่อาศัยสุดท้าย ที่ได้บันทึกไว้แล้วของเขตสำมะโนนั้น
- ให้เข้า “นับจดไม่ได้ครั้งที่.....” ในสคอมกที่ 25 ออก แล้วบันทึกลำดับที่ ของที่อยู่อาศัยที่นับจดได้แทน เช่น นับจดได้เป็นที่อยู่อาศัยลำดับที่ 0030 ให้บันทึก “นับจดได้ลำดับที่ 0030”

ตัวอย่าง วิธีบันทึกแบบสปค. 1 สำหรับบ้านที่นับจดไม่ได้ครั้งแรก และต่อมาบันจดได้

F1	F2		F3	F4	F5	F6 - F24		F25
1			12		0001	สัมภาษณ์ได้หมด		
2			13		0002	สัมภาษณ์ได้หมด		นับจดได้ลำบุท 0081 บันจดไม่ได้ครั้งที่ 12
3			14					
4			15		0003			
5			16		0004			
	หมายเหตุ					หมายเหตุ		
98			80/72		0080			
99			14		0081			

ส่วนที่ 6, 7 การหุงอาหารกินของคนในบ้านนี้ (บันทึกเพียงส่วนที่เดียว)

การตามส่วนที่ 6, 7 เพื่อให้พนักงานแจงนับแยกครัวเรือนในแต่ละบ้านได้ถูกต้อง
เพราะบ้านหนึ่งอาจมีหนึ่งครัวเรือนหรือหลายครัวเรือน

ให้ถามว่า “คนในบ้านนี้หุงอาหารรวมกันหรือไม่”

ถ้ากินอาหารรวมกันให้กา “✓” ในส่วนที่ 6 แสดงว่าบ้านนี้มี

1 ครัวเรือน

ถ้าไม่กินอาหารรวมกัน ให้บันทึกจำนวนครัวเรือนในส่วนที่ 7
(ดูคำอธิบายเรื่องครัวเรือนในบทนิยามภาคประชาชน ข้อ 14) สำหรับครัวเรือน
กลุ่มนบุคคลบันทึก 1 ในส่วนที่ 7

ตั้งแต่ส่วนที่ 8 เป็นต้นไป ให้บันทึกครัวเรือนละ 1 บรรทัด ถ้าครัวเรือนเดียวนี้หลายที่อยู่อาศัย
ให้บันทึกตรงบรรทัดของลำดับที่แรกของที่อยู่อาศัยของครัวเรือน

ส่วนที่ 8, 9 ประเภทของครัวเรือน

ครัวเรือนส่วนบุคคล กา “✓” ในส่วนที่ 8

ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล กา “✓” ในส่วนที่ 9

ส่วนที่ 10, 11, 12 ลำดับที่ครัวเรือน (ส่วนบุคคลและกลุ่มนบุคคล)

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล บันทึกลำดับที่ครัวเรือนในส่วนที่ 10 ใช้เลข 4 หลัก
โดยเรียงลำดับตั้งแต่ 0001, 0002, 0003..... เป็นต้นไป

สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนที่ 11 ให้
พนักงานแจงนับบันทึก ลำดับที่ครัวเรือนส่วนบุคคลที่ถูกเลือกเป็นตัวอย่าง
โดยเริ่มตั้งแต่เลข 1 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 1 และเลข 2
สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 2 เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทั้งเขต
สำมะโนนั้น

สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่นอกเขตเทศบาล ส่วนที่ 11 พนักงาน
แจงนับไม่ต้องบันทึก ให้ปล่อยว่างไว้ เจ้าหน้าที่วิชาการจะเป็นผู้บันทึก เมื่อ
เลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างแล้ว

2. ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล บันทึกลำดับที่ครัวเรือนในส่วนที่ 12 ใช้เลข 4 หลัก
โดยเรียงลำดับตั้งแต่ 0001, 0002, 0003..... เป็นต้นไป

3. ถ้าบันทึก 3 ในข้อ จ. ครัวเรือนใดที่อยู่ในเขตสุขาภิบาล ให้วางกลม

กรณีพนักงานแจงนับไม่สามารถบันทึกรายละเอียดสคอมกที่ 13-20 ของแบบ สปค. 1 ได้ ให้นับเป็นครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ “ไม่ต้องให้ลำดับที่ ครัวเรือน ในสคอมกที่ 10 หรือ 12

ข้อปฏิบัติสำหรับครัวเรือนที่นับจดไม่ได้

- บันทึกครั้งที่ไปนับจดว่า “นับจดไม่ได้ครั้งที่_____” ในสคอมกที่ 26
- เมื่อไปนับจดแล้ว 3 ครั้ง หรือตลอดภาคปฎิบัติงานยังไม่สามารถบันทึกสคอมกที่ 13-20 ได้ ให้บันทึก “นับจดไม่ได้” ในสคอมกที่ 26

ข้อปฏิบัติสำหรับครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ครั้งแรก และต่อมาบันจดได้

- บันทึกครัวเรือนนั้นในแบบนับจด (สปค. 1) บรรทัดใหม่ต่อจากบ้านหรือ อาคารสุดท้ายที่ได้นับจดไปแล้วของชุมชนอาชานั้น/หมู่บ้านนั้น ลำดับที่ใน สคอมกที่ 1 ให้บันทึกต่อจากลำดับที่สุดท้ายที่ได้บันทึกไว้แล้วของเขตสำมะโนนั้น
- สคอมกที่ 2-7 ให้คัดลอกจากบรรทัดของครัวเรือนแรกที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกับ ครัวเรือนที่ยังบันจดไม่ได้

- บันทึกลำดับที่ครัวเรือนในสคอมกที่ 10 หรือ 12 ต่อจากลำดับที่ครัวเรือน สุดท้ายที่ได้บันทึกไว้แล้วของเขตสำมะโนนั้น
- ให้เข้า “นับจดไม่ได้ครั้งที่_____” ในสคอมกที่ 26 ออก แล้วบันทึกลำดับที่ ครัวเรือนที่นับจดได้แทน เช่น นับจดได้ครัวเรือนลำดับที่ 0080 ให้บันทึก “นับจดได้ครัวเรือนที่ 0080”

ถ้าบันจดครัวเรือนนั้นได้ แต่ไม่สามารถแจงนับรายละเอียดในแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส ให้บันทึก “แจงนับไม่ได้” ในสคอมกที่ 27 ของแบบ สปค. 1

ตัวอย่าง วิธีบันทึกแบบสปค. 1 สำหรับครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ครั้งแรก และต่อมาบันจดได้

F1	F2	F3	F4	F5	F6	F7	F8	F9	F10	F11	F12	F13 - F25	F26
1		70		0001	/	/		0001				ล้มภาษณ์ให้หมด	
2		71		0002	1		/		0001			ล้มภาษณ์ให้หมด	
3		71 - 01		0003	2	/		0002				ล้มภาษณ์ให้หมด	
4		76		0004	/	/		0003				นับจดได้ครัวเรือนที่ 0116 บันจดไม่ได้ครั้งที่ 1	
กบกบก													
120		99/12		0110	/	/		0115					
121		99/13		0111									
122		71 - 01		0003	2	/		0116					

ส่วนที่ 13 ชื่อตัวและชื่อสกุลของหัวหน้าครัวเรือน

1. ครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลอื่น ๆ บันทึก ยศ (ผู้มี) คำนำหน้าชื่อ ชื่อตัวและชื่อสกุลของหัวหน้าครัวเรือน
2. ครัวเรือนสถาบัน บันทึกชื่อของสถาบัน เช่น วัดโพธิ์ โรงพยาบาลศิริราช หอพักนิสิตชายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

ส่วนที่ 14-20 บันทึกจำนวน ถ้า ไม่มี บันทึก "0"

ส่วนที่ 14 จำนวนผู้ที่ปกติอยู่ประจำในครัวเรือนนี้และอยู่ในวันสำนະโน

บันทึกจำนวนผู้ที่ปกติอยู่ประจำในครัวเรือน ได้แก่

1. ผู้ที่อยู่ประจำในครัวเรือน และอยู่ในวันสำนະโน (1 เมษายน 2533)
2. ผู้ชายเข้ามาอยู่หลังวันที่ 1 เมษายน 2533 โดยตั้งใจจะอยู่ประจำในครัวเรือน และไม่เคยถูกแจ้งนับที่ใดมาก่อน
3. ผู้มาอยู่ชั่วคราวในครัวเรือนโดยไม่มีบ้านอยู่ประจำที่อื่น
4. คนรับใช้ คนงาน คนงานก่อสร้าง ออกจากบ้านที่อยู่ประจำมากกว่า 3 เดือน แต่อยู่ในครัวเรือนนี้ไม่ถึง 3 เดือน

ส่วนที่ 15 จำนวนเด็กเกิดใหม่ก่อนวันสำนະโนและบังไม่ได้นำกลับบ้าน

ให้ถามว่า “มีเด็กเกิดใหม่ ซึ่งแม่มีสถานที่อยู่ปกติในครัวเรือนนี้ที่เกิดก่อนวันที่ 1 เมษายน 2533 และยังไม่ได้นำกลับบ้านหรือไม่”

บันทึกจำนวนเด็กเกิดใหม่ก่อนวันสำนະโนและยังไม่ได้นำกลับบ้าน

ส่วนที่ 16 จำนวนผู้ที่จากไปที่อื่นชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือน

ให้ถามว่า “มีครัวบังที่อยู่ประจำในครัวเรือน แต่ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ไม่อยู่ เพราะไปที่อื่นชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือน”

บันทึกจำนวนผู้ที่จากไปชั่วคราว ได้แก่

1. ผู้อยู่ประจำในครัวเรือน แต่ในวันสำนະโนไปที่อื่นชั่วคราวไม่เกิน 3 เดือน ก่อนวันสำนະโน
2. ผู้ไปฝึกภาค ข้อมรน เดินเรือทะเล ขายของป่า ล่าสัตว์ ทำประมงทะเล พนักงานขาย ทำงาน ทำไร่ ฯลฯ ซึ่งไม่ถูกนับจนที่อื่น แม้จะจากไปกว่า 3 เดือน

ส่วนที่ 17 จำนวนผู้ที่จากไปต่างประเทศชั่วคราว

ให้ถามว่า “มีครัวบังที่อยู่ประจำในครัวเรือน แต่ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ไม่อยู่เนื่องจากไปต่างประเทศชั่วคราว”

บันทึกจำนวนผู้ที่อยู่ประจำในครัวเรือน ได้แก่ ผู้ไปอยู่ต่างประเทศเพื่อศึกษา อบรม คุยงาน ไปทำงานต่างประเทศ โดยมีกำหนดกลับ เช่น “ไปทำงานตะวันออกกลาง โดยมิได้ตั้งใจที่จะตั้งหลักแหล่งอยู่ในต่างประเทศ แม้จะอยู่เกินกว่า 3 เดือน

หมายเหตุ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้เลือกว่าสถานที่อยู่ประจำคือ สถานที่อยู่ประจำของເຫຼົາ
หรือของบิดามารดา หรือของผู้ปกครอง ສ້າໃນວັນສໍາມະໂນຍູໃນສາທານທີ່ອູ່ປະຈຳ
ໃຫ້ນັບຈຳນວນໄວ້ໃນສຄມກົດທີ່ 14 ແຕ່ສ້າໃນວັນສໍາມະໂນມີອູ່ຢູ່ໃນສາທານທີ່ອູ່ປະຈຳ
ເພື່ອຈາກໄປທີ່ອື່ນຂ່າວຄරາວໄມ່ເກີນ 3 ເດືອນ ບໍລິສັດໄປຕ່າງປະເທດຂ່າວຄරາວ
ໃຫ້ນັບຈຳນວນໄວ້ໃນສຄມກົດທີ່ 16 ມີເລື່ອ 17 ແລ້ວແຕ່ກຣີ

ສຄມກົດທີ່ 18, 19, 20 ຈຳນວນສາທິກໃນຄຽວເວືອນ ໃນວັນທີ 1 ເມສາຂນ 2533

ຈຳນວນສາທິກໃນຄຽວເວືອນ ໃນສຄມກົດທີ່ 18

= ຈຳນວນໃນສຄມກົດທີ່ 14 + 15 + 16 + 17 ມີເລື່ອ

= ຈຳນວນໃນສຄມກົດທີ່ 19 + 20

ໃຫ້ຄາມວ່າ “ຈຳນວນຄົນໃນຄຽວເວືອນທັງໝົດມີ_____ຄົນ ໃຊ່ໜ້າໂມ່”

ບັນທຶກຈຳນວນສາທິກທັງໝົດ ໃນສຄມກົດທີ່ 18

ບັນທຶກຈຳນວນສາທິກເພື່ອຍ່າຍທັງໝົດ ໃນສຄມກົດທີ່ 19

ບັນທຶກຈຳນວນສາທິກເພື່ອຍ່າຍທັງໝົດ ໃນສຄມກົດທີ່ 20

ສຄມກົດທີ່ 21 ຄຽວເວືອນເກະຕາ

ກາ “✓” ສ້າຄຽວເວືອນນັ້ນເປັນຄຽວເວືອນເກະຕາ (ດູຄໍາອົບຍາຍຄຽວເວືອນເກະຕາ
ໃນບທນິຍາມກາປປະຊາກ ຂ້ອ 15.1)

ສ້າໄມ່ໃຊ້ຄຽວເວືອນເກະຕາໃຫ້ຈົດ “__”

ສຄມກົດທີ່ 22, 23 ຄຽວເວືອນປະນົງ

ກາ “✓” ສຄມກົດທີ່ 22 ສ້າຄຽວເວືອນນັ້ນເປັນຄຽວເວືອນທຳປະມົງບຣິເວັນນ້ຳຈືດ

ກາ “✓” ສຄມກົດທີ່ 23 ສ້າຄຽວເວືອນນັ້ນເປັນຄຽວເວືອນທຳປະມົງບຣິເວັນນ້ຳເຄີມ
ຫົວໜ້າກ່ອຍ (ດູຄໍາອົບຍາຍຄຽວເວືອນປະນົງ ໃນບທນິຍາມກາປປະຊາກ ຂ້ອ 15.2)

ສ້າໄມ່ໃຊ້ຄຽວເວືອນປະນົງໃຫ້ຈົດ “__”

ສຄມກົດທີ່ 24 ຄຽວເວືອນທີ່ປະກອບອຸດສາຫກຮົມໃນຄຽວເວືອນ

ກາ “✓” ສ້າໃນຮອບປີທີ່ແລ້ວ (1 ເມສາຂນ 2532-31 ມີນາຄມ 2533) ຄຽວເວືອນ
ນັ້ນເປັນຄຽວເວືອນທີ່ປະກອບອຸດສາຫກຮົມໃນຄຽວເວືອນ (ດູຄໍາອົບຍາຍຄຽວເວືອນ
ທີ່ປະກອບອຸດສາຫກຮົມໃນຄຽວເວືອນ ໃນບທນິຍາມກາປປະຊາກ ຂ້ອ 15.3)

ສ້າໄມ່ໃຊ້ຄຽວເວືອນທີ່ປະກອບອຸດສາຫກຮົມໃນຄຽວເວືອນໃຫ້ຈົດ “__”

ສຄມກົດທີ່ 25 ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມເກົ່າວັນນັ້ນຈົດໄໝໄດ້ ຕາມທີ່ອົບຍາຍໄວ້ໃນສຄມກົດທີ່ 5

ສຄມກົດທີ່ 26 ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມເກົ່າວັນຄຽວເວືອນທີ່ນັ້ນຈົດໄໝໄດ້ ຕາມທີ່ອົບຍາຍໄວ້ໃນສຄມກົດທີ່ 10

ສຄມກົດທີ່ 27 ມາຍເຫຼືມ

ບັນທຶກຮາຍລະເອີຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ວັນ ເວລາ ນັດສັນກາຜົນຄຽວເວືອນທີ່ນັ້ນຈົດແລະແຈ່ງນັບໄມ່ໄດ້
ເປັນຕົ້ນ

การรวมยอดในส่วนภักดีต่าง ๆ

เมื่อนับจดเสร็จทั้งชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น ให้นับจำนวนต่าง ๆ ดังนี้

1. นับจำนวนบ้านว่าง ที่อยู่อาศัย ครัวเรือนส่วนบุคคล ครัวเรือนกลุ่มบุคคล สมาชิกในครัวเรือน ครัวเรือนเกษตร ครัวเรือนประมง ครัวเรือนที่ประกอบอุตสาหกรรมในครัวเรือนบ้านหรืออาคารที่นับจดไม่ได้ ครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ แล้วบันทึกจำนวนลงในรวมแต่ละแผ่น ถ้าไม่มี บันทึก “0”

การนับจำนวนที่อยู่อาศัยในส่วนภักดีที่ 5 ถ้าเป็นล่าดับที่อยู่อาศัยเดียวกันให้นับเพียงล่าดับที่เดียว

2. รวมจำนวนของทุกแผ่นของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น บันทึกใน แผ่นที่ 1 ของแบบ สปค. 1 สำหรับแผ่นอื่น ๆ “ไม่ต้องบันทึก ถ้าไม่มีบันทึก “0” ใน โดยบันทึกให้ครบ ทุกหลัก

ตัวอย่างการบันทึกแบบ สปค. 1

๘๗

สำนะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533
(สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำขึ้นตามดictionary)

พิธีรัชต์ราชนิเวศน์/หน้า ๑๖

ก. ก้าว.....	ก้าวต่อไป
ข. ตั้งหัวใจ.....	หัวใจที่ดี
ค. ร่วมงาน/เข้า.....	ร่วมงานอย่างดี
ด. ต่อไป/ในคราว.....	ในคราวหน้าดีกว่า

ການ ຊົງລວມ ອ້າເກອ ຕ່ານອ

๑. อยู่ในเขตเทศบาล _____	๑	๔ เทศบาล _____	๑ เมืองนครปฐม
อยู่ในเขตธนบุรีทั้งหมดทั้งหมด _____	๒	๔ เขตฯ _____	
บางส่วน _____	๓		
ไม่ใช่เขตเทศบาลฯ-ฐานะกิ่งอำเภอ _____	๔		
๒. เพศคือ _____			

รุ่นที่...1...เดือน...เมษายน.....ที่เรียนนับครบทั้งหมด

ผ่อนที่.....?.....ในจำนวน.....?.....ผ่อน

ผ่านที่.....ก.....ในจำนวน.....ก.....ผ่าน
(ตัวหนอนชุมชนของการนี้/หมู่บ้านนี้)

ຈະນັກຕະຫຼາດ
ຈະນັກຕະຫຼາດ

HHHHHHHH

43 46 47 49 50 52 53 56

H **H**
57 59 60 62

บทที่ 5

การบันทึกแบบแจงนับ

1. วัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์และบันทึกรายละเอียดของประชากรเป็นรายบุคคล และรายละเอียดของเคหะเป็นรายครัวเรือน
2. ลักษณะของแบบแจงนับ แบบแจงนับมี 2 แบบ คือ
 1. สปค. 2ส (แบบแจงนับพื้นฐาน) เป็นแบบที่ใช้บันทึกข้อมูลพื้นฐานของประชากรเป็นรายบุคคล
 2. สปค. 2 (แบบแจงนับรายละเอียด) เป็นแบบที่ใช้บันทึกข้อมูลรายละเอียดของประชากรเป็นรายบุคคล และข้อมูลเคหะเป็นรายครัวเรือน
3. การปฏิบัติงานแจงนับ พนักงานแจงนับต้องแจงนับครัวเรือนหลังจากนับจดครัวเรือนนั้น ในแบบ สปค. 1 เสร็จแล้ว ดังนี้
 1. กรุงเทพมหานคร
 - 1.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2ส แจงนับข้อมูลพื้นฐานของประชากร แต่ถ้า ครัวเรือนใดตกเป็นครัวเรือนตัวอย่างให้ใช้แบบ สปค. 2 แจงนับข้อมูลรายละเอียด ของประชากรและข้อมูลเคหะ
 - 1.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2 แจงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร ไม่ต้องแจงนับข้อมูลเคหะ
 2. ในเขตเทศบาล
 - 2.1 ครัวเรือนส่วนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2 แจงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร และข้อมูลเคหะ
 - 2.2 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2 แจงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร ไม่ต้องแจงนับข้อมูลเคหะ
 3. นอกเขตเทศบาล การปฏิบัติงานแจงนับแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน
 - ขั้นที่ 1
 - ก. ครัวเรือนส่วนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2ส แจงนับข้อมูลพื้นฐานของประชากร
 - ข. ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล ให้ใช้แบบ สปค. 2 แจงนับข้อมูลรายละเอียดของประชากร ไม่ต้องแจงนับข้อมูลเคหะ
 - ขั้นที่ 2
 - เจ้าหน้าที่วิชาการเลือกตัวอย่างจากครัวเรือนส่วนบุคคล ครัวเรือนใดที่ตกเป็น ครัวเรือนตัวอย่างให้พนักงานแจงนับนำแบบ สปค. 2ส เย็บติดกับแบบ สปค. 2 โดย

เย็บติดทางริมด้านขวามือของตอนที่ 2 ทั้งบนและล่าง แล้วกลับไปแจงนับแบบ สปค.
สุดมาร์ทที่ 12-27 และถามข้อความเดה

4. หลักเกณฑ์ในการแจงนับ

- 4.1 การแจงนับประชากร ให้แจงนับประชากร ณ สถานที่อยู่ปกติในวันสำมะโน ยกเว้น
นักเรียน นิสิต นักศึกษา แจงนับ ณ ที่อยู่ในวันสำมะโน ซึ่งอาจเป็นสถานที่อยู่ปกติ
ของเข้า หรือของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
- 4.2 การแจงนับเคหะ (แจงนับเฉพาะครัวเรือนส่วนบุคคล)
 - 4.2.1 ในเขตเทศบาล แจงนับข้อความเคหะทุกครัวเรือน
 - 4.2.2 กรุงเทพมหานครและนอกเขตเทศบาล แจงนับข้อความเคหะเฉพาะครัวเรือน
ที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง

5. วิธีนับที่กับแบบแจงนับ

5.1 สปค. 2ส (แบบแจงนับพื้นฐาน)

การบันทึกหน้าปกแบบ สปค. 2ส

แผ่นที่ _____ ในจำนวน _____ แผ่นของครัวเรือนนี้

บันทึกจำนวนแบบที่ใช้ทุกแผ่นว่า เป็นแผ่นที่เท่าใด ในจำนวนทั้งหมดของ
ครัวเรือนนี้ แบบ สปค. 2ส หนึ่งแผ่น บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในครัวเรือน
ได้ 10 คน เช่น ครัวเรือนนี้มีสมาชิก 15 คน ต้องใช้แบบ สปค. 2ส จำนวน
2 แผ่น ให้บันทึก

แผ่นที่ 1 ในจำนวน 2 แผ่นของครัวเรือนนี้

แผ่นที่ 2 ในจำนวน 2 แผ่นของครัวเรือนนี้

ภาค จังหวัด อําเภอ ตำบล

บันทึกรหัสภาค จังหวัด อําเภอ ตำบล ใน ให้ตรงกับที่บันทึกในแบบ สปค. 1
เช่น ภาค 2 จังหวัดที่ 56 อําเภอ 01 ตำบล 05 บันทึกดังนี้

ภาค	จังหวัด	อําเภอ	ตำบล
2	5 6	0 1	0 5

ตอนที่ ๑ ที่ดังครัวเรือน

ก. บ้านเลขที่ ถนน ตรอก ซอย ล้านนา หรือละแวกบ้าน (ชื่อสถานที่ถ้ามี) _____

บ้านที่ก่อตั้งครัวเรือน คือ บ้านเลขที่ ชื่อถนน ตรอก ซอย ล้านนา หรือละแวกบ้าน สำสถานที่นั้นมีชื่อให้บันทึกด้วย เช่น 301 ร้านศิริมิตร ถนนบำรุงเมือง ซอย ราชสีห์ หรือ 44 คลองบางหลวง เป็นต้น

ข. บ้านนี้อยู่ในเขตเทศบาล _____ ๑ ชื่อเทศบาล _____

ในเขตสุขาภิบาล _____ ๒ ชื่อสุขาภิบาล _____

นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล _____ ๔

สำบ้านนี้อยู่ในเขตเทศบาลบันทึก ๑ และบันทึกชื่อเทศบาล

๘

สำบ้านนี้อยู่นอกเขตเทศบาล แต่อยู่ในเขตสุขาภิบาล บันทึก ๒

๘

และบันทึกชื่อสุขาภิบาล ๔

๘

สำบ้านนี้อยู่นอกเขตเทศบาล และนอกเขตสุขาภิบาล บันทึก ๔

๘

ก. เขตสำมะโนที่

บันทึกเลขที่เขตสำมะโนใช้เลข ๓ หลัก ใน

--	--	--

10 12

ก. ชุมชนอาคารที่/หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน

บันทึกเลขที่ชุมชนอาคารหรือเลขที่หมู่บ้าน ใช้เลข ๒ หลัก ใน

--	--

 สำ

เป็นหมู่บ้านให้บันทึกชื่อหมู่บ้านด้วย.

13 14

ก. ลำดับที่ของที่อยู่อาศัย

บันทึกลำดับที่ของที่อยู่อาศัย ใช้เลข ๔ หลัก ใน

--	--	--	--

 ให้ตรง

กับสมมูลที่ ๕ ของแบบ สปค. ๑ 15 18

สำลำดับที่ของที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนั้นในแบบ สปค. ๑ มีหลายลำดับที่ ให้

บันทึกลำดับที่ของที่อยู่อาศัยแรกของครัวเรือนนั้น ใน

--	--	--	--

ใช้เลข ๔ หลัก 15 18

ก. ประเภทของที่อยู่อาศัย

ให้พิจารณาจากตัวบ้านว่าที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนั้นอยู่ในประเภทใด (ดูคำอธิบาย

ประเภทของที่อยู่อาศัยในหนนิยาม ภาคเคหะข้อ ๑) บันทึกรหัสประเภทของที่อยู่

อาศัยใน

--	--

19 20

ช. ลักษณะของที่อยู่อาศัย (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึกรหัส 01-08 ในข้อ น.)
 บันทึกรหัสลักษณะของที่อยู่อาศัย ใน (คุณธรรมบ้ายลักษณะของที่อยู่
 อาศัยในบันทึก ภาคเคหะ ข้อ 3) 21
 หมายเหตุ สำมีหลักที่อยู่อาศัย แต่มีครัวเรือนเดียวอาศัยอยู่ การพิจารณาประเภท
 ของที่อยู่อาศัยและลักษณะของที่อยู่อาศัยในข้อ น. และ ช. ให้พิจารณา
 จากที่อยู่อาศัยที่หัวหน้าครัวเรือนอาศัยอยู่

ช. ประเภทของครัวเรือน

ครัวเรือนส่วนบุคคล บันทึก 1

22

ฉ. ล่าดับที่ครัวเรือน

บันทึกล่าดับที่ครัวเรือน ใช้เลข 4 หลัก ใน ให้ตรงกับ²³
 สัดมรภ.ที่ 10 ของแบบ สปค. 1 ²⁶

ญ. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ^{รวม} ^{คน}
 (บันทึกหลังแจงนับเสร็จแล้ว)
^{ชาย} ^{คน}
^{หญิง} ^{คน}

บันทึกจำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดในรวม ^{คน}

เป็นชายและหญิง จำนวนกี่คน และบันทึกจำนวนรวมใน

ใช้เลข 4 หลัก ²⁷ ³⁰

เช่น สมาชิกในครัวเรือนมี 15 คน ชาย 8 หญิง 7 บันทึกดังนี้

รวม 15 คน 5

²⁷ ³⁰

ชาย 8 คน

หญิง 7 คน

จำนวนในข้อ ญ. ให้บันทึกหลังแจงนับแบบ สปค. 2 ส เสร็จแล้ว โดยนับจำนวน
 สมาชิกของครัวเรือนที่บันทึกในตอนที่ 2 ของแบบ สปค. 2 ส และตรวจสอบ
 ให้ตรงกับสัดมรภ.ที่ 18, 19, 20 ของแบบ สปค. 1 สำหรับที่ไม่ตรงกันให้

1. แก้จำนวนในสัดมรภ.ที่ 18, 19, 20 ของแบบ สปค. 1 ให้ตรงกับจำนวนในข้อ
 ญ. ของแบบ สปค. 2 ส

2. เมื่อแก้จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สัดมรภ.ที่ 18 ของแบบ สปค. 1 แล้ว ต้อง
 แก้จำนวนในสัดมรภ.ที่ 14, 15, 16, 17 ของแบบ สปค. 1 ด้วย ซึ่งจำนวน
 สมาชิกในสัดมรภ.ที่ 18 เท่ากับจำนวนในสัดมรภ.ที่ $14 + 15 + 16 + 17$

ภู. ภาษาที่ใช้พูดประจำในระหว่างสมนาคุณของครัวเรือน

ภาษาพูด หมายถึง ภาษาที่คนในครัวเรือนใช้พูดกันภายในครัวเรือนเป็นประจำ อาจแตกต่างจากภาษาพูด ซึ่งใช้พูดกับคนอื่น หรือเป็นภาษาเดียวกัน อนึ่งถ้าภาษาพื้นฐานเป็นภาษาเดียวกันให้นับภาษาพูดเฉพาะภาษาพื้นฐาน เช่น ไทยเหนือ ปักษ์ใต้ อีสาน นับเป็นภาษาไทย หรือจีนกว้างตั้ง แมนดาริน ฮกเกี้ยน ฯลฯ นับเป็นภาษาจีน เป็นต้น

ให้ถ้ามว่า “คนในครัวเรือนนี้ พูดภาษาอะไรเป็นประจำ”

พูดภาษาไทยอย่างเดียว

บันทึก 1

31

พูดภาษาไทยปนกับภาษาอื่น

บันทึก 2

31

พูดภาษาอื่นโดยไม่พูดภาษาไทย

บันทึก 3

31

ถ้าบันทึก 1 ข้ามไปตามตอนที่ 2 ข้อถามประจำ

31

ถ้าบันทึก 2 หรือ 3 ให้บันทึกภาษาอื่นที่ใช้พูดใน.....

31 31

ตัวอย่างวิธีบันทึกหน้าป ก สปก. 2ส

แบบสำรวจพื้นฐาน
(แบบสำรวจพื้นฐาน)

ค่อนที่ ๑ ที่ดินรัฐวิสาหกิริ

สำนักงานประชากรและเคหะ พ.ศ. ๒๕๓๓

(สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำขึ้นตามมติคณะกรรมการรัฐบูรณาธิการ)

๙. บ้านเลขที่ ๐๘๘ ถนน ตรอก ชลบุรี อำเภอ หัวหิน (ชื่อสถานที่ลักษณะ)
๔๐/๑ ร้านเม็ดสักหอยเชลล์ ถนนเพชรเกษม ซอยสุขุม ๗, พระประแดงเขตฯ ๘. เมืองนครปฐม ๑. นครปฐม

๑๐. บ้านเลขที่บ้านที่อยู่อาศัย ๑ ชื่อที่อยู่อาศัย _____
ในเขตที่ดินที่ _____ ๒ ชื่อที่อยู่อาศัย _____
นอกเขตที่ดินที่ _____ ๔ ชื่อที่อยู่อาศัย _____

๑๑. เพศผู้สำรวจ

๑๒. ชื่อผู้สำรวจที่บ้านที่ _____

๑๓. อายุผู้สำรวจ _____

๑๔. ประเภทของที่ดินที่สำรวจ

- บ้านเดี่ยว ๐๑
- บ้านสองชั้น ๐๒
- บ้านชั้นเดียว ๐๓
- พาณิชย์ ๐๔
- บ้านเดี่ยวพื้นที่กว้าง ๐๕
- บ้านเดี่ยวพื้นที่แคบ ๐๖
- บ้านเดี่ยวเดี่ยว ๐๗
- บ้านเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยว ๐๘
- บ้านเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยว ๐๙
- บ้านเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยว ๑๐
- บ้านเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยวเดี่ยว ๑๑

๑๕. อัตราภ้ําดินที่ดินที่สำรวจที่มีประวัติที่อยู่อาศัยในชั้ง ๑, เป็นพื้นที่ ๐๑-๐๘ เก่ารื้น

- ๑ ใช้ดินที่ไม่ควรในท้องถิ่น ๔
- ๒ ใช้ดินที่ใช้แล้วและอยู่ในสภาพดี ๕
- ๓ ใช้ดินที่เป็นร่วนในท้องถิ่น ๖

๑๖. จำนวนบ้านที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น ๑ ในท้องถิ่น ๑ บ้าน ของครัวเรือนนี้

ภาคชั้นที่ ๑ บ้านที่ ๑

๒	๑	๐	๑	๐	๑
---	---	---	---	---	---

๑ ๑

๐	๐	๒
๑๐	๑๒	
๐	๑	
๑๒	๑๔	
๐	๒	๑๖
๑๘	๑๘	
๐	๖	
๑๘	๒๐	

๑ ๑

๑ ๒๒

๐	๒	๐	๐
๒๓	๒๕		
๐	๐	๑	๐
๒๗	๓๐		

๒ ๓๑ ๓๒ ๓๓

๑๗. ประเภทของครัวเรือน

ครัวเรือนร่วมบุคคล ๑

๑๘. อัตราที่ครัวเรือน

๑๙. จำนวนบ้านที่อยู่อาศัยในท้องถิ่น (บ้านที่ห้องและบ้านที่ร่วมอาศัย) รวม ๑๐ บ้าน
ห้อง ๕ บ้าน
ห้อง ๕ บ้าน

๒๐. ภาระที่ใช้จ่ายประจำในระหว่างเดือนของครัวเรือน

- ๑ ใช้จ่ายให้เช่าบ้านเดี่ยว ๑ จำนวนไปรษณีย์ที่ ๒ ๒๐๐ บาท
- ๒ } ใช้จ่ายให้เช่าบ้านเดี่ยว ๒ } ภาระที่ใช้จ่ายประจำ ๒๐๐ บาท
- ๓ } ใช้จ่ายให้เช่าบ้านเดี่ยว ๓ } จำนวนเดือนที่ ๒ ๒๐๐ บาท

ตอนที่ 2 ข้อถามประชากร สมณฑลที่ 1-11
สมณฑลที่ 1-6 ตามและบันทึกรายละเอียดทุกคน
สมณฑลที่ 1 ลำดับที่

บันทึกลำดับที่ทุกคนในครัวเรือน ใน ใช้เลข 4 หลัก ซึ่งมีเลข 1-0 พิมพ์ไว้แล้ว คนที่ 10 ให้เติมเลข 1 หน้า 0 สำหรับเรื่องใดมีสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 10 คน ให้เติมเลขตัวหน้าในแบบ สปค. 25 แผ่นที่ 2 และแผ่นอื่น ๆ ตามลำดับ เช่น 11, 12,...20, 21, 22,...30 ฯลฯ (วงรอบลำดับที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ ถ้ามีหลายคนให้วงรอบเพียงลำดับที่เดียว)

สมณฑลที่ 2 และ 3 ให้ดำเนินไปพร้อมๆ กัน จนครบทุกคนในครัวเรือนนั้นแล้วจึงดำเนินรายละเอียดตั้งแต่สมณฑลที่ 4 ไปจนจบที่ละคนหรือที่ละบรรทัด

สมณฑลที่ 2 ข้อตัวและชื่อสกุล

บันทึก ชื่อตัว และชื่อสกุล พร้อมทั้งคำนำหน้าชื่อ ยศ (ถ้ามี) เช่น นาย น.ส. ค.ญ. ร.ต.อ. เรียงตามลำดับสมาชิกในครัวเรือน ดังนี้
 หัวหน้าครัวเรือน
 ภรรยาหรือสามี

บุตรที่ยังไม่แต่งงาน บันทึกบุตรของหัวหน้าครัวเรือนก่อน เรียงตามลำดับอายุมากไปน้อย แล้วจึงบันทึกบุตรเลี้ยง บุตรบุญธรรม เรียงตามลำดับอายุมากไปน้อย

บุตรที่แต่งงานแล้วและคู่สมรส รวมทั้งบุตรของบุตรที่ลูกครอบครัวถ้ามีหลายครอบครัวในครัวเรือน โดยบันทึกบุตรของหัวหน้าครัวเรือนก่อน แล้วจึงบันทึกบุตรเลี้ยง บุตรบุญธรรม เรียงตามลำดับอายุมากไปน้อย

พ่อ แม่ พ่อตา แม่ยาย

ญาติอื่น ๆ

ผู้อาศัยและคนรับใช้

สำหรับเด็กที่ยังไม่มีชื่อให้บันทึกชื่อเล่น หรือ “เด็กชายไม่มีชื่อ” หรือ “เด็กหญิงไม่มีชื่อ”

สมณฑลที่ 3 ความเกี่ยวพันกับหัวหน้าครัวเรือน

หัวหน้าครัวเรือน บันทึก “หัวหน้า” ในบรรทัดที่ 1 สมาชิกในครัวเรือน คนอื่น ๆ ให้ถามว่า “.....(ชื่อ)..... เป็นอะไรกับหัวหน้าครัวเรือน”

บันทึกความเกี่ยวพันกับหัวหน้าครัวเรือน ดังนี้

ภรรยาหรือสามี

บุตรที่ยังไม่แต่งงาน บันทึก “บุตร” เรียงตามลำดับอายุมากไปน้อย
 บุตรเลี้ยง บันทึก “บุตรเลี้ยง” บุตรบุญธรรม บันทึก “บุตรบุญธรรม”
 บุตรที่แต่งงานแล้ว (รวมบุตรเลี้ยงและบุตรบุญธรรม) บันทึก “บุตร”
 หรือ “บุตรเลี้ยง” หรือ “บุตรบุญธรรม” เรียงตามลำดับอายุมากไปน้อย
 คู่สมรสของบุตร บันทึก “บุตรเขย” หรือ “บุตรสะใภ้”
 บุตรของบุตร
 ภรรยาหรือสามีของบุตรของบุตร
 พ่อ แม่ พ่อตา แม่ยาย
 พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อ่า ฯลฯ สำหรับญาติอื่น ๆ
 ผู้อาศัย และคนรับใช้
 ฯลฯ

ส่วนที่ 4 เพศ

ชาย บันทึก	☐ 1
หญิง บันทึก	☐ 2

ส่วนที่ 5 เดือนและปีเกิด

- ให้ถามว่า “.....(ชื่อ)..... เกิดเดือนและปีอะไร”
 บันทึกเดือนเกิดและปีเกิด ในส่วนที่ 5 เดือนและปีตามลำดับ
- ตอบเดือนทางจันทรคติ ปีนักษัตร เช่น เดือน 12 ปี亥ะ บันทึก “12” ใน ส่วนที่ 5 เดือน และ “亥ะ” ในส่วนที่ 5
 - ตอบเดือนปีทางสุริยคติ เช่น เดือนกันยายน พ.ศ. 2496 บันทึก “ก.ย.” ใน ส่วนที่ 5 เดือน และ “2496” ในส่วนที่ 5
 - ไม่ทราบเดือนเกิด บันทึก “x” ในส่วนที่ 5 เดือน ไม่ทราบปีเกิด บันทึก “x” ในส่วนที่ 5

หมายเหตุ ถ้าจำเดือน ปี เกิด ไม่ได้ ให้ขอคุณสำเนาทะเบียนบ้านและพำนักเดือนนั้นได้

ส่วนที่ 6 อายุ

บันทึกอายุเต็มปีบริบูรณ์ถึงวันคล้ายวันเกิดครึ่งสุดท้าย ก่อนวันที่ 1
 เมษายน 2533 ใน ใช้เลข 2 หลัก

1. อายุต่ำกว่า 1 ปี บันทึก 0 0

2. อายุ 98 ปีขึ้นไป บันทึก 9 8

3. ตอบเดือนทางจันทรคติ ปีนักษัตร ให้ถามว่าอายุประมาณเท่าไหร่

คูอายุจากตารางเทียบอายุให้ตรงกับปีที่เกิดแล้วบันทึกอายุ ใน เช่น เกิดเดือน 12 ปีมะโรง อายุประมาณ 30 กว่า คู ตารางเทียบอายุ ปีมะโรง อายุ 37 ปี บันทึก 3 7

4. ตอบเดือนและปีเกิดทางสุริยคติ ให้คูอายุจากตารางเทียบอายุ แล้วบันทึก
5. “ไม่ทราบเดือนและปีเกิด ให้ถามอายุโดยประมาณแล้วบันทึกอยู่ตามที่ตอบ เช่น ประมาณ 22 ปี บันทึก 2 2
6. “ไม่ทราบอายุ บันทึก 9 9 แล้วถามต่อไปทุกส่วนก

สมนภัย 7 ชั้นสูงสุดที่เรียนจบ

ตามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป (หรือผู้ที่เกิดก่อนวันที่ 1 เมษายน 2528) ชั้นสูงสุดที่เรียนจบ หมายถึง ชั้นหรือปี ที่สอบไล่ได้เป็นครั้งสุดท้าย ให้ถามว่า “...(ซื้อ)...จบการศึกษาสูงสุดที่นี่ นับถึงวันที่ 1 มกราคม 2533”

การบันทึกชั้นสูงสุดที่เรียนจบ

1. ผู้ที่เรียนในสายสามัญ หรือผู้ที่เรียนในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

ให้บันทึกชั้นที่สอบไล่ได้หรือชั้นที่เรียนผ่านเป็นครั้งสุดท้าย เช่น อนุบาล 1 ป. 1 ป. 4 ป. 5 ม.ศ. 4 ม. 7 เป็นต้น

สำหรับผู้ที่บันทึก ม. 1- ม. 6 ถ้าเป็นผู้ที่เรียนจบก่อน พ.ศ. 2504 ให้ระบุคำว่า “เก่า” ต่อท้ายด้วย เช่น ม. 6 เก่า

2. ผู้ที่เรียน/เรียนจบ ในระดับอาชีวะ (สายอาชีพ) ฝึกหัดครู อุดมศึกษา และ ชั้นสูงสุดที่เรียนจบเป็นชั้นหรือปีสูงสุดของระดับการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหมายถึง เรียนสำเร็จแล้ว ได้รับประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร

ให้บันทึก ชื่อ หรือ ชื่อย่อ ของประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตร ที่ได้รับ เช่น ปริญญาตรีทางรัฐศาสตร์ นาฏศิลป์ชั้นสูง ปก.ศ. สูง ปวช. ปวส. ปม. วนบ. กศ.บ. คบ. เป็นต้น

3. ผู้ที่เรียนในระดับอาชีวะ (สายอาชีพ) ฝึกหัดครู อุดมศึกษา แต่ ชั้นสูงสุดที่เรียนจบ ไม่เป็น ชั้นหรือปีสูงสุดของระดับการศึกษาที่เรียน ให้บันทึกชั้นหรือปีที่เรียนจบ และระดับการศึกษาที่กำลังเรียน

วิธีการบันทึก ขั้น หรือ ปี ที่เรียนจบ

3.1 ถ้าเป็นการเรียนในระบบที่ต้องสอบไล่ได้ผ่านขั้นหรือปี แล้ว จึงเลื่อนขั้นหรือปีที่สูงขึ้นได้ ให้บันทึก ขั้นหรือปีที่สอบไล่ได้เป็นครั้งสุดท้าย เช่น ปี 2 อาชีวะชั้นสูง ปี 1 วิชาชีพชั้นสูง ปี 2 ปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างที่ 1 นายกิตติ เรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ พ.ศ. 2500 และถูกปรับเมื่อ พ.ศ. 2502 เพราะสอบไม่ผ่านวิชาของปี 2 การบันทึก ขั้นสูงสุดที่เรียนจบของนาย กิตติ คือ ปีที่ 1 ปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างที่ 2 นายณรงค์ เรียนที่โรงเรียนช่างกลปทุมวัน เมื่อปี การศึกษา 2502 ได้สอบผ่านวิชาของปีที่ 2 แล้ว กำลังจะเลื่อนขั้นเรียนปีที่ 3 เกิดเหตุขัดข้องจึงไม่สามารถเรียนต่อได้ การบันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบของนาย ณรงค์ คือ ปีที่ 2 อาชีวะชั้นสูง

3.2 ถ้าเป็นการเรียนในระบบหน่วยกิต ให้นับจำนวนปีที่เข้าเรียน หรือผ่านการเรียน

ตัวอย่างที่ 1 นายสุกิจ เข้าเรียนที่วิทยาลัย พนิชยการเชียงใหม่ ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2530 กำลังเรียนในชั้นปีที่ 3 ระดับ ปวช. เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2533 บันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบของนายสุกิจ คือ ปี 2 ปวช.

ตัวอย่างที่ 2 น.ส. สมบูรณ์ เข้าเรียนที่โรงเรียนพนิชยการสภากานคร เมื่อปีการศึกษา 2532 กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 ระดับ ปวช. เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2533 บันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบของ น.ส. สมบูรณ์ คือ ม. 3

3.3 ถ้าระดับการศึกษาที่เรียน มีการสอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ หรือภาคในเวลาและภาคนอกเวลา โดยภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาใช้เวลาเรียนมากกว่าภาคปกติหรือภาคในเวลา ให้บันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบตามหลักเกณฑ์ ที่ก่อ Lawrence และ พร้อมทั้งระบุว่าเป็นภาคนอกเวลาหรือภาคพิเศษและจำนวนปี ของหลักสูตร

ตัวอย่าง น.ส. พฤทิพย์ เรียนภาคนอกเวลาของระดับ ปวส. ที่ วิทยาลัยแห่งหนึ่ง ซึ่งหากเป็นภาคในเวลา ระดับ ปวส. จะมีหลักสูตร 2 ปี แต่ ภาคนอกเวลา มีหลักสูตรเป็น 3 ปี น.ส. พฤทิพย์ กำลังเรียนอยู่ในปีที่ 3 การบันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบของ น.ส. พฤทิพย์ คือ ปีที่ 2 ปวส. (ภาคนอกเวลา หลักสูตร 3 ปี)

3.4 การเรียนในระดับปริญญาตรี ปัจจุบันบางสาขาวิชาจะกำหนดหลักสูตรสำหรับผู้ที่ศึกษาเป็นหลักหลักสูตร เช่น หลักสูตร 4 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้น ม. 6 และหลักสูตร 2 ปี สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. เป็นต้น

การบันทึกชั้น หรือ ปีสูงสุดที่เรียนจบ กรณีที่เป็นหลักสูตร 4 ปี ก็ให้บันทึกตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ถ้าเป็นหลักสูตร 2 ปี ให้บันทึกตามหลักเกณฑ์ที่ได้กล่าวมาแล้วและระบุจำนวนปีของหลักสูตรต่อท้าย เช่น ปี 1 ปริญญาตรี (หลักสูตร 2 ปี) หรือจะบันทึกโดยเทียบเท่าหลักสูตร 4 ปี ก็ได้ เช่น ปีที่ 3 ปริญญาตรี

ข้อควรระวัง ของการบันทึกชั้นหรือปีที่เรียนจบ ในกรณีที่ไม่ใช้ชั้น หรือปีสูงสุดของระดับการศึกษาที่เรียน

ชั้นหรือปีที่ เรียนจบสูงสุด จะต้องน้อยกว่าจำนวนปีของหลักสูตร ของการศึกษาในระดับนั้น ๆ เช่น ระดับ ปวช. มีหลักสูตร 3 ปี ชั้นหรือปีที่เรียนจบสูงสุดจะบันทึกได้เพียง ปี 2 ปวช. หากจบ ปี 3 ปวช. ให้บันทึก ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช. หรือระดับปริญญาตรีที่มีหลักสูตร 4 ปี การบันทึกชั้น หรือปีสูงสุดที่เรียนจบจะต้องไม่เกิน ปีที่ 3 ปริญญาตรี ถึงแม้ว่าจะเข้าเรียนหรือผ่านการเรียนมาแล้วเกินกว่า 3 ปี ก็ตาม เพราะหากบันทึกปีที่ 4 ปริญญาตรี ก็หมายถึงสำเร็จการศึกษาในระดับนั้น ๆ แล้ว ซึ่งจะต้องบันทึกเป็น ชื่อ หรือชื่อย่อ ของปริญญาบัตรนั้น ๆ

4. ผู้ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศ ถ้าเรียนในระดับสามัญให้เทียบชั้นกับระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาของไทย แต่ถ้าเทียบชั้นไม่ได้ให้ระบุจำนวนปีที่เรียนในระดับสามัญ ส่วนผู้ที่เรียนหรือเรียนจบในระดับอาชีวะ ฝึกหัดครู และอุดมศึกษาให้บันทึกชื่อประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรที่ได้รับ และwangเล็บว่าเทียบกับระดับการศึกษาใดของไทยด้วย

5. ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตร หรือปริญญาบัตรในระดับเดียวกันหลายปริญญาให้บันทึกเพียงปริญญาเดียว ถ้าได้รับหลายปริญญาและหลายระดับ ให้บันทึกปริญญาระดับสูงสุด

6. ผู้ที่เรียนทางศาสนา ให้บันทึกคุณวุฒิทางศาสนาพร้อมทั้งบันทึกชั้นสูงสุดที่เรียนจบที่ไม่ใช่คุณวุฒิทางศาสนาต่อท้ายด้วย เช่น

นักธรรมตรี (ป. 4)

นักธรรมโภ (ปริญญาตรี)

เปรียญ 4 (ปวช.)

เปรียญ 9 (ม.ศ. 3)

7. ผู้ที่เรียนจากการศึกษาผู้ใหญ่ ให้บันทึกระดับการศึกษาที่สอบได้ เช่น ระดับ 3 หรือจะบันทึกโดยเทียบขั้นกับสายสามัญก็ได้ เช่น ระดับ 4 เทียบขั้น ม. 3 บันทึก ม. 3 เป็นต้น

8. ผู้ที่เรียนจบวิชาชีพหรือสำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาระยะสั้น มี หลักสูตรไม่ถึง 1 ปี แต่ได้รับประกาศนียบัตรหรือใบบัตร ให้บันทึกสาขาวิชาชีพที่เรียนสำเร็จ และบันทึกขั้นสูงสุดที่เรียนจบทางสายสามัญมาด้วย เช่น

วิชาตัดเสื้อ โรงเรียนสารพัดช่าง (ม.ศ. 3)

วิชาซ่อมเครื่องยนต์ โรงเรียนสารพัดช่าง (ป. 4)

วิชาเสริมสาย โรงเรียนแอนนา (ป. 4)

9. ไม่เคยเรียน หรือ ไม่จบขั้นใดเลย รวมทั้งการเรียนซึ่งไม่มีขั้น เช่น เรียนกับพระ หรือเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเทียบขั้นไม่ได้ บันทึก “ไม่เคย”

10. ไม่ทราบ บันทึก “X”

สมมติว่า 8-11 ตามผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อน วันที่ 1 เมษายน 2520

สมมติว่า 8 สถานภาพสมรส (ในวันที่ 1 เมษายน 2533)

ให้ถามว่า “ (ชื่อ) เป็นโสด สมรส หม้าย หย่า หรือ แยกกันอยู่”

บันทึกรหัส ใน

โสด	บันทึก ☐ 1
สมรส	บันทึก ☐ 2
หม้าย	บันทึก ☐ 3
หย่า	บันทึก ☐ 4
แยกกันอยู่	บันทึก ☐ 5
เคยสมรสแต่ไม่ทราบสถานภาพสมรส	บันทึก ☐ 6
บรรพชิต (พระภิกษุ สามเณร)	บันทึก ☐ 7
ไม่ทราบ	บันทึก ☐ 9

ถ้าเป็น ชี้ ให้ถามว่า “เคยสมรสหรือไม่” ถ้าไม่เคยสมรสนักทึก 1
ถ้าเคยสมรส บันทึก 6

ถ้าคู่สมรสไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่อยังคงมีสภาพการเป็นสามีภรรยา กันอยู่ บันทึก 2

สคบกที่ ๙ อาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว (๑ เมษายน ๒๕๓๒-๓๑ มีนาคม ๒๕๓๓)

ให้ตามว่า “ในรอบปีที่แล้ว.....(ชื่อ).....ใช้เวลา
ส่วนใหญ่ทำงานอะไร”

บันทึกลักษณะของอาชีพ หรือตำแหน่งหน้าที่การงานที่ทำให้ชัดเจน เช่น ทำนา ทำไร่มันสำปะหลัง ทำสวนมะพร้าว พนักงานขายเครื่องไฟฟ้า หัวหน้าแผนกคลัง ช่างทaaS ช่างแก๊สลักษ์ ช่างไม้ทำเฟอร์นิเจอร์ กรรมกรแบกข้าว คนรับใช้ รับจ้างชุดดิน ฯลฯ (ห้ามนับที่ก่ออาชีพว่า รับราชการ ก้า้าย เพรระ ไม่ชัดเจน)

ช่างไม้ ให้บันทึกว่า ช่างไม้ทำเฟอร์นิเจอร์ หรือช่างไม้ก่อสร้างบ้าน

ครู ให้บันทึกว่า เป็นครูสอนวิชาอะไร เช่น ครูสอนภูมิศาสตร์ ครูสอนคณิตศาสตร์ ครูสอนวัดเนี่ยน เป็นต้น ถ้าสอนมากกว่าหนึ่งวิชา ให้บันทึกวิชาที่มีชื่อ Montgomery ถ้าเป็นครูประจำชั้นให้บันทึกว่า เป็นครูประจำชั้นอะไร เช่นครูประจำชั้น ม. ๑ ครูประจำชั้น ป. ๒ เป็นต้น

วิศวกรหรือช่าง ให้บันทึกว่า เป็นวิศวกรหรือช่างประเภทใด เช่น วิศวกรโยธา วิศวกรไฟฟ้า ช่างชุบเส้นลวด ช่างซ่อมเครื่องยนต์ เป็นต้น

สมุยิน ให้บันทึกหน้าที่หรือลักษณะงานด้วย เช่น สมุยินพิมพ์ตีด สมุยินรับ-ส่งหนังสือ สมุยินช่างดวงวัด สมุยินรับ-ส่งสินค้า เป็นต้น

พยาบาล ให้บันทึกว่า เป็นพยาบาลประเภทใด เช่น พยาบาลสาธารณสุข พยาบาลประจำบ้าน พยาบาลทั่วไป พยาบาลประจำคลินิก เป็นต้น

ขับรถ ให้บันทึกว่า ขับรถประเภทไหน เช่น ขับรถยนต์รับจ้าง ขับรถสามล้อรับจ้าง ขับรถบรรทุกขนาดใหญ่ ขับรถบรรทุกขนาดเล็ก ขับรถโดยสารประจำทาง เป็นต้น

กำสวน ให้บันทึกว่า กำสวนอะไร เช่น กำสวนมะพร้าว ทำสวนผลไม้ กำสวนปาล์มน้ำมัน กำสวนยางพารา กำสวนผัก กำสวนไม้ดอก เป็นต้น

ทำไฟ ให้บันทึกว่า ทำไฟอะไร เช่น ทำไฟมันสำปะหลัง ทำไฟข้างโพเด ทำไฟอ้อย ทำไฟปอกระเจา ทำไฟร่ายสูบ เป็นต้น

รับจ้าง ให้บันทึกว่า รับจ้างทำอะไร เช่น รับจ้างแบกหาม รับจ้างขนของ รับจ้างชุดดิน เป็นต้น

ถ้าประกอบอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง บันทึกอาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว เพียงอาชีพเดียว โดยพิจารณา

1. อาชีพที่ใช้เวลาส่วนมากทำในรอบปีที่แล้ว

2. อาชีพที่ให้รายได้มากกว่า ถ้าใช้เวลาทำงานเท่ากัน

ถ้าไม่ทราบอาชีพหรือตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ทำ แต่รู้ว่าทำงาน บันทึก “ทำงานไม่ทราบอาชีพ”

ถ้าไม่ได้ทำงาน หรือไม่มีอาชีพในรอบปีที่แล้ว เช่น ข้าราชการบำนาญ ผู้มีรายได้จากการเบี้ยเงินกู้ เป็นต้น บันทึก “ไม่ทำ” และไม่ต้องสมุดบัญชี 10 และ 11

สมุดบัญชีที่ 10 ลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรมของสถานที่ที่ทำงาน (อุตสาหกรรม)

ตามเฉพาะผู้ที่บันทึกอาชีพในสมุดบัญชีที่ 9

ให้ถามว่า “กิจกรรมที่.....(ชื่อ).....ทำอยู่เป็นกิจการทำอะไร หรือผลิตอะไร”

การบันทึกลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรมของสถานที่ที่ทำงาน ให้อธิบายบันทึกดังนี้

1. ต้องระบุประเภทกิจกรรมของสถานที่ที่ทำงาน หรือสถานธุรกิจที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ ให้บันทึกกิจการที่ทำโดยชัดเจน เช่น คลินิกรักษาโรค หู คอ จมูก บริษัทรับจ้างเอ็กซ์เรย์ทั่วไป ร้านรับซ่อมวิทยุและโทรศัพท์ เป็นต้น

2. ถ้าเป็นบริษัทห้างร้านที่ประกอบธุรกิจการค้าขาย ต้องบันทึกว่า ทำการขายปลีก หรือขายส่ง หรือทั้งขายปลีกและขายส่ง เช่น บริษัทขายปลีกวิทยุ ร้านขายปลีกและส่งสินค้าไทย ร้านขายปลีกและส่งถ้วยชาม ร้านขายกาแฟและเครื่องดื่ม ร้านขายปลีกยา ร้านขายปลีกทองรูปพรรณและเพชรพลอย เป็นต้น

3. สถานที่ที่ทำงานที่เป็นส่วนราชการ หรือธุรกิจของรัฐบาล หรือรัฐ-วิสาหกิจ ให้บันทึกกิจการหรือสถานที่ที่ปฏิบัติอยู่ เช่น กรมการค้าภายใน องค์การโทรศัพท์ โรงพยาบาล โรงเรียน ร้านขายปลีกสินค้าไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นต้น

ส่วนราชการต่างจังหวัด ให้บันทึกชื่อ แผนก หรือสำนักงาน เช่น แผนกศึกษาธิการ สำนักงานสาธารณสุข เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐบาล ให้บันทึกชื่อ แผนก หรือสำนักงาน เช่น แผนกศึกษาธิการ สำนักงานสาธารณสุข เนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐบาล

4. กรณีที่สถานธุรกิจแห่งหนึ่งประกอบกิจกรรมมากกว่าหนึ่งประเภท

4.1 ถ้าธุรกิจแต่ละประเภทมีสำนักงานแยกจากกันให้บันทึกประเภทของธุรกิจที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ เช่น โรงงานทำเบียร์ มีสำนักงานขายส่งแยกออก

ไปต่างหากจากโรงงาน สำนักคลนั้นทำงานในสำนักงานขายส่งเบียร์ ให้บันทึก “สำนักงานขายส่งเบียร์ของโรงงานทำเบียร์”

4.2 สำนักงานที่สำนักงานเดียวกัน แต่ได้แยกธุรกิจต่างหากออกเป็นแผนก หรือส่วนต่างหากจากกัน ให้บันทึกประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานที่สำคัญที่สุดของธุรกิจนั้น ๆ และแผนกที่ตนทำงานอยู่ด้วย เช่น สำนักคลนั้นทำอยู่แผนกย้อมผ้าของโรงงานทอผ้า ให้บันทึกโรงงานทอผ้า แผนกย้อมผ้า หรือสำนักคลนั้นทำอยู่ในแผนกซ่อมรถยนต์ของบริษัทขายรถยนต์ ให้บันทึกบริษัทขายรถยนต์ แผนกซ่อมรถยนต์ เป็นต้น

ตัวอย่าง นาย ก. ทำงานแผนกพิมพ์ผ้าของโรงงานทอผ้า และนาย ข. ทำงานในแผนกย้อมผ้าของโรงงานเดียวกัน ให้บันทึกประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานของนาย ก. ว่า “โรงงานทอผ้า แผนกพิมพ์ผ้า” และของนาย ข. ว่า “โรงงานทอผ้า แผนกย้อมผ้า”

4.3 สำนักงานเหล่านี้อยู่ในสำนักงานเดียวกัน และไม่ได้แยกธุรกิจต่าง ๆ ออกเป็นแผนกหรือส่วนต่างหากจากกัน ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานนั้นไม่ได้ปฏิบัติงานเพียงอย่างเดียว ให้บันทึกธุรกิจที่สำคัญที่สุด เช่น ร้านตัดรองเท้า ซึ่งมีกิจกรรมของการตัดรองเท้าเพื่อขายปลีก ขายส่ง และซ่อมรองเท้าอยู่ร่วมกัน ผู้ที่ทำหน้าที่ขายรองเท้าได้ทำหน้าที่ตัดรองเท้า หรือซ่อมรองเท้าด้วย ให้บันทึกประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานของผู้ทำงานในร้านนั้นว่า “ร้านตัดรองเท้า” เพราะการตัดรองเท้าเป็นกิจกรรมสำคัญกว่าการขายรองเท้า

4.4 ร้านค้าที่ทำการขายส่ง และขายปลีกในสถานที่แห่งเดียวกัน ให้ถามว่าส่วนใหญ่ทำการค้าประเภทใด ค้าส่งหรือค้าปลีกและบันทึกกิจการส่วนใหญ่ เช่น ร้านขายเครื่องกระป๋องจากต่างประเทศ ทำการค้าส่งมากกว่า ค้าปลีก ให้บันทึกประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน “ร้านค้าส่งเครื่องกระป๋อง” สำนักการค้าส่งและค้าปลีกเท่ากัน ให้บันทึกประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน “ร้านค้าส่ง และค้าปลีกเครื่องกระป๋อง”

5. ประกอบธุรกิจในบ้านของตนเอง เช่น ตั้งร้านตัดเสื้อ ตั้งสำนักงานทนายความ รับซ่อมวิทยุ รับซักผ้าที่บ้านของตนเองให้ถือว่าบ้านเป็นสำนักงานธุรกิจ ให้บันทึกลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานตามกิจการนั้น ๆ เช่น นาย ข. เปิดทำการซ่อมเครื่องรับวิทยุที่บ้านของตนเอง ให้บันทึก “การซ่อมวิทยุ” หรือนางสาว ก. รับจ้างซักรีดเสื้อผ้าที่บ้านของตนเอง ให้บันทึก “บริการซักรีด” เป็นต้น

6. กรณีที่บุคคลนั้นมีได้มีสำนักงานแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ หรือไม่มีสำนักงานหรือสถานธุรกิจเป็นหลักแหล่งถาวร ให้บันทึกประเภทกิจการซึ่งกำลังทำอยู่ เช่น นาย ก. มีอาชีพรับจ้างทาสี ให้บันทึก “การทำทาสีบ้าน” หรือนาย ข. มีอาชีพทำนาข้าว ให้บันทึก “การทำนาข้าว”

7. ผู้ขับรถยนต์แท็กซี่ สามล้อเครื่อง หรือขับรถโดยสารประจำทางไม่ว่าจะเป็นของตนเอง หรือเช่า หรือเป็นลูกจ้าง ให้บันทึก ดังนี้

ก. ถ้าเป็นรถแท็กซี่ หรือสามล้อเครื่อง ให้บันทึก “การขนส่งผู้โดยสาร”

ข. ถ้าเป็นรถโดยสารประจำทาง ให้บันทึก “การเดินรถประจำทาง”

8. ผู้ขับรถยนต์ขนส่งสินค้า ไม่ว่าจะเป็นของตนเอง หรือเช่า หรือเป็นลูกจ้าง ให้บันทึก “การขนส่งสินค้า” แต่ถ้าเป็นผู้ขับรถยนต์ขนส่งสินค้าของร้านขายส่งเครื่องกระป๋อง ให้บันทึก “ร้านขายส่งเครื่องกระป๋อง”

9. ผู้รับจ้างทำงานในบ้านเรือนเอกชน คนรับใช้ ให้บันทึกักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานว่า “บริการส่วนบุคคล” เช่น นางสาว จ. รับจ้างซักผ้าในบ้าน นาง ก. ให้บันทึก “บริการส่วนบุคคล”

10. ผู้ที่เป็นกรรมการ ให้บันทึกักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานของหน่วยงานซึ่งบุคคลนั้นกำลังทำอยู่ในรอบปีที่แล้ว

การบันทึกักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน ซึ่งบุคคลนั้นทำอยู่ในรอบปีที่แล้ว ให้บันทึกตรงกับอาชีพหลักซึ่งบุคคลนั้นทำอยู่ในรอบปีที่แล้ว

ข้อห้ามในการบันทึกักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงาน ห้ามบันทึก ชื่อบริษัท ชื่อห้างร้าน โดยไม่แสดงประเภทหรือชนิดของกิจการของสถานประกอบธุรกิจนั้น เช่น ดิสโก้ ร้านเตียวน้ำเงิน ร้านเจริญภัณฑ์ เป็นต้น

ส่วนที่ 11 สถานภาพการทำงาน

ตามเฉพาะผู้ที่บันทึกอาชีพในส่วนที่ 9 และลักษณะงานหรือประเภทกิจการของสถานที่ที่ทำงานในส่วนที่ 10

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ).....ทำงานในฐานะอะไร”

บันทึกรหัสสถานภาพการทำงาน ใน

นายจ้าง บันทึก 1

ธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง บันทึก 2

ลูกจ้างรัฐบาล

ข้าราชการ	บันทึก	3
ลูกจ้าง	บันทึก	4
ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ	บันทึก	5
ลูกจ้างเอกชน	บันทึก	6
ช่วยธุรกิจในครัวเรือน- โดยไม่ได้รับค่าจ้าง	บันทึก	7
ไม่ทราบ	บันทึก	9

การบันทึกรหัสสถานภาพการทำงาน ให้บันทึกรหัสสถานภาพการทำงานของบุคคลนั้น ตรงกับอาชีพหลักที่บุคคลนั้นทำอยู่ในรอบปีที่แล้ว

สำหรับผู้ที่มีอาชีพรับจ้างแบนกหาน รับจ้างขนของ (อาจมีรายเป็นเดือนของเดียว) หรืองานอื่นที่เกี่ยวกับการใช้แรงงานทั่วไป โดยไม่มีนายจ้างที่แน่นอนเป็นประจำ สุดแต่จะมีกรรมนาว่าจ้าง และตกลงค่าจ้างเป็นคราวๆ ไปนั้น ให้ถือว่าสถานภาพการทำงานเป็น “ลูกจ้างเอกชน” บันทึก **6** ตัวอย่างการบันทึกอาชีพ ลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรมของสถานที่ที่ทำงาน และสถานภาพการทำงาน

ตัวอย่างที่ 1 นาย ก. เป็นเจ้าของนา ในระหว่างฤดูการทำนาในรอบปีที่แล้ว นาย ก. ได้จ้างลูกจ้าง 2 คน มาช่วยทำงานและได้ลงมือทำเอง

อาชีพ	ลักษณะงานหรือ ประเภทกิจกรรมของสถาน ที่ที่ทำงาน	สถานภาพการ ทำงาน
นาย ก. ทำนา	การทำนา	1
ลูกจ้าง ทำนา	การทำนา	6

ตัวอย่างที่ 2 นาย ข. เป็นเจ้าของนา นาย ข. และบุตรได้ช่วยกันทำงานโดยไม่ได้จ้างคนอื่นมาช่วย บันทึกดังนี้

อาชีพ	ลักษณะงานหรือ ประเภทกิจกรรมของสถาน ที่ที่ทำงาน	สถานภาพการ ทำงาน
นาย ข. ทำนา	การทำนา	2
บุตร ทำนา	การทำนา	7

นาย ค. เสมียน- สำนักงานปลัด-
รับส่งหนังสือ กระทรวง-
มหาดไทย

ตัวอย่างที่ 4 นาย ช. เป็นข้าราชการ ทำหน้าที่เป็นผู้คุมนักโทษที่
เรือนจำ จังหวัดนครปฐม บันทึกดังนี้

นาย ช. ผู้คุม เรือนจำจังหวัด 3
นักโทษ นครปฐม

นาย จ. ช่างซ่อมวิทยุ ร้านซ่อมวิทยุ 6

ตัวอักษรที่ ๖ นาย ณ. เป็นพนักงานสหกิจชั้น ๑ ทำงานในแผนกสหกิจ
ที่โรงพยาบาลบันทึกดังนี้

อาชีพ **ลักษณะงานหรือ** **สถานภาพการ**
ประเภทกิจกรรมของสถาน **ทำงาน**
ที่ที่ทำงาน

นาย น. พนักงานสัมภาษณ์ ชั้น 1 โรงพยาบาลสุขุมวิท แผนกสัมภาษณ์ 5

1 ค่องที่ 2 ข้อมูลประชากร

34

ข้อมูลพื้นฐานของบุคคล							ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล							ผู้ดูแลบุคคล		
ข้อมูลพื้นฐานของบุคคล							ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล							ผู้ดูแลบุคคล		
ลำดับที่	ชื่อพ่อและชื่อแม่			ความเกี่ยวข้องกับบุคคล		เพศ	เดือนและปีเกิด		อายุ	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล		สถานภาพทางการเมือง		ผู้ดูแลบุคคลในรายบุคคล		ผู้ดูแลบุคคลในส่วนของบุคคล
	ชื่อพ่อและชื่อแม่	ชื่อแม่	ชื่อพ่อ	ความเกี่ยวข้องกับบุคคล	ความเกี่ยวข้องกับบุคคล		เดือน	ปีเกิด		ชื่อพ่อและชื่อแม่	ชื่อพ่อและชื่อแม่	สถานภาพทางการเมือง	สถานภาพทางการเมือง	ผู้ดูแลบุคคลในรายบุคคล	ผู้ดูแลบุคคลในส่วนของบุคคล	
1	นายพงษ์ แสงรัตน์	พัว夫人	นายพงษ์ แสงรัตน์	บุตรสาว	บุตรสาว	ชาย	กันยายน	2475	57	นายพงษ์ แสงรัตน์	นายพงษ์ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
2	นายชัย แสงรัตน์	ภรรยา	นายชัย แสงรัตน์	ภรรยา	ภรรยา	ชาย	กันยายน	2476	55	นายชัย แสงรัตน์	นายชัย แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
3	นายสมชาย แสงรัตน์	บุตร	นายสมชาย แสงรัตน์	บุตร	บุตร	ชาย	กันยายน	2503	30	นายสมชาย แสงรัตน์	นายสมชาย แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
4	นายมนต์ แสงรัตน์	บุตร	นายมนต์ แสงรัตน์	บุตร	บุตร	ชาย	กันยายน	2498	35	นายมนต์ แสงรัตน์	นายมนต์ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
5	นายชาญ แสงรัตน์	บุตร	นายชาญ แสงรัตน์	บุตร	บุตร	ชาย	กันยายน	2501	35	นายชาญ แสงรัตน์	นายชาญ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
6	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	บุตร	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	บุตร	บุตร	ชาย	กันยายน	2529	31	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
7	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	บุตร	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	บุตร	บุตร	ชาย	กันยายน	2529	31	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	นายพิพัฒน์ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
8	นาย พงษ์ แสงรัตน์	เมีย	นาย พงษ์ แสงรัตน์	เมีย	เมีย	ชาย	กันยายน	2505	39	นาย พงษ์ แสงรัตน์	นาย พงษ์ แสงรัตน์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
9	น.ส.กรุง เกิดวงศ์	ภรรยา	น.ส.กรุง เกิดวงศ์	ภรรยา	ภรรยา	ชาย	กันยายน	2505	30	น.ส.กรุง เกิดวงศ์	น.ส.กรุง เกิดวงศ์	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

5.2 สปค. 2 (แบบแจงนับรายละเอียด)

การบันทึกหน้าปกแบบ สปค. 2

ชุดที่ _____ ในจำนวน _____ ชุด ของครัวเรือนนี้ วิธีการบันทึกเหมือน
การบันทึกแบบ สปค. 2ส

ภาค จังหวัด อ่าเภอ ตัวบล วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส
ตอนที่ 1

ที่ดังกรัวเรือน วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส ยกเว้นข้อ น. ซ. และ ณ.
บันทึกดังนี้

ฉ. ประเภทของที่อยู่อาศัย

กรัวเรือนส่วนบุคคล บันทึกรหัส 01-11 ใน เพียงรหัสเดียว
19 20

กรัวเรือนกลุ่มบุคคล บันทึกรหัส 12-19 ใน เพียงรหัสเดียว
19 20

ช. ประเภทของกรัวเรือน

กรัวเรือนส่วนบุคคล บันทึก 1

22

กรัวเรือนกลุ่มบุคคล บันทึก 2

22

ฉ. ลำดับที่กรัวเรือน

กรัวเรือนส่วนบุคคล วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

กรัวเรือนกลุ่มบุคคล บันทึกลำดับที่ครัวเรือนใช้เลข 4 หลัก ใน

ให้ตรงกับส่วนที่ 12 ของแบบ สปค. 1

23 26

ตอนที่ 2 ข้อมูลประชากร ส่วนที่ 1-28

ส่วนที่ 1-6 ตามทุกคน

ส่วนที่ 1-2 วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

ส่วนที่ 3 ความเกี่ยวพันกับหัวหน้ากรัวเรือน

กรัวเรือนส่วนบุคคล วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

กรัวเรือนกลุ่มบุคคล หัวหน้ากรัวเรือนบันทึก “หัวหน้า” ในบรรทัด

ที่ 1 สมาชิกในครัวเรือนคนอื่น ๆ บันทึกความเกี่ยวพันกับหัวหน้ากรัวเรือนตาม
ลักษณะหรือสถานภาพของบุคคลที่เป็นสมาชิกตามที่เป็นอยู่ในขณะนั้น เช่น
ภิกษุ สามเณร สูกศีรษย์ นักโทษ ผู้ถูกกักกัน ผู้รับการสงเคราะห์ คนไข้ นักเรียน
ทหาร ตำรวจ ผู้อาชญา เป็นต้น

ส่วนภูมิที่ 4-6 วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

ส่วนภูมิที่ 7 ชั้นสูงสุดที่เรียนจบ

ตามผู้ที่นิยายตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อน วันที่ 1 เมษายน

2528 วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

ส่วนภูมิที่ 8-11 ตามผู้ที่นิยายตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อน วันที่ 1 เมษายน 2520

วิธีการบันทึกเหมือนการบันทึกแบบ สปค. 2ส

ส่วนภูมิที่ 12-18 ตามทุกคน

ส่วนภูมิที่ 12 ลำดับที่ของมารดา (เฉพาะครัวเรือนส่วนบุคคล)

ให้ถามว่า “มารดาของ.....(ชื่อ).....อาศัยอยู่ในครัวเรือนนี้
ด้วยหรือไม่”

สำหรับอาศัยอยู่ในครัวเรือน บันทึก ลำดับที่ของมารดา 2 หลักสูตรท้าย
ของส่วนภูมิที่ 1 ใน ตรงบรรทัดของบุคคลนั้น

สำหรับอาศัยอยู่ที่อื่น หรือตาย หรือหายสาบสูญ หรือไม่ทราบว่าใครเป็น
มารดาบันทึก | 9 | 5 | ตรงบรรทัดของบุคคลนั้น

มารดา หมายถึง หญิงผู้ให้กำเนิดบุตร โดยไม่รวมบุตรเลี้ยง หรือบุตร-
บุญธรรม

ส่วนภูมิที่ 13 ศาสนา

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ).....นับถือศาสนาอะไร”

บันทึกรหัส ใน

พุทธ	บันทึก	<input type="text"/> 1
อิสลาม	บันทึก	<input type="text"/> 2
คริสต์	บันทึก	<input type="text"/> 3
อินดู	บันทึก	<input type="text"/> 4
งงจื๊อ	บันทึก	<input type="text"/> 5
อื่น ๆ	บันทึก	<input type="text"/> 6
ไม่มีศาสนา	บันทึก	<input type="text"/> 7
ไม่ทราบ	บันทึก	<input type="text"/> 9

สำหรับและมารดาบันทึกศาสนาไม่เหมือนกัน และเด็กให้คำตอบไม่ได้
ให้ถือว่านับถือศาสนาเดียวกับบิดาหรือมารดาอย่างใดอย่างหนึ่ง บันทึกรหัสศาสนา
ของบิดาหรือมารดา ใน

ส่วนที่ 14 สถานที่เกิด

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ).....เกิดที่ไหน”

บันทึก “ชื่อจังหวัดที่เกิด” ถ้าเกิดนอกประเทศไทย บันทึก “ชื่อประเทศที่เกิด” เช่น ศรีลังกา อังกฤษ ฯลฯ

สำหรับผู้ที่ไม่ได้เกิดที่บ้านที่เป็นที่อยู่ปัจจุบันของมารดา ให้ถือว่าจังหวัดที่เป็นที่อยู่ปัจจุบันของมารดาในขณะที่คลอดเป็นจังหวัดที่เกิด เช่น เด็กชาย ก. คลอดที่โรงพยาบาลศิริราช จังหวัดกรุงเทพมหานคร แต่ขณะที่คลอด มารดาของเด็กชาย ก. มีสถานที่อยู่ปัจจุบันที่จังหวัดนครปฐม ให้ถือว่าสถานที่เกิดของเด็กชาย ก. คือจังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 15-18 ลักษณะการย้ายถิ่น

ส่วนที่ 15 ระยะเวลาการอยู่อาศัยในที่อยู่ปัจจุบัน

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ).....อยู่ในหมู่บ้านหรือเทศบาลนี้ติดต่อกันมาตั้งแต่ปีแล้ว”

บันทึก “จำนวนปี” ที่อยู่ในหมู่บ้านหรือเทศบาลนี้ติดต่อกันมาจนถึงวันที่ 1 เมษายน 2533

ถ้าอยู่เป็นเวลาหนึ่งปีกว่า 1 ปี บันทึก “0”

ถ้าไม่สามารถตอบจำนวนปีที่อยู่ในหมู่บ้าน หรือเทศบาลนี้ได้ให้ถามว่า อยู่มาหากว่า 5 ปี หรือน้อยกว่า 5 ปี

ถ้า น้อยกว่า 5 ปี บันทึก “น้อยกว่า 5 ปี”

ถ้า มากกว่า 5 ปี บันทึก “มากกว่า 5 ปี”

ส่วนที่ 16-18 สถานะพำนักที่บันทึก 0, 1, 2, 3, 4 หรือบันทึก “น้อยกว่า 5 ปี” ในส่วนที่ 15

ส่วนที่ 16 สถานที่อยู่สุดท้ายก่อนขยายน้ำ

ให้ถามว่า “ขอทราบชื่อจังหวัดสุดท้ายที่อยู่ก่อนย้ายมา”

1. ย้ายมาจากจังหวัดอื่น บันทึก “ชื่อจังหวัด” ถ้าไม่ทราบชื่อจังหวัด บันทึก “ไม่ทราบจังหวัด”

2. ย้ายภายนอกจังหวัด บันทึก “ชื่ออำเภอ” อาจเป็นอำเภอเดียวกันหรือต่างอำเภอ กันอำเภอที่อยู่ปัจจุบัน ถ้าไม่ทราบ ชื่ออำเภอ บันทึก “ไม่ทราบอำเภอ”

3. ย้ายมาจากต่างประเทศ บันทึก “ชื่อประเทศ” ถ้าไม่ทราบชื่อประเทศ บันทึก “ไม่ทราบประเทศ”

4. เด็กอายุ 0-4 ปี ที่อยู่ในหมู่บ้านหรือเทศบาลนี้มาตั้งแต่เกิด บันทึก “ไม่ย้าย” และข้ามไปสอบถามส่วนที่ 27

ส่วนที่ 17 เฉพาะผู้ขยับดินภายในประเทศไทย

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ).....ย้ายมาจากหมู่บ้านหรือ
เทศบาล”

ย้ายมาจากหมู่บ้าน	บันทึก	☐ 1
ย้ายมาจากเทศบาล	บันทึก	☐ 2

ส่วนที่ 18 เหตุผลในการขยับดิน

ให้ถามว่า “เหตุผลใดที่.....(ชื่อ).....ย้ายเข้ามา”

บันทึกเหตุผลที่ย้ายเข้ามาอยู่ในหมู่บ้าน หรือเทศบาลนี้ เช่น
เพื่อการศึกษา

ย้ายตามสามีหรือภรรยา

ย้ายตามหัวหน้าครัวเรือน

ทำงานทำ

ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

กลับบ้าน

ปิดเทอม

แต่งงาน

บวช

ฯลฯ

ตัวอย่างวิธีการบันทึกแบบ สปค. 2 ส่วนที่ 12-18

ตารางทุกคน							
ลักษณะการอ่านมาตรา (เฉพาะครัวเรือน ส่วนบุคคล) “มารยาทของ...(ชื่อ)... ของเด็กในครัวเรือน นี้ด้วยหือไม่” บันทึก ลักษณะของมาตรา ๒ พัดถุงห้ามลง ลงใน L1 ลงใน ครบถ้วนของบุคคล นั้น ลักษณะไม่มีอยู่ใน ครัวเรือน บันทึก “๐๖” ลงใน ๑ ๗	สถานะ “...(ชื่อ)...บันทึก สถานะอะไร”	สถานที่เกิด “...(ชื่อ)...เกิดที่ไหน”	ระบอบเวลาการอ่านมาตรา ในที่อยู่ปัจจุบัน “...(ชื่อ)...อยู่ใน หมู่บ้าน/เทศบาลอื่น พื้นท้องบ้านที่เป็นแม่น้ำ”	ลักษณะการอ่านมาตรา			
				ลักษณะการอ่านมาตรา			
บันทึก ลักษณะของมาตรา ๒ พัดถุงห้ามลง ลงใน L1 ลงใน ครบถ้วนของบุคคล นั้น ลักษณะไม่มีอยู่ใน ครัวเรือน บันทึก “๐๖” ลงใน ๑ ๗	บันทึก ชื่อสถานะ ลงใน ☐	บันทึก ชื่อสถานที่เกิด	บันทึก ชื่อสถานที่เกิด	บันทึก จำนวนปี ตั้งแต่ปีแรก ๑ ปี บันทึก “๐” (บันทึกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป ให้เขียนในหน้าลงใน L19)	บันทึก จำนวนปี ตั้งแต่ปีแรก ๑ ปี บันทึก “๐” (บันทึกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป ให้เขียนในหน้าลงใน L19)	เด็กผู้ชายอ่อนวัยใน ประมงไทย “...(ชื่อ)... ลักษณะทางานหมู่บ้าน หรือเทศบาล”	เด็กผู้ชายอ่อนวัยใน ประมงไทย “...(ชื่อ)... ลักษณะทางานหมู่บ้าน หรือเทศบาล”
L12	L13	L14	L15	L16	L17	L18	
☐ ๙ ๕ ๖๑	☐ ๑ ๖๓	นครปฐม ☐ ๖๔	๕๗ ☐ ๖๖	☐ ๔๗ ๖๘	☐ ๗๐ ๗๐	☐ ๗๒	☐ ๗๓
☐ ๙ ๕	☐ ๑	๑๒๘๐๔ ☐ ๗๕	๓๕ ☐ ๗๖	☐ ๔๗ ๗๘	☐ ๗๐ ๗๙	☐	☐
☐ ๐ ๒	☐ ๑	นครปฐม ☐ ๗๕	๓๐ ☐ ๗๗	☐ ๔๗ ๗๙	☐ ๗๐ ๗๙	☐	☐
☐ ๐ ๒	☐ ๑	นครปฐม ☐ ๗๕	๒๙ ☐ ๗๗	☐ ๔๗ ๗๙	☐ ๗๐ ๗๙	☐	☐
☐ ๐ ๒	☐ ๑	๑๒๘๐๔ ☐ ๗๕	๓๐ ☐ ๗๗	☐ ๔๗ ๗๙	☐ ๗๐ ๗๙	☐	☐
☐ ๐ ๒	☐ ๑	นครปฐม ☐ ๗๕	๔ ☐ ๗๗	กรุงเทพ มหานคร ☐ ๗๕	☐ ๒	ลักษณะภายนอก ๒ ☐ ๗๕	☐
☐ ๙ ๕	☐ ๑	กรุงเทพ มหานคร ☐ ๗๕	๔ ☐ ๗๗	กรุงเทพ มหานคร ☐ ๗๕	☐ ๒	ลักษณะภายนอก ๒ ☐ ๗๕	☐
☐ ๐ ๖	☐ ๑	นครปฐม ☐ ๗๕	๓ ☐ ๗๗	ไม่ทราบ ☐ ๗๗	☐	☐	☐
☐ ๙ ๕	☐ ๑	นครปฐม ☐ ๗๕	๓๙ ☐ ๗๗	☐ ๗๗	☐ ๑	ไม่ทราบ ☐ ๗๗	☐
☐ ๙ ๕	☐ ๑	ปราจีนบุรี ☐ ๗๕	เมืองกาฬฯ ๕ ปี ☐ ๗๗	ปราจีนบุรี ☐ ๗๗	☐ ๑	ไม่ทราบ ☐ ๗๗	☐

ส่วนที่ 19 ชั้นที่กำลังเรียน (ตามเฉพาะผู้ที่มีอายุ 5-30 ปี)

ให้ถามว่า "...(ซื่อ)...กำลังเรียนหรือไม่ นับถึงวันที่ 1 มกราคม 2533"

กำลังเรียน หมายถึง การเรียนชั้นสามัญ ระดับฝึกหัดครู อารச์ศึกษา ทั้งภาคในเวลาหรือภาคนอกเวลา อุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยปิดและมหาวิทยาลัย เปิด ส่วนการเรียนวิชาชีวะระยะสั้นที่ไม่มีวิชาสามัญสอน เช่น ตัดผม ตัดเสื้อ ขับรถยนต์ ซ่อมวิทยุ ไม่ถือเป็นผู้ที่กำลังเรียน

1. กำลังเรียน บันทึก ชั้นเรียน

วิธีการบันทึกชั้นหรือปีที่กำลังเรียน

1.1 ผู้ที่กำลังเรียนในชั้นสามัญ หรือผู้ที่เรียนในระดับก่อน

ประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา

ให้บันทึกชั้นที่กำลังเรียน เช่น อนุบาล 2 เด็กเล็ก 2 ป. 3

ม. 2 ม. 4 เป็นต้น

ถ้ากำลังเรียนในโรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ให้บันทึกชั้นที่กำลังเรียน เช่น ระดับ 2 ระดับ 4

1.2 ผู้ที่กำลังเรียนในระดับอาชีวะ (สายอาชีพ) ฝึกหัดครู อุดมศึกษา ให้นับจำนวนปีที่เข้าเรียนหรือผ่านการเรียน

บันทึกปีที่ ระดับการศึกษา และชื่อสถาบันการศึกษาที่กำลังเรียน เช่น

ปี 1 ปวช. วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน

ปี 2 ปวส. โรงเรียนพาณิชยการเชียงใหม่

ปี 1 ปวท. โรงเรียนเทคโนโลยีสมุทรปราการ

ปี 2 บริษัทฯ วิทยาลัยครุเชียงใหม่

ปี 1 อนุปริญญา วิทยาลัยครุภัณฑ์

ปี 3 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ปี 4 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปี 2 ศิลปศึกษาชั้นกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์

1.3 ผู้ที่กำลังเรียนในระดับ อาชีวะ (สายสามัญ) ฝึกหัดครู อุดมศึกษา ที่เป็นหลักสูตรพิเศษ หรือหลักสูตรภาคนอกเวลา นอกจากบันทึกเช่นเดียวกับ ข้อ 1.2 แล้ว ให้บันทึกจำนวนปีของหลักสูตรด้วย เช่น

ก. หลักสูตร ปวส. ซึ่งปกติใช้เวลา 2 ปี แต่ภาคนอกเวลาใช้เวลา 3 ปี ให้บันทึก

ปี 3 ปวส กลัคสูตร 3 ปี) วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
๙. หลักสูตรปริญญาตรี ปกติจะเป็น 4 ปี แต่บางสาขาวิชา
นั้น ผู้จบอนุปริญญาเรียนต่ออีก 2 ปี ให้บันทึก

ปี 2 ปริญญาตรี (หลักสูตร 2 ปี) วิทยาลัยครุภัณฑ์

1.4 ผู้ที่ใช้เวลาเรียนเกินกว่าหลักสูตรที่กำหนดไว้ ให้บันทึกปีที่
กำลังเรียนได้เท่ากับจำนวนปีของหลักสูตร เช่น เรียนรามคำแหงมาเป็นเวลา
6 ปีแล้ว แต่ยังไม่จบให้บันทึก ปีที่ 4 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ไม่เรียน ให้บันทึก “ไม่”

3. กรณีที่ทราบว่า กำลังเรียน แต่ไม่ทราบว่าเรียนอยู่ในชั้นหรือปีใด
ทราบเพียงแต่ว่าเรียนอยู่ในระดับการศึกษาใด ให้บันทึกระดับการศึกษาเท่าที่
จะทำได้ และชื่อสถาบันการศึกษา

4. กรณีที่ทราบว่า กำลังเรียน แต่ไม่ทราบว่าเรียนอยู่ในชั้นหรือปีใด
หรือระดับการศึกษาใด ๆ ให้บันทึก “เรียน–ไม่ทราบชั้น”

สมนภัย 20 การอ่านออกเขียนได้ (ตามเฉพาะผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป)

ให้ถามว่า “_____ (ชื่อ) _____ อ่านและเขียนหนังสือภาษาได้
ได้หรือไม่”

บันทึกรหัสใน

1. อ่านและเขียนหนังสือไม่ได้ บันทึก ๐
2. อ่านและเขียนหนังสือภาษาหนึ่งภาษาได้ บันทึกรหัสที่อ่านและเขียนได้
ใน
3. อ่านและเขียนหนังสือได้มากกว่า 1 ภาษา บันทึกรหัสภาษาที่อ่านและเขียน
ได้มากที่สุดใน
4. อีน ๆ หรืออ่านและเขียนหนังสือได้ แต่ไม่ทราบภาษาที่อ่านและเขียนได้มากที่สุด
บันทึก ๕
5. ไม่ทราบว่าอ่านและเขียนหนังสือได้หรือไม่ บันทึก ๙

สมนภัย 21-23 บุตรเกิดครอต (นับถึงเวลา 0.00 น. ของวันที่ 1 เมษายน 2533) ไม่ร่วน
บุตรเลี้ยง บุตรบุญธรรมของพยุงคนนั้น (ตามเฉพาะหลุ่งเกยสมรสที่บันทึก รหัส 2-6 ในสมนภัย
ที่ 8)

ส่วนที่ 21 จำนวนบุตรเกิดродที่อยู่ในครัวเรือนนี้

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ)..... มีบุตรเกิดродที่อยู่ในครัวเรือนนี้กี่คน”

บันทึกจำนวนบุตรเกิดродที่อยู่ในครัวเรือนนี้ ใน ตรงบรรทัด
ของหญิงคนนั้น

ถ้าไม่มีบุตรเกิดродที่อยู่ในครัวเรือนนี้ บันทึก ๐ ๐ ตรงบรรทัด
ของหญิงคนนั้น

ส่วนที่ 22 จำนวนบุตรเกิดродที่อยู่ที่อื่น

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ)..... มีบุตรเกิดродที่อยู่ที่อื่น กี่คน”

บันทึก จำนวนบุตรเกิดродที่อยู่ที่อื่น ใน ตรงบรรทัดของ
หญิงคนนั้น

ถ้าไม่มีบุตรเกิดродที่อยู่ที่อื่น บันทึก ๐ ๐ ตรงบรรทัดของ
หญิงคนนั้น

ส่วนที่ 23 จำนวนบุตรเกิดродที่ตาย

ให้ถามว่า “.....(ชื่อ)..... มีบุตรเกิดродที่ตายไปแล้ว กี่คน”

บันทึกจำนวนบุตรเกิดродที่ตายไปแล้ว ใน ตรงบรรทัด
ของหญิงคนนั้น

ถ้าไม่มีบุตรเกิดродที่ตายไปแล้ว บันทึก ๐ ๐ ตรงบรรทัด
ของหญิงคนนั้น

หญิงเคยสมรส ที่ไม่เคยมีบุตร บันทึก ๐ ๐ ตรงบรรทัดของหญิงคนนั้น
ในส่วนที่ 21, 22 และ 23

**ส่วนที่ 24 การคุณกำเนิด (ตามเฉพาะหญิงที่บันทึกรหัส 2 ในส่วนที่ 8 และอายุไม่เกิน
50 ปี)**

ให้ถามว่า “ขณะนี้ ท่านหรือสามีของท่านคุณกำเนิดหรือไม่”

บันทึกรหัส ใน ตรงบรรทัดของหญิงคนนั้น

ไม่คุณ บันทึก ๐

ยาเม็ด บันทึก ๑

ห่วงอนามัย บันทึก ๒

ยาฉีด บันทึก ๓

ทำหมันหญิง	บันทึก	☐ 4
ทำหมันชาย	บันทึก	☐ 5
ถุงยางอนามัย	บันทึก	☐ 6
ยาผึ้งคุณกำเนิด	บันทึก	☐ 7

วิธีอื่น ๆ นอกจาก 7 วิธีดังกล่าว หรือไม่ทราบวิธีคุณกำเนิดบันทึก

8

ไม่ทราบว่าคุณหรือไม่คุณ บันทึก 9

สุดนกที่ 25-26 ถ้านผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่เกิดก่อน วันที่ 1 เมษายน 2520

สุดนกที่ 25 อาชีพในรอบ 7 วัน (25-31 มีนาคม 2533)

ให้ถ้ามี “ในระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม 2533.....(ชื่อ).....

ใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานอะไร”

บันทึก ลักษณะของอาชีพ หรือตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ทำในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน ให้ชัดเจน เช่น ทำงาน ทำไร่มันสำปะหลัง ทำสวนมะพร้าว พนักงานขายเครื่องไฟฟ้า หัวหน้าแผนกคลัง ช่างทาสี ช่างแกะสลักไม้ ช่างไม้ ทำเฟอร์นิเจอร์ กรรมกรแบบข้าว คนรับใช้ รับจ้างชุดเดิน ฯลฯ (ห้ามนักท่องเที่ยว ว่ารับราชการ ค้าขาย เพราะไม่ชัดเจน)

อาชีพซ่างไม้ ครู วิศวกรหรือซ่าง เสมียน พยาบาล ขับรถ ทำสวน ทำไร่ รับจ้าง ให้บันทึกอาชีพให้ชัดเจน เมื่อการบันทึกอาชีพหลักในรอบปี ที่แล้ว (คู่วิธีบันทึกอาชีพหลักในรอบปีที่แล้วจากการบันทึกแบบ สปค. 2 ตอนที่ 2 สุดนกที่ 9)

ถ้าในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน ประกอบอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่าง ให้บันทึกเพียงอาชีพเดียว โดยพิจารณา

1. อาชีพที่ใช้เวลาส่วนมากทำ ในรอบ 7 วันก่อนวันสำมะโน
2. อาชีพที่ให้รายได้มากกว่า ถ้าใช้เวลาทำงานเท่ากัน

ถ้ามีงานประจำ เช่น เป็นครูประจำชั้น ป. 6 โรงเรียนรัฐบาลหรือ เป็นพนักงานพิมพ์ดีดประจำรัชทักษยารยณ์

1. ในรอบ 7 วัน (25-31 มีนาคม 2533) ไม่ได้ทำงานประจำ หรือลาพักผ่อน อาชีพในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโนคือ งานประจำของเขา
2. ในรอบ 7 วัน (25-31 มีนาคม 2533) ไม่ได้ทำงานประจำ เพราะลาพักผ่อน ปิดเทอม แต่ทำงานอื่น อาชีพในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน คืองานอื่นที่เขาทำ

ตัวอย่าง นาย ก. เป็นครูประจำชั้น ป. 3 ระหว่างวันที่ 25-31 มีนาคม 2533
โรงเรียนปิดเทอม นาย ก. รับสารเข่ย้ายอยู่ที่บ้าน อาชีพในรอบ 7 วัน
ก่อนวันสำคัญ ของนาย ก. คือ สารเข่ย

งานประจำในที่นี้ หมายถึง งานที่บุคคลนั้นไม่ได้ทำในรอบ 7 วัน ก่อน
วันสำคัญ แต่ยังได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือน หรือสิ่งตอบแทนอื่นเป็นประจำ
หรือยังคงมีตำแหน่งหน้าที่การงานอยู่ แม้ว่าจะไม่ได้รับค่าจ้าง หรือเงินเดือน
หรือสิ่งตอบแทนอื่น ในระหว่างที่ไม่ได้ทำงาน

ถ้าไม่ทราบหน้าที่การงานของผู้นั้น แต่รู้ว่าทำงาน บันทึก “ทำงาน
ไม่ทราบอาชีพ”

ถ้าบันทึกอาชีพที่ทำในรอบ 7 วัน หรือบันทึก “ทำงานไม่ทราบอาชีพ”
ในสุดมกที่ 25 ให้ข้ามไปกามสุดมกที่ 27

สำหรับผู้ไม่มีงานประจำ เช่น กรรมกรแบบข้าราชการวัน แม่ค้าขายเร่
ร้านในรอบ 7 วัน (25-31 มีนาคม 2533) ไม่ได้ทำงาน บันทึก “ไม่ทำ”

ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ เช่น เป็นข้าราชการบำนาญ ผู้มีรายได้จาก
ดอกเบี้ยเงินกู้ ถือว่าไม่ได้ทำงาน บันทึก “ไม่ทำ”

ถ้าบันทึก “ไม่ทำ” ในสุดมกที่ 25 ให้ตามสุดมกต่อไป
สุดมกที่ 26 เหตุผลที่ไม่ทำงาน (เฉพาะบันทึก “ไม่ทำ” ในสุดมกที่ 25)

ให้ถ้าว่า “เหตุใด.....(ชื่อ)..... จึงไม่ทำงาน”

บันทึกเหตุผลที่ไม่ทำงาน เช่น

กำลังทำงานทำ

รอฤกุกาลเกษตร

เรียนหนังสือ

ทำงานบ้าน

ชรา

ยังเป็นเด็ก

ป่วย พิการ ไม่สามารถทำงานได้

ข้าราชการบำนาญ

คหบดี คหบดีตานี

บรรพชิต

ฯลฯ

ผู้ที่บันทึกเหตุผลที่ไม่ทำงานว่า “ยังเป็นเด็ก” ควรจะมีอายุต่ำกว่า 15 ปี หรือ “ชรา” ควรจะมีอายุเกิน 60 ปี

สคดมก'ที่ 27 ลักษณะความพิการ (ตามทุกคน)

ให้ถ้ามี “_____ (ชื่อ).....พิการหรือไม่”

บันทึกรหัส ใน

ไม่พิการ	บันทึก <input type="text"/> 0
ตาบอดสองข้าง	บันทึก <input type="text"/> 1
หูหนวกสองข้าง	บันทึก <input type="text"/> 2
เป็นไป้	บันทึก <input type="text"/> 3
แขนขาด ขาขาด	บันทึก <input type="text"/> 4
ปัญญาอ่อน	บันทึก <input type="text"/> 5
วิกฤติ	บันทึก <input type="text"/> 6
อัมพาต	บันทึก <input type="text"/> 7
อื่น ๆ (ระบุ)	บันทึก <input type="text"/> 8
ไม่ทราบ	บันทึก <input type="text"/> 9

สคดมก'ที่ 28 หมายเหตุ

ใช้บันทึกข้อความเพิ่มเติมในการณ์ที่พื้นที่ในสคดมก'ไม่เพียงพอ หรือ
ต้องการขยายความในค่าตอบที่บันทึกในสคดมก'ต่าง ๆ หรือมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม
โดยให้ระบุให้ชัดเจนว่าเป็นหมายเหตุของสคดมก'ได้และเป็นสมาชิกในครัวเรือน
ลำดับที่เท่าใดด้วย

ตัวอย่างการบันทึกอาชีพหลักในรอบปีที่แล้ว ลักษณะงานหรือประเภทกิจกรรมของสถานที่ทำงาน สถานภาพการทำงาน และอาชีพในรอบ 7 วัน ก่อนวันสำมะโน

ตัวอย่าง	ชื่อ	อาชีพหลัก ในรอบปี ที่แล้ว	ลักษณะ งานหรือ ^{กิจกรรมของ} สถานที่ที่ ทำงาน	สถาน ภาพ การ ทำ งาน	อาชีพใน รอบ 7 วัน ก่อนวัน สำมะโน
1. นายวิเชียร เป็นครูสอนภาษา อังกฤษโรงเรียนราชภาร์ ใน 7 วันที่แล้วก่อนวันสำมะโน โรงเรียนหยุดเทอมไม่ได้ไปสอนอยู่บ้านเลข ๑	นาย วิเชียร	ครูสอน ภาษา อังกฤษ	โรงเรียน ราชภาร์	6	ครูสอน ภาษา อังกฤษ
2. นางลัคดา เปิดร้านขายอาหาร โดยมีญาติที่อาศัยอยู่ด้วยกัน ช่วยขาย ใน 7 วันที่แล้วก่อน วันสำมะโนไม่ได้ขายอาหาร เพราะกำลังตกแต่งร้านใหม่	นาง ลัคดา	ขายอาหาร	ร้านขาย อาหาร	2	ไม่ทำ
3. นายขาว อาชีพทำนาเกลือ ใน 7 วันที่แล้วก่อนวันสำมะโน นายขาวได้ออกเรือไปหาปลา เพื่อนำมาขาย	นายขาว	ทำนาเกลือ	การทำ นาเกลือ	2	ทำการ ประมง
4. นายหนู อาชีพขับรถแท็กซี่ ใน 7 วันที่แล้วก่อนวันสำมะโน นายหนูป่วยไม่ได้ขับรถ	นายหนู	ขับรถ แท็กซี่	การขนส่ง ผู้โดยสาร	2	ไม่ทำ
5. นางมาลี เป็นน้ำราษฎร์ ครูประจำชั้น ป.4 โรงเรียน รัฐบาล ได้จ้าง น.ส. แดง เป็น คนทำความสะอาดบ้าน ซึ่ง รีดเสื้อผ้า และทำอาหารในบ้าน	นางมาลี น.ส.แดง	ครูประจำ ชั้น ป.4 คนรับใช้	โรงเรียน รัฐบาล การบริการ ส่วนบุคคล	3 6	ครูประจำ ชั้น ป.4 คนรับใช้

ตัวอย่าง	ชื่อ	อาชีพหลัก ในรอบปี ที่แล้ว	ลักษณะ งานหรือ ประเภท กิจกรรมของ สถานที่ที่ ทำงาน	สถาน ภาพ การ ทำ งาน	อาชีพใน รอบ 7 วัน ก่อนวัน สำมะโน
6. นางวนิดี รับจ้างซักรีดเสื้อผ้า ที่บ้านของตนเอง และทำอยู่ ตลอดมาจนถึงวันสำมะโน	นางวนิดี	รับจ้างซัก รีดเสื้อผ้า	บริการ ซักรีด	2	รับจ้างซัก รีดเสื้อผ้า
7. นายมารุต เคยเป็นพนักงาน นับเงิน ประจำอยู่ที่ธนาคาร กรุงไทย แต่ลาออกจากงานมา 6 เดือนแล้ว เพราะป่วย เมื่อ หายดีแล้วจะหางานทำใหม่	นาย มารุต	พนักงาน นับเงิน	ธนาคาร กรุงไทย	5	ไม่ทำ
8. น.ส.สมพร เย็บเสื้อผ้ายู่ที่บ้าน โดยไปรับมาจากร้านขายเสื้อ ^{ผ้าสำเร็จรูปในคลาด} ได้รับ เงินเป็นจำนวนขั้นที่เย็บได้ใน 7 วันที่แล้วก่อนวันสำมะโน น.ส.สมพรไม่ได้เย็บเสื้อ เพราะ ต้องช่วยมาดูขายอาหารที่ บ้าน	น.ส. สมพร	รับจ้างเย็บ เสื้อผ้า	การเย็บ เสื้อผ้า	2	ขายอาหาร
9. นายธวัชและนายทวีเข้าหุ้น ทำการค้าโดยเปิดร้านขาย ปลีกและขายส่งวัสดุก่อสร้าง โดยนายธวัชเป็นผู้ดำเนินกิจ- การ ส่วนนายทวีไม่ได้ทำ อะไรเลย ถึงปัจจุบันกำไร ครั้งหนึ่งนายธวัชได้จ้างลูกจ้าง 4 คน มาช่วยขายของค้า ลูกจ้าง 4 คน	นายธวัช นายทวี	ขายปลีก- ส่งวัสดุก่อ- สร้าง ไม่ทำ	ร้านขาย ปลีก-ส่ง วัสดุ ก่อสร้าง	1	ขายปลีก- ส่งวัสดุ ก่อสร้าง
					ไม่ทำ
				6	ขายปลีก- ส่งวัสดุ ก่อสร้าง

ตัวอย่าง	ชื่อ	อาชีพหลัก ในรอบปี ที่แล้ว	ลักษณะ งานหรือ ประเภท กิจกรรมของ สถานที่ที่ ทำงาน	สถาน ภาพ การ ทำ งาน	อาชีพใน รอบ 7 วัน ก่อนวัน สำมะโน
10. นายชาญ เป็นลูกจ้างข้าราชการ ตำแหน่งเสมียนพิมพ์คิด กรมสรรพากร หลังจากเลิกงานแล้วนายชาญไปทำงานเป็นพนักงานเสริฟ์ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ในรอบ 7 วันก่อนวันสำมะโน นายชาญได้ลาพักผ่อนแต่ยังคงไปทำงานที่ร้านอาหารในตอนเย็นทุกวัน	นาย ชาญ	เสมียน พิมพ์คิด	กรม สรรพากร	4	พนักงาน เสริฟ์

ตัวอย่างวิธีนับที่กับแบบสปค. 2 ส่วนที่ 19-27

ตามเดือนที่มีอายุ 6-30 ปี	ตามเดือนที่มีอายุ ตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป	ตามเดือนที่มีอายุ ที่เกินอายุธรรม (บันทึกรหัส 2-8 ในส่วนที่ 58)	ตามเดือนที่มีอายุ ที่สมควร (บันทึกรหัส 2 ในส่วนที่ 58 และมีอายุไม่เกิน 60 ปี)	ตามเดือนที่มีอายุสูงสุด 13 ปีขึ้นไป หรือที่เกิด ก่อนวันที่ 1 เมษายน 2520	ตามทุกคน	หมายเหตุ	ลักษณะใน ลักษณะที่นักงาน				
ชั้นที่ก่อภัยเรือน	การอ่านออกเขียนได้	บุตรเกิด รวม (ไม่ว่าบุตรเป็น บุตรบุญธรรม)	การอ่านบุตรเกิดครอง ที่อยู่ในครัวเรือนนี้	การอ่านบุตรเกิดครอง ที่อยู่ในบ้าน	การอ่านบุตรเกิดครอง ที่บ้าน	การอ่านบุตรเกิดครอง ที่อยู่ในบ้าน	ลักษณะพิเศษ				
"...(ชื่อ)...ล่าสัมภានดู หรือไป" (สัมภารันที่ 1 เม.ศ.2522)	"...(ชื่อ)...อ่านและ เขียนหนังสือภาษาไทย ได้หรือไม่" บันทึกรหัส อ่านไป ☐ อ่านและเขียนหนังสือได้ มากกว่า 1 ภาษา ที่บันทึกรหัส ภาษาที่อ่านและเขียนได้ มากที่สุด อ่านและเขียนไปได้...0 ภาษาไทย.....1 ภาษาอื่น.....2 ภาษาบ้านเมือง.....3 อ่านภาษาไทยไม่ได้ มากที่สุด.....5	"...(ชื่อ)... บันทึกรหัส ที่อยู่ ในครัวเรือนนี้ก็罣" บันทึก จำนวนใน	"...(ชื่อ)... บันทึกรหัส ที่อยู่ ที่บ้านนี้ก็罣" บันทึก จำนวนใน	"...(ชื่อ)... บันทึกรหัส ที่สถาบัน ไม่ได้...0 บันทึก.....1 หัวร่องน้ำ.....2 อาเจื้อ.....3 หัวมันหดหู่.....4 หัวหมอน้ำ.....5 ดุร้าย辱罵.....6 อาเจ็บดันเสี้ย.....7 หัวใจอ่อนไหวร้าว.....8	"...(ชื่อ)... บันทึกรหัส อยู่ใน ☐ ไม่รู้.....0 บันทึก.....1 หัวร่องน้ำ.....2 อาเจื้อ.....3 หัวมันหดหู่.....4 หัวหมอน้ำ.....5 ดุร้าย辱罵.....6 อาเจ็บดันเสี้ย.....7 หัวใจอ่อนไหวร้าว.....8	อ่านในรอบ 7 วัน	พฤติกรรมที่ไม่ถูกงาน "ในเดือนที่ 25-26 มี.ศ. 2522 ..."(ชื่อ)... ให้เวลาอ่านไปใหญ่ ที่ร่วงโรยไป" บันทึกพิเศษที่กระราน- ให้พิเศษ เช่น พนักงานพิเศษ อยู่บ้านชั่ว คุณประจัน เช่น ป.4 หัวหมอน้ำ เช่น แม้เข้าไปอ่าน สอนเช่น L27 ล่าสุดได้ทำงาน บันทึก "ไม่ถูก" และตอน สอนเพื่อไป	ลักษณะพิเศษ			
บันทึก -ชื่นเรือง" ล่าสุดเรืองหรือไม่ก่อเรือน บันทึก "ไม่" ลักษณะเรือน ยกเว้นพวนชั้น บันทึก "เรือง-ไม่เรืองแล้ว" มากที่สุด.....5	ลักษณะเรือนไปได้...0 ภาษาไทย.....1 ภาษาอื่น.....2 ภาษาบ้านเมือง.....3 อ่านภาษาไทยไม่ได้ มากที่สุด.....5	ลักษณะเรือน บันทึก จำนวนใน	ลักษณะเรือน บันทึก จำนวนใน	ลักษณะเรือน บันทึก จำนวนใน	ลักษณะพิเศษ	บันทึกรหัส อยู่ใน ☐ ไม่รู้.....0 บันทึก.....1 หัวร่องน้ำ.....2 อาเจื้อ.....3 หัวมันหดหู่.....4 หัวหมอน้ำ.....5 ดุร้าย辱罵.....6 อาเจ็บดันเสี้ย.....7 หัวใจอ่อนไหวร้าว.....8	ลักษณะพิเศษ	ลักษณะพิเศษ			
L19	L20	L21	L22	L23	L24	L25	L26	L27	L28	L29	L30
75	77	78	80	82	84	85 86 88	89	91			1
	1	0 4	0 0	0 0				0			2
0 2 หมายเหตุราย งานที่มา	1							0			3
1+								0			4
	1							0			5
	1	0 1	0 0	0 0	0			0			6
	1							0			7
								0			8
	1	0 0	0 0	0 0				0			9
1+								0			0

ตอนที่ ๓ ข้อความเคหะ (เฉพาะครัวเรือนส่วนบุคคล)

ข้อความเคหะนี้ ถ้ามีเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของครัวเรือนส่วนบุคคลทุกครัวเรือนในเขตเทศบาล (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) และครัวเรือนส่วนบุคคลที่เป็นครัวเรือนตัวอย่าง สำหรับนักเขตเทศบาล และกรุงเทพมหานคร

การแจงนับข้อความเคหะ

การแจงนับข้อความเคหะ ให้แจงนับเป็นครัวเรือนไม่แยกเป็นรายบุคคล สำหรับที่อยู่อาศัยนั้นมีครัวเรือนอาศัยอยู่ที่ลายครัวเรือน มีครัวเรือนประชานาชาติอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของที่อยู่อาศัย และมีครัวเรือนอื่นอาศัยอยู่ในห้องภายในที่อยู่อาศัยเดียวกัน

สำหรับครัวเรือนประชานาชาติเป็นครัวเรือนตัวอย่าง การแจงนับข้อความเคหะแต่ละข้อ ให้พิจารณาตามลักษณะที่อยู่อาศัย ตลอดจนการมีการใช้ของครัวเรือน ประชานาชาติเท่านั้น

สำหรับครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในห้องภายในที่อยู่อาศัยเดียวกันตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง การแจงนับข้อความเคหะแต่ละข้อ ให้พิจารณาตามลักษณะที่อยู่อาศัย ตลอดจนการมีการใช้ของครัวเรือนนั้นเท่านั้น

สำหรับครัวเรือนเดียวอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวในบริเวณเดียวกัน การแจงนับข้อความเคหะแต่ละข้อ ให้พิจารณาลักษณะที่อยู่อาศัย ตลอดจนการมีการใช้เฉพาะบ้านโดยที่หัวหน้าครัวเรือนอาศัยอยู่เท่านั้น

วิธีนับที่กับแบบข้อความเคหะ

1. ประเภทที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนี้ (พิจารณาจากตัวบ้าน)

บันทึกรหัส ใน

บ้านโดด	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>1</td></tr></table>	0	1
0	1			
ทาวน์เฮาส์	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>2</td></tr></table>	0	2
0	2			
ห้องชุด				
อพาร์ทเม้นท์	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>3</td></tr></table>	0	3
0	3			
แฟลต	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>4</td></tr></table>	0	4
0	4			
คอนโดมิเนียม	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>5</td></tr></table>	0	5
0	5			
อื่น ๆ	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>6</td></tr></table>	0	6
0	6			
ห้องแฝง เรือนแฝง	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>7</td></tr></table>	0	7
0	7			
ตึกแถว	บันทึก	<table border="1"><tr><td>0</td><td>8</td></tr></table>	0	8
0	8			

ห้องภายในบ้าน	บันทึก	☐ 0 9
ที่อยู่อาศัยในสำนักงาน	บันทึก	☐ 1 0
เรือ แพ หรือรถ	บันทึก	☐ 1 1
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 1 2

การบันทึกข้อความเกี่ยวกับในข้อ H2 ถึง H16 ถ้าได้รับค่าตอบว่า “ไม่ทราบ” ให้บันทึก “9” ใน โดยบันทึกให้ครบถ้วนทุกหลัก

2. การใช้ท่อระบายน้ำเป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ

บันทึกหัส ใน ☐	☐ 1
ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ	บันทึก

ไม่ใช้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ	บันทึก	☐ 2
-------------------------------	--------	----------------------------

3. การครอบครองท่อระบายน้ำของครัวเรือนนี้ (ไม่รวมที่ดิน)

ให้ถ้ามี “คนในครัวเรือนครอบครองท่อระบายน้ำในฐานะใด”

บันทึกหัส ใน ☐	☐ 1
เป็นเจ้าของ	บันทึก
เช่าซื้อ	บันทึก
เช่า	บันทึก
อยู่โดยไม่เสียค่าเช่าเพรำ	
เป็นส่วนหนึ่งของค่าจ้าง	บันทึก
ให้อยู่เปล่า	บันทึก

บันทึกหัส ใน ☐ 1 0	☐ 2
	☐ 3

ถ้าประเภทท่อระบายน้ำของครัวเรือน ใน H1 บันทึก 1 | 0 (ท่อระบายน้ำในสำนักงาน) การครอบครองท่อระบายน้ำของครัวเรือน ใน H3 ให้บันทึก 5 คือให้อยู่เปล่า

4. ค่าเช่าท่อระบายน้ำ (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึก 3 กือ “เช่า” ใน H3)

ให้ถ้ามี “เสียค่าเช่าเดือนละเท่าไร”
บันทึกจำนวนเงินค่าเช่าต่อเดือน ใน ให้เลข 5 หลัก

5. การเสียเงินกินเปล่า (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึก 3 กือ “เช่า” ใน H3)

ให้ถ้ามี “เสียเงินกินเปล่าหรือไม่”
บันทึกหัส ใน

เสียเงินกินเปล่า	บันทึก	☐ 1
ไม่เสียเงินกินเปล่า	บันทึก	☐ 2

6. เจ้าของที่อยู่อาศัย (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึก 3 4 หรือ 5 ใน H3 กือ “เช่า” หรือ “ไม่เสียค่าเช่า”)

ให้ถ้ามว่า “ครัวเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย”

บันทึกหัส ใน

ราชพัสดุ	บันทึก	☐ 1
องค์การศาสนา	บันทึก	☐ 2
หน่วยงานของรัฐบาลหรือ รัฐวิสาหกิจ	บันทึก	☐ 3
เอกชน	บันทึก	☐ 4
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 5

7. การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึก 1 หรือ 2 กือ “เป็นเจ้าของ” หรือ “เช่าชื้อ” ใน H3)

ให้ถ้ามว่า “คนในครัวเรือนเป็นเจ้าของ เช่าชื้อที่ดิน เช่าที่ดิน
หรือไม่เสียค่าเช่าที่ดิน”

บันทึกหัส ใน

เป็นเจ้าของ	บันทึก	☐ 1
เช่าชื้อที่ดิน	บันทึก	☐ 2
เช่า	บันทึก	☐ 3
ไม่เสียค่าเช่าที่ดิน	บันทึก	☐ 4
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 5

ถ้าประเภทที่อยู่อาศัยของครัวเรือนนั้น ใน H1 บันทึก 1 1

(หรือ แพ หรืออ) และการครอบครองที่อยู่อาศัยใน H3 บันทึก 1 หรือ 2 (เป็นเจ้าของหรือเช่าชื้อ) การถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของครัวเรือนนั้น ใน H7 ให้บันทึก 5 กือ อื่น ๆ

8. เจ้าของที่ดิน (เฉพาะครัวเรือนที่บันทึก 3 4 หรือ 5 กือ “เช่า” หรือ “ไม่เสียค่าเช่าที่ดิน” ใน H7)

ให้ถ้ามว่า “ครัวเป็นเจ้าของที่ดิน”

บันทึกหัส ใน

ราชพัสดุ	บันทึก	☐ 1
องค์การศาสนา	บันทึก	☐ 2
หน่วยงานของรัฐบาลหรือ รัฐวิสาหกิจ	บันทึก	☐ 3
เอกชน	บันทึก	☐ 4
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 5

9. จำนวนห้องที่ใช้นอน

ให้ถามว่า “ในบ้านนี้มีห้องนอนและห้องอื่นที่ใช้นอนกี่ห้อง”

บันทึกจำนวนห้องนอน และห้องอื่น ๆ ที่ใช้นอนของครัวเรือน
ใน ตรงกับประเภทของห้อง

ถ้าบ้านหนึ่งหลัง มีหลายครัวเรือนอาศัยอยู่ ให้นับจำนวนห้องนอน
และห้องอื่นที่ใช้นอนเฉพาะส่วนที่เป็นที่อยู่ของครัวเรือนนั้น

ถ้าครัวเรือนเดียวอาศัยอยู่ในบ้านหลักหลังหรือหล่ายห้อง ให้นับ
จำนวนห้องนอน และห้องอื่นที่ใช้นอนของบ้านทุกหลัง หรือทุกห้องเข้า
ด้วยกัน

ไม่มีห้องนอน บันทึก 0 ตรงกับห้องนอน

ครัวเรือนหนึ่งต้องมีห้องที่ใช้นอนอย่างน้อย 1 ห้อง ถ้าเป็นบ้าน
ที่ไม่มีการแบ่งห้องเป็นสัดส่วน เปิดโล่งหมด บันทึก 1 ตรงกับห้องอื่น ๆ
ที่ใช้นอน (ดูคำอธิบายเรื่องห้อง ในบทนิยาม ภาคเคหะ ข้อ 8)

ถ้ามีจำนวนห้องนอนตั้งแต่ 8 ห้องขึ้นไป บันทึก 8 ตรงกับ

ห้องนอน

10. น้ำดื่ม

ให้ถามว่า “น้ำดื่มส่วนใหญ่ได้มาจากไหน”

บันทึกรหัส น้ำดื่มส่วนใหญ่ของครัวเรือน ใน

ถ้าน้ำดื่มได้มาจากหล่ายแห่ง ให้พิจารณาแหล่งน้ำที่ครัวเรือนใช้
เป็นน้ำดื่มมากที่สุด เพียงคำตอบเดียว

น้ำประปาภายในบ้าน	บันทึก	☐ 1
น้ำประปานอกบ้าน	บันทึก	☐ 2
น้ำบาดาลหรือน้ำป่าสาธารณะ	บันทึก	☐ 3
น้ำบาดาลหรือน้ำบ่อที่ไม่ใช่สาธารณะ บันทึก		☐ 4

น้ำฝน	บันทึก	☐ 5
แม่น้ำ ลำคลอง ลำธาร น้ำตก	บันทึก	☐ 6
น้ำดื่มน้ำรุจุวด	บันทึก	☐ 7
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 8

น้ำประปาภายในบ้าน หมายถึง มีท่อต่อเข้ามาภายในบ้าน
 น้ำประปานอกบ้าน หมายถึง ต้องไปนำน้ำประปางานบ้านอื่น
 หรือจากก็อกสาธารณูปโภคบ้าน หรือใช้สายยางต่อจากบ้านอื่นเข้ามาภายในบ้าน
 น้ำดื่มน้ำรุจุวด หมายถึง น้ำที่สืบว่าผ่านการฆ่าเชื้อโรค อาจโดย
 การกลั่น หรือการทำให้บริสุทธิ์โดยวิธีใดก็ตาม

11. น้ำใช้

ให้หมายว่า “น้ำที่ใช้ส่วนใหญ่ได้มาจากไหน”

ถ้าใช้น้ำจากแหล่งเดียว บันทึกรหัสน้ำที่ใช้ ใน แรก และรหัส “0” ใน หลัง

ถ้าใช้น้ำจากหลายแหล่ง บันทึกรหัสน้ำที่ใช้มากที่สุดใน แรก
 และใช้รองใน หลัง

ถ้าน้ำที่ใช้มากที่สุดคือ อื่น ๆ บันทึกรหัส “7” ใน แรก และ
 รหัส “0” ใน หลัง

ใช้น้ำ ใช้รอง

น้ำประปาภายในบ้าน..... 1 1

น้ำประปานอกบ้าน..... 2 2

น้ำบาดาลหรือน้ำบ่อสาธารณะ..... 3 3

น้ำบาดาลหรือน้ำบ่อที่ไม่ใช่สาธารณะ..... 4 4

น้ำฝน..... 5 5

แม่น้ำ ลำคลอง ลำธาร น้ำตก

อ่างเก็บน้ำ..... 6 6

อื่นๆ..... 7 7

ตัวอย่าง ใช้น้ำประปาภายในบ้านมากที่สุด รองลงมาคือน้ำฝน

บันทึก 1 5

12. การใช้แสงสว่าง

ให้ถ้ามว่า “ที่อยู่อาศัยนี้ส่วนใหญ่ใช้แสงสว่างชนิดใด” บันทึก
รหัส ใน

ไฟฟ้า	บันทึก	☐ 1
ตะเกียงเจ้าพายุหรือตะเกียงสูบลม	บันทึก	☐ 2
ตะเกียงน้ำมัน	บันทึก	☐ 3
อื่น ๆ	บันทึก	☐ 4

13. การใช้ส้วน

ให้ถ้ามว่า “ตามปกติคนในครัวเรือนใช้ส้วมชนิดใด” บันทึกรหัส
ใน

ส้วมชักโครก		
ใช้เฉพาะครัวเรือนนี้	บันทึก	☐ 1
ใช้รวมกับครัวเรือนอื่น	บันทึก	☐ 2
ส้วมซึม		
ใช้เฉพาะครัวเรือนนี้	บันทึก	☐ 3
ใช้รวมกับครัวเรือนอื่น	บันทึก	☐ 4
ส้วมชักโครกและส้วมซึม		
ใช้เฉพาะครัวเรือนนี้	บันทึก	☐ 5
ใช้รวมกับครัวเรือนอื่น	บันทึก	☐ 6
ส้วมหลุม ถัง บ่อปลา ถ่ายลงแม่น้ำ- ลำคลองหรือส้วมลักษณะ อื่น ๆ โดยมีห้องกั้น		
บันทึก	☐ 7	
ไม่มีส้วม	บันทึก	☐ 8

14. สถานที่ประกอบอาหาร

ให้ถ้ามว่า “ตามปกติคนในครัวเรือนประกอบอาหารที่ใด” บันทึก
รหัส ใน

ห้องครัว		
ใช้เฉพาะครัวเรือนนี้	บันทึก	☐ 1
ใช้รวมกับครัวเรือนอื่น	บันทึก	☐ 2

ล้านบ้าน เฉลียง ระเบียง อื่น ๆ ไม่ประกอบอาหาร ถ้าบันทึก ☐ ให้ข้ามไปค่า M16	บันทึก บันทึก บันทึก	☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
--	----------------------------	--

15. การใช้เชือเพลิงในการหุงต้ม

ให้ถ้าม่วงว่า “ที่อยู่อาศัยนี้ส่วนใหญ่ใช้เชือเพลิงชนิดใดในการประกอบอาหาร”

ถ้าใช้เชือเพลิงเดียว บันทึกรหัสเชือเพลิงที่ใช้ ใน แรก และรหัส “0” ใน หลัง

ถ้าใช้เชือเพลิงหลายชนิด บันทึกรหัสเชือเพลิงที่ใช้มากที่สุดใน แรก และใช้ร่องใน หลัง

ถ้าเชือเพลิงที่ใช้มากที่สุดคือ อื่น ๆ บันทึกรหัส “6” ใน แรก และรหัส “0” ใน หลัง

	ใช้มาก	ใช้ร่อง
ถ่าน.....	1	1
พิน เชซไม้.....	2	2
ก๊าซ.....	3	3
ไฟฟ้า.....	4	4
น้ำมันก๊าด.....	5	5
อื่น ๆ.....	6	6

ตัวอย่าง ใช้ถ่านมากที่สุด รองลงมาคือไฟฟ้า บันทึก 1 4

16. เครื่องใช้ประเภทภาชนะวันที่ 1 เมษายน 2533

ให้ถ้าม่วงว่า “ในวันที่ 1 เมษายน 2533 คนในครัวเรือนมีเครื่องใช้เหล่านี้ไว้ในครอบครองหรือไม่”

ถ้ามีบันทึก “จำนวน” ใน ถ้าไม่มีบันทึก 0

ถ้ามีจำนวนตั้งแต่ 7 ขึ้นไป บันทึก “7” ใน

ถ้าทราบว่า มี แต่ไม่ทราบจำนวน บันทึก “8” ใน

ตัวอย่างการบันทึก M16

วิทยุหรือวิทยุเทป บันทึก แสดงว่าคนในครัวเรือนมีวิทยุหรือวิทยุเทป 2 เครื่อง

โทรทัศน์-สี	บันทึก	☒ 1	มีโทรทัศน์-สี 1 เครื่อง
โทรทัศน์ขาว -ดำ	บันทึก	☒ 1	มีโทรทัศน์ขาว-ดำ 1 เครื่อง
วีดีโอ	บันทึก	☐ 0	ไม่มีวีดีโอ
เตารีดไฟฟ้า	บันทึก	☒ 1	มีเตารีด 1 เครื่อง
หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	บันทึก	☒ 1	มีหม้อหุงข้าวไฟฟ้า 1 หม้อ
พัดลม	บันทึก	☒ 2	มีพัดลม 2 ตัว
จักรเย็บผ้า	บันทึก	☐ 0	ไม่มีจักรเย็บผ้า
เครื่องถูดฝุ่น	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเครื่องถูดฝุ่น
ตู้เย็น ตู้แช่	บันทึก	☒ 1	มีตู้เย็น หรือตู้แช่ 1 ตู้
เครื่องซักผ้า	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเครื่องซักผ้า
เครื่องปรับอากาศ	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเครื่องปรับ อากาศ
โทรศัพท์	บันทึก	☒ 1	มีโทรศัพท์ 1 เครื่อง
จักรยานสองล้อ	บันทึก	☐ 0	ไม่มีจักรยานสองล้อ
จักรยานยนต์	บันทึก	☐ 0	ไม่มีจักรยานยนต์
รถยนต์	บันทึก	☒ 1	มีรถยนต์ 1 คัน
เรือยนต์	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเรือยนต์
เครื่องสูบน้ำ	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเครื่องสูบน้ำ
เครื่องจักรไนน่า	บันทึก	☐ 0	ไม่มีเครื่องจักรไนน่า
รถอีดีนและรถไอล์ต์อย	บันทึก	☐ 0	ไม่มีรถอีดีน และ รถไอล์ต์อย

สำหรับการนับจำนวนโทรศัพท์ ถ้าเป็นโทรศัพท์เครื่องพ่วงจากเครื่องโทรศัพท์ในครัวเรือนไม่นับจำนวนของโทรศัพท์เครื่องพ่วง แต่ถ้าโทรศัพท์เครื่องพ่วงนั้นต่อมาจากเครื่องโทรศัพท์ของครัวเรือนอื่นให้นับจำนวนโทรศัพท์เครื่องพ่วงด้วย

3 ห้องที่ ๓ ข้อมูลเชิง (ตามเดพะครัวเรือนส่วนบุคคล) การบันทึกให้บันทึกการหัก หรือจำนวนลงใน □
34

<p>H1. ประภาก็อตอุ่นกับของกัววีเรือนนี้ (พิจารณาอย่างด้วยบ้าน)</p> <p>บ้านโดย..... 01 บ้านเดี่ยว..... 02 ห้องชุด..... บ้านร่องน้ำ..... 03 บ้านเดี่ยว..... 04 บ้านให้เช่า..... 05 บ้าน..... 06 ห้องน้ำ เรือนแพ..... 07 บ้านเดี่ยว..... 08 ห้องนอนในบ้าน..... 09 ห้องน้ำต่อไปในบ้าน..... 10 ห้องน้ำ ห้องนอน..... 11 บ้านฯ..... 12</p> <p>H2. ที่อยู่อาศัยของกัววีเรือนนี้ ให้เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจห้าง..... 1 ไม่ใช่เป็นสถานที่ประกอบธุรกิจ..... 2</p> <p>H3. การครอบครองที่อยู่อาศัยของกัววีเรือนนี้ (ไม่ว่ารวมที่ดิน) เป็นของ..... 1 เชื้อ..... 2 ที่..... 3 อยู่โดยไม่มีเจ้าของที่ทราบ เป็นลูกบ้านที่ของลูกสาว..... 4 ให้เช่าบ้าน..... 5 (ด้านที่ดินที่ 1 หรือ 2 ให้เขียนไปทางหลัง H2) (ด้านที่ดินที่ 2 ถ้ามี H4, H5 และ H6 ที่ดิน) (ด้านที่ดินที่ 4 หรือ 5 ให้เขียนไปทางหลัง H5)</p> <p>H4. (ถ้า "ใช่" หรือบันทึกหัก ๑ ในช่อง H2) ที่อยู่อาศัยของกัววีเรือนนี้เสียก็ต่อไป เพื่อจะนำไปให้กู้ยืม..... 1 บันทึกจำนวนเงินที่กู้ยืม (บาท) 39 43</p> <p>H5. (ถ้า "ใช่" หรือบันทึกหัก ๒ ในช่อง H2) ที่อยู่อาศัยของกัววีเรือนนี้กู้มาเพื่อจัดการเรื่องไม่ เป็นนิตย์บ้าน..... 1 ไม่ใช่เรื่องบ้าน..... 2</p> <p>H6. (ถ้า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่กับช้า" บันทึกหัก ๓, ๔, ๕ ในช่อง H2) ให้รับเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยหนึ่ง รวมเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยหนึ่ง รวมบ้าน..... 1 บ้านเดี่ยว..... 2 บ้านร่องน้ำ เรือนแพหรือรัฐวิสาหกิจ..... 3 เอกสาร..... 4 บ้านฯ..... 5</p> <p>H7. (ถ้า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่ช้า" บันทึกหัก ๑ หรือ ๒ ในช่อง H2) การอุดยอดรวมอัตราร้อยละของคนในกัววีเรือนนี้ เป็นของ..... 1 เจ้าของเดียว..... 2 ที่ว่า..... 3 ไม่ใช่เจ้าของเดียว..... 4 บ้านฯ..... 5</p>	<p>H8. (ถ้า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่กับช้า" บันทึกหัก ๑, ๔, ๕ ในช่อง H2) ให้รับเป็นเจ้าของที่ดิน รวมบ้าน..... 1 บ้านเดี่ยว..... 2 บ้านร่องน้ำ เรือนแพหรือรัฐวิสาหกิจ..... 3 เอกสาร..... 4 บ้านฯ..... 5</p> <p>H9. จำนวนห้องที่ใช้บ้าน ห้องนอน..... ห้อง 4 ห้องอื่น ๆ ที่ใช้บ้าน..... ห้อง 5</p> <p>H10. จำนวนห้องที่ได้มาจากการให้เช่า¹ บ้านปรับอากาศในบ้าน..... 1 บ้านปรับอากาศนอกบ้าน..... 2 บ้านก่อสร้างไม้อ่อน弱塑料..... 3 บ้านก่อสร้างหินอ่อนหินปูหินหินธรรมชาติ..... 4 บ้าน..... 5 แผ่นน้ำ อัคคะนอง อ่าวราก น้ำตก..... 6 บ้านบนภูเขา..... 7 บ้านฯ..... 8</p> <p>H11. จำนวนห้องที่ได้มาจากการให้เช่า² (ถ้าใช้รากเหง้าที่ดิน บันทึกหักใน □ มาก และหัก ๑๐% ใน □ น้อย) 51</p> <p style="text-align: center;">ใช้ราก ใช้หัก</p> <table border="0"> <tbody> <tr> <td>บ้านปรับอากาศในบ้าน.....</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>บ้านปรับอากาศนอกบ้าน.....</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>บ้านก่อสร้างไม้อ่อน弱塑料.....</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>บ้านก่อสร้างหินอ่อนหินปูหินหินธรรมชาติ.....</td> <td>4</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>บ้าน.....</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>แผ่นน้ำ อัคคะนอง อ่าวราก น้ำตก บ้านฯ.....</td> <td>6</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>บ้านบนภูเขา.....</td> <td>7</td> <td>7</td> </tr> </tbody> </table> <p>H12. ที่อยู่อาศัยที่ได้รับมาใหม่ให้ดูรายชื่อที่ดิน ไฟฟ้า..... 1 ระบบส่งน้ำประปาห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำ..... 2 ห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำ..... 3 บ้านฯ..... 4</p> <p>H13. ความปลูกดินในกัววีเรือนนี้ใช้ร่วมกันโดย บ้านที่ได้มา..... 1 ให้เดพะครัวเรือนนี้..... 1 ให้ร่วมกับครัวเรือนอื่น..... 2</p> <p>H14. ความปลูกดินในกัววีเรือนนี้ประดิษฐ์ให้ ห้องครัว ให้เดพะครัวเรือนนี้..... 1 ให้ร่วมกับครัวเรือนอื่น..... 2 บ้านใหม่ เดพะ รัฐบ้าน..... 3 บ้านฯ..... 4 ไม่ประดิษฐ์ห้องครัว..... 5</p> <p>(ด้านที่ดินที่ ๑ ให้เขียนไปทางหลัง H16)</p> <p>H15. ที่อยู่อาศัยแห่งนี้ร่วมกับผู้ใช้เชิงพาณิชย์ให้ใช้ร่วมกัน ในกรุงเทพมหานคร (ถ้าใช้รากเหง้าที่ดิน บันทึกหักใน □ มาก และหัก ๑๐% ใน □ น้อย) 56</p> <p style="text-align: center;">ใช้ราก ใช้หัก</p> <table border="0"> <tbody> <tr> <td>บ้าน.....</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>บ้านเดี่ยว.....</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>ห้อง.....</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>ไฟฟ้า.....</td> <td>4</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>บ้านเด็ก</td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>บ้านฯ.....</td> <td>6</td> <td>6</td> </tr> </tbody> </table> <p>H16. เครื่องใช้ประดิษฐ์ห้องครัวในบ้านที่ ๑ เนบ. ๙๘๒๒ ครัวเรือนนี้มีเครื่องใช้ห้องครัวที่ไม่ใช่ครัวห้องครัวใน ด้านนี้ มีบันทึกหักลงใน □ ด้านนี้ มีบันทึก ๗๐% ใน □</p> <p style="text-align: center;">ใช้ราก ใช้หัก</p> <table border="0"> <tbody> <tr> <td>วิทยุเรืองรัฐบาล</td> <td>3</td> <td>58</td> </tr> <tr> <td>ไฟฟ้าห้องครัว</td> <td>2</td> <td>59</td> </tr> <tr> <td>โทรศัพท์-โทรทัศน์</td> <td>0</td> <td>60</td> </tr> <tr> <td>วิทยุ</td> <td>1</td> <td>61</td> </tr> <tr> <td>โทรศัพท์</td> <td>1</td> <td>62</td> </tr> <tr> <td>หม้อหุงข้าวไฟฟ้า</td> <td>1</td> <td>63</td> </tr> <tr> <td>พัดลม</td> <td>3</td> <td>64</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำห้องน้ำ</td> <td>1</td> <td>65</td> </tr> <tr> <td>เตาผัดห้องน้ำ</td> <td>1</td> <td>66</td> </tr> <tr> <td>ผู้ช่วยครัว</td> <td>2</td> <td>67</td> </tr> <tr> <td>เครื่องซักผ้า</td> <td>1</td> <td>68</td> </tr> <tr> <td>เครื่องอบร้อนอาหาร</td> <td>1</td> <td>69</td> </tr> <tr> <td>โทรศัพท์</td> <td>1</td> <td>70</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำห้องน้ำ</td> <td>0</td> <td>71</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำห้องน้ำ</td> <td>1</td> <td>72</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำห้องน้ำ</td> <td>1</td> <td>73</td> </tr> <tr> <td>เตียงนอน</td> <td>0</td> <td>74</td> </tr> <tr> <td>เครื่องอบบ้าน</td> <td>0</td> <td>75</td> </tr> <tr> <td>เครื่องซักผ้าห้องน้ำ</td> <td>0</td> <td>76</td> </tr> <tr> <td>ห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำ</td> <td>0</td> <td>77</td> </tr> </tbody> </table>	บ้านปรับอากาศในบ้าน.....	1	1	บ้านปรับอากาศนอกบ้าน.....	2	2	บ้านก่อสร้างไม้อ่อน弱塑料.....	3	3	บ้านก่อสร้างหินอ่อนหินปูหินหินธรรมชาติ.....	4	4	บ้าน.....	5	5	แผ่นน้ำ อัคคะนอง อ่าวราก น้ำตก บ้านฯ.....	6	6	บ้านบนภูเขา.....	7	7	บ้าน.....	1	1	บ้านเดี่ยว.....	2	2	ห้อง.....	3	3	ไฟฟ้า.....	4	4	บ้านเด็ก	5	5	บ้านฯ.....	6	6	วิทยุเรืองรัฐบาล	3	58	ไฟฟ้าห้องครัว	2	59	โทรศัพท์-โทรทัศน์	0	60	วิทยุ	1	61	โทรศัพท์	1	62	หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	1	63	พัดลม	3	64	ห้องน้ำห้องน้ำ	1	65	เตาผัดห้องน้ำ	1	66	ผู้ช่วยครัว	2	67	เครื่องซักผ้า	1	68	เครื่องอบร้อนอาหาร	1	69	โทรศัพท์	1	70	ห้องน้ำห้องน้ำ	0	71	ห้องน้ำห้องน้ำ	1	72	ห้องน้ำห้องน้ำ	1	73	เตียงนอน	0	74	เครื่องอบบ้าน	0	75	เครื่องซักผ้าห้องน้ำ	0	76	ห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำ	0	77
บ้านปรับอากาศในบ้าน.....	1	1																																																																																																		
บ้านปรับอากาศนอกบ้าน.....	2	2																																																																																																		
บ้านก่อสร้างไม้อ่อน弱塑料.....	3	3																																																																																																		
บ้านก่อสร้างหินอ่อนหินปูหินหินธรรมชาติ.....	4	4																																																																																																		
บ้าน.....	5	5																																																																																																		
แผ่นน้ำ อัคคะนอง อ่าวราก น้ำตก บ้านฯ.....	6	6																																																																																																		
บ้านบนภูเขา.....	7	7																																																																																																		
บ้าน.....	1	1																																																																																																		
บ้านเดี่ยว.....	2	2																																																																																																		
ห้อง.....	3	3																																																																																																		
ไฟฟ้า.....	4	4																																																																																																		
บ้านเด็ก	5	5																																																																																																		
บ้านฯ.....	6	6																																																																																																		
วิทยุเรืองรัฐบาล	3	58																																																																																																		
ไฟฟ้าห้องครัว	2	59																																																																																																		
โทรศัพท์-โทรทัศน์	0	60																																																																																																		
วิทยุ	1	61																																																																																																		
โทรศัพท์	1	62																																																																																																		
หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	1	63																																																																																																		
พัดลม	3	64																																																																																																		
ห้องน้ำห้องน้ำ	1	65																																																																																																		
เตาผัดห้องน้ำ	1	66																																																																																																		
ผู้ช่วยครัว	2	67																																																																																																		
เครื่องซักผ้า	1	68																																																																																																		
เครื่องอบร้อนอาหาร	1	69																																																																																																		
โทรศัพท์	1	70																																																																																																		
ห้องน้ำห้องน้ำ	0	71																																																																																																		
ห้องน้ำห้องน้ำ	1	72																																																																																																		
ห้องน้ำห้องน้ำ	1	73																																																																																																		
เตียงนอน	0	74																																																																																																		
เครื่องอบบ้าน	0	75																																																																																																		
เครื่องซักผ้าห้องน้ำ	0	76																																																																																																		
ห้องน้ำห้องน้ำห้องน้ำ	0	77																																																																																																		

บทที่ 6

การบันทึกและการใช้แบบธุรการต่าง ๆ

แบบธุรการโครงการสำนักงานประจำและเทศบาล พ.ศ. 2533 ประกอบด้วย

1. แบบ สปค. 3 แบบมอนงาน ส่งงาน
2. แบบ สปค. 4 แบบนัดสัมภาษณ์
3. แบบ สปค. 5 ซองบรรจุแบบ
4. แบบ สปค. 6 แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน
5. แบบ สปค. 7 แบบรายงานผลเบื้องต้น

1. แบบ สปค. 3 แบบมอนงาน ส่งงาน

1.1 วัตถุประสงค์

- 1.1.1 เพื่อมอบหมายและกำหนดเขตปฏิบัติงานให้พนักงานแจ้งนับไปปฏิบัติงานนับจด และแจ้งนับ พร้อมหักค่าบเวลาที่ให้ปฏิบัติงาน
- 1.1.2 เพื่อให้พนักงานแจ้งนับส่งมอนงานนับจดและแจ้งนับต่อเจ้าหน้าที่วิชาการเมื่อปฏิบัติงานเสร็จในแต่ละเขตสำนักงาน

1.2 การใช้แบบ สปค. 3

แบบ สปค. 3 เป็นแบบที่ใช้มอนงาน ส่งงานนับจดและแจ้งนับเป็นรายเขต สำนักงาน ใช้แบบ สปค. 3 2 แผ่นต่อ 1 เขตสำนักงานโดย

แบบ สปค. 3 แผ่นที่ 1 อ่ายที่เจ้าหน้าที่วิชาการ

แบบ สปค. 3 แผ่นที่ 2 อ่ายที่พนักงานแจ้งนับ

การมอนงานนับจดและแจ้งนับ เจ้าหน้าที่วิชาการเป็นผู้บันทึก มอนงานแก่ พนักงานแจ้งนับ โดยเป็นผู้กำหนดรายละเอียดลงในหัวแบบทั้ง 2 แผ่น ให้ตรงกัน มอน ให้พนักงานแจ้งนับ 1 แผ่น เจ้าหน้าที่วิชาการเก็บไว้เป็นหลักฐาน 1 แผ่น

การส่งงานนับจดและแจ้งนับ พนักงานแจ้งนับเป็นผู้บันทึกจำนวนแบบสำนักงาน และแผ่นที่ที่นำส่ง

สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อเจ้าหน้าที่วิชาการเลือกครัวเรือน ส่วนบุคคลตัวอย่างแล้วต้องบันทึกในหมายเหตุว่า “ได้มอบแบบ สปค. 2 ให้พนักงาน ไปแจ้งนับครัวเรือนที่ตกลงเป็นครัวเรือนตัวอย่างจำนวนกี่ชุด

1.3 วิธีบันทึกแบบ สปค. 3

การบันทึกหัวแบบ

ดูรายละเอียดในบัญชีเขตสำมะโน

- ก - ก. บันทึก ชื่อ ภาค จังหวัด อำเภอ/เขต ตำบล/แขวง พร้อมบันทึกรหัสใน
- จ. บันทึก เลขที่เขตสำมะโนใน ใช้เลข 3 หลัก
- ฉ. ในเขตเทศบาล บันทึก ชื่อเทศบาล
- ช. ในเขตสุขาภิบาล บันทึก ชื่อสุขาภิบาล และหมู่ที่ทั้งหมดในเขตสำมะโนนั้น ที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลทั้งหมด หรือบางส่วน
- ช. นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล บันทึก หมู่ที่ ทั้งหมดในเขตสำมะโนนั้น ที่อยู่นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล

ตอนที่ 1 การนับงานนับจดและแจงนับ

เจ้าหน้าที่วิชาการ เป็นผู้บันทึก ดังนี้

1. บันทึก ชื่อตัวและชื่อสกุลของพนักงานแจงนับที่มีอยู่จริงให้
2. บันทึก วันที่และเดือน ที่ให้ปฏิบัติงานนับจดและแจงนับเขตสำมะโนนั้นว่าให้ นับจด และแจงนับระหว่างวันที่เท่าไหร่ถึงวันที่เท่าไหร่
3. บันทึก จำนวนแบบสำมะโน และเอกสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้พนักงานแจงนับตาม รายละเอียดในข้อ 3
4. สำหรับเขตปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่วิชาการบันทึกลำดับที่ครัว-เรือนเริ่มต้นของการสุ่ม ในข้อ 4 โดยดูจากบัญชีเขตสำมะโนของกรุงเทพมหานคร ว่าเขตสำมะโนนั้น จุดเริ่มต้นของการสุ่มมีค่าเป็นเท่าไร

ตัวอย่าง จากบัญชีเขตสำมะโนของกรุงเทพมหานคร เขตสำมะโนที่ 004 กำหนดจุดเริ่มต้นของการสุ่ม (R) = 4 ดังนี้เจ้าหน้าที่วิชาการบันทึกลำดับที่ ครัวเรือน เริ่มต้นของการสุ่มในข้อ 4 เป็น 0004

เจ้าหน้าที่วิชาการลงชื่อ พนักงานแจงนับรับแบบสำมะโน และเอกสาร ต่าง ๆ ถูกต้องแล้วลงชื่อ

สำหรับเขตสำมะโนที่อยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อเจ้าหน้าที่วิชาการตรวจแบบ สปค. 1 (แบบนับจด) ว่าบันทึกลำดับที่ครัวเรือนถูกต้องแล้ว จะเลือกครัวเรือนส่วนบุคคล ตัวอย่าง และมอบแบบ สปค. 2 ให้พนักงานแจงนับกลับไปแจงนับครัวเรือนส่วนบุคคล ที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง โดยบันทึกจำนวนแบบ สปค. 2 ที่มีอยู่ให้ลงในหมายเหตุ ของทั้ง 2 แผ่นให้ตรงกัน

ตอนที่ 2 การส่งงานนับจดและแจงนับ

พนักงานแจงนับเป็นผู้บันทึก เมื่อปฏิบัติงานนับจดและแจงนับเขตさまะโน้นั้น เสร็จ ดังนี้

1. บันทึก วันที่ และเดือน ที่ปฏิบัติงานนับจดและแจงนับเขตさまะโน้นั้นว่าได้ปฏิบัติงานนับจด และแจงนับระหว่างวันที่เท่าใด ถึงวันที่เท่าใด
2. นับจำนวนแบบさまะโน และแผ่นที่ (ถ้ามี) พร้อมทั้งบันทึกจำนวนตามรายละเอียด ในข้อ 2 ของการส่งงาน
3. บันทึกจำนวนซอง (สปค. 5) ทั้งหมดที่บรรจุแบบさまะโนของเขตさまะโนนั้น ในข้อ 3 ของการส่งงาน

พนักงานแจงนับลงชื่อ พร้อมส่งแบบ สปค. 3 แบบ สปค. 7 แผ่นที่ (ถ้ามี) และซองบรรจุแบบ (สปค. 5) ซึ่งบรรจุแบบさまะโนที่บันทึกข้อมูลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่วิชาการ

เจ้าหน้าที่วิชาการตรวจรับแบบさまะโน และแผ่นที่ (ถ้ามี) ว่าถูกต้อง ตรงกับที่บันทึกไว้ตามรายละเอียด ในข้อ 2 และ 3 ของการส่งงานแล้วลงชื่อ และเย็บแบบ สปค. 3 ทั้งสองแผ่นไว้ด้วยกัน

สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533
 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ อัคทำขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี)

ฉบับ.....
สปค. ๓
 แบบสอบถาม ส่งงาน

ก. ภาค..... ข. จังหวัด.....
 ก. อำเภอ/เขต..... จ. ตำบล/แขวง.....
 จ. เทศบาล.....
 ฉ. ในเขตเทศบาล ชื่อเทศบาล.....
 ช. ในเขตสุขาภิบาล ชื่อสุขาภิบาล.....
 ทั้งหมด หมู่ที่.....
 บางส่วน หมู่ที่.....
 ช. นอกเขตเทศบาล-สุขาภิบาล หมู่ที่.....

ตอนที่ 1 การน้อมงานนับดูและแจงนับ		ตอนที่ 2 การส่งงานนับดูและแจงนับ	
1. ชื่อหน่วยงานแจงนับ.....		1. ปฏิบัติงานจริงระหว่างวันที่.....	
2. ให้ปฏิบัติงานระหว่างวันที่.....		2. แบบสำมะโนและเอกสารต่าง ๆ ที่นำส่ง	
3. แบบสำมะโนและเอกสารต่าง ๆ ที่มอบให้		2.1 แผนที่..... แผ่น	
3.1 แผนที่..... แผ่น		2.2 แบบ สปค.1..... แผ่น	
3.2 แบบ สปค.1..... แผ่น		2.3 แบบ สปค.2 ส..... แผ่น	
3.3 แบบ สปค.2 ส..... แผ่น		2.4 แบบ สปค.2..... ชุด	
3.4 แบบ สปค.2..... ชุด		2.5 แบบ สปค.7..... แผ่น	
3.5 แบบ สปค.4..... แผ่น		3. แบบสำมะโนต่าง ๆ ตามข้อ 2.2-2.4 บรรจุ สปค.5..... ช่อง	
3.6 แบบ สปค.5..... ช่อง		ลงชื่อ..... พนักงานแจงนับ (ผู้ส่งมอบ)	
3.7 แบบ สปค.7..... แผ่น		ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่วิชาการ (ผู้รับมอบ)	
4. บันทึกเฉพาะเขตปฏิบัติงาน ในกรุงเทพมหานคร ลักษณะที่ครัวเรือนเริ่มต้นของการสุมคือ.....			
ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่วิชาการ (ผู้มอบ)			
ลงชื่อ..... พนักงานแจงนับ (ผู้รับมอบ)			
หมายเหตุ			
สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่นอกเขตเทศบาล เมื่อเจ้าหน้าที่ วิชาการเสียครัวเรือนต้องย้ายแล้ว ได้มอบแบบ สปค.2..... ชุด			

2. แบบ สปค. 4 แบบนัดสัมภาษณ์

2.1 วัตถุประสงค์

ใช้เป็นแบบนัดหมายกับหัวหน้าครัวเรือน หรือคนในบ้าน ซึ่งพนักงานแจ้งนับไปแล้วไม่พบ หรือสัมภาษณ์รายละเอียดต่าง ๆ ไม่ได้ พนักงานแจ้งนับต้องนัดหมาย วันเวลา ที่จะไปสัมภาษณ์ใหม่

2.2 การใช้แบบ สปค. 4

พนักงานแจ้งนับต้องมอบแบบนัดสัมภาษณ์ (สปค. 4) ตอนบนแก่คนในบ้าน เพื่อบ้าน หรือใส่ไว้ในตู้จดหมาย เพื่อที่จะไปสัมภาษณ์ใหม่

ตอนล่างของแบบ ให้พนักงานแจ้งนับเก็บไว้เพื่อเตือนความจำว่าจะต้องกลับไปสัมภาษณ์ตามวัน เวลา ที่ได้ระบุไว้ในแบบนัดสัมภาษณ์

2.3 วิธีบันทึกแบบ สปค. 4

บันทึกข้อความตอนบนและตอนล่างให้ตรงกัน โดยบันทึก

2.3.1 วันที่ เดือน ที่มอบแบบนัดสัมภาษณ์

2.3.2 ที่ตั้งของครัวเรือน

2.3.3 วันที่ เดือน และเวลาที่นัดสัมภาษณ์

2.3.4 ลงชื่อพนักงานแจ้งนับ และมอบให้คนในบ้านหรือเพื่อบ้านหรือใส่ไว้ในตู้จดหมาย

2.3.5 เมื่อกลับไปตามนัดและสัมภาษณ์ได้ให้กา “✓” ใน ตรงกับ “ได้สัมภาษณ์แล้วตามนัด”

2.3.6 ถ้ายังไม่ได้สัมภาษณ์เนื่องจากผู้ตอบสัมภาษณ์ไม่อยู่บ้านหรือเพราะเหตุใดก็ตาม ให้กา “✓” ใน ตรงกับ “ยังไม่ได้สัมภาษณ์ต้องนัดใหม่” และมอบแบบนัดสัมภาษณ์ฉบับใหม่ให้ไว้ โดยระบุ วันที่ เดือนและเวลาที่นัดสัมภาษณ์ใหม่ให้ชัดเจน

ฉบับ

สำมโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533
(สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี)

สปค. ๔

แบบนัดสัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2533

เรียน หัวหน้าครัวเรือน บ้านเลขที่.....ถนน.....ซอย.....

ข้าพเจ้า..... พนักงานแห่งนับของสำนักงาน
 สถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ไดมาที่บ้านท่านเพื่อสัมภาษณ์รายละเอียดเกี่ยวกับคนที่อาศัย
 อยู่ในบ้านท่าน เรื่อง อายุ เพศ การศึกษา อาชีพ ฯลฯ แต่ไม่พบเจิงครรชขอความร่วมมือจากท่าน
 โดยสละเวลาให้แก่ทางราชการ ให้ข้าพเจ้าได้ทำการสัมภาษณ์รายละเอียดดังกล่าว ณ บ้านของท่าน
 ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2533 เวลาประมาณ.....น.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ หวังอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี จึง
 ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ลงชื่อ..... พนักงานแห่งนับ
 ()

หากท่านมีข้อสงสัยประการใดโปรดติดต่อ.....

ฉบับ ๔
 แบบนัดสัมภาษณ์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2533
 บ้านเลขที่.....ถนน.....ซอย.....
 นัดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2533 เวลา.....น.

ได้สัมภาษณ์แล้วตามนัด ยังไม่ได้สัมภาษณ์ต้องนัดใหม่

3. แบบ สปค. 5 ของบรรจุแบบ

3.1 วัตถุประสงค์

เพื่อใช้บันทึกแบบสำมะโนต่าง ๆ ที่บันทึกข้อมูลแล้ว ของแต่ละชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน

3.2 การใช้แบบ สปค. 5

3.2.1 เมื่อปฏิบัติงานนับจดและแจงนับในแต่ละชุมชนอาคาร/หมู่บ้านได้เสร็จ ให้พนักงาน แจงนับรวมแบบสำมะโนต่าง ๆ ที่บันทึกข้อมูลแล้วใส่ลงในช่องบรรจุแบบ ใช้ ช่องบรรจุแบบ 1 ซองต่อ 1 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน หากจำเป็นต้องใช้มากกว่า 1 ซอง ให้เขียนบนหน้าซองให้ชัดเจนว่าเป็นซองที่เท่าใดในจำนวนทั้งหมดกี่ซอง ของชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้ และมัดของรวมกันเป็น 1 มัด โดยไม่ต้องผูกซอง

3.2.2 เมื่อปฏิบัติงานนับจดและแจงนับเสร็จทั้งเขตสำมะโนนั้น ให้บันทึกที่หน้าของทุกซอง ว่า เขตสำมะโนนั้นใช้ช่องบรรจุแบบทั้งหมดกี่ซอง และมัดของเขตสำมะโน นั้นรวมกันเป็น 1 มัด แล้วส่งให้เจ้าหน้าที่วิชาการโดยไม่ต้องผูกซอง

เจ้าหน้าที่วิชาการตรวจความถูกต้องครบถ้วนแล้วส่งเจ้าหน้าที่สถิติ จังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ต่อจากนั้นเจ้าหน้าที่สถิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ตรวจความถูกต้องและผูกซอง แล้วส่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.3 วิธีบันทึกแบบ สปค. 5

3.3.1 ซองที่..... ในจำนวน..... ซอง
(สำหรับเขตสำมะโนนี้)

บันทึกจำนวนของว่าเป็นซองที่เท่าใด ในจำนวนทั้งหมดกี่ซองสำหรับเขตสำมะโนนี้ โดยบันทึกหลังจากปฏิบัติงานเสร็จทั้งเขตสำมะโนแล้ว

3.3.2 ซองที่..... ในจำนวน..... ซอง
(สำหรับชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้)

บันทึกจำนวนของว่าเป็นซองที่เท่าใด ในจำนวนทั้งหมดกี่ซองสำหรับชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้

3.3.3 บันทึก ชื่อ ภาค จังหวัด อําเภอ/เขต ตำบล/แขวง พร้อมทั้งบันทึก รหัส ลงใน

3.3.4 ชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้

ก. อยู่ในเขตเทศบาล บันทึก และบันทึกชื่อเทศบาล

ข. อยู่นอกเขตเทศบาล แต่อยู่ในเขตสุขาภิบาลทั้งหมู่บ้าน บันทึก และ บันทึกชื่อสุขาภิบาล

ค. อยู่นอกเขตเทศบาล แต่อยู่ในเขตสุขาภิบาลบางส่วน บันทึก และบันทึก ชื่อสุขาภิบาล

- จ. อญี่นอกเขตเทศบาลและอญี่นอกเขตสุขาภิบาล บันทึก 4
- 3.3.5 บันทึกเลขที่เขตさまะโน ใน ใช้เลข 3 หลัก
- 3.3.6 บันทึกเลขที่ชุมชนอาคารหรือเลขที่หมู่บ้าน ใน ใช้เลข 2 หลัก ถ้าเป็นหมู่บ้าน
ให้บันทึกชื่อหมู่บ้านด้วย
- การบันทึก ข้อ 3.3.3-3.3.6 ต้องบันทึกให้ตรงกับที่บันทึกในแบบ สปค. 1 ที่บรรจุในของ
- 3.3.7 บรรจุแบบ สปค. 1 สปค. 2ส และ สปค. 2 ลงช่องบรรจุแบบ พร้อมทั้งบันทึกจำนวน
ลงที่หน้าซองให้ถูกต้อง
- 3.3.8 บันทึกลำดับที่ของครัวเรือนส่วนบุคคล และก่อสูมบุคคลที่บรรจุอยู่ในของ เช่น
ในของนี้บรรจุแบบ สปค. 2 และ สปค. 2ส ของครัวเรือนส่วนบุคคล ลำดับที่ 0001-0090 และครัวเรือนก่อสูมบุคคล ลำดับที่ 0001-0004 ให้บันทึกลำดับที่
ครัวเรือนที่บรรจุอยู่ในของดังนี้
- ครัวเรือนส่วนบุคคล 0001-0090
- ครัวเรือนก่อสูมบุคคล 0001-0004
- 3.3.9 พนักงานแจงนับลงชื่อ วันที่ และเดือน และส่งช่องบรรจุแบบให้เจ้าหน้าที่วิชาการ
โดยไม่ต้องผนึกของพร้อมทั้งแผ่นที่ (ถ้ามี) และแบบ สปค. 3 (แบบมอบงาน ส่งงาน)
และแบบ สปค. 7 (แบบรายงานผลเบื้องต้น) ที่บันทึกข้อมูลแล้ว
เจ้าหน้าที่วิชาการตรวจความถูกต้องครบถ้วนแล้วลงชื่อ วันที่ และ
เดือน และส่งเจ้าหน้าที่สิทธิจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ลงชื่อ วันที่ และเดือน
พร้อมทั้งผนึกของและส่งสำนักงานสิทธิแห่งชาติ

สปค. ๕
ของบรรจุแบบ

- ก. ภาค.....
 ก. อำเภอ/เขต.....
 จ. ชุมชนอาชารนี/หมู่บ้านนี
 ในเขตเทศบาล 1
 ในเขตสุขากิบาลทั้งหมู่บ้าน 2
 บางส่วน 3
 นอกเขตเทศบาล-สุขากิบาล 4
 ฉ. เทศสำมະโน๒
 ช. ชุมชนอาชารที่/หมู่ที่
 แบบสำมະโน๒ต่าง ๆ ที่บรรจุในของ
 1. แบบ สปค. ๑
 2. แบบ สปค. ๒ส
 3. แบบ สปค. ๒
 ลำดับที่ครัวเรือนที่บรรจุในของ
 ครัวเรือนส่วนบุคคล
 ครัวเรือนกลุ่มนบุคคล

ของที่..... ในจำนวน..... ของ
 (สำหรับเขตสำมະโน๒)
 ของที่..... ในจำนวน..... ของ
 (สำหรับชุมชนอาชารนี/หมู่บ้านนี)
 ข. จังหวัด.....
 จ. ตำบล/แขวง.....
 } ชื่อเทศบาล.....
 } ชื่อสุขากิบาล.....

ลงชื่อ..... พนักงานแจ้งนับ
 ()

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่วิชาการ
 ()

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2533

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2533

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่สถิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ
 ()

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2533

4. แบบ สปค. 6 แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน

แบบ สปค. 6 เจ้าหน้าที่วิชาการเป็นผู้บันทึก เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานของพนักงาน แจ้งนับทุกคนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้เจ้าหน้าที่สกิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ทราบตามความเวลาที่กำหนด (รายละเอียดของแบบ สปค. 6 อธิบายไว้ในคู่มือเจ้าหน้าที่วิชาการ)

5. แบบ สปค. 7 แบบรายงานผลเบื้องต้น

5.1 วัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมยอดต่าง ๆ ดังนี้

- 5.1.1 จำนวนที่อยู่อาศัย จำนวนครัวเรือนแยกตามประเภท และจำนวนประชากรแยกตามเพศ
- 5.1.2 จำนวนบ้านว่าง บ้านที่นับจดไม่ได้ ครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ และจำนวนครัวเรือนที่แจงนับไม่ได้

5.2 การใช้แบบ สปค. 7

- 5.2.1 ใช้แบบรายงานผลเบื้องต้น 2 แผ่น ต่อ 1 เขตさまะโน โดยพนักงานแจ้งนับบันทึกข้อความให้ตรงกันทั้ง 2 แผ่น
- 5.2.2 เมื่อพนักงานแจ้งนับปฏิบัติงานนับจด และแจงนับ เสร็จในแต่ละเขตさまะโน ให้คัดลอกจำนวนต่าง ๆ จากแบบ สปค. 1 แผ่นที่ 1 ของแต่ละชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน บันทึกในแบบรายงานผลเบื้องต้น โดยบันทึกบรรทัดละชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน
- 5.2.3 ถ้าเขตさまะโนที่อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานแจ้งนับมีหลายเขตさまะโน เมื่อขึ้นเขตさまะโนใหม่ ให้บันทึกแบบรายงานผลเบื้องต้นแผ่นใหม่
- 5.2.4 ถ้ามีการนับจดและแจงนับเพิ่มเติม ต้องแก้ไขจำนวนในแบบรายงานผลเบื้องต้น ของชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน ที่มีการนับจดและแจงนับเพิ่มเติมให้ถูกต้องตามแบบ สปค. 1 ของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น โดยทีดของเดิมออก แล้วบันทึกจำนวนที่นับจดและแจงนับได้ใหม่แทน
- 5.2.5 เมื่อบันทึกแบบรายงานผลเบื้องต้นครบทุกชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน ของเขตさまะโนนั้น และตรวจว่าถูกต้องแล้ว ให้ส่งแบบรายงานผลเบื้องต้นทั้ง 2 แผ่น ให้เจ้าหน้าที่วิชาการ

5.3 วิธีบันทึกแบบ สปค. 7

- 5.3.1 การบันทึกหัวแบบ บันทึกชื่อ ภาค จังหวัด อำเภอ/เขต ตำบล/แขวง พร้อมบันทึกรหัสใน
- 5.3.2 การบันทึกรายละเอียดในส่วนที่ต่าง ๆ

ส่วนภูมิที่ 1 เขตสำนักงานที่

บันทึกเลขที่เขตสำนักงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ใน ใช้เลข 3 หลัก

ส่วนภูมิที่ 2 ชุมชนอาคารที่/หมู่ที่ (บันทึกชุมชนอาคารที่/หมู่ที่ละบรรทัด)

บันทึก เลขที่ชุมชนอาคารหรือเลขที่หมู่บ้าน ใน ใช้เลข 2 หลัก

ส่วนภูมิที่ 3-13 บันทึกจำนวนใน ให้ตรงกับบรรทัดของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น ถ้าไม่มี บันทึก "0" ใน

ส่วนภูมิที่ 3 จำนวนบ้านว่าง

บันทึกจำนวนบ้านว่าง ใน ใช้เลข 3 หลัก โดยดูจาก

--	--	--

15 17

ของแบบ สปค. 1

ส่วนภูมิที่ 4 จำนวนที่อยู่อาศัย

บันทึกจำนวนที่อยู่อาศัย ใน ใช้เลข 4 หลัก โดยดูจาก

--	--	--	--

ของแบบ สปค. 1

18 21

ส่วนภูมิที่ 5, 6, 7 จำนวนครัวเรือน

ส่วนภูมิที่ 6 และ 7 บันทึกจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคล ใน ใช้เลข 4 หลัก โดยดูจาก

--	--	--	--

 และ

22 25

--	--	--	--

 ของแบบ สปค. 1

26 29

ส่วนภูมิที่ 5 บันทึกจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ใน ใช้เลข 5 หลัก ซึ่งจำนวนครัวเรือนในส่วนภูมิที่ 5 = จำนวนในส่วนภูมิที่ 6 + จำนวนในส่วนภูมิที่ 7

ส่วนภูมิที่ 8, 9, 10 จำนวนประชากร

ส่วนภูมิที่ 8 บันทึกจำนวนประชากรทั้งหมด ใน ใช้เลข 5 หลัก โดยดูจาก

--	--	--	--	--

 ของแบบ สปค. 1

30 34

ส่วนภูมิที่ 9 และ 10 บันทึกจำนวนประชากร ชาย หญิง ใน ใช้เลข 4 หลัก

โดยดูจาก

--	--	--	--

 และ

--	--	--	--

35 38 39 42

ของแบบ สปค. 1

สุดมกที่ 11 จำนวนบ้านที่นับจดไม่ได้

บันทึกจำนวนบ้านที่นับจดไม่ได้ ใน ใช้เลข 3 หลัก โดยดูจาก

1	1
1	1

ของแบบ สปค. 1

57 59

สุดมกที่ 12 จำนวนครัวเรือนที่นับจดไม่ได้

บันทึกจำนวนครัวเรือนที่นับจดไม่ได้ ใน ใช้เลข 3 หลัก โดยดูจาก

1	1
1	1

ของแบบ สปค. 1

60 62

สุดมกที่ 13 จำนวนครัวเรือนที่แจงบันทึกไม่ได้

บันทึกจำนวนครัวเรือนที่แจงบันทึกแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส ไม่ได้ ใน

ใช้เลข 3 หลัก โดยนับจำนวนครัวเรือนที่แจงบันทึกไม่ได้ในสุดมกที่ 27 ของแบบ
สปค. 1

เมื่อบันทึกครบถ้วนรวมอาคาร/หมู่บ้าน ของเขตสำมะโนนั้น พนักงาน
แจงบันลงชื่อ และส่งเจ้าหน้าที่วิชาการทั้ง 2 แผ่น โดยส่งแยกต่างหาก ไม่ต้อง^{ให้ไว้ในช่องบรรจุแบบ (สปค. 5)} เจ้าหน้าที่วิชาการตรวจความถูกต้องครบถ้วน^{แล้วลงชื่อและส่งให้เจ้าหน้าที่สถิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ทั้ง 2 แผ่น}

แบบ สปค.๗

แบบรายงานผลเบื้องต้น

ก. ภาค..... ข. จังหวัด.....

ค. อีเมล/เน็ต..... จ. ที่อยู่/แขวง.....

ภาค จังหวัด ล้านนา ล้าน

(สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำขึ้นตามมติคณะกรรมการศรัทธามนตรี

128

บทที่ 7

การใช้แผนที่ในการนับจดและแจงนับ

1. ประโยชน์ของแผนที่ในการนับจดและแจงนับ

- 1.1 ทำให้สามารถทราบข้อมูลของเขตของบริเวณเขตปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
- 1.2 สามารถใช้เป็นคู่มือในการตรวจสอบข้อมูลบริเวณปฏิบัติงาน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบให้ถูกต้องได้ตลอด czas นับจดและแจงนับ
- 1.3 สามารถใช้บันทึกการปฏิบัติงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อยจนงานเสร็จ เป็นการช่วยให้ไม่ปฏิบัติงานตกหรือชำรุด

2. ประเภทของแผนที่

แผนที่ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในโครงการสำรวจและเคหะ พ.ศ. 2533 มีเฉพาะกรุงเทพมหานคร เทศบาล และหมู่บ้านขนาดใหญ่ ที่ต้องแบ่งพื้นที่ออกเป็นหลายเขตสำมะโน จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. แผนที่เขตสำมะโน หมายถึง แผนที่ซึ่งแสดงข้อมูลบริเวณปฏิบัติงานของพนักงานแจงนับแต่ละคน

ข. แผนที่สารบัญเขตสำมะโน (หรือแผนที่รวมเขตหรือแผนที่คุณเขตสำมะโน) คือ แผนที่ซึ่งแสดงข้อมูลเขต และตำแหน่งที่ตั้งของเขตสำมะโนในเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาลและหมู่บ้านขนาดใหญ่ นอกเหนือนี้ยังได้จัดทำแผนที่สารบัญเขตสำมะโน ในรูปของแผนที่อำเภอมาตราส่วน 1:50,000 ให้ด้วย

3. ลักษณะของแผนที่

3.1 แผนที่เขตสำมะโน

ก. เป็นแผนที่มาตราส่วนขนาดใหญ่ ประมาณ 1:1,000–1:5,000

ข. แผนที่เขตสำมะโน 1 แผ่น แสดงข้อมูลพื้นที่ 1 เขตสำมะโน แต่ละเขตสำมะโนในเขตเทศบาลอาจแบ่งออกเป็น 1–3 ชุมชนอาคาร (แต่ละเขตสำมะโนของหมู่บ้านขนาดใหญ่ไม่แบ่งย่อยเป็นชุมชนอาคาร)

ค. รายละเอียดในแผนที่เขตสำมะโนจะแสดงแนวทางในภูมิประเทศ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ท่ารถไฟ ถนน ตรอก ซอย ทางเดิน ริ้ว ตลอดจนอาคารบ้านเรือน พร้อมทั้งชื่อแนวทางและบ้านเลขที่กำกับ

ก. ขอบเขตของเขตさま�行ในแผนที่ด้วยเส้นสีส้ม ยกเว้นในการนี้ที่ด้านหนึ่งด้านใดของเขตさま�行ติดเขตการปกครองจังเป็นไปตามสีเขตการปกครองที่กำหนดขึ้น คือ

_____ เขตเทศบาล	เป็น	เส้นสีเขียว
_____ เขตตำบล	เป็น	เส้นสีแดง
_____ เขตอำเภอ จังหวัด	เป็น	เส้นสีน้ำเงิน

จ. เส้นแบ่งเขตชุมชนอาคารภายนอกเขตさま�行ในเขตさま�行ด้วยสีม่วง

ฉ. แนวทางในภูมิประเทศที่ใช้กำหนดขอบเขตさま�行 และชุมชนอาคาร คือ ถนน ทางออก ซอย ทางเดิน รั้ว แม่น้ำ ลำคลอง ทางรถไฟ ฯลฯ จะเปลี่ยนชื่อกำกับไว้สำหรับ

กรณีเขตさま�行 หรือเขตชุมชนอาคารที่ไม่มีแนวทางในภูมิประเทศกำหนด
ขอบเขตโดยตลอด จำเป็นต้องใช้เส้นแบ่งด้วยเขตさまุติชั้งลากเป็นเส้นประ

สำหรับบ้านในแนวที่จะใช้แบ่งเส้นเขตด้วยเส้นประ จะแสดงให้เห็นว่าบ้านได้อยู่
ในเขตใด (โดยมีบ้านเลขที่กำกับ)

สำหรับเขตさま�行ในอยู่ติดเขตการปกครอง ซึ่งมีได้ใช้แนวทางในภูมิประเทศเป็น<sup>เส้นแบ่งเขตทั้งหมด เช่น เขตเทศบาล เป็นต้น การใช้เขตเทศบาล ซึ่งเป็นแนวเลิง
จากหลักเขตหนึ่งไปอีกหลักเขตหนึ่งในการกำหนดขอบเขตさま�行 จะถือตามคำนิยาม
ของเขตเทศบาลซึ่งกำหนดว่า สำหรับเขตเทศบาลลากผ่านแปลงที่ดินแปลงใด (ซึ่งเป็นที่
อยู่ของครัวเรือนส่วนบุคคลหรือครัวเรือนกลุ่มบุคคล) โดยจะลากผ่านตัวอาคารหรือไม่
ก็ตามจะถือว่า ตัวอาคารและแปลงที่ดินอันเป็นที่ตั้งของตัวการนั้นอยู่ในเขตเทศบาล
แม้ว่าตำแหน่งของตัวอาคารจะอยู่นอกเขตเทศบาลก็ตาม กรณีในแผนที่จะแสดงบ้าน^{ไว้อย่างชัดเจน}</sup>

ข. ในแนวขอบเขตของเขตさま�行และเขตชุมชนอาคารทุกด้าน แสดงบ้านที่อยู่ตั้งมุม
ของเขต และในตำแหน่งที่สำคัญ ๆ โดยมีบ้านเลขที่หรือชื่อเจ้าของบ้าน (สำหรับบ้าน-
เลขที่) กำกับอยู่ แผนที่เขตさま�行บางฉบับจะแสดงตำแหน่งอาคารบ้านเรือนเกือบทั้งหมด

ช. ขนาดของเขตさま�行 ประมาณ 200–300 บ้าน

ฉ. รหัสเขตさま�行 เป็นเลข 3 หลัก ภายในวงกลม ซึ่งเปลี่ยนด้วยสีส้มอยู่กึ่งกลางบริเวณ
เขตさま�行 ส่วนรหัสเขตชุมชนอาคารเป็นเลข 2 หลัก อยู่ภายในรูป 6 เหลี่ยม ซึ่ง
เปลี่ยนด้วยสีม่วงอยู่กึ่งกลางบริเวณเขตชุมชนอาคาร

ตัวอย่าง การกำหนดรหัสเขตสามาโนและรหัสเขตชุมชนอาคาร
เขตสามาโนที่ 1 มี 2 ชุมชนอาคาร จะเขียนรหัสดังนี้

ED. 001

BLK. 01

BLK. 02

เขียนเป็น

สีสัน

สีน้ำเงิน

สีน้ำเงิน

3.2 แผนที่สารบัญเขตสามาโน (แผนที่รวมเขตหรือแผนที่คุณเขตสามาโน)

- ก. ในเขตกรุงเทพมหานคร เทศบาลและหมู่บ้านขนาดใหญ่ ใช้แผนที่มาตราส่วนขนาดกลาง $1:2,000$ – $1:15,000$ ส่วนแผนที่สารบัญเขตสามาโนระดับอำเภอในต่างจังหวัด ใช้แผนที่อำเภอมาตราส่วน $1:50,000$
- ข. จะมีแผนที่สารบัญเขตสามาโน 1 ฉบับ ต่อ 1 เขต (อำเภอ) สำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือเทศบาล หรืออำเภอ หรือหมู่บ้าน (หมู่บ้านขนาดใหญ่) สำหรับในต่างจังหวัด
- ค. รายละเอียดในแผนที่สารบัญเขตสามาโน จะมีเฉพาะภูมิประเทศที่สำคัญ เช่น ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ ทางรถไฟ สถานที่ราชการ ฯลฯ และเขตการปกครอง
- ง. ในแผนที่สารบัญเขตสามาโนในกรุงเทพมหานคร เทศบาลและหมู่บ้านขนาดใหญ่แต่ละฉบับ จะกันแนวเขตการปกครองเป็นเส้นวงรอบพื้นที่ไว้ และแบ่งพื้นที่ภายใต้เป็นเขตสามาโนจนครบทั้งบริเวณ พร้อมทั้งเขียนรหัสประจำเขตสามาโนทุกเขต สำหรับเขตสามาโนใดมีการแบ่งย่อยเป็นเขตชุมชนอาคาร จะแสดงเขตและรหัสเขตชุมชนอาคารลงในแผนที่สารบัญด้วย เขตและรหัสทั้งหมดในแผนที่สารบัญนี้ จะมีขอบเขตและตำแหน่งที่ตั้งของเขตสามาโนเหมือนกับที่ปรากฏอยู่ในแผนที่เขตสามาโน ที่เป็นพื้นที่เดียวกัน

สำหรับแผนที่สารบัญเขตสามาโนระดับอำเภอในต่างจังหวัดจะแสดงตำแหน่งหมู่บ้านของแต่ละเขตสามาโนของทุกตำบลในอำเภอนั้น ๆ หมู่บ้านใดอยู่ในเขตสุขาภิบาล จะแสดงหมู่ที่ภายใต้ในวงกลมสีน้ำเงิน ส่วนหมู่บ้านนอกเขตสุขาภิบาลจะแสดงหมู่ที่ภายใต้ในวงกลมสีน้ำตาล

4. ลำดับขั้นในการใช้แผนที่เขตสามาโนและแผนที่สารบัญเขตสามาโนของพนักงานแขกนั้น

- 4.1 ก่อนการนับจดและแจงนับ พนักงานแจงนับควรนำแผนที่เขตสามาโนที่ได้รับมอบหมายไปเทียบกับแผนที่สารบัญเขตสามาโน เพื่อให้แน่ใจว่า จะเดินทางไปยังเขตปฏิบัติงานอย่างถูกต้องได้อย่างไรเสียก่อน เมื่ออยู่ในภูมิประเทศแล้วต้องตรวจสอบแนวทางในภูมิ-

ประเทศที่ใช้เป็นข้อบ่งชี้มาตรฐาน และชุมชนอาคารให้ตรงกับที่แสดงไว้ในแผนที่ ถ้าหากไม่ตรงกันให้รายงานเจ้าหน้าที่วิชาการทราบ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้เสร็จสิ้น ก่อนเริ่มปฏิบัติงานนับจดและแจงนับ

4.2 ระหว่างการนับจดและแจงนับ

- ก. ให้ใช้แผนที่เป็นเครื่องช่วยในการตรวจสอบเขตปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อป้องกันการทำงานไม่ครบเขตสำมะโนของตน หรือทำงานล้ำเขตไปในแนวทางเขตสำมะโนของผู้อื่น สำหรับการนับจดและแจงนับให้ถือตามครัวเรือนที่มีอยู่จริง ในภูมิประเทศภายในบริเวณเขตสำมะโน ไม่ใช้ถือตามรายละเอียดของที่อยู่อาศัยซึ่งปรากฏอยู่บนแผนที่เท่านั้น
- ข. ใช้แผนที่เป็นเครื่องช่วยในการปฏิบัติงาน และบันทึกข้อมูลให้เสร็จเรียบร้อยเป็นรายเขต ชุมชนอาคารหรือรายเขตสำมะโน
- ค. ในแผนที่เขตสำมะโนทุกฉบับ พนักงานแจงนับต้องเขียน “X” ตรงตำแหน่งเริ่มงาน ลงวันเดือนปีกำกับไว้ และเขียนลูกครศดังที่คิดทางเดินทำงาน โดยให้ปลายลูกครศ์ไปในทิศทางที่มุ่งหน้าจนกระทั่งมาบรรจบ ณ จุดเริ่มทำงาน เมื่อขึ้นชุมชนอาคาร หรือเขตสำมะโนใหม่ให้เขียน “X” ตรงตำแหน่งที่เริ่มงาน และปฏิบัติอย่างเดียวกัน ดังกล่าว มาแล้วข้างต้น

4.3 หลังการนับจดและแจงนับ พนักงานทุกคนต้องส่งคืนแผนที่เขตสำมะโน พร้อมกับแบบสำมะโนต่าง ๆ และแบบธุรการ

สำหรับแผนที่รวมเขตหรือแผนที่คุ้มเขต ให้เจ้าหน้าที่สภิติจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ รวบรวมส่งต่างหาก

5. หลักการอ่านและการใช้แผนที่

มีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

5.1 เครื่องหมายแผนที่

เครื่องหมายแผนที่

หมายถึง

อาณาเขตระหว่างประเทศ

(สีน้ำเงิน)

เส้นแบ่งเขต จังหวัด

(สีน้ำเงิน)

เส้นแบ่งเขต อำเภอ

(สีน้ำเงิน)

เส้นแบ่งเขต ตำบล

(สีแดง)

เส้นแบ่งเขต หมู่บ้าน

(สีน้ำตาล)

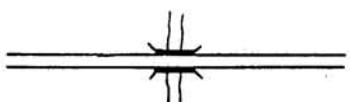
เส้นเขตสุขาภิบาล

(สีเหลือง)

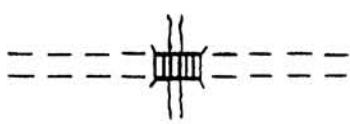

เส้นเขตเทศบาล

(สีเขียว)

ถนนและสะพานสาธารณะทุกฤดูกาล

ถนนลูกรัง และสะพานไม้

ทางเท้าหรือทางคนเดิน

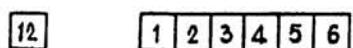
ทางรถไฟ และสะพาน

เครื่องหมายแผนที่

หมายถึง

ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ/
กิ่งอำเภอ

บ้านพักอาศัย ห้องແຮງ

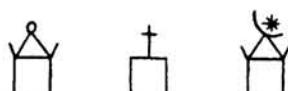
กฎิประ บ้านพักข้าราชการ โรงเรียน

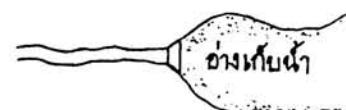
ยุ้งข้าว โภดังเก็บของ เล้าเป็ดหรือ
เล้าไก่ หรือเล้าหมู

บ้านปลูกใหม่ บ้านกำลังสร้าง

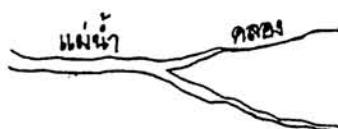
โบสถ์พุทธศาสนา โบสถ์คริสต์ สุหร่า

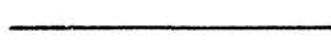
เขื่อนกันน้ำ

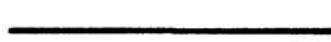
เส้นริมฝั้ง และเกาะ

แม่น้ำ ลำคลอง

เส้นแบ่งเขตสำมะโน (ED.) (สีส้ม)

เส้นแบ่งชุมชนอาคาร (BLK.) (สีน้ำเงิน)

5.2 มาตราส่วน

ในแผนที่ทุกฉบับที่จัดทำขึ้นจะมีมาตราส่วนโดยประมาณเพื่อให้ผู้ใช้สามารถเปรียบเทียบหาต่างที่ปรากฏอยู่บนแผนที่ในภูมิประเทศได้

มาตราส่วนในแผนที่จะบอกถึงอัตราส่วนย่อระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในภูมิประเทศมาเป็นระยะของสิ่งเดียวกันนั้นในแผนที่ เช่น แผนที่เขตสามาชโน 1:1,000 หมายถึงการย่อสิ่งต่าง ๆ ในภูมิประเทศลง 1,000 เท่า เพื่อเขียนบนแผนที่ที่มีขนาดสัดส่วนต่อการที่อ้างไว้ในงานในภูมิประเทศ ถ้าต้องการทราบว่า ซอยที่ไม่รู้จักและต้องไปทางในภูมิประเทศห่างจากจุดที่รู้จักเท่าใด ให้วัดระยะระหว่างซอยกับจุดนั้นในแผนที่ สมมติว่าวัดได้ 5 เซ้นติเมตร จะทราบได้ว่าในภูมิประเทศจะต้องเดินห่างจากจุดที่รู้จักไปถึง 50 เมตร การหาตำแหน่งอื่น ๆ ก็ใช้หลักการเดียวกัน โดยวิธีเทียบอัตราส่วนง่าย ๆ ดังต่อไปนี้

แผนที่มาตราส่วน 1:1,000 หมายถึงระยะที่วัดได้ในแผนที่ 1 หน่วยต่อ ระยะในภูมิประเทศ 1,000 หน่วย

$$\text{ถ้าต้องการหา} \frac{\text{ระยะในแผนที่}}{\text{ระยะในภูมิประเทศ}} = \frac{5 \text{ เซนติเมตร}}{5,000 \text{ ซม. หรือ } 50 \text{ เมตร}}$$

5.3 กิจกรรม

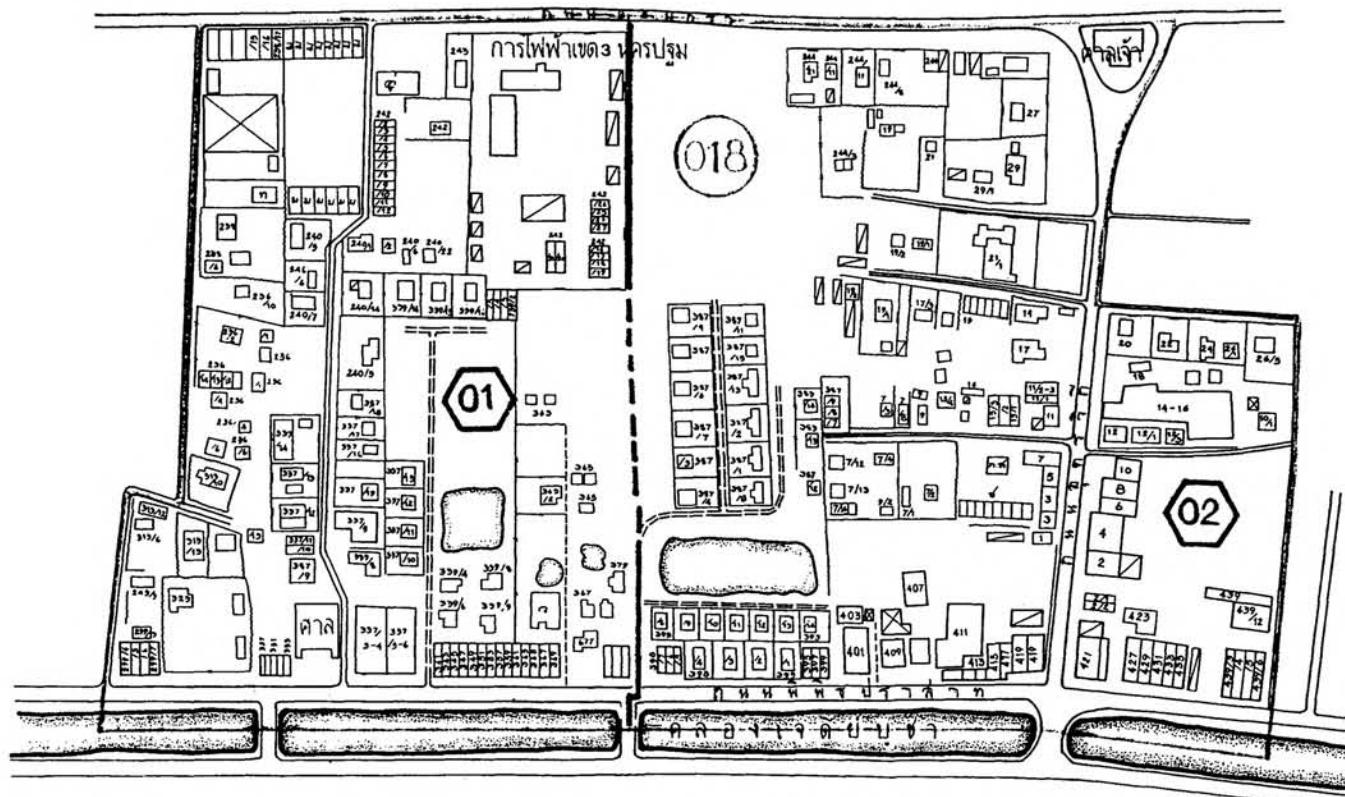
แผนที่ส่วนใหญ่จะแสดงเครื่องหมายที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งมีลักษณะคล้ายลูกศรโดยให้ปลายแหลมชี้ไปทางทิศเหนือ ถ้าเป็นแผนที่ที่ไม่มีเครื่องหมายทิศ ให้ปรับแผนที่ให้อยู่ในสภาพเช่นอ่านข้อมูลในแผนที่ได้มากที่สุด ด้านบนของแผนที่จะเป็นทิศเหนือและทราบได้ต่อไปว่าทิศตะวันออกอยู่ด้านขวาเมืองของแผนที่ หรือปรับรายละเอียดในแผนที่ให้ขนานกับรายละเอียดจริงในภูมิประเทศแล้วพิจารณาทิศเหนือจริงในภูมิประเทศ (โดยสังเกตดวงอาทิตย์กับเวลา) เมื่อทราบทิศเหนือจริงในภูมิประเทศแล้ว ให้เขียนลูกศรแสดงทิศเหนือลงในแผนที่ให้ถูกต้องด้วย (เฉพาะแผนที่สังเขปหมู่บ้านขนาดใหญ่)

เมื่อทราบทิศแน่นอนในแผนที่แล้ว ทำให้มีหลักในการปรับแผนที่ให้เข้ากับในภูมิประเทศได้ แล้วตรวจสอบความถูกต้องในการปรับแผนที่ได้ โดยเทียบรายละเอียดในแผนที่กับภูมิประเทศที่อยู่รอบ ๆ จุดที่ผู้ใช้แผนที่ยืนอยู่ให้ตรงกัน การหารายละเอียดอื่น ๆ ที่แสดงอยู่ในแผนที่แต่ไม่สามารถมองเห็นในภูมิประเทศได้ ให้พิจารณาจากจุดยืนนั้นจะสามารถนำผู้ใช้แผนที่ไปถึงตำแหน่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

6. การแก้ปัญหาร�่่องขอบเขตสามาชโน

หากมีการเปลี่ยนแปลงเขตการปกครอง หรือรายละเอียดในแผนที่ผิดหรือคลาดเคลื่อน ไปจากความเป็นจริงในภูมิประเทศ ให้รายงานผู้บังคับบัญชาและดำเนินการทันที ห้ามพนักงานแจ้งนับปรับปรุง แก้ไขด้วยตนเองเป็นอันขาด

ตัวอย่างแผนที่เขตสำมะโนโครงการสำมำะโนประชารและเดชะ 2533

1:2,000
เครื่องหมายแผนที่

—○— เอกสารฉบับแรก (ED)

—○— เอกสารฉบับล่าสุด (BLK)

บทที่ 8

การปฏิบัติงานของพนักงานแขกนับ

เมื่อการอบรมสั่งสุด เจ้าหน้าที่วิชาการเป็นผู้มอบงานพร้อมทั้งอุปกรณ์เครื่องเขียนแบบสำมะโน แบบชุรการต่าง ๆ และแผนที่ (สำหรับเขตปฏิบัติงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เขตเทศบาล และหมู่บ้านขนาดใหญ่) แก่พนักงานแขกนับโดยใช้แบบ สปค. 3 (แบบมอบงาน ส่งงาน) พนักงานแขกนับต้องตรวจสอบว่า “ได้รับแบบสำมะโนต่าง ๆ และแผนที่ (สำคัญ) ครบตามที่ระบุไว้ในตอนที่ 1 ของแบบ สปค. 3

1. การปฏิบัติงานของพนักงานแขกนับ

เขตปฏิบัติงานที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาล

1. ตรวจสอบบริเวณเขตของพื้นที่จริงกับที่แสดงไว้ในแผนที่ของแต่ละชุมชนอาคาร ในเขตสำมะโนที่ได้รับมอบหมายว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่ (ถ้าไม่ถูกต้องและผิดไปจากความเป็นจริง ให้รับรายงานเจ้าหน้าที่สิทธิจังหวัด/หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฯ ทราบ โดยผ่านเจ้าหน้าที่วิชาการเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น) ถ้าถูกต้องให้เริมนับจดและแขกนับ โดยกำหนดว่าจะเริ่มต้นที่จุดใดและเดินไปในแนวทางใดให้เป็นระเบียบ เพื่อนับจดและแขกนับได้ครบถ้วนทั้งชุมชนอาคาร

2. พนักงานแขกนับต้องเข้าไปในบ้านหรืออาคารทุกแห่ง ตลอดจนเรือที่จอดอยู่ตามริมน้ำ บ้านหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ตามได้สะพาน ที่อยู่ในชุมชนอาคารที่รับผิดชอบ เพื่อ检查 ว่าปกติมีคนอาศัยอยู่หรือไม่

3. แนะนำตัวให้เจ้าของบ้านทราบว่า มาทำอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไรและควรมีบัตรประจำตัวติดตัวไว้เสมอ เพื่อแสดงต่อเจ้าของบ้าน

4. นับจดและแขกนับไปพร้อมกัน คือ เมื่อนับจดครบเรือนได้เสร็จ ให้แขกนับครัวเรือนนั้น การนับจดและแขกนับไปปฏิบัติให้แล้วเสร็จที่ละชุมชนอาคาร เมื่อนับจดและแขกนับชุมชนอาคารได้เสร็จ ให้ตรวจสอบถูกต้องครบถ้วน และรวมยอดจำนวนต่าง ๆ บันทึกจำนวนลงในรวมแต่ละแผ่น หลังจากนั้นให้รวมยอดของทุกแผ่นของชุมชนอาคารนั้น บันทึกใน แผ่นที่ 1 ของแบบ สปค. 1 จากนั้นจึงนับจดและแขกนับชุมชนอาคารอื่นๆ ครบถ้วนตามที่ได้รับมอบหมาย

5. การปฏิบัติงานนับจดและแขกนับ ให้ปฏิบัติตามนี้

5.1 กรุงเทพมหานคร

ก. ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแขกนับในแบบ สปค. 2 สำคัญครัวเรือนได้หากเป็นครัวเรือนตัวอย่าง ให้แขกนับในแบบ สปค. 2

บ. ครัวเรือนกลุ่มนบคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแจงนับในแบบ สปค. 2 แต่ไม่ถูกข้อความเคหะ

5.2 ในเขตเทศบาล

ก. ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแจงนับในแบบ สปค. 2

ข. ครัวเรือนกลุ่มนบคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแจงนับในแบบ สปค. 2 แต่ไม่ถูกข้อความเคหะ

6. สำหรับกรุงเทพมหานคร ขณะปฏิบัติงานนับจดและแจงนับ พนักงานแจงนับ เป็นผู้เลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง ตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้

7. ครัวเรือนใดก็นับจดได้ แต่แจงนับรายละเอียดในแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส ไม่ได้ ให้บันทึกตอนที่ 1 ที่ตั้งของครัวเรือน ในแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส บันทึกเหตุผล ที่แจงนับไม่ได้ว่าเป็นพระเศษได้ที่หน้าปกของแบบ และบันทึก “แจงนับไม่ได้” ในสมุดภักดี 27 ของแบบ สปค. 1 พร้อมทั้งแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส ให้เจ้าหน้าที่วิชาการด้วย

8. สำมีอุปสรรคหรือข้อขัดข้องให้รายงานเจ้าหน้าที่วิชาการทันทีเพื่อแก้ไขและต้องพบเจ้าหน้าที่วิชาการตามกำหนดหมายทุกครั้ง

9. เมื่อนับจดและแจงนับเสร็จทั้งเขตさまะโนที่ได้รับมอบหมาย ให้ตรวจความถูกต้อง ครบถ้วน และบันทึกแบบ สปค. 7 (แบบรายงานผลเบื้องต้น) แล้วส่งแบบさまะโนต่าง ๆ แทนที่ แบบ สปค. 3 ที่บันทึกการส่งงานนับจดและแจงนับแล้ว พร้อมทั้งแบบ สปค. 7 ที่บันทึกข้อมูลแล้วให้เจ้าหน้าที่วิชาการ

10. พนักงานแจงนับต้องนับจดและแจงนับเพิ่มเติมสำหรับเจ้าหน้าที่วิชาการตรวจสอบ แล้วพบว่าชุมชนอาคารได้มีการตกนับจดและแจงนับ

เขตปฏิบัติงานที่อยู่นอกเขตเทศบาล

1. เมื่อไปถึงหมู่บ้าน ต้องติดต่อกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน เพื่อขอความร่วมมือและ ความสะดวกในการปฏิบัติงานนับจดและแจงนับ

2. ศึกษาขอบเขตของหมู่บ้านที่ได้รับมอบหมาย ก่อนเริ่มนับจดและแจงนับ โดย กำหนดว่าจะเริ่มต้นที่จุดใด และเดินไปในแนวทางใดให้เป็นระเบียน เพื่อนับจดและแจงนับ ได้ครบถ้วนทั้งหมู่บ้าน

หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีแผนที่ ให้ตรวจสอบนาบริเวณของพื้นที่จริงกับที่แสดงไว้ในแผนที่ของแต่ละเขตさまะโนที่ได้รับมอบหมายว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่ (สำไม่ถูกต้อง และ ผิดไปจากความเป็นจริง ให้รายงานเจ้าหน้าที่สิทธิจังหวัดทราบ โดยผ่านเจ้าหน้าที่วิชาการเพื่อ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น) สำถูกต้องให้เริ่มนับจดและแจงนับโดยกำหนดว่าจะเริ่มต้นที่จุดใดและเดินไป ในแนวทางใดให้เป็นระเบียน เพื่อนับจดและแจงนับได้ครบถ้วนทั้งเขตさまะโน

3. ไม่อนุญาตให้เรียกชาวบ้านมาชุมนุม และทำการนับจดและแจงนับ หรือขอให้กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านทำเช่นนั้น

4. พนักงานแจงนับต้องเข้าไปในบ้านหรืออาคารทุกแห่ง ตลอดจนเรือที่จอดอยู่ตามริมน้ำ เพิงพักอาศัยที่ปลูกอยู่ที่นา ที่อยู่ในหมู่บ้านที่รับผิดชอบ เพื่อถามว่าปักมีคนอาศัยอยู่หรือไม่

5. แนะนำตัวให้เจ้าของบ้านทราบว่า มาทำอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไรและควรมีบัตรประจำตัวติดตัวไว้เสมอ เพื่อแสดงต่อเจ้าของบ้าน

6. นับจดและแจงนับไปพร้อมกัน คือเมื่อนับจดครัวเรือนได้เสร็จ ให้แจงนับครัวเรือนนั้น การนับจดและแจงนับให้ปฏิบัติให้แล้วเสร็จที่ละหมู่บ้าน เมื่อนับจดและแจงนับหมู่บ้านได้เสร็จ ให้ตรวจความถูกต้องครบถ้วนและรวมยอดจำนวนต่าง ๆ บันทึกจำนวนลงในรวมแตละแผ่น หลังจากนั้นให้รวมยอดของทุกแผ่นของหมู่บ้านนั้น บันทึกใน แผ่นที่ 1 ของแบบ สปค. 1 จากนั้นจึงนับจดและแจงนับหมู่บ้านอื่นๆ ครบทั้งเขตสามาโนที่ได้รับมอบหมาย

7. การปฏิบัติงานนับจดและแจงนับ แบ่งการปฏิบัติงานเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นที่ 1

ก. ครัวเรือนส่วนบุคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแจงนับในแบบ สปค. 2 ส

ข. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล นับจดในแบบ สปค. 1 และแจงนับในแบบ สปค. 2 แต่ไม่สามารถข้อความเดา

ขั้นที่ 2

ครัวเรือนส่วนบุคคลใดที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง ให้พนักงานแจงนับนำแบบ สปค. 2 ส เย็บติดกับแบบ สปค. 2 โดยเย็บติดทางริมด้านขวาเมืองตอนที่ 2 ทั้งบนและล่าง แล้วก็ตบไปแจงนับแบบ สปค. 2 สดมภที่ 12-27 และสามารถเดา

8. ครัวเรือนใดที่นับจดได้ แต่แจงนับรายละเอียดในแบบ สปค. 2 ส หรือ สปค. 2 ไม่ได้ ให้บันทึกตอนที่ 1 ที่ดังของครัวเรือนในแบบ สปค. 2 ส หรือ สปค. 2 บันทึกเหตุผลที่แจงนับไม่ได้ว่าเป็นเพระเหตุใดที่หน้าปกของแบบ และบันทึก “แจงนับไม่ได้” ในสdmภที่ 27 ของแบบ สปค. 1 พร้อมทั้งส่งแบบ สปค. 2 ส หรือ สปค. 2 ให้เจ้าหน้าที่วิชาการด้วย

9. เมื่อนับจดและแจงนับขั้นที่ 1 เสร็จทั้งเขตสามาโนที่ได้รับมอบหมาย ให้ตรวจความถูกต้องครบถ้วน และบันทึกแบบ สปค. 7 (แบบรายงานผลเบื้องต้น) และส่งแบบ สปค. 1 (แบบนับจด) ที่บันทึกข้อมูลแล้วให้เจ้าหน้าที่วิชาการ เพื่อเลือกครัวเรือนส่วนบุคคล ตัวอย่าง

10. เจ้าหน้าที่วิชาการเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง ตามระเบียบวิธีที่กำหนดไว้
11. รับมอบแบบ สปค. 1 ที่บันทึกข้อมูลและเลือกครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างแล้ว และแบบ สปค. 2 พนักงานแจงนับตรวจน้ำได้รับแบบ สปค. 2 ครบตามที่ระบุไว้ในหมายเหตุ ของแบบ สปค. 3 ตอนที่ 1 ต่อจากนั้นให้ยื่นแบบ สปค. 2 ถ ติดกับแบบ สปค. 2 โดยยึดติดทางริมด้านขวาของตอนที่ 2 ทั้งบนและล่าง
12. นำแบบ สปค. 2 ที่ยื่นแบบ สปค. 2 ถ แล้ว ไปแจงนับครัวเรือนส่วนบุคคล ที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่าง ให้เสร็จทีละหมู่บ้าน
13. สำมีอุปสรรคหรือข้อขัดข้อง ให้รายงานเจ้าหน้าที่วิชาการทันทีเพื่อแก้ไขและต้องพนเจ้าหน้าที่วิชาการตามกำหนดหมายทุกครั้ง
14. เมื่อแจงนับครัวเรือนส่วนบุคคลที่ตกเป็นครัวเรือนตัวอย่างเสร็จทั้งเขตสำมานะโน ที่ได้รับมอบหมาย ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และส่งแบบสำมานะโนต่าง ๆ แผ่นที่ (สำมี) แบบ สปค. 3 ที่บันทึกการส่งงานนับจดและแจงนับแล้ว พร้อมทั้งแบบ สปค. 7 (แบบรายงานผลเบื้องต้น) ที่บันทึกข้อมูลแล้วให้เจ้าหน้าที่วิชาการ
15. พนักงานแจงนับต้องนับจดและแจงนับเพิ่มเติม สำมีเจ้าหน้าที่วิชาการตรวจสอบ แล้ว พบว่าหมู่บ้านใดมีการตกนับจดและแจงนับ

2. การปฏิบัติเมื่อแบบสำมานะโนขาดนือ

ในระหว่างปฏิบัติงาน สำมแบบสำมานะโนได้ใกล้หมดต้องขอเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่วิชาการต้องมีแบบสำมานะโนติดตัวไว้พร้อมที่จะให้พนักงานแจงนับทุกเวลา ตลอดเวลา การปฏิบัติงาน

3. การตรวจแบบ สปค. 1 สปค. 2 และ สปค. 2 ถ เมื่อนับจดและแจงนับเสร็จ

3.1 แบบ สปค. 1 ให้ตรวจดังนี้

1. แผ่นที่ ในจำนวน แผ่นของชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้บันทึก มาถูกต้องครบถ้วนทุกแผ่น
2. ก็ตั้งของชุมชนอาคารนี้/หมู่บ้านนี้ บันทึกมาถูกต้องครบถ้วนทุกแผ่น
3. สำมีครัวเรือนใดที่นับจดมาไม่ครบถูกสมบูรณ์ ให้กลับไปสอบถูกและบันทึก เพิ่มเติมให้ครบ
4. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สคบ.ที่ 18, 19 และ 20 ของแบบ สปค. 1 ตรงกับที่บันทึกในข้อ ญ. ของแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2 ถ สำมีไม่ตรงกันให้แก้จำนวนในแบบ สปค. 1 ให้ตรงกับแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2 ถ
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สคบ.ที่ 18 เท่ากับจำนวน สคบ.ที่ 14+15+16+17 หรือเท่ากับ สคบ.ที่ 19+20

6. ตรวจขอรวมจำนวนต่าง ๆ ที่บันทึกใน แผ่นที่ 1 ของแบบ สปค. 1
ว่าถูกต้อง

ถ้าข้อหนึ่งข้อใดบันทึกมาไม่ถูกต้อง ให้แก้ไขให้ถูกต้อง หรือถ้าบันทึกมาไม่ครบถ้วน
ให้เพิ่มเติมให้ครบ

3.2 แบบ สปค. 2 และ สปค. 2ส ให้ตรวจดังนี้

1. ชุดที่ ในจำนวน ชุดของครัวเรือนนี้ บันทึกมาถูกต้องครบถ้วน
ทุกชุด
2. ที่ตั้งของครัวเรือน ในตอนที่ 1 บันทึกมาถูกต้องครบถ้วนทุกชุด
 3. เขตปฏิบัติงานนอกเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานคร
 - ก. ตรวจแบบ สปค. 2ส ว่าແຈງนับครัวเรือนส่วนบุคคลที่ไม่ตกเป็นครัวเรือน
ตัวอย่างครบถ้วนตามที่บันทึกในสคดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1
ครัวเรือนใดยังไม่ได้ແຈງนับ ให้ແຈງนับให้ครบ
 - ข. ตรวจแบบ สปค. 2 ว่าແຈງนับครัวเรือนส่วนบุคคลที่ตกเป็นครัวเรือน
ตัวอย่างครบถ้วนตามที่บันทึกในสคดมกที่ 11 ของแบบ สปค. 1
และແຈງนับครัวเรือนก่อรุ่มบุคคลครบตามที่บันทึกในสคดมกที่ 12 ของแบบ
สปค. 1 ครัวเรือนใดยังไม่ได้ແຈງนับให้ແຈງนับให้ครบ
 4. เขตปฏิบัติงานในเขตเทศบาล ให้ตรวจแบบ สปค. 2 ว่าແຈງนับครัวเรือน
ส่วนบุคคล และครัวเรือนก่อรุ่มบุคคล ครบถ้วนตามที่ได้บันทึกในสคดมกที่ 10 และ 12
ของแบบ สปค. 1 ครัวเรือนใดยังไม่ได้ແຈງนับ ให้ແຈງนับให้ครบ
 5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่บันทึกในตอนที่ 1 ข้อ ณ. กับจำนวนที่บันทึก
ในตอนที่ 2 สคดมกที่ 2 ของแบบ สปค. 2 หรือ สปค. 2ส มีจำนวน รวม ชาย หญิง ตรงกัน
 6. ถ้าสคดมกได้ต้องบันทึกแล้วว่าไม่ได้บันทึก ให้กลับไปถูกและบันทึกเพิ่มเติม
ให้ครบ

ถ้าข้อหนึ่งข้อใดบันทึกมาไม่ถูกต้องให้แก้ไขให้ถูกต้อง หรือบันทึกมาไม่ครบถ้วน
ให้เพิ่มเติมให้ครบ

4. การปฏิบัติภาระลังการนับจดและແຈງนับ

- 4.1 เขตปฏิบัติงานนอกเขตเทศบาลและกรุงเทพมหานคร ให้เรียงแบบ สปค. 2ส
และ สปค. 2 ตามลำดับที่ครัวเรือนที่บันทึกในสคดมกที่ 10 และ 12 ของแบบ สปค. 1 ของ
ชุมชนอาชารนั้น/หมู่บ้านนั้น โดยเรียงแบบ สปค. 2ส และ สปค. 2 ของครัวเรือนส่วนบุคคล
ก่อนแล้วจึงเรียงแบบ สปค. 2 ของครัวเรือนก่อรุ่มบุคคล

4.2 เขตปฏิบัติงานในเขตเทศบาล ให้เรียงแบบ สปค. 2 ตามลำดับที่ครัวเรือนที่บันทึกในสมุดก์ที่ 10 และ 12 ของแบบ สปค. 1 ของชุมชนอาคารนั้น โดยเรียงแบบ สปค. 2 ของครัวเรือนส่วนบุคคลก่อนแล้วจึงเรียงแบบ สปค. 2 ของครัวเรือนกลุ่มบุคคล

4.3 รวมรวมแบบ สปค. 1 สปค. 2 ส และ สปค. 2 ที่บันทึกข้อมูลแล้วให้ครบถ้วนทุกแบบแล้วบรรจุลงของบรรจุแบบ (สปค. 5) ของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น บันทึกที่ตั้งของชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน และจำนวนรายการต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ที่หน้าของ ใช้ของบรรจุแบบ 1 ซอง ต่อ 1 ชุมชนอาคาร/หมู่บ้าน หากจำเป็นต้องใช้มากกว่า 1 ซองให้เขียนบนหน้าของให้ชัดเจนว่าเป็นซองที่เท่าได้ในจำนวนทั้งหมดกี่ซองของชุมชนอาคารนั้น/หมู่บ้านนั้น และมัดของรวมกันเป็น 1 มัด

เมื่อปฏิบัติงานเสร็จทั้งเขตสำมะโนนั้น ให้บันทึกที่หน้าของว่าเป็นซองที่เท่าได้ในจำนวนทั้งหมดกี่ซองของเขตสำมะโนนั้น พร้อมทั้งมัดของทุกของเขตสำมะโนนั้นรวมกันเป็น 1 มัด

4.4 ส่งมอบของบรรจุแบบ (สปค. 5) ทั้งหมดที่อยู่ในความรับผิดชอบ พร้อมทั้งแบบ สปค. 7 และ สปค. 3 ที่บันทึกข้อมูลแล้วและแผนที่ (ถ้ามี) ให้เจ้าหน้าที่วิชาการ

4.5 เมื่อส่งมอบงานเรียบร้อยแล้วทุกเขตสำมะโน ให้คืนบัตรประจำตัวและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่เหลือให้เจ้าหน้าที่วิชาการ

บทที่ 9

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

1. ผู้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ “ได้แก่” “ข้าราชการ” และ “ลูกจ้าง”
ลูกจ้าง คือ ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย
2. สิทธิที่จะได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการเกิดขึ้น ตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปราชการ
3. ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จะมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามตำแหน่งที่สูงขึ้น นับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าว
4. การเดินทางไปราชการ สำ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ สำหรับระหว่างเวลาที่หยุดนั้น
5. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการชั่วคราว ได้แก่
 - 5.1 ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
 - 5.2 ค่าเช่าที่พัก
 - 5.3 ค่าพาหนะ
 - 5.4 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปราชการ
ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง มี 2 ประเภท คือ ประเภท ก และ ประเภท ข
ประเภท ข ได้แก่ 1. การเดินทางไปราชการในห้องที่ต้องจำเงื่อนไขจังหวัดเดียวกัน เว้นแต่
จำเงื่อนเมือง หรือจำเงื่อนที่กระทรวงการคลังกำหนด
2. การเดินทางไปราชการในห้องที่จำเงื่อนซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่ง
ปฏิบัติราชการปกติ หรือการเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร
ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติ

ประเภท ก ได้แก่ การเดินทางไปราชการนอกเหนือจากประเภท ข
การนับเวลาเดินทางไปราชการ ให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติ
ราชการตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติราชการปกติ แล้วแต่กรณี
เวลาเดินทางไปราชการ ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน สำ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกิน
ยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็น
หนึ่งวัน
ค่าเช่าที่พัก การเดินทางไปราชการที่จำต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมในyanพาหนะหรือ
ทางราชการจัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่าย ดังนี้

1. กรณีเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เขตเทศบาล
เขตสุขุมวิท ให้เบิกตามอัตราประจำ ก
2. กรณีเดินทางไปราชการนอกเขตท้องที่ตาม (1) ให้เบิกตามอัตราประจำ ข
ค่าพาหนะ การเดินทางไปราชการให้ใช้ยานพาหนะประจำทาง เดินทางในเส้นทางที่ตรงและ
เป็นไปโดยประยุต การเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางหรือรถไฟให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด
การเที่ยงตัวแทน ของลูกจ้างชั่วคราวกับระดับของข้าราชการ ดังนี้
 1. ลูกจ้างชั่วคราว ตัวแทนที่บรรจุจากภูมิ ปวช. ปวท. และ ปวส. เที่ยง
ตัวแทน ได้ไม่เกินระดับ 2
 2. ลูกจ้างชั่วคราว ตัวแทนที่บรรจุจากภูมิ ปริญญาตรี เที่ยงตัวแทน
ได้ไม่เกินระดับ 3

บัญชีสิทธิ์การเดินทางไปราชการ พ.ศ. 2526

ระดับ	เบี้ยเลี้ยงเดินทาง		ที่พักแรม			รถประจำทาง	รถไฟฟ้า	หมายเหตุ
	ก	ข	ก	ก+25%	ข			
1	50	30	100	125	50	ธรรมชาติ	3 ต่อสัปดาห์	ค่าที่พักแรมประจำท ก+ 25% เฉพาะกรณีเดินทางไปราชการใน เขตกรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองสองข่าย เทศบาลเมือง หาดใหญ่ เทศบาลเมืองภูเก็ต เทศบาลเมืองขอนแก่น เทศบาล เมืองพิษณุโลก และเทศบาลนคร เชียงใหม่
2								
3	70	50	130	162.50	65	ปรับอากาศ	2 2 นนท.	
4								
5								
6	80	60	160	200	80	โดยสาร เครื่องบินได้	1 2 นนท.ป. 1 นนอ.	
7								
8								
9	90	70	200	250	100		1 1 นนอ. ป.	
10								
11								

การเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ผู้ที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ต้องทำใบเบิกเงิน ดังนี้ (ตามตัวอย่าง)

หมายเหตุ 1 บันทึกนำส่งในสำคัญเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (มีสำเนา 1 แผ่น
ผู้เบิกเก็บไว้)

หมายเหตุ 2 ในสำคัญรับเงิน

หมายเหตุ 3-8 แบบรายงานการเดินทางไปราชการ จัดทำขึ้นเพื่อขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

การจัดทำและลงรายการต่าง ๆ ดังนี้

หมายเหตุ 1 บันทึกข้อความ นำส่งในสำคัญ

“เสนอ” ให้เสนอผู้อำนวยการกอง หรือ เจ้าหน้าที่สัตติจังหวัด

“ในสำคัญชุดที่ 1 หมวด” ให้แสดงค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

หมายเหตุ 2 ในสำคัญรับเงิน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ลงรายการต่าง ๆ ให้ครบถ้วน
ชัดเจน ให้ตรงตามบรรทัดที่กำหนดไว้ สำหรับบรรทัดที่ 9-10 ให้ลงรายการที่ไม่มี
อาทิ ค่าไปรษณีย์ ค่าโทรศัพท์ทางไกล เป็นต้น

หมายเหตุ 3-4 แบบรายงานการเดินทางไปราชการ แผ่นหน้า (3) ถ้าไม่พอให้ต่อแผ่นหลัง (4)
ถ้ายังไม่พออีก ก็ใช้แผ่นหลัง (4) ต่อไปเรื่อย ๆ

“ที่ทำการ” ให้ระบุชื่อสำนักงานสัตติจังหวัด.....ที่ขอเบิกเงิน

“วันที่ เดือน พ.ศ.” ให้ระบุ วันที่ เดือน พ.ศ. ที่ทำการรายงานการเดินทางไปราชการ

“ตามคำสั่ง” ให้ระบุเลขที่คำสั่ง หรือเลขที่หนังสืออนุมัติให้เดินทาง
ไปราชการ

“ข้าพเจ้าพร้อมด้วย” ในกรณีที่เดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ เมื่อหัวหน้า
คณะทำการรายงานการเดินทางให้ระบุชื่อ ชื่อสกุล พร้อม
ตำแหน่งของผู้ร่วมเดินทางทุก ๆ คน

“ออกจากที่พักเลขที่” ให้ระบุบ้านเลขที่ ถนน/ตำบล อำเภอ จังหวัดของผู้เบิก

“วันที่ เดือน พ.ศ.” ให้ระบุวันที่ เดือน พ.ศ. ที่เริ่มต้นออกเดินทางไปราชการ
และกลับถึง

“เวลา” ให้ระบุเวลาที่เริ่มต้นออกเดินทางไปราชการและกลับถึง
ให้ระบุถึงที่พักหรือสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น

“ออกจาก” ออกเดินทางไปราชการในวันหนึ่ง ๆ
ให้ระบุถึงที่พักหรือสถานที่ทำงาน ซึ่งเป็นจุดสิ้นสุดการ
เดินทางไปราชการในวันนั้น ๆ

“วันที่ เวลา”	ให้ระบุวันที่ เดือน พ.ศ. และเวลา ที่เริ่มต้นออกเดินทางไปราชการในวันหนึ่ง ๆ และเวลาสิ้นสุดการเดินทางไปราชการในวันนั้น ๆ ในการนี้ที่ได้พัก และปฏิบัติราชการอยู่ ณ สถานที่เดิม และลักษณะงานที่ปฏิบัติเมื่อกันกับในวันก่อน ๆ จะแสดงแต่ในวันใดถึงวันใด เป็นรายการเดียว เช่น “1-5 เม.ย. 33” เวลา 8.30 น. และ 16.30 น. ก็ได้
“รายงานการเดินทาง และปฏิบัติราชการ ประจำวัน”	ให้แสดงรายงานให้ได้ความชัดเจนว่า เดินทางไปราชการโดยyanพาหนะได และให้รวมถึงลักษณะงานที่ไปปฏิบัติราชการด้วย
หมายเหตุ 5 แบบขอเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักแรม	
“ประกอบรายงาน การเดินทาง ของ”	ให้ระบุชื่อ ชื่อสกุล ของผู้เบิก
หมายเหตุ 6 แบบหนังบใบสำคัญค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต้องแยกออกเป็นแต่ละประเภท เช่นค่าพาหนะ, ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง, ค่าไปรษณีย์ เป็นต้น	
“หนังบใบสำคัญค่าใช้จ่าย”	ให้ระบุประเภทของค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ
“หลักฐานการจ่ายที่”	ให้ระบุเลขที่ตามหลักฐานการจ่ายนั้น ๆ
“รายการ”	ให้ระบุว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด ระหว่างวันที่ (จากหมายเหตุ 7)
หมายเหตุ 7 แบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน ใช้ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ หรือได้รับการยกเว้นที่ไม่ต้องแสดงใบเสร็จรับเงิน ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. 2520	
“รายละเอียดรายจ่าย”	ให้แสดงค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน ถ้าเป็นค่าพาหนะระบุชนิด ประเภทชั้นการโดยสาร และจุดเริ่มต้นถึงสิ้นสุดของ yanพาหนะที่ใช้เดินทาง แล้วแสดงจำนวนเงินที่ขอเบิก ในช่องจำนวนเงิน ถ้าเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ระบุประเภท ของค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกว่าเป็นค่าอะไร จ่ายให้ใคร และระบุ จำนวน จังหวัดของผู้รับเงิน และแสดงจำนวนเงินที่ขอเบิก ในช่องจำนวนเงิน

หมายเหตุ 8 ใบสรุปค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (แผ่นหลัง)

1. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้ก้าเครื่องหมาย ✓ ในช่อง O หน้า ก หรือ ข แล้วแต่ กรณีที่ขอเบิก แต่ถ้าขอเบิกทั้งสองกรณีให้ใช้สองบรรทัด โดยแยกเป็นบรรทัดละกรณี
2. ค่าเช่าที่พัก เหมือนกับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
3. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้แสดงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ขอเบิก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าธรรมเนียมใช้สนาบมีน เป็นต้น
- “รวมเงิน” ให้แสดงยอดเงินรวมทั้งสิ้นที่ขอเบิกเป็นตัวอักษรในช่องรายการ และเป็นตัวเลขในช่องจำนวนเงิน
- “ได้สั่งหลักฐานมาด้วย...” ให้แสดงจำนวนหลักฐานการจ่ายทั้งสิ้น รวมทั้งรายงานฉบับ
- “อนุญาตให้จ่ายได้” การเดินทางที่ยื่นประกอบการขอเบิกเงิน
- “อนุญาตให้จ่ายได้” หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนาม

ตัวอย่างการเขียนในสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ

เรียน.....เจ้าหน้าที่สต๊อกจังหวัดอุตรดิตถ์

ข้าพเจ้า (ชื่อ).....นายสันต์ วรากรณ์ ตำแหน่ง.....เจ้าหน้าที่สต๊อก

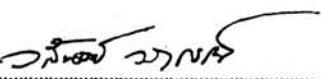
ขอส่งใบสำคัญค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการ (โครงการ) สำมภในประจำการและเคหะ 2533
ในจังหวัด อุตรดิตถ์ ลงวันที่

1. ในสำคัญชุดที่ 1	เป็นเงิน..... 753.00	บาท
2. ในสำคัญชุดที่ 2	เป็นเงิน..... —	บาท
3. ในสำคัญชุดที่ 3	เป็นเงิน..... —	บาท
รวมสิ่งในสำคัญ..... 1 ชุด	เป็นเงิน..... 753.00	บาท

เพื่อหักล้างเงินยืม/สินทรัพย์ราชการ ซึ่งข้าพเจ้าได้รับไป

เมื่อวันที่ 30 เดือน มี.ค พ.ศ. 2533 เป็นเงิน..... 800.00 บาท
ดังนั้น ข้าพเจ้าจะต้อง ไครรัมอีก/ส่งคืน เป็นเงิน..... 47.00 บาท

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าการเบิกจ่ายตามที่ปรากฏในรายงานที่นำส่งนี้ เป็นไปตาม
ความจริง และถูกต้องตามระเบียบการเบิกจ่ายของกระทรวงการคลังทุกประการ ถ้ามีสิ่งใด
บกพร่องคลาดเคลื่อนขอได้โปรดถือเป็นข้อบกพร่องของข้าพเจ้าแต่ผู้เดียว และถ้าหากมีรายการใด
ถูกหักหัวงเรียกเงินคืน ข้าพเจ้าจะนำเงินส่งคืนทันที

ลงชื่อ..... ผู้เบิกจ่าย

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

บันทึกข้อความนี้ทำสำเนาไว้ 1 ฉบับ เมื่อเวลาผู้เบิกสิ่งในสำคัญชุดนี้ให้ผู้รับใบสำคัญลงชื่อรับพร้อม
วัน เดือน ปี ที่รับไว้ในสำเนา แล้วผู้เบิกเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

ใบสำคัญรับเงิน

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ข้าพเจ้า นายสันต์ วรากรณ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สถิติ

สังกัด กองจัดเก็บข้อมูลสถิติ อยู่บ้านเลขที่ 48 ถนน สำราญรื่น

หมู่ที่ 1 ตำบล/แขวง ท่าอิฐ อําเภอ/เขต เมือง จังหวัด อุตรดิตถ์

ได้รับเงินจาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดังรายการต่อไปนี้

รายการ	จำนวนเงิน	
	บาท	สต.
1. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ประจำ ก. อัตราวันละ บาท วัน		
2. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ประจำ ข. อัตราวันละ 30 บาท 7 วัน	210	-
3. ค่าที่พักแรม ประจำ ก. อัตราวันละ 100 บาท 3 วัน	300	-
4. ค่าที่พักแรม ประจำ ก.+ อัตราวันละ บาท วัน		
5. ค่าที่พักแรม ประจำ ข. อัตราวันละ 50 บาท 3 วัน	150	-
6. ค่าพาหนะ	93	-
7. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง		
8. ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ		
9.		
10.		
11.		
รวมเงิน	753	-

ตัวอักษร (— — — — — เจรจาอย่างสัมภาษณ์กัน — — — — —)

ไปเป็นการถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ นายสันต์ วรากรณ์ ผู้รับเงิน
 (นายสันต์ วรากรณ์)

ลงชื่อ ผู้จ่ายเงิน
 ()

แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

แผ่นหน้า

ที่ทำการ..... สำนักงานสหกรณ์แห่งชาติ (อุตรดิตถ์)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ข้าพเจ้า นายวัฒน์ วรภรณ์ ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สหกรณ์

ขอทำรายงานการเดินทางยื่นต่อ เจ้าหน้าที่สหกรณ์จังหวัดอุตรดิตถ์

ตามคำสั่ง..... ข้าพเจ้าพร้อมด้วย.....

ออกจากการที่พักเลขที่ 48 ถนน/ตำบล สำราญรื่น อำเภอ เมือง จังหวัด อุตรดิตถ์

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533 เวลา 8.00 นาฬิกา และได้กลับถึงที่พักเมื่อ

วันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533 เวลา 12.00 นาฬิกา รวมเวลาไปราชการครั้ง

นี้ 12 วัน ตามรายละเอียดการเดินทางดังนี้

สถานที่	วันที่ เวลา	จัง	วันที่ เวลา	รายการเดินทางและ ปฏิบัติราชการประจำวัน
สสข.อุตรดิตถ์	1 เม.ย. 33	สสข.อุตรดิตถ์	1 เม.ย. 33	โดยสารรถประจำทาง จาก
	8.00 น.		17.00 น.	สสข.อท. ถึง ตลาดสดเทศบาลเพื่อ
				ทำการนับจด/แจงนับงาน สปค.33
				บริเวณตลาด
				16.00 น. โดยสารรถประจำ-
				ทางจากตลาดสดเทศบาล ถึง
				สสข.อท.
สสข.อุตรดิตถ์	2 เม.ย. 33	สสข.อุตรดิตถ์	2 เม.ย. 33	โดยสารรถประจำทาง จาก
	8.00 น.		18.00 น.	สสข.อท. ถึง ตลาดสดเทศบาล
				แล้วโดยสารรถประจำทาง จาก
				ตลาดสดเทศบาล ถึงบ้านเก่า หมู่ที่
				2 ตำบลท่าเสา อำเภอเมือง เพื่อทำ
				การ นับจด/แจงนับ งาน สปค.33
				ที่หมู่บ้าน
				17.00 น. โดยสารรถประจำ-
				ทางจากบ้านเก่า หมู่ที่ 2 ตำบล

แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

(ต่อจากแผ่นหน้า)

ออกจาก	วันที่ เวลา	ถึง	วันที่ เวลา	รายการเดินทางและ ปฏิบัติราชการประจำวัน
				ท่าเส้า ถึงตลาดสคเทศบาล แล้ว โดยสารรถประจำทาง จากตลาดสค เทศบาลถึง สสข.อต.
สสข.อุตรดิตถ์	3-5 เม.ย. 33	สสข.อุตรดิตถ์	3-5 เม.ย. 33	โดยสารรถประจำทาง จาก จค/แจงนับ งาน สปค.33 บริเวณ ตลาด
	8.00 น.		17.00 น.	สสข.อต. ถึง ตลาดท่าเส้า เพื่อนับ จค/แจงนับ งาน สปค.33 บริเวณ ท่าเส้า ถึงตลาดท่าเส้า ถึง สสข.อต.
สสข.อุตรดิตถ์	6 เม.ย. 33	สสข.อุตรดิตถ์	6 เม.ย. 33	โดยสารรถประจำทาง จาก ตลาดสคเทศบาล ถึง บ้านน้ำริบ หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านค่าน อําเภอเมือง เพื่อนับจค/แจงนับ งาน สปค.33 ที่หมู่บ้าน
	7.00 น.		19.30 น.	18.00 น. โดยสารรถประจำ- ทางจากบ้านน้ำริบ หมู่ที่ 4 ตำบล บ้านค่าน ถึงตลาดสคเทศบาล แล้ว โดยสารรถประจำทางจากตลาดสค เทศบาล ถึง สสข. อต.
48 ถนนสำราญรื่น	7 เม.ย. 33	โรงเรียนพิชัย	7 เม.ย. 33	โดยสารรถสามล้อรับจ้าง
อําเภอเมือง	7.00 น.	อําเภอพิชัย	17.00 น.	พร้อมสัมภาระ จากบ้านพัก ถึง สถานีรถไฟอุตรดิตถ์
อุตรดิตถ์		อุตรดิตถ์		7.30 น. โดยสารรถไฟชั้น 3 จากสถานีอุตรดิตถ์ ถึงสถานีพิชัย

แบบรายงานการเดินทางไปราชการ

(ต่อจากแผ่นหน้า)

ออกจาก	วันที่ เวลา	ถึง	วันที่ เวลา	รายการเดินทางและ ปฏิบัติราชการประจำวัน
				เข้าพักร่วมที่โรงแรมพิชัย 9.00 น. นับจด/แจงนับ งาน สปค.33 ที่คลาดพิชัย ในเขตสุขา- กิบาลในเมือง อ.พิชัย
				16.30 น. กลับโรงแรมพิชัย
				พักค้างคืน
โรงแรมพิชัย	8-9 เม.ย. 33	โรงแรมพิชัย	8-9 เม.ย. 33	นับจด/แจงนับ งาน สปค.33
อ.พิชัย	8.00 น.	อ.พิชัย	17.00 น.	ในเขตสุขาภิบาลในเมือง อ.พิชัย
อุตรดิตถ์		อุตรดิตถ์		ทุกวัน
โรงแรมพิชัย	10 เม.ย. 33	บ้านเลขที่ 13 หมู่ที่ 1	10 เม.ย. 33	โดยสารรถประจำทางจาก
อ.พิชัย	8.00 น.	ตำบลบ้านโคน	17.00 น.	คลาดพิชัย ถึง หมู่ที่ 1 ตำบลบ้านโคน
อุตรดิตถ์		อำเภอพิชัย		อำเภอพิชัย เพื่อนับจด/แจงนับ งาน
		อุตรดิตถ์		สปค.33 แล้วพักค้างคืนที่หมู่บ้าน
13 หมู่ที่ 1	11-12 เม.ย. 33	13 หมู่ที่ 1	11-12 เม.ย. 33	นับจด/แจงนับ งาน
ตำบลบ้านโคน	8.00 น.	ตำบลบ้านโคน	17.00 น.	สปค.33 ในหมู่บ้านทุกวัน
อ.พิชัย		อ.พิชัย		
13 หมู่ที่ 1	13 เม.ย. 33	48 ถนนสำราญรื่น	13 เม.ย. 33	8.30 น. โดยสารรถไฟชั้น 3
ตำบลบ้านโคน	8.00 น.	อำเภอเมือง	12.00 น.	จากสถานีบ้านโคน ถึง สถานี
อ.พิชัย		อุตรดิตถ์		อุตรดิตถ์
				โดยสารรถสามล้อรับจ้าง
				จากสถานีรถไฟอุตรดิตถ์ถึงบ้านพัก
				48 ถนนสำราญรื่น

- ค่ารีช์แบง 1. วันที่ 1-5 เมษายน 2533 เดินทางไปปฏิบัติราชการใน/นอก เนตเทคโนโลยีหรือสุขภาพ เวลาไม่นานกว่า 12 ชั่วโมง ไม่มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง
2. วันที่ 3-5 เมษายน 2533 เดินทางไปปฏิบัติราชการ โดยพาหนะและการปฏิบัติงานที่เหมือนกัน เบี้ยนแบบนี้ก็ได้
3. วันที่ 6 เมษายน 2533 เดินทางไปปฏิบัติราชการนอกเขตเทศบาล/สุขภาพ ค่าน้ำเสียได้มากกว่า 12 ชั่วโมง มีสิทธิเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ประมาณ น. ได้ 1 วัน
4. ระยะเวลาเดินทางตั้งแต่วันที่ 7 เมษายน 2533 เวลา 7.00 น. ถึงวันที่ 13 เมษายน เวลา 12.00 น. ค่าน้ำเสียเดินทางได้ 6 วัน 5 ชั่วโมง มีสิทธิเบิกได้ดังนี้
- 4.1 ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ประมาณ น. เป็นเวลา 6 วัน
- 4.2 ค่าที่พักแรม ประมาณ ก. เป็นเวลา 3 วัน (ปฏิบัติงานในเขตสุขภาพ)
- 4.3 ค่าที่พักแรม ประมาณ น. เป็นเวลา 3 วัน (ปฏิบัติงานนอกเขตเทศบาล/สุขภาพ)

หน้างบค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก

ประกอบรายงานการเดินทาง ของ นายวัฒน์ วรากานต์ ลงวันที่ 14 เดือน เมษายน พ.ศ. 2533

လုပ်ခွဲ ဘဏ္ဍာန်သမဂ္ဂ မြို့ပြေ

หนังสือไปสำคัญค่า พาหนะ
ประกอบรายงานการเดินทางของ นายสันต์ วรากานนท์ ลงวันที่ 14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2533

(ເກົ້າສີບສາມບາທດັວນ)

ឧបន៍ ពាណិជ្ជកម្ម អាមេរិក

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน

แบบ บก. ๑๑

ส่วนราชการ..... สำนักงานสถิติแห่งชาติ

วัน เดือน ปี	รายละเอียดรายจ่าย	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
		บาท	สต.	
1 เม.ย. 33	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก สสช.อท. ถึง ตลาดสหเทพบาล	2	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทางจากตลาดสหเทพบาล ถึง สสช.อท.	2	-	
2 เม.ย. 33	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก สสช.อท. ถึง ตลาดสหเทพบาล	2	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก ตลาดสหเทพบาล ถึง บ้านแกะ	5	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก บ้านแกะ ถึง ตลาดสหเทพบาล	5	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก ตลาดสหเทพบาล ถึง สสช.อท.	2	-	
3-5 เม.ย. 33	ค่าโดยสารรถประจำทางจาก สสช.อท. ถึง ตลาดท่าเส้า			
	เป็นเวลา 3 วัน ๆ ละ 2.00 บาท	6	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทาง จาก ตลาดท่าเส้า ถึง สสช.อท.			
	เป็นเวลา 3 วัน ๆ ละ 2.00 บาท	6	-	
6 เม.ย. 33	ค่าโดยสารรถประจำทาง จาก สสช.อท. ถึง ตลาดสหเทพบาล	2	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทาง จาก ตลาดสหเทพบาล ถึง บ้านน้ำริด	7	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทาง จาก บ้านน้ำริด ถึง ตลาดสหเทพบาล	7	-	
	ค่าโดยสารรถประจำทาง จาก ตลาดสหเทพบาล ถึง สสช.อท.	2	-	
	รวมทั้งสิ้น	ยอดยกไป	48	-

รวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร)

ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน

ແບບ ບຄ. 111

ส่วนราชการ.....

รวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร) ----- เก้าสิบสามบาทถ้วน -----

ผู้รับเจ้า นายสันต์ วรากรณ์ เจ้าหน้าที่สกัด ก่อแห่ง

กอบจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับได้ และข้าพเจ้าได้จ่ายไปในงานของราชการโดยแท้

(ପ୍ରକଟିତ) ପାନ୍ଦିତ ଜଗନ୍ନାଥ

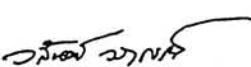
วันที่ 14 เมษายน 2533

ข้าพเจ้าขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการครั้งนี้ ดังนี้.-

(ตัวหนังสือ)

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
1. ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง อัตราประจำ ก. ๑๙. สำหรับนายสันติ วรากรณ อัตราวันละ 30 บาท 7 วัน	210	-
อัตราประจำ ก. ๐๙. สำหรับ..... อัตราวันละ บาท วัน		
อัตราประจำ ก. ๐๙. สำหรับ..... อัตราวันละ บาท วัน		
อัตราประจำ ก. ๐๙. สำหรับ..... อัตราวันละ บาท วัน		
2. ค่าเช่าที่พัก อัตราประจำ ๑ ก. ๐๙. สำหรับนายสันติ วรากรณ อัตราวันละ 100 บาท 3 วัน	300	-
อัตราประจำ ๑ ก. ๑๙. สำหรับนายสันติ วรากรณ อัตราวันละ 50 บาท 3 วัน	150	-
อัตราประจำ ก. ๐๙. สำหรับ..... อัตราวันละ บาท วัน		
อัตราประจำ ก. ๐๙. สำหรับ..... อัตราวันละ บาท วัน		
3. ค่าพาหนะ	93	-
4. ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง		
5. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ		
6.		
7.		
รวม..... - - - - - เจ็ดร้อยห้าสิบสามบาทถ้วน - - - - - (ตัวอักษร)	753	-

ได้ส่งหลักฐานการจ่ายมาด้วย..... ฉบับ และขอรับรองว่า รายงานการเดินทางดังกล่าว
ข้างต้นเป็นความจริงและเป็นจำนวนเงินที่ขอเบิกถูกต้องตามพระราชบัญญัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
แล้ว

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับเงิน

ได้ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายหมายลง.....

ลงหมายลง..... รวม..... ฉบับแล้วเป็นการ
ถูกต้อง

(.....)

เจ้าหน้าที่

อนุญาตให้จ่ายได้.....

(.....)

วิธีการเลือกรัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง สำหรับเขตปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร

สำหรับกรุงเทพมหานคร กำหนดให้พนักงานแจงนับทำการนับจด สปค. 1 และแจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ส หรือ สปค. 2 พร้อมกันโดยพนักงานแจงนับจะต้องเป็นผู้เลือกรัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง ในขณะที่ทำการนับจดประมาณ 20% นั่นคือทุก ๆ 5 ครัวเรือน จะทำการเลือกรัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง 1 ครัวเรือน เพื่อแจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ในกรณีเช่นนี้ พนักงานแจงนับจะต้องทราบล่วงหน้าว่าครัวเรือนส่วนบุคคล ลำดับที่เท่าไรบ้างที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่าง และจะต้องแจงนับด้วยแบบ สปค. 2

ขั้นตอนในการเลือกรัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง

ก่อนที่จะทำการนับจด สปค. 1 และแจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ส หรือ สปค. 2 ในเขต สำมะโนที่ได้รับมอบหมาย ให้คำนวนหาลำดับที่ของครัวเรือนส่วนบุคคลที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่าง เสียก่อน แล้วจึงเริ่มทำการนับจดและแจงนับไปพร้อมกัน โดยดำเนินการดังนี้

1. จุดเริ่มต้นของการสุ่ม เจ้าหน้าที่วิชาการจะเป็นผู้ให้ต้อนมอบงานนับจดและแจงนับโดยบันทึกลงในแบบ สปค. 3 (แบบมอบงาน ส่งงาน)

2. ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่าง คือ

2.1 ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 1 คือ ครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ครัวเรือนในสอดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1 ตรงกับจุดเริ่มต้นของการสุ่ม (R)

2.2 ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 2, 3,.....คือ ครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ครัวเรือนตรงกับ R ばかりกีกทีละ 5 ซึ่งจะทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

จุดเริ่มต้น ของการสุ่ม (R)	ลำดับที่ครัวเรือนส่วนบุคคลในสอดมกที่ 10 ที่เป็นครัวเรือนตัวอย่าง						
	1 (คือ R)	2	3	4	5	6
1	0001	0006	0011	0016	0021	0026
2	0002	0007	0012	0017	0022	0027
3	0003	0008	0013	0018	0023	0028
4	0004	0009	0014	0019	0024	0029
5	0005	0010	0015	0020	0025	0030

ใบอนุญาตฯ 5 ไปรษณีย์

3. ในขณะที่นับจดครัวเรือนส่วนบุคคลครัวเรือนได้ครัวเรือนหนึ่งเสร็จแล้วให้พิจารณาจากลำดับที่ครัวเรือนในสอดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลนั้นไม่ถูกเลือกเป็นตัวอย่างให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลนั้นถูกเลือกเป็นตัวอย่างให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2

4. ในขณะที่พนักงานแจงนับทำการแจงนับด้วยแบบ สปค. 2 นั้น ให้พนักงานแจงนับบันทึกลำดับที่ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างในสอดมกที่ 11 ของแบบ สปค. 1 โดยเริ่มตั้งแต่เลข 1 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 1 และเลข 2 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างที่ 2 เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

5. เมื่อพนักงานแจงนับทำการนับจดและแจงนับเขตสามาโนนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทำการตรวจสอบโดยให้นำค่า N คือ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้นในเขตสามาโนนั้น (ลำดับที่สูงสุดจากสอดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1) หารด้วย 5 จะต้องมีค่าเท่ากับ n คือ จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้น (ลำดับที่สูงสุดจากสอดมกที่ 11 ของแบบ สปค. 1) หรือต่างกันไม่เกิน 1
ตัวอย่างที่ 1

ในเขตสามาโนนั้นกำหนดจุดเริ่มต้นของการสุ่ม (R) = 5 (ดูจากบัญชีเขตสามาโน)

ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างคือ ครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ครัวเรือนในสอดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1 เป็น 0005, 0010, 0015, 0020, 0025, 0030, 0035, 0040, 0045, 0050, 0055, 0060, 0065, 0070, 0075, 0080, 0085, 0090, 0095, 0100, 0105, 0110, 0115, 0120, 0125, 0130, 0135, 0140, 0145, 0150, 0155, 0160, 0165, 0170, 0175, 0180, 0185, 0190, 0195, 0200, 0205, 0210, 0215, 0220, 0225, 0230, 0235, 0240, 0245, 0250, 0255, 0260,.....

ในขณะที่ทำการนับจดด้วยแบบ สปค. 1 สำหรับครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ตรงกับข้างต้น คือ 0005, 0010, 0015, 0020,.....ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ส่วนครัวเรือนส่วนบุคคลลำดับที่อื่น ๆ ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2

สมมติว่า จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้นในเขตสามาโน (N) = 240 ในกรณี $\frac{N}{5} = \frac{240}{5} = 48$ ซึ่งจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่ได้จากการแจงนับจะเท่ากับ 48 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 2

ในเขตสามาโนนั้นกำหนดจุดเริ่มต้นของการสุ่ม (R) = 1 (ดูจากบัญชีเขตสามาโน)

ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างคือ ครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ครัวเรือนในสอดมกที่ 10 ของแบบ สปค. 1 เป็น 0001, 0006, 0011, 0016, 0021, 0026, 0031, 0036, 0041, 0046, 0051, 0056, 0061, 0066, 0071, 0076, 0081, 0086, 0091, 0096, 0101, 0106, 0111, 0116, 0121, 0126, 0131, 0136, 0141, 0146, 0151, 0156, 0161, 0166, 0171, 0176, 0181,

0186, 0191, 0196, 0201, 0206, 0211, 0216, 0221, 0226, 0231, 0236, 0241, 0246, 0251
0256, 0261, 0266, 0271, 0276, 0281, 0286, 0291, 0296, 0301, 0306, 0311, 0316, 0321,
0326, 0331, 0336,.....

ในขณะที่ทำการนับจดด้วยแบบ สปค. 1 ซึ่งเป็นครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ตรงกับ
ข้างต้น คือ 0001, 0006, 0011, 0016,.....ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ส่วนครัวเรือน
ส่วนบุคคลลำดับที่อื่น ๆ ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2ส

สมมติว่า จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้นในเขตสำมะโน (N) = 327 ในกรณี $\frac{N}{5}$
= $\frac{327}{5} = 65.4$ ซึ่งจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่ได้จากการแจงนับจะเท่ากับ
66 ครัวเรือน

ตัวอย่างที่ 3

ในเขตสำมะโนหนึ่งกำหนดจุดเริ่มต้นของการสุ่ม (R) = 4 (ดูจากบัญชีเขตสำมะโน)
ครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างคือ ครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ครัวเรือนในสอดร่มที่ 10
ของแบบ สปค. 1 เป็น 0004, 0009, 0014, 0019, 0024, 0029, 0034, 0039, 0044, 0049,
0054, 0059, 0064, 0069, 0074, 0079, 0084, 0089, 0094, 0099, 0104, 0109, 0114, 0119,
0124, 0129, 0134, 0139, 0144, 0149, 0154, 0159, 0164, 0169, 0174, 0179, 0184, 0189,
0194, 0199, 0204, 0209, 0214, 0219, 0224, 0229, 0234, 0239, 0244, 0249, 0254, 0259,
0264, 0269, 0274, 0279, 0284, 0289, 0294, 0299, 0304, 0309, 0314,.....

ในขณะที่ทำการนับจดด้วยแบบ สปค. 1 ซึ่งเป็นครัวเรือนส่วนบุคคลที่มีลำดับที่ตรงกับ
ข้างต้น คือ 0004, 0009, 0014, 0019,.....ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2 ส่วนครัวเรือน
ส่วนบุคคลลำดับที่อื่น ๆ ให้แจงนับด้วยแบบ สปค. 2ส

สมมติว่า จำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลทั้งสิ้นในเขตสำมะโน (N) = 308 ในกรณี $\frac{N}{5}$
= $\frac{308}{5} = 61.6$ ซึ่งจำนวนครัวเรือนส่วนบุคคลตัวอย่างทั้งสิ้นที่ได้จากการแจงนับจะเท่ากับ
61 ครัวเรือน

รายชื่อรัฐวิสาหกิจ

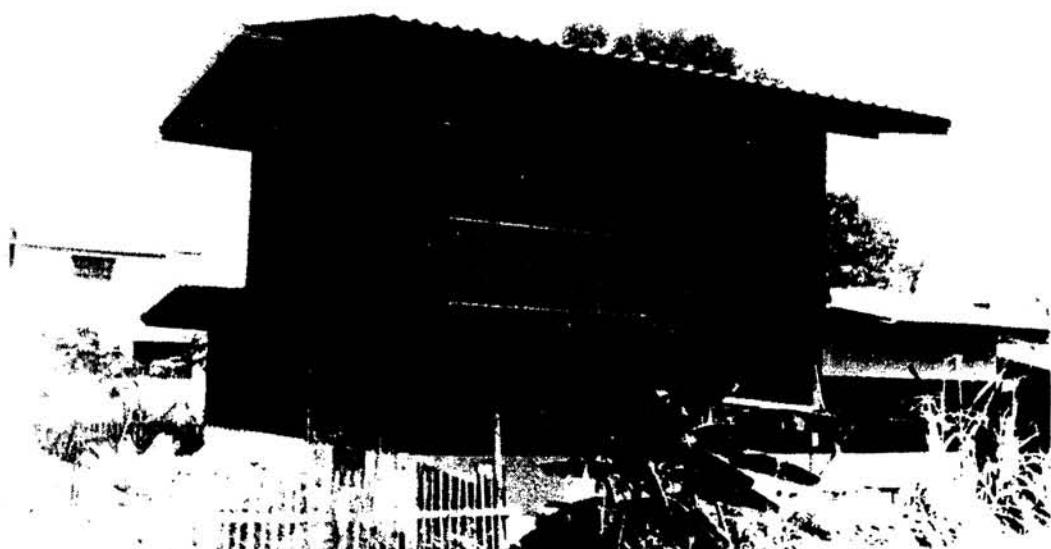
1. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
2. การไฟฟ้านครหลวง
3. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
4. การประปาส่วนภูมิภาค
5. การประปาส่วนภูมิภาค
6. องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
7. การสื่อสารแห่งประเทศไทย
8. องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
9. บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
10. ธนาคารแห่งประเทศไทย
11. ธนาคารกรุงไทย จำกัด
12. ธนาคารออมสิน
13. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
14. ธนาคารอาคารสงเคราะห์
15. การเคหะแห่งชาติ
16. องค์การสุรา กรมสรรพาสามิต
17. โรงพยาบาลสูบ กระทรวงการคลัง
18. โรงพยาบาล กรมสรรพาสามิต
19. สำนักงานสลากกินแบงรัฐบาล
20. สำนักงานธนานุเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์
21. โรงพยาบาลรามคำแหง
22. การรถไฟแห่งประเทศไทย
23. การท่าเรือแห่งประเทศไทย
24. การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย
25. องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
26. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
27. การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
28. บริษัทการบินไทย จำกัด
29. บริษัทขนส่ง จำกัด

30. บริษัทไทยเดินเรือทะเล จำกัด
31. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
32. การบีโตรเลียมแห่งประเทศไทย
33. บริษัทบางจากบีโตรเลียม จำกัด
34. บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตบีโตรเลียม จำกัด
35. องค์การเหมืองแร่ในทะเล
36. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
37. บริษัทสหโรงรามไทยและการท่องเที่ยว จำกัด
38. การกีฬาแห่งประเทศไทย
39. องค์การสวนสัตว์
40. องค์การอุตสาหกรรมป้าแม่
41. องค์การสวนยาง
42. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
43. บริษัทไม้อัดไทย จำกัด
44. โรงงานกระดาษ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
45. บริษัทกระสอบอิสาน จำกัด
46. องค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น
47. องค์การสะพานปลา
48. องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป
49. องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
50. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
51. องค์การตลาด
52. องค์การคลังสินค้า
53. องค์การಥอผ้า
54. องค์การฟอกหนัง
55. องค์การแก้ว
56. องค์การแบตเตอรี่
57. บริษัทอุกรุงเทพ จำกัด
58. บริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลชลบุรี จำกัด
59. โรงงานน้ำตาล กรมโรงงานอุตสาหกรรม
60. บริษัทลำพูนจังหวัดพานิชย์ จำกัด
61. บริษัทจังหวัดสุรินทร์ จำกัด

62. บริษัทปราจีนบุรีจังหวัดพาณิชย์ จำกัด
63. องค์การเภสัชกรรม
64. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
65. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
66. บริษัทพิพย์ประกันภัย จำกัด

รูปที่ 1 ประเกทของท่ออยู่อาศัย บ้านโคน
ลักษณะของท่ออยู่อาศัย ครึ่งตีกครึ่งไม้

รูปที่ 2 ประเกทของท่ออยู่อาศัย บ้านโคน
ลักษณะของท่ออยู่อาศัย ใช้วัสดุการเป็นส่วนใหญ่

รูปที่ 3 ประเกทของที่อยู่อาศัย
ลักษณะของที่อยู่อาศัย บ้านโอด
ใช้วัสดุถาวรเป็นส่วนใหญ่

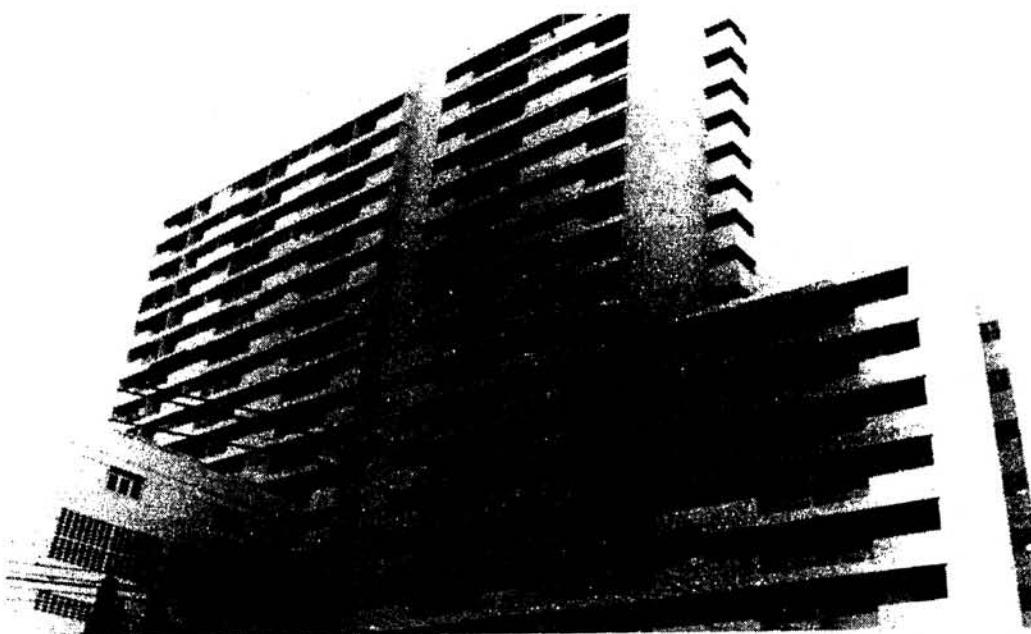
รูปที่ 4 ประเกทของที่อยู่อาศัย
ลักษณะของที่อยู่อาศัย บ้านโอด
ใช้วัสดุที่ไม่ถาวรในห้องนอน

รูปที่ 5 ประเกทของที่อยู่อาศัย ทาวน์เฮาส์
ลักษณะของที่อยู่อาศัย ตึก

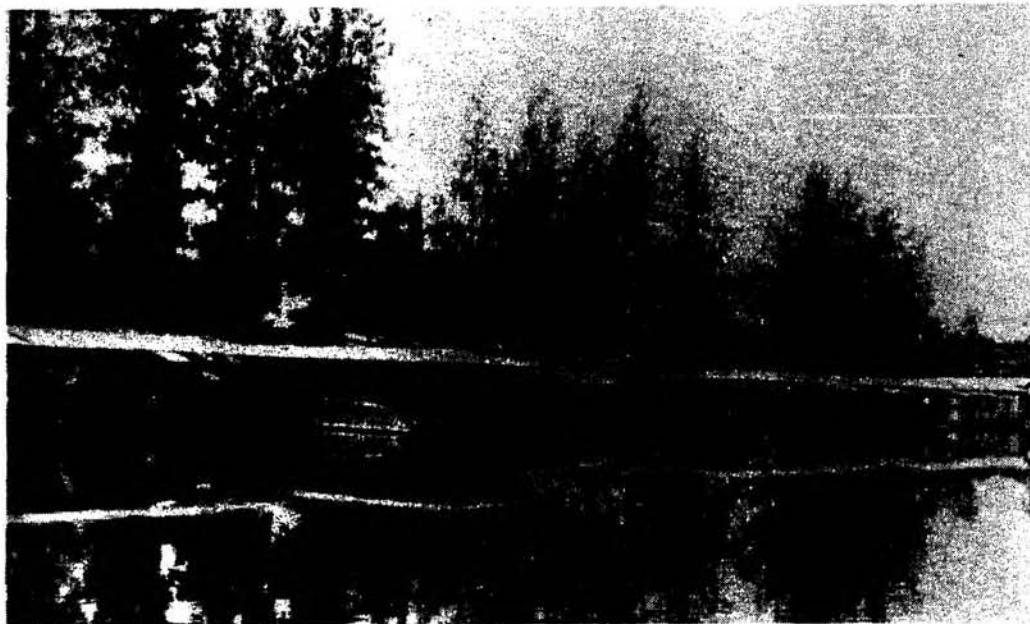
รูปที่ 6 ประเกทของที่อยู่อาศัย ห้องชุด (แฟลต)
ลักษณะของที่อยู่อาศัย ตึก

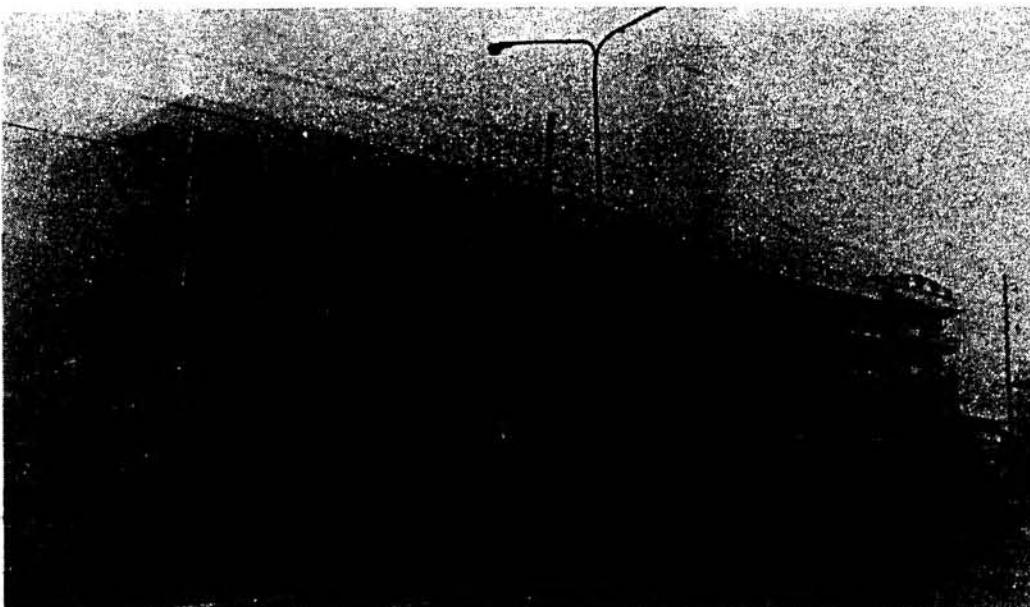
รูปที่ 7 ประเกทของท่อยูอาซัย
ลักษณะของท่อยูอาซัย ห้องชุด (คอนโดมิเนียม)
ตึก

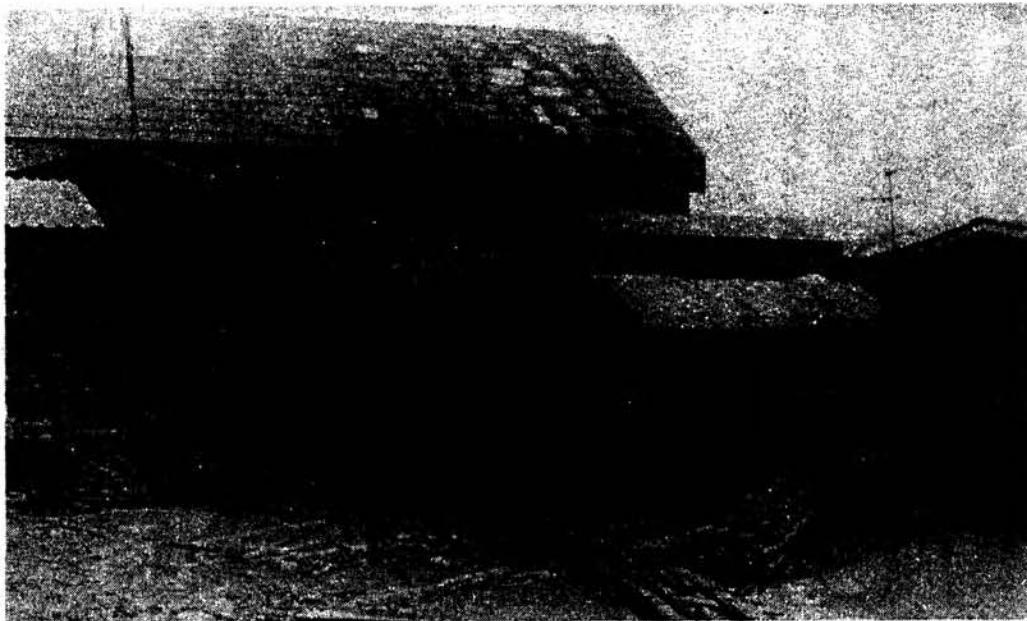
รูปที่ 8 ประเกทของท่อยูอาซัย
ลักษณะของท่อยูอาซัย ห้องแกลว เรือนแกลว
ใช้วัสดุถาวรเป็นส่วนใหญ่

รูปที่ 9 ประเกทของท่อยูอาศัย ห้องแคลว เรือนแคลว
ลักษณะของท่อยูอาศัย ใช้วัสดุการเป็นส่วนใหญ่

รูปที่ 10 ประเกทของท่อยูอาศัย ตึกแคลว
ลักษณะของท่อยูอาศัย ตึก

รูปที่ 11 ประเกทของทือยู่อาศัย เรือ
ลักษณะของทือยู่อาศัย -

รูปที่ 12 ประเกทของทือยู่อาศัย
ลักษณะของทือยู่อาศัย ทือยู่อาศัยส่วนบุคคลประเกทอื่น ๆ